

TEXTS

MEDICORVM GRAECORVM

OPERA

QVAE EXSTANT.

EDITIONEM CVRAVIT

D. CAROLVS GOTTLOB KÜHN

PROFESSOR PHYSIOLOGIAE ET PATHOLOGIAE IN LITERARVM VNIVERSITATE LIPSIENSI PVBLICVS ORDINARIVS ETC.

VOL. XX.

CONTINENS

INDICEM IN GALENI LIBROS.

AUCTORE

FR. GUIL. ASSMANNO

MED. ET CHIR. DOCTORE ET IN THEATRO ANATOMICO LIPSIENSI PROSECTORE.

LIPSIAE

PROSTAT IN OFFICINA LIBRARIA CAR. CNOBLOCHII

1833.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

VIRO EXCELLENTISSIMO

[IOAN]NI CHRIST. THEOPHILO MUELLERO

[I]URIS UTRIUSQUE DOCTORI ET MINISTERII CULTUS
[E]T INSTITUTORUM PUBLICORUM PRAESIDI

HUNC

IN GALENI OPERA INDICEM,

MULTI LABORIS OPUS,

SUMMAE SUAE

ERGA IPSUM VENERATIONIS

TESTEM

PIA GRATAQUE MENTE OFFERT

AUCTOR.

PRAEFATIO.

Duodecim abhinc anni sunt, cum omnium, quotquot adhuc supersunt, operum Galeni coepta est editio, quae undeviginti voluminibus hactenus constans ut tandem perficeretur, indice adhuc opus habebat, quo quis facili negotio ea, quae Galenus de aliquo argumento disputaverat, invenire posset. Duplex quidem in Galeni opera extat index, quorum alter, isquē copiosissimus, ab Ant. Musa Brassavolo confectus secundae operum Galeni editioni, quae e Juntarum officina prodiit, additus, alter, isque paululum contractior, Guil. Grataroli labore compilatus, latinae librorum Galenicorum versioni, Frobenii sumtu evulgatae, subjectus est. Neutrum tamen repetere, sed novum compilare placuit. Cujus laboris taediosissimi molestiam etiamsi subterfugere noluissem, tamen et muneris publici ratio, et aetas maxime provecta et decrepita, ut ab illo abstinerem, suadebant. Quamobrem virum experientissimum, Frid. Guil. Assmannum, qui indicibus in L. J. Thenardi introductionem in chemiam cum theoreticam, tum practicam magna cum diligentia rerumque peritia adornatis satis jam suam ejusmodi laboris rite perficiendi facultatem comprobaverat, rogavi, ut novum rerum, in genuinis Galeni scriptis, quae mea editione continentur, obviarum indicem conficeret. Quibus precibus cum Vir Humanissimus locum concessisset, viam ac rationem mecum communicabat, qua meis votis esset satisfacturus.

Scilicet brevitati ante omnia et meliori quoque ordini consulendum esse putabat, quam utramque virtutem in supra memoratis indicibus in Galenum desiderari multis probavit exemplis. Et brevitati quidem studuit sic, ut nihil praetermitteretur notatu dignum. Quamobrem ab omnibus unius ejusdemque rei repetitionibus, quae quam plurimae in

Brassavoli indice occurrunt, abstinuit. Partes corporis animalis, ut his utar, non, uti BRASSAVOLUS fecit, partim sub animalibus, quorum sunt, partim sub animalibus substantiis, sed non nisi sub animalibus, ad quae pertinent, sunt commemoratae. In articulo STERCUS v. c. allata sunt stercora anserum, asinorum, boum, canum, caprarum, ciconiarum, columbarum, crocodilorum, equorum, felium, gallinarum, hominum, lacertarum, leporum, murium, ovium, passerum, sturnorum, eorumque qualitates cum in universum, tum inprimis medicae, quae omnia sub hisce animalibus, a quibus excreta sunt, denuo leguntur. Eadem ratio in aliis quoque substantiis animalibus, uti adeps, sevum, sanguis etc. a BRASSAVOLO observata est. Has repetitiones cum ASSMANNUS effugeret, multum spatii sine rerum commemorandarum jactura lucratus est.

Idem brevitatis studium recte secutus est ASSMANNUS in morbis corporis animalis enumerandis. Hos enim apud Brassavolum cum sub partibus, quas occupant, tum sub morborum singulorum nominibus invenies. Novus autem, qui nunc prodit, index, quae GALENUS exempli causa de doloribus, vulneribus, ulceribus etc. passim observavit, ibi tantum commemorat, ubi de organis agitur, in quibus dolores saeviunt, aut quae ulcus occupat, vulnusque cruentat laeditque. Quae vero de his similibusque affectionibus Galenus in universum statuit, nulla partis affectae ratione habita, ea Clar. ASSMANNUS in illis tradit locis, quae harum affectionum nominibus sunt inscripta.

Mos apud medicos obtinuit et adhuc obtinet haud laudabilis, ut uni eidemque morbo plura imponant nomina, quae nullam habent utilitatem, sed memoriae tantum onerant facultatem. Haec synonyma BRASSAVOLUS non solum commemoravit, sed in quolibet synonymo ea omnia repetiit, quae non nisi semel dixisse sufficiebat. In articulo *Pleuritis* v. c. omnia enumerantur, quae sub *Laterum dolor* tradita erant. Novus vero index uno tantum loco ea, quae de morbo aliquo Galenus disputavit, omnia congessit, ad quem, quoties morbi hujus synonymum allatum est, lectores ablegantur.

Cavit quoque sibi Exper. ASSMANNUS, ne de spatio inutiliter consumto accusari posset, hac ratione, ut integra Galeni loca, quae Brassavolus cum Gratarolo in suos indices intulerant, inde abesse juberet, et non nisi eorum summam referret. Denique multum quoque spatii lucratus est, cum verba initialia, quam diu eadem manent, non, uti Brassavolus et Gratarolus fecere, centies repeteret.

Sed non solum brevitatis studio, sed et meliore ordine optime de novo in Galeni scripta indice promeruit Expe-

rientissimus Assmannus. In remediorum enim, quae a Galeno commemorantur, recensione non singuli, quos in corpore animali producunt, effectus promiscue adferuntur, sed hi a descriptione remedii universali separantur, virium autem, quas unumquodque exserit, mentio sub morbis facta est, contra quos singula in usum vocata sunt. Hoc autem modo totus medicamentorum apparatus, quocum contra morbum aliquem Galeni aetate pugnatum est, facillime et uno oculorum obtutu conspici potest. Alia exempla, quae in promptu sunt, taceo, ne loquacitate, senibus quodammodo propria, Lectoribus molestus sim.

Jam liceat mihi hac ipsa opportunitate uti, nonnulla proferendi, quibus historia literaria Claudii Galeni, a Jo. Alb. Fabricio conscripta, et ab Ackermanno plurimum aucta, augeri adhuc posse videtur.

Pag. XXI. Vitae Galeni, operum et interpretum recensionem invenies in Casiri *biblioth. philos.* p. 135 sq. et in *Catal. bibl. Escorial.* to. I. p. 253. quam si cum Charteriano indice operum Galeni diligenter contulerimus, non pauca occurrunt opera, quae pro deperditis habita adhuc superesse debent. Vitam Galeni et Abulpharagius in *Histor. Dynast.* p. 77. 78. scripsit. Herbelot. in *Biblioth. orient.* to. II. p. 125. — Elogia Galeni magnifica leguntur in scriptis Arabum, inprimis in Ben Abi Sadik praefatione sui commentarii in Galenum de usu part. Vid. Herbelot. l. c. p. 127.

Pag. XXV. Sexagesimo post Christi mortem, et ducentesimo sexagesimo quinto post Socratis obitum natum esse Galenum, Mohammed Ben Cassem testatur apud Herbelot. II. p. 126. Idem Mohammed auctor est, Galenum non, quae communis sententia est, Pergami natum, sed ex insula Rhodo ortum esse. Patrem autem magnas filio reliquisse opes, unde is partim artem gratuito fecerit, aegrotisque pauperibus non solum remedia gratis sed victum adeo suppeditaverit, partim discipulos sine omni honorarii exactione instruxerit.

Pag. XXVIII. not. o). Causam probabilem invidiae, qua ipsum medici prosequebantur, et de qua saepius graviter Galenus conqueritur, ea, quae paulo ante e Mohammede relata sunt, manifestant.

Pag. XXXVIII. Mohammed Ben Cassem Galenum anno aetatis LXXXVII. obiisse narrat. Herbelot. l. c. t. II. p. 126.

Pag. LXXII. ad Galeni suasoriam ad artes orationem. Citat hanc adhortationem ex Hieronymo Joannes Saresberiensis p. 553. sub titulo *Exhortationis medicinae* hisce verbis: Galenus — dicit, athletas, quorum vita et ars sagina

est, nec vivere posse, nec diu esse sanos, animasque eorum ita nimio sanguine et adipibus, quasi luto, esse involutas, nihil tenue, nihil coeleste, sed semper de carnibus et ructu cogitare et ventris ingluvie. Vid. Birger Thorlacius *prolus. et opusc. acad.* vol. V. p. 134.

Pag. LXXXII. Cod. chartac. libri de *anatom. administr.* memoratur in catal. bibl. reg. Havniensis, ab Erichsenio confecto, sub titulo: *Galeni opera quaedam.* Graece. 4.

Pag. LXXXIV. Fuit in bibliotheca Meermanniana codex no. 269. in 4., seculo decimo sexto scriptus.

Pag. LXXXV. Libri de ossibus codex mstus reperitur in bibliotheca Ambrosiana. Fuit et alius in bibl. Meermann. no. 270. in 4.

Pag. LXXXVIII. Restituit librum *de nervorum anatome* Charterius e cod. bibl. Paris. no. 2219.

Librum *de musculorum dissectione,* qui huc usque graece non prodierat, equidem primus e cod. mst. Parisiensi edidi in Operum Galeni. Vol. XVIII. Pa. 2. p. 926 — 1026. dein una cum libro Galeni de consuetudine repetiit Fr. Reinh. Dietz. Lips. 1832. 8.

Pag. LXXXIX. Libri *περὶ μήτρας ἀνατομῆς* cod. mst. extat quoque in Bibl. Ambrosiana.

Pag. XC. Locis allatis, quibus liber de motu musculorum commemoratus est, addo de usu part. I. c. 19. p. 68 et 69. Vol. III. edit. Lips. ubi olim male legebat Charterius *ἐν ταῖς περὶ μυῶν κινήσεσι.*

Pag. XCI. Prodiisse cum libro de utilitate respirationis et aliis Galeni i. e. de difficultate respirationis III.; dum liber de causis respirationis asseritur, id non nisi de latina ejusdem versione intelligendum est. Hisce memoratis libris peculiari titulo instructi accedunt de uteri dissectione, de foetus formatione et de semine III. At idem est annus, idem adeo signatae praefationis dies. Omnes autem libros unum efficere volumen, probat index, qui omnes modo memoratos complectitur libros.

Pag. XCV. Codicibus operis Galenici *de usu part.* addatur: In bibl. monast. St. Mich. Venet. no. 132. teste J. Bened. Mittarellio in *Codd. mss. monast. S. Mich.* Ven. 1779. f. p. 508. ubi simul monetur, codicem non integrum continere opus, sed deesse librum I., libri secundi initium, et in fine quoque mutilum esse. Fuit quoque in bibliotheca Meermanniana no. 217. codex, seculo decimo sexto scriptus.

Pag. CI. Jos. Struth (*sphygm. art. libri* V. p. 2.) judicat, „hos Galeni de pulsibus libros inextricabiles, quos nemo „unquam inter latinos intelliget, etiamsi quis ad insaniam „se in iis exerceat, et inter Graecos non facile: sunt enim „in plurimis locis mutili et depravati, ac ea spe a Galeno

„conscripti, quod vix unus é mille eos sit intellecturus." — Codex graecus in biblioth. Guelferb. no. 53. reperitur, qui an omnes de pulsibus libros contineat, mihi haud constat. In bibl. univers. Havn. invenitur cod. mst. librorum de pulsibus, in fine mutilus. In bibl. Ambros. cod. mst. adest inscriptus: Galenus de pulsu cum notis. Liber iste recenti manu graece exaratus est. In eadem bibl. alius servatur cod. *Γαληνοῦ πρόσοψις τῆς περὶ σφυγμῶν (πραγματείας) ἐν ιστ βιβλίοις*. — *Commentariis* addi possunt Jac. Lavellii *lection. supra libr. de pulsib. ad tiron. et comm. in libr. I. prognosticor. Hippocr.* Venet. 1602. 4. *Sphygmologiae Galenicae specimen edid.* Just. Fr. Ca. Hecker. Berol. 1817. 8. qui libellus, auctore Choulanto in *Prolegom. ad Aegid. Corbol.* p. XX., compendium doctrinae Galeni de pulsibus elegantissimum continet.

Pag. CVII. no. 41. Textus graecus synopseos haud amplius desideratur. Reperitur enim, quamquam mutilus, (desunt enim sex capita, et finitur verbis: *ὃν μὴν ὀυδὲ βραδύτης ἐπὶ πολὺ κρατεῖ διὰ τὴν ἀυτὴν ἀιτίαν. ἐῤῥωμένη γὰρ ἡ δύναμις*) in biblioth. univers. Havn. no. XIV. e donat. varior. Cujus quidem libri fragmentum ex apographo, benevolentia Diet. Ott. Blochii, qui bibliothecae acad. Hafn. praeest, mecum communicato, edidi programmate. 1824. 4. Totum, qualis in illo cod. mst. extat, librum typis exscribendum curavi Operum Cl. Galeni volumine IX. p. 431 — 533.

Pag. CXI. Commentarius mstus Jo. Zeidleri in librum Galeni de tremore, palpitatione etc. extat in biblioth. univers. Lips. no. 1108. 4.

Pag. CXIII. De *τέχνῃ ἰατρικῇ* Galeni nonnulla monuit Th. Reines. in epist. ad Casp. Hoffmann. et Rupert. p. 30.

Pag. CXV. Codices *graeci* reperiuntur in bibl. reg. *Dresdensi*, cui Matthaei lectiones varias e cod. Mosquensi CCLXV. excerptas adscripsit, et in bibl. univers. Havn., qui olim erat Jo Rhodii, cujus collatio cum editione Basileensi in meis manibus est. — Latinis, a Fabricio et Ackermanno allatis, codd. addi haec possunt: In bibl. Cygnea extat cod., in membrana pergamena scriptus, hujus libri una cum seqq. Joannitii isagoge Galeni, Hippocratis aphor. et lib. prognosticor.; Theophili libr. de urinis; Philareti libr. de pulsib.; lib. regiminis acut.; Aegidii de judiciis urinar.; Constant. Afric. de cognitione urinae; ejusdemque viatico. — In bibl. reg. Athen. Taurin. no. 939. continetur mutilus in fine una cum Joannitii isagoge in artem parvam Galeni, teste Pasinio in *Codd. mst. bibl. r. Athen. Taur.* p. 290.

Pag. CXXI. no. 53. In Ambros. bibl. extat cod. mst. operis de causis et differentiis sympt. — Inter codd. mss. bibl. Meermannianae servabatur quondam cod. no. 218. de

causis symptomatum libri V. ab initio mutilus, Sec. XV. scriptus.

Pag. CXXV. Fuit quoque in bibl. Meermann. no. 220. cod. initio mutilus, et triplici hiatu interruptus, seculi XVII. Ibidem erat alius no. 219. sec. XVI. f. de compositione medicamentorum, quae extra corpora adhibentur.

Pag. CXXVI. Cod. ms. in biblioth. Guelferbit. no. 52. asservatur.

Pag. CXXIX. In bibl. Monac. No. 231. Vid. Hardt *catal.* to. III. p. 6., qui animadvertit, hos duo libros in plura capita esse divisos, quae tituli minio exarati innuant; id quod non sit in Basil. edit. to IV. p. 297.

Pag. CXXXI. In bibl. Ambros. reperitur cod. ms. Galeni de venaesectione, qui ad quem allatorum de hoc argumento librorum pertineat, mihi non constat. In bibl. Monac. no. 39. extat codex cum hac inscriptione: *Ἐκ τοῦ φλεβοτομίας Γαληνοῦ*, et incipit *ὅτι τοῖς τὰ συνήθη πράττουσι*, desinit autem verbis *καὶ αὖθις ἐπαφαίρειν.*

Pag. CXXXIV. Libelli de puero epileptico cod. servatur in bibl. Ambros.

Pag. CXXXVI. Maius in codice rescripto bibliothecae Vaticanae invenit folium unum, quod initium libri secundi *de alimentor. facult.* continet, cujus fac simile Ebertus, reg. bibl. Dresd. bibliothecarius, ante oculos habuit. Is asserit, in illum Galeni codicem, deleto Galeno, scripta varia esse, quae in bibliothecis Guelferbit. et Vindob. serventur. Knittel in sua Ulphilae editione p. 253. edidit pauca, quae ope hepatis sulphurici legi poterant. Quare conferenda sunt illa cum edito textu. Quod cum Knittelius fecisset, aetatem codicis definire conatus est. In qua tamen re Ebertus, uti in epistola d. 22. Jul. 1824. ad me data declaravit, ab illo discedit, seculo VI. codicem scriptum esse putans.

In biblioth. Monacensi no. 39. servatur cod. ms. cum titulo: *Γαληνοῦ προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ στοιχεῖον.* Incip. *Πολλῶν καὶ λογίων, ὦ μέγιστε βασιλεῦ.* Fin. *Περὶ ὠτίδων. λόγου διαγνωσθήσεται.* Addit Hardt. *Cat.* I. p. 204. „Editum Galeni opusculum *de alim. facult.* At hoc totum quantum differt, ut e collatione intellexi.“ Ibidem est in cod. eodem: *Σύνοψις τοῦ περὶ τροφῶν Γαληνοῦ.* Inc. *Περὶ πυρῶν ἤτοι ἄρτων. Ἠπειλημένοι καὶ τῷ ὄικῳ βαρύτεροι.* Fin. *εἰς δὲ ὄυρησιν χείρους τῶν λευκῶν.* Desumtam esse hanc synopsin ex III. libris de aliment., obvios titulos declarare, observat Hardt *l. c. p.* 205., sed cum editis nec haec convenire. In bibl. Taur. ap. Pasin. lib. cit. to. II. p. 70. a Meletii opere usque huc eadem haberi videntur etc. Verba enim ipsius haec innuunt. Adduntur in fine pauca quaedam de variis morbis ex eodem forte Galeno desumta.“

Pag. CXXXVIII. no. 68. Codex ms. hujus scripti reperitur in Bibl. Monac. no. 109. Magnam lectionis varietatem inveni inter exemplum edit. Galeni. Aldin. Cornar. et cod. Monac., quocum ed. Charter. convenit. Quam quidem insignem differentiam ego nullo alio modo mihi explicare possum, quam ut ponam, Monacensem codicem, et librum Casauboni, quem exprimendum curavit Charterius, continere verba Galeni, contra ea Cornarium graeca restituisse e versione latina. Vid. Hardt. *l. c. II. p.* 14. qui finem libelli, in edit. Basil. mutili, exhibuit. — Editus quoque libellus est Bas. 1530. f. una cum definition. med. et introduct. s. medico. In hac autem editione primi libelli finis mutilus est. In cod. CIX. bibl. reg. Bavar. integer extat, uti in mea editione.

Pag. CXXXIX. Cod. ms. *τῆς τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξηγήσεως* asservatur in biblioth. reg. Bavar. no. 71. Cons. Hardt l. c. to. 1. p. 439. Graece latineque praemissae sunt editioni Hippocratis, ab Hier. Mercuriali curatae, Venet. 1588. f.

Pag. CXLVIII. Introductionis s. medici auctorem non esse Galenum, inde concludit Fabricius *bibl. gr. vol. XIII. p.* 436., quod in illo Thessalus Trallianus cujus acerrimus adversarius Galenus fuerit, cum laude sit commemoratus. — Codicibus mss. adde, extare tales cum in bibl. Dresd. teste Ill. Eberto (*Beschreib. d. kön. Bibl. in Dresd. p.* 241.), tum in bibl. r. Monac. no. CIX. in quo tamen capp. 5 et 9. desunt. Fuit quoque cod. ms. in bibl. Meermanni no. 216. f. seculo XVI. scriptus.

Pag. CL. no. 89. Dubitabat quidem Montanus, num liber *de consuetudine* genuinus sit, sed laudat ipsum tanquam suum Galenus libro: *Quod animi mores corp. temper. sequ.* Vol. IV. p. 768. ed. Lips. — Graece nunc primum editus est a Fr. Reinh. Dietz. Lips. 1832. 8. ex unico codice Florentino.

Pag. CLIV. In bibl. Ambros. extat cod. mst., qui an contineat duos aut tres libros, mihi non liquet. Wigganus de Aretaei aetate p. 10. omnes *de rem. fac. parab.* libros non temere pro subditiis haberi statuit, cum, quae Galenus de hoc argumento composuerit, ea suo tempore haud superfuisse tradat Oribasius praef. ad Euporista. — Gu. Dinndorf contendit, tertium hujus operis librum e latino sermone ab homine hujus linguae prorsus ignaro translatum fuisse, adeo barbara in eodem inveniri.

Pag. CLVI. De imperatoribus, quos Galenus, s. quisquis auctor libri de theriaca ad Pisonem fuerit, laudavit, vid. Reines. *V. L. II. c.* 12. et Menagius ad Laërtii prooem.

Pag. CLVII. De theriacis et Mithridateis commentariolus. It. ad Pamphilium de theriaca lib. Galeni. Galene Andromachi, theriaca Antiochi, antidotus Philonis. Graece lat. convers. in lat. a Joach. Camerario, adjectis et his et aliis quibusd. gr. emend. Norimb. ap. J. Petreum. S. a. 8. — Andromachi senior. antiquiss. de theriaca carmen ad imper. Neronem, recus. occasione theriacae rec. paratae. Norimb. 1754. 4. — Lud. Septalius (*animadv. et caut. med. lib.* II. *p.* 52. argumentis haud omnino levibus, judice Sprengelio *Gesch. d. Med. III. p.* 347., hunc librum pro supposititio habet.

Pag. CLX. no. 103. Laudat hujus libri auctor libros de curandi methodō, cap. 4. librum de differentiis morborum, cap. 5. de sanitate tuenda, c. eod. librum ad Thrasybulum etc. Praeter Galeni scripta meminit quoque cap. 6. Platonis sophist. et politic. et c. 6. Serapionis.

Pag. CLXII. Cod. ms. libelli de IV. anni tempest. adhuc extat in bibl. Ambrosiana.

Pag. CLXIII. no. 112. Aegid. Menagius ad Diog. Laërt. I. 27. p. 16. exîmium e cod. ms. fragmentum, a Jac. Mentelio secum communicatum, protulit una cum sententia ejusdem Mentelii, qua putavit, Galenum commentarios in Hippocratis librum de nat. human. ante commentarios in Hippocratis libr. de humoribus conscripsisse, antequam in libros Thaletis *περὶ τῶν ἀρχῶν* incidisset. Nullus quoque dubitabat Mentelius, etiam Galeni tempore Thaletis scripta exstitisse.

Pag. CLXIV. no. 116. In bibl. Monacensi no. 105. extat cod. cujus init. *Περὶ μὲν τοῦ ὑπαρκτικὴν εἶναι.* Fin. *ἐὰν δὲ ἀγατοποιὸς τῇ ☾ ἐπιθεωρήσῃ.* Addit Hardt. in Catal. r. bibl. Bav. I. p. 565. haberi haec in edit. Basil. IV. 476. lin. 19. reliqua autem deesse.

Liber de urinis non est Galeni. Nam laudat auctor c. 3. Galenum ipsum. Th. Guidotus ad Theoph. de urinis p. 149. putat, scriptum illum librum fuisse, si quorundam de antiquitate Theophili opinio eos non fallat, non longe a Galeni temporibus, quoniam Theophilus haud pauca ex illo desumserit.

Pag. CLXVI. no. 121. Inter codd. bibl. Meermann. reperiebatur no. 214. f. codex seculi XV. continens Gal. epist. de pulsu sensibili. Ibid. no. 269. cod. in 4. seculi XVI. folior. 70., qui inter alia continebat Gal. de ischiade, podagra et arthritide; it. de pulsu ad Anton.

Pag. CLXVIII. Fr. Gu. Wallroth (*de ophthalmolog. vet.* Hal. 1818. 8. p. 19. huncce libellum propterea pro spurio habet, quoniam plura in illo occurrant, quae cum alibi a Galeno dictis minime congruant. Praeter Paulum, Ori-

basium et Galenum ipsum equidem nullum alium scriptorem nominatim citatum invenio, omnesque capite tantum ultimo. Cum autem totum hoc caput a reliquo opere differat stili ratione, atque medicamenta contineat, quae aliis locis commodius collocari et poterant, et debebant, cumque denique in toto reliquo libro nullius scriptoris, nominatim laudati auctoritate usus sit, sed tantum eos *alii*, *non nulli* similibusque loquendi formulis indicaverit, equidem ultimum caput pro panno adsuto habeo. — Laudatur cod. ms. bibl. reg. Paris. no. 2275.

Pag. CLXIX no. 133. Ex ipsa libri lectione satis deprehendi, ait Casiri in *bibl. Escorial. arab. hisp. to. I. p.* 285., eum Galeni non esse, sed varia complecti experimenta medica, e Galeno, Honaino aliisque tum vetustioribus, tum etiam recentioribus scriptoribus excerpta; in eo enim laudari plures medicos, Galeno multo recentiores v. c. Ebn Massuia, Abu Moschar, Avicenna al. — In eadem bibliotheca arabica libri hujus versio, ab Honaino facta latet. Num, quod in catalogo laudato proxime sequitur, Galeni opusculum *de medicamentis certis* idem cum antecedente *de medic. expert.* sit, non definivit Casirius, sed solum additur: An spurium, an genuinum sit, dubitatur. Spurium Latini agnoscunt, genuinum Arabes.

Ibid. no. 135. Reinesius *V. L. p.* 528. ex hoc libro varia loca adduxit atque emendavit.

Pag. CLXX. Libri *de succedaneis* codex, teste Hardtio in *bibl. Monac. catal. to. I. p.* 433., no. 69. servatur.

Pag. CLXXII. no. 141. *De virtute centaureae* libellus in editione Veneta 1497. f. Joannis filii Serapionis Practicae subjunctus reperitur. Cons. Mittarelli *cat. bibl. monast. St. Michael. Venetiar.* p. 218.

Pag. CLXXIV. no. 18. Varias lectiones, e codd. Mosquens. excerptas, exhibuit Matthaei in sua Rufi editione p. 256 — 276.

Pag. CLXXVIII. Hunc codicem, quem Bosquillon in sua editione commentariorum III. Galeni in Hippocr. de humor. adhibiturus erat, Coray plus semel laudat in notis ad Hipp. de aëre, locis et aquis v. c. p. 147. ubi ipsum in bibl. regia Paris. no. 5491. reperiri testatur.

Pag. CLXXIX. no. 8. Codex in bibl. r. Monac. no. 231. servatur, initio carens, teste Hardt *l. c. to. II. p.* 502.

Pag. CLXXX. no. 9. Commentarius II., III., IV. et VI. in Hipp. epid. II. arabice adhuc extat inter cod. arabicos bibl. Escorial.

Ibid. no. 11. In eadem bibliotheca commentar. VII. et VIII. arabice adhuc supersunt.

Pag. CLXXXI. lin. ult. Veneta editio 1494. f. titulum in fronte gerit: In sententias Hippocratis libri, interprete Laur. Laurent. Florentino. Praeter Maittaireum vid. et Mittarellius libro saep. laud. p. 166.

Pag. CLXXXIX. In bibliotheca Senat. Lips. cod. ms. reperitur cum titulo: *Πίναξ τοῦ ἰατροσοφίου.* An huc pertinet? Alius cod. in bibl. Monacensi no. 551. extat, teste Hardtio. *l. c.*

Pag. CXCV. Inter libros Galeni, qui in bibliothecis adhuc latent, referendus quoque est *de podagra*, cujus cod. ms. in bibl. Monacensem ex Augustana transiit. Vid. Hardt *l. c. to. I. p.* 551.

Pag. CXCVI. Octavus *περὶ ἀποδείξεως* liber citatur a Simplicio ad Aristot. physica p. 167. ed. Aldinae, ὁ θαυμάσιος Γαληνὸς ἐν ὀγδόῳ τῆς ἑαυτοῦ ἐπιδεικτικῆς.

Codex, qui excerpta e libro Galeni *rerum naturalium* continet, servatur in bibl. Heidelberg. MLXXX. Vid. Wilkensii *Gesch. d. Heidelb. Büchersamml. p* 297.

Pag. CCIII. lin. ult. De hoc libro vid. Wowerum *de polymathia* c. 16. initio. De Galeni peritia in arte critica cons. Maussaci *diss. crit. ad Harpocrat.* p. 399. et H. Vales. *de crit.* I. c. 22.

Scribebam Lipsiae nundinis paschalibus A. R. S. MDCCCXXXIII.

INDEX LIBRORUM.

*

A.

gma ex urina dijudicandi. V. 142. sub diaphragmate exspectandus, quando quis urinam mejat tenuem ac crudam tempore multo. IX. 758. in regionibus infra septum transversum quibusnam secundum *Hippocratem* sit exspectandus. XVII. A. 536. quando in febribus a lassitudine sint exspectandi. XVI. 486. exspectandi in febribus continuis, non in intermittentibus. XVIII. B. 277. cur in febribus maxime ad articulos fiant, et maxillas. XVI. 282. ad inferiores partes quando sit in febribus exspectandus. XVIII. B. 259. in febribus ad articulos quando sint exspectandi. XVII. B. 697. 699. quandonam etiam in infernis partibus fiant in febribus. XVI. 283. ex febre hieme magis contingunt, tardius cessant et minus recurrunt. XVIII. B. 283. in febre, qui eam non solvunt, diuturnitatem significant. XVII. B. 730. quando febres quartanas sequatur. XVII. B. 124. furentes mitigat cyzicenum *Herae*. XIII. 815. in infernis partibus talem fieri, calor pedum indicat. XVI. 283. obortum inter musc. transversos et obliquos *Galenus* ex colore cognovit. XVI. 451. in peripneumonia si dispareat, quid accidat. XVIII. B. 218. quum ventrem vexat, somnus noxius est. XVI. 165. malignus mortis causa in *Ceneone*. XVII. A. 322 sq. suppurantes rigoris causae. XVII. B. 58. criticus. XV. 605. critici quando in febribus exspectandi. IX. 753. critici post aures futuri signa. XVI. 229. nonnunquam judicant morbos acutos. XV. 844 sq. judicant febres singultuosas. XV. 846. *per abscessum* judicatio quando praesagienda ex pulsu. IX. 429. judicat causum secundum *Hippocratem*; sed rarissime hoc fit. XV. 750. per *abscessum* quales ut plurimum judicentur morbi. XVIII. B. 160.

Cura. (XI. 117 sq.) Cura quomodo a cura sinuum differat. XVIII. B. 805. non sunt temere sanandi. XVII. B. 110. liberat urina multa, crassa et alba. XIX. 611. ne in scirrhum abeat, cura. XI. 122. prohibet emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. maturantia remedia XI. 118. 123. adiantum. XI. 812. aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. expressorium emplastrum. XIII. 932. emplastrum fuscum Aegyptium. XIII. 899. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum Pamphilion. XIII. 447. ad *abscessus* non omnes, verum ad mediocres in teneris, mulieribus, pueris et senibus commendatur emplastrum ex pipere album. XIII. 418. emplastrum sacrum. XIII. 778. medetur iis mentha. XIV. 543. mentha cum polenta. XI. 883. in filio Pisonis theriaca sanavit. XIV. 219. calidis impositus, concoquere potest sanguis ursinus. XII. 262. cura eorum, qui in alto corporis consistunt. X. 985. ad *abscessus* in alto corporis obortos malagma Lucii. XIII. 969. ad *abscessus* circa genu emplastrum Attalici album. XIII. 423. *abscessus* in spatio intercostali cura chirurgica. XIV. 786. internos sine dolore discutiens emplastrum. XIII. 507. ad *abscessus* internos potio. XIII. 65. ad internos thespiana *Appollonii*. XIII. 67. internos disrumpit thlaspi semen epotum. XI. 886. ad *abscessus* in mammis isis. XIII. 774. ad *abscessus* occultos thespesiana confectio. XIII. 99. ad *abscessus* particulares emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. *abscessus* in profundo sanat malagma e baccis lauri. XIII. 259. ad *abscessus* profundos malagma *Dioscoridis*. XIII. 968.

Cura chirurgica. — *Abscessus* quomodo aperiendus. X. 886. XIV. 781. deligationis ratio in iis servanda. XVIII. A. 781. scarificationis usus, si cutis admodum sit intenta. XI. 119.

Absinthium. Species ejusdem tres distinguendae sunt. XI. 804. facultates et usus medicus. XI. 798 sq. 805. facultas duplex. X. 789. vires. VI. 426. ejus, et succi facultates medicae. XI. 844. amarum est. VI. 731. non solum amarum est, sed et adstringit. XI. 690. necat ascarides. X. 1021. adversissimum iis, qui humorem pituitosum in ventre habent. VI. 428. intus repurgare cur possit, extus non. XI. 744. gratum stomacho et amicum. XI. 801. ejusdem decoctum ad alvi fluxum. X. 572. portio cum melle dulcamarum saporem habet. XI. 586. cum aceto ad fungos venenatos. XIV. 140. in oleo coctum quibusnam utile et quibus non. X. 961. cum vino, castorio et ruta ad ixiam epotam. XIV. 140. substi-

dium. XIX. 190. optimum corpori nostro unde concilietur. VI. 781. primum quod haurit, cor est. V. 281. in pilos et ungues, et in extimam superficiem ab internis partibus pervenit. XV. 351. praeter naturam copiosius morborum causa. XVII. B. 476. prodest visceribus superioribus inanitis. XVI. 94. ptisana est. VI. 825. stirpes sunt et fructus et semina. V. 671. ejus residuum. XVII. B. 831. e ventriculo non emittitur, nisi perfecte sit concoctum. XV. 248. in ventriculo concoqui unde fiat clarum. XV. 247.

Alimenti adhaesio quid. VII. 256. quod alit, hoc alimentum, et quod velut alumentum et quod futurum est alimentum. XV. 267. in animi mores influxus. IV. 807 sq. appositio, definitio. VII. 256. ad carnis mutationem facultas. VII. 227. defectum indicat urina tenuis et pallida. XIX. 579. distributionis totius tres partes sunt. XV. 234.

de *Alimenti* distributione *Platonis* placita. V. 705. facultas melior quam moles. XV. 411. formam et speciem *Hippocrates* ideam vocat. XV. 242. indigentia morborum multorum causa. XV. 366. inopia corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. inopia tremoris causa. VII. 601. instrumenta quomodo dissecentur. II. 549. instrumenta triplicis generis sunt. II. 542. XV. 385. penuria extenuationis causa. XVII. B. 83. ubi praeter naturam plus ingestum est, hoc morbum facit. XV. 284. pravitas immoderationis excrementorum causa. VII. 223. principia. XV. 386. *alimenti* principium primum os, stomachus et ventriculus secundum *Hippocratem*. V. 280. 281. alterum, tertium et quartum quae? V. 280. principium cor non est. V. 280. principium spiritus, os, guttur, pulmo et reliqua perspiratio. XV. 384. quantitas respondere debet perspirationis quantitati. XV. 240. redundantia lac et sanguis est. XV. 399. redundantia in hepate causa est, cur animal non esuriat. XV. 234. scopus virium conservatio est. XV. 510. vehiculum humiditas. XV. 416.

Alimento plurimo egent, qui augentur. XVI. 252. in *alimento* pharmacum optimum et malum. XV. 338.

Alimenta. Cui rectus eorum usus constare debet, quaenam ab hoc sint observanda. VI. 799. ab externa superficie ad interna organa veniunt. XV. 351. cito aut tarde transeunt. VI. 464. causa hujus rei. VI. 465. quando bene et quando male disponantur. XV. 273. quae ab animalibus petuntur. VI. 660. concocta ad omnes partes deferuntur. XV. 251. corpus calefaciunt. XV. 265. *Hippocrates* diaetas vocat. XIX. 191. quaenam ad distributionem et expulsionem sint inepta. VII. 261. diversa sunt pro regione et consuetudine. XV. 395. cur hyeme plura sint exhibenda. XVI. 431. alia minore, alia valentiore conficiendi opere indigent. I. 655. quaenam humidis et quae siccis conducant. VII. 258. immodice sumta respirationem et pulsum quomodo mutent. V. 152. media. VI. 747. picrocholis conducentia. X. 545. offerendi scopi. XV. 287. etiam medicamenta sunt. VI. 467. quibusnam modis laedant. XV. 282. 284. duobus modis iis utendum, tanquam cibis et tanquam medicamentis. XV. 281. quae a plantis sumuntur, eorumque facultates. VI. 622. quaenam pueris et quae aetate florentibus conducant. VII. 259. qualitatis expertia quae. VI. 535. quaenam succos bonos efficiant. VI. 759. quomodo diversis temperamentis accommodanda. VI. 469. tussim promoventia, quoniam fauces exasperant, quae. XVIII. A. 574.

Alimentorum excrementa et qualitate et quantitate morbos provocare possunt. IV. 742. facultates admodum diversae. VI. 458 sq. facultates quomodo cognoscendae. VI. 453 sq. variorum auctorum circa hanc rem sententiae. ibid. et sq. de eorum facultatibus multi scripserunt. VI. 453. gustus varius. VI. 475. succi pravitas ad morborum procreationem multum confert. VI. 749. temperamenta cognoscere maxime necessarium est. VI. 473 sq.

Alimum frutex in Cilicia est, ubi germina ejus recentia edunt et reponunt. XI. 821. ejus facultates medicae. XI. 821.

Ἅλιον ὕδωρ apud *Hippocratem* qualis. XIX. 74.

Alisma, ejus facultas et usus. XI. 861.

402. *Herae* medendi methodus. XII. 398. aliud ejusdem remedium pueris aptum. XII. 400. *Moschi* remedium. XII. 401. Orestini remedium. XII. 402. Othonis Siculi medicam. XII. 403. Sorani ei medendi methodus. XII. 414 sq. *Medicamentorum* fortium administratio generalis. XII. 395. — remedia alia multa quae scripta sunt apud *Asclepiadem*, *Heraclidem Tarentinum Elephantidemque* ac *Moschionem* in libro de ornatu, et quae *Soranus* exscripsit. XII. 416—420. *Remedia simplicia.* adiantum. XI. 812. alcyonium secundum cum vino illitum. XII. 371. ad inveteratas Apii Phasci excoriatorium. XII. 841. radix asphodeli usta. XI. 842. batrachium. XI. 849. attrita cepae essentia pilos citius restituit alcyonio. XII. 48. stercus caprinum ustum. XII. 298. quidam ungues caprarum deustos et aceto perfusos illinunt. XII. 341. radix Cyclamini. XII. 51. euphorbium. XII. 389. cinis Hippocampi usti. XII. 362. utebatur quidam leporum capite cum adipe ursino. XII. 334. sanare eas non potest Ladanum. XII. 29. sanant murium capita cremata, ex melle illita. XIV. 240. curare murium stercus proditum est. XII. 307. murium stercus cum aceto tritum. XIV. 241. sanant Nymphaeae radices et alba et nigra pice liquida meceratae. XII. 87. purgatione sanavit *Galenus*. XI. 340. cinis ranarum ustarum cum pice liquida. XII. 362. Thapsia aut per se, aut cum oleis diversis. XII. 387 sq. curare ursorum adipem proditum est. XII. 331. varicibus obortis sanatur. XVIII. A. 56. viperae cutis in pulverem redacta. XIV. 242. ad *Alopeciam barbae* remedia par. XIV. 413. *Alopeciae* cura chirurgica. XIV. 782. in *Alopecia* exasperatio convenit. XVII. A. 901.

Ἄλφιτα apud *Hippocratem* quid significet. XIX. 76.

Alphitedon factae ossium fracturae quae. X. 424. XIV. 780.

Alphos duplex, albus et niger: niger ab atra bile, albus a pituita oritur. XV. 348. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347. *alphos* adjuvant alcyonia duo prima. XII. 371. calx ex aqua elota. XVII. A. 472. abstergit essentia cepae. XII. 48. juvat helleborus albus et niger. XI. 874. sanant Nymphaeae radices et alba et nigra aqua maceratae. XII. 87. sanant pepones. VI. 564.

Alsine. Ejus facultates et usus medicus. XI. 823.

Alterare quaenam valeant. I. 252.

Alterari debet, quod alit. XV. 244.

Alterat Philini aridum. XIII. 842. valenter calor adauctus. XV. 267.

Alteratio, definitio. II. 3. X. 46. generatio est qualitatis aut effectus. X. 88. ejus, quod alteratur, motus est passivus. X. 87. corporum non concretio et secretio est. XVI. 38. quomodo ab incremento differat. XV. 227. ab incremento substantiae differt. VII. 708. calido potissimum fit. II. 89.

Alterationis duplex genus est. XVI. 43.

Alterationem percipit nervorum perturbatio. V. 636.

ex *Alteratione* et conformatione generatio fit. XV. 230.

Alterationes quomodo fiant. XVI. 43. quae subitae et confertae sunt, mutationes maxime sensibiles sunt, tum penetrationes violentae. XI. 755.

quod *Alteratur*, patitur. X. 87.

Alteratrix *facultas* vid. Facultas *alteratrix*.

Altercum (cfer. Hyoscyamus.) anodynum est. XI. 767. et frigidum. XI. 421. stupefacit. XVII. A. 904. ad erysipelas facit. X. 951.

Alterci herba condensat. XI. 751. semen anodynum est. X. 816. semen stuporem et torporem efficit. XVII. B. 331. semen pro dorycnio sumitur. XIX. 728.

Althaea malva vocatur. XII. 67. malva arborescens vocatur. XIV. 331. agrestis quaedam malva esse videtur. VI. 646. ejus facultates et usus. XI. 867. rarefacit. XI. 750. radicis facultates. VI. 646. radix emolliens remedium est. XI. 739. semen calculos destruit. XIX. 694.

Ἀλθεῖν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἄλθεξις quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀλθίσκειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Alumen astragalotes, fissile, humidum, placites, plinthites et rotundum, eorundem vires et usus. XII. 236. fissum valenter siccat. X. 199. fissile confert ad uvulae inflammatio-

nem. I. 91. ex tertio ordine siccantium est. XI. 788. summe adstringens est. XI. 591. cicatricem inducit. XI. 756. stypteria dicitur. XIII. 877. ulcera exsiccat, generose adstringens. XIII. 661. ulcera non glutinat. XI. 441. ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. combustum utile erat alicui, cui in capite depascebatur tumor. XVII. B. 132. ei succedaneum remedium. XIX. 744. ex *alumine* malagma. XIII. 979.

Alveoli. III. 872. XIV. 721. vide etiam Praesepiola. (XIX. 369.)

Alvinae partes diuturne dolentes in suppurationem abeunt. XVIII. A. 121. partium alvinarum dolores vehementes, si extremorum frigus efficiant, malum signum est. XVIII. A. 124.

Alvus si affatim et saepe dejicitur, periculum est, ne anima deficiat. XVI. 183. quibus non facile prodit, cibi die crebro sunt sumendi. XV. 207. magis adstringitur sequentibus diebus, quo copiosius ante fuerat evacuata. VI. 356. quibus post longam infirmitatem in convalescentia simile quid accidit, iis oleum conducit. VI. 356. quibus magis quam deceat adstricta est, balneum non conducit. XV. 720. *adstricta* est, si multa per cutim excernuntur. XVII. B. 2. adstrictae cura. X. 576. adstrictae cura diaetetica. VI. 74. constricta molli clystere est subluenda. XV. 909. *biliosa* quibusnam sit, et quibus non. I. 632. cur *dura* fiat aquilone. XVII. B. 571. erumpens in hepatis inflammatione malum signum. XVI. 692. exturbatur, si quis supercoenaverit, qui pransus non est. XV. 868. per febres quibus perpetuo liquata est, quomodo sint curandi. XV. 801. inflata quid indicet. XVI. 719. intercepta affectionis cerebri signum non est, auget tamen, et deteriorem reddit. XVI. 684. glandi subditae si non cesserit in febribus, delirium denotat. XV. 825. humectatur convalescentibus, quibus per febres sanguis erupit. XVII. B. 692. humectatur, quibus hypochondria sublata murmurant. XVII. B. 761. *humida* qualis sit *Hippocrati*. XVII. A. 322. quibus per juventutem humida, iis senescentibus exsiccatur. XVII. B. 492. quibus humida est, contrarium inire his confert. XV. 208. humidior, quam congruit, unde fiat. XVII. A. 322. XVII. B. 494. humidior quomodo curanda. XVII. B. 779. intercepta apud *Hippocratem* suppressam significat. XVII. A. 405. laxatur, si sola uvae acinorum caro cum succo fuerit deglutita. VI. 575. liquida quae appelletur. XVI. 591. liquida delirium non portendit. XVI. 591. liquida qualis delirium portendere possit. XVI. 593. si liquida fuerit, et bilis dejiciatur, vexentque tormina, mulsam bibere et vomere convenit. XV. 888. repente liquida quinto die in febribus, quid significet. XV. 829. liquida in febribus quomodo ab *Hippocrate* curetur. XV. 802. quibus liquidior est in morbis balneum non conducit. XV. 720. diuturniori tempore ociata, probe functionem subire non potest, nisi prius assueta. XV. 613. violenter retenta, sursum ducta est. VII. 219. senibus ut plurimum siccatur. XVII. B. 558. sicca aut humida respectu victus dicitur. XVII. B. 492. justo siccior unde fiat. XVII. A. 322. XVII. B. 494. siccior quomodo sit curanda. XVII. B. 780. soluta sanguinis redundantiam mitigat. X. 288. soluta sine coctionis signis nihil juvat. XVI. 691. suppressa, aut sicca, dura et pilulata excrementa edens, quales morbos significet. XV. 472. cur supprimatur in vesicae affectione. XVIII. B. 225. suppressa secundum *Hippocratem* nonnunquam haemorrhagiae futurae indicium. XVI. 799. turbatur ex pluribus sanguinis eruptionibus. XVI. 796. turbata medetur surditati in febribus. XVII. B. 740. signa, quibus crisis per eam futura prodatur. IX. 766. cur per anum solvatur, neque ad ventriculum adscendat. III. 398 sq. *ducenda* est in pleuritide, si dolor sub septo fuerit. XV. 535. quomodo sit ducenda in tetano lumborum. XV. 862. quando sit ducenda in sanguinis stagnationibus. XV. 784 sq. clysmatis in febribus quando secundum *Hippocratem* sit ducenda. XV. 823. ducenda quando non sit. XVI. 255. clysmo ducenda est, quum in febre, ex veteri stercore retento orta, gravitas ad lumbos devenerit. XV. 796. quando ducenda in hepatis inflammatione. XVI. 63. in pleuritide secundum *Hippocratem* mollienda est aut veratro nigro aut peplio, si dolor sub septo

urgeat. XI. 160. clystere quando sit subducenda in pleuritide et peripneumonia. XV. 852. subducenda iis, qui capitis dolore a vaporibus laborant. XIV. 316. subluenda est, quibus in febribus ab initio urinae tenues sunt. XV. 807. subluenda est, quibus os amarum est. XV. 746.

Alvi circumtentio ad necessitatem liquida demittens, cito intumescens convulsivum quiddam habet. (*Hipp.*) XVI. 723. *colliquatio* in peste, quam *Hippocrates* describit, plurimos interemit. XVII. A. 709. conditio in colica. VIII. 385.

Alvi dejectio et *dejectiones*: quando sint in morbis optimae. XVIII. B. 135. conditio in senibus. VII. 259. qualis esse debeat procedente ad crisin morbo. XVIII. B. 136. iis, qui laboribus se exercuerint, quomodo comparatae esse debeant. XVI. 190. aestate potissimum fiunt. XVI. 27. utilis, qui crassum succum congerunt. VI. 410. ventris cruditatem aut coctionem indicant. XVI. 70. causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. de quali conditione certiores nos reddere possit. XVII. A. 140. ex repentinis animum deficere periculosum est. XV. 831. dejectionum dolores, ex mordentibus humoribus ortas, sevum injectum mitigat. X. 936. signa inde depromenda. XVIII. B. 130 sq. protinus cessantes malae. XVI. 500. humectant acida. VI. 596. retinentur adstringentibus. X. 547. signa decretoria sunt. IX. 614. humorum tenuium abundantiae indicium. XVII. A. 701. eam nec proritant nec cohibent baccae juniperi. VI. 590. ad *alvi* dejectiones magis confert mulsa meracior. XV. 660. conditio earum in diversis dysenteriae stadiis. XVII. B. 691. acres et inaequales quomodo fiant in iis, qui ventres calidos habent; et quomodo curentur. XV. 895. 898. albae, difficiles, lentore carentia ex his prodeuntia cum aestu, in mentis aberrationem abeunt secundum *Hippocratem*. XVI. 767. ictericorum quo respectu sint albae dicendae. XVI. 542. alba in phrenitide malum signum. XVI. 541. albae causae. XVI. 541. albida quid significet. XVIII. B. 139. alba in phreniticis malum. VII. 662. albicantes, spumosae et circum biliosae in acutis biliosis malum. XVI. 625. valde aquosa, alba, ex viridi pallida, aut vehementer rubra aut spumans mala. XVIII. B. 139. aquosae tenues et serosae humiditatis signa. XVII. A. 708. assiduarum causae. VII. 238. biliosas vocat *Hippocrates* sinceras. XVII. A. 70. biliosas quidam pro maximo febr. ard. signo habent. XVII. A. 695. biliosae quibus sunt, surditate superveniente finiuntur. VIII. 22. biliosae non ferunt lactis usum. XVII. B. 875. biliosae surditatem tollunt. XVII. B. 693. biliosarum et spumantium causa est aqua mulsa meracior. XV. 660. in biliosis et sinceris spumosa efflorescentia malum. XVI. 557. caprinis stercoribus similes quando dicantur, et unde ita fiant. XVI. 599. et quid indicent. ibid. — carnium recens mactatarum loturis similes, efficacissimum est hepatis affectionis signum. VIII. 359. celerioris causae. VII. 236. nondum in chylum mutatae denotant, ventriculum non concoxisse. VII. 446. circum coloratae quaenam dicantur. XVI. 627. quando crassas reddat concoctio. XVI. 74. criticae quonam pulsu indicentur. IX. 536. crudae dejectiones ubi adsunt, purgantia non sunt adhibenda. XV. 901. cruentae dejectiones unde oriantur. XVIII. A. 725. saepe accidunt iis, quibus membrum excisum erat. XVIII. A. 725. frequenter oriuntur cruentae in iis, qui consuetas validasque exercitationes dimiserunt. XV. 153. ut in dysenteria cruentae; quando oriantur. XV. 150 sq. cruentae dejectiones significant facultatis alteratricis imbecillitatem. XI. 60. exigua, glutinosa, alba et subpallida malum. XVIII. B. 140. exigua tenax et alba colliquationis signum. XVI. 184. exiguam significat urinae mictio copiosa per noctem. XIX. 612. foetens putredinem indicat. XVIII. B. 143.

ad *Alvi* dejectiones humentiores et ramentosiores vinum et album et nigrum austerum. XV. 645. involuntariae excretionis causae. VIII. 64. dejectio involuntaria fit sphinctere resoluto. VIII. 404 sq. XVII. B. 51. involuntaria excretio duobus fit modis. XVI. 667. liquidae causae. XV. 802. unde liquida fiat. XVIII. B. 134. liquida quomodo esse debeat comparata. XVI. 182. dejectio liquida quando esse possit commoda et incommoda.

ginosae indicium est. XVI. 187. viscosum quid significet. IX. 593.

Alvi fluor vel *fluxus:* considerandus est, ubi de purgationibus per inferiora cogitamus. XVI. 119. fluores ex imbribus fiunt. XVI. 372. causae pluviae multae. XVII. B. 580. cur sequantur imbres multos. XVII. B. 602. virilis morbus. V. 696. quem diuturnus vexavit, ei vomitus sponte superveniens morbum solvit. XV. 300. arterias siccescunt. VII. 313. pulsum vermiculantem efficiunt. IX. 313. fluxus cura. X. 572. clysteres prosunt. XVI. 146. emplastrum ex cote. XIII. 874. per urinas aut uterum revellitur. XVI. 151. in *alvi* fluxionibus dejectionum mutationes, nisi in pravas mutentur, juvant. XVII. B. 471.

Alvi obstructio symptoma hydropis, ab hepate orti. XVIII. B. 116 sq. ex stercore duro cura. I. 391.

Alvi perturbatio secundum *Hippocratem* conducit, quibus in surditate et torpore epistaxis oboritur. XVI. 803. quae sponte oboriuntur, si, qualia oportet, vacuantur, juvat, si contra, nocet. XVII. B. 356. perturbationis cura. XVII. A. 475.

Alvi profluvia et *profluvium.* Fiunt ex aquae stagnatilis usu. XVI. 436. causae imbres sunt. XVII. A. 32. aestate potissimum fiunt. V. 694. cibos referens quibusnam potissimum contingat. XV. 213. 215. copiosum signum decretorium est. XVII. B. 396. in febre continua nullam aliam vacuationem postulat. XI. 43. si in febre repetierint, mala sunt. XVI. 190. longum solvit vomitus spontaneus. XVIII. A. 24. profluvium validum causa tremoris. VII. 601. sanat febris. XVII. B. 344. in *alvi* profluviis cur per somnum palpebrae non penitus claudantur. XVIII. A. 89. in *alvi* profluviis excrementorum mutationes juvant, nisi in prava mutantur. XVII. A. 318.

Alvi purgatorium ano immittendum. XIV. 465.

Alvi resolutio causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35.

Alvi retentionis causae. VI. 68 sq.

Alvi subductio symptoma causi spurii. XV. 753.

Alvum solutam habere perpetuo bonum est. XIX. 685. solvere quotidie convenit in senibus et quomodo. VI. 353. non deponunt insani, nisi moniti. VII. 790. purgare oportet in succorum abundantia. VI. 257. perturbare quid apud *Hippocratem* significet. XV. 667. turbat brassicae succus. XVII. A. 403. vacuam habenti febris ardens si oriatur, et purgare idoneum videatur, purgaveris non intra tres dies. XV. 797. ad *alvum* deponendam actio musculorum abdominalium conducit. III. 397. emolliens pastillus amarus. XIII. 135. per *alvum* evacuantur humores in primis venis contenti. XV. 323. per *alvum* quando sit derivatio instituenda. XVII. A. 905. per *alvum* quae fluunt, ea vel per urinas vel uterum derivanda sunt aut revellenda. X. 316. per *alvum* purgatio quando conducat, et quibusnam in morbis. XVI. 113. per *alvum* revellitur urinae fluxus. XVI. 151.

Alvum ducentia remedia. *Alvum* non *subducit* aqua. XV. 699. dejicit aqua, in qua lentes coctae sunt. VI. 525. mediocriter subducit aqua mulsa. XV. 889. dejiciunt in quibusdam adstringentia. VI. 411. num adstringentia subducant. VI. 598. purgat aloë. IV. 769. movet humor animalium marinorum testa praeditorum. XV. 339. *alvum* humectat auster. XVI. 412. XVII. B. 609. ducit balanus myrepsica. XI. 845. purgat brassica decocta cum oleo et garo. VI. 631. subducit succus brassicae. VI. 770. movet brassicae succus. XIV. 226. movet brassicae humor. XV. 339. subducit capparis. VI. 616. subducit caro ostracodermatum. VI. 734. ducunt ceratia humida, sicca vero sistunt. XII. 23. movet cicer. XI. 876. ducit Cissanthemi fructus. XII. 51. ducunt Cochlearum marinarum succi. XIV. 226. ducit colocynthis. XII. 34. violenter ducit succus cyclamini. XII. 50. dejicit medicamentum diospoliticon, ubi crassum est. VI. 283. subducunt fici. XII. 133. minus subducit foenum graec. ex vino, garo et oleo sumtum. VI. 537. subducit foenum graecum cum garo. VI. 537. gallorum vetulorum jus. XIV. 226. saepe subducit glans unguentaria. XVI. 143. subducit lac liquidius magis, crassius minus. VI. 682. subducit lac serosum. VI. 688. subducit lac tenue et serosum. VI. 765. subducunt lapathi folia. XIV. 226. purgat lenticula. VI. 632. mo-

vet lentis humor. XV. 339. lentis succus. VI. 770. subducit succus limacum. VI. 669. melicratum non omnibus ducit. VI. 458. solvit mulsa cruda. XV. 668. ad *alvum* ducendam utuntur musto dulcissimo. VI. 579. moderate subducit oleum. XV. 888. subducit et oleum simplex et sale mixtum, sed diversis facultatibus. XI. 487. ducunt olivae cum garo. VI. 609. ducit panis furfuraceus. XIX. 685. mollit pastillus *Chrysermi*. XIII. 243. ducit peplus. XVII. A. 428. admodum dejiciunt pruna cocta in melicrato, in quo plusculum sit mellis. VI. 614. dejicit radicula. VI. 657. solvit resina terebinthinae. VI. 354. subducunt rumicis folia. XV. 405. purgat scammonium. IV. 760. subducit liquor scammonii ptisanae succo mixtus. XV. 338. serum lactis. VI. 685. serum, ex coactis caseis defluens. VI. 768. serum lactis. XIV. 226. serum lactis in clysteribus. XII. 266. subducit testaceorum succus. VI. 770. modice subducit urtica. VI. 639. XI. 818. subducunt uvae dulces. VI. 578. subducunt vina dulcia et crassa. VI. 804. mollit et subducit vinum scilliticum. XIV. 570.

Alvum sistentia s. *cohibentia remedia*. XIV. 494. XIV. 573. sistit adiantum. XI. 813. cohibent adstringentia. VI. 596. sistit alismatis radix secundum *Dioscoridem*. XI. 861. cohibent animalia marina testa praedita. XV. 339. inhibent aphacae. VI. 551. sistit aquilo. XVI. 412. dura fit ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. siccat aquilo. XVII. B. 609. sistit radix astragali. XI. 841. brassica. XV. 339. siccat brassica in brassicae aqua cocta. VI. 631. adstringunt brassicae olus et carnes. XIV. 226. adstringit brassicae olus. XVII. A. 403. cohibent canirubi fructus. VI. 589. sistit caro testaceorum elixa. VI. 735. cohibet caseus. XIV. 226. adstringit caseus siccus ac durus. XV. 873. sistunt castaneae. VI. 779. sistit crustaceorum caro. VI. 736. solutam sistunt femora tauri usta. XIV. 240. sistit idaea radix. XI. 888. sistit lac caseosum. VI. 688. exsiccat Lagopus. XII. 56. adstrictam reddunt lapathi semina. XIV. 226. cohibet lens. XV. 339. non cuique lentes cohibent. VI. 458. cohibet lenticula. VI. 632. sistunt limaces. VI. 669. sistit lini semen frixum. VI. 549. supprimit mespilus. IV. 760. sistit myrti fructus. VI. 592. ad *alvum* sistendam oryza utuntur. VI. 525. sistit panis siligineus et similagineus. XIX. 685. cohibent rubi fructus. VI. 589. cohibent rumicis semina. XV. 405. constipant uvae passae austerae. VI. 581. sistunt vina austera. VI. 802.

Alvo multa excernente urina supprimitur. XVII. A. 850. fluente sanguis non detrahendus est. XV. 908. intercepta, exsudantes aut caput dolentes in febribus *Hippocrates* convulsivos fieri statuit. XVI. 759. ab *alvo* derivamus per vesicam. XVII. A. 905. in *alvo* inferiore dolores si afficiant, quid *Hippocrates* agere praecipiat. XV. 911. dolores parvi sua sponte solvuntur, vehementes pravi sunt. Ibid. et sq.

Ἀλύειν quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 167.

Ἀλύκη quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 167.

Ἁλυκὸν quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀλυσμὸς quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Alysson unde nomen acceperit; ejus facultates et usus medicus. XI. 823. herba est marrubio persimilis, asperior autem et magis spinosa circa galbulos, florem fert ad coeruleum spectantem. XIV. 168.

Ἀλύζειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Ἀμαλδύνεσθαι quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Ἁμαλῶς quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Ἀμαμηλίδαι, apud *Hippocratem* genus quoddam mespili est. XIX. 77.

Amanitae alimento esse possunt. VI. 656.

Amans caecutit circa id, quod amatur. V. 6. *amantis* pulsus conditio. XIV. 631. quomodo *Galenus* quandam mulierem amare deprehenderit. XIV. 631. (confer. *Amor.*)

Amara, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. exacte quae dicantur. XI. 689. quomodo ab acribus differant. XI. 685. XIII. 769. quibusnam virtutibus sint praedita. XIII. 569. abstergunt, expurgant, et quae in venis est, cras-

XIII. 925. emplastra epulotica. XIII. 529. emplastrum ex herbis. XIII. 885. emplastra polychresta. XIII. 805. emplastra, quae ad ulcera maligna commendavit. XIII. 681. emplastrum viride simplex, et facultatis ejusdem explicatio. XIII. 470. candida epulotica. XIII. 530. epulotica sicca. XIII. 728. fuscum nygmaticum, ad nervorum puncturas. XIII. 650. remedia scripta ad haemoptoën. XIII. 75 sq. usus remediorum compositorum ad haemoptoën spectantium. XIII. 80. hedychroon. XIV. 51 sq. hellespontia. XIII. 914. ad hepaticos conscripta medicamenta. XIII. 198. Hicesium nigrum. XIII. 809. remedia ad hydropicos et inflationes. XIII. 262. remedia ad ictericos. XIII. 230. illitiones stomaticae. XII. 943. malagmata. XIII. 976. malagma. Facit spleniticis, hydropicis et ad praecordia distenta. Facit ischiadicis, arthriticis et ad inveteratos affectus. XIII. 342. malagma ad hepaticos. XIII. 220. malagma ex meliloto. XIII. 186. malagma, quo usus est ad splenicos. XIII. 251. panacea. XIII. 531. conscripti pastilli. XIII. 832. pastillus ad erysipelata. XIII. 835. pastillus niger. XIII. 833. ad splenicos conscripta medicamenta. XIII. 239. stomaticum odorum tenerum ad inflammationes et crustas oris. XII. 945. 953. stomaticum ex moris. XII. 929. ejusdem ex malis punicis. XII. 931. ejusdem ex musto. XII. 932. theriaca. XIII. 909. senioris theriace ex viperis Galena dicta. XIV. 32 sq. junioris theriaca ex viperis Galene dicta. XIV. 42. theriaca optima est. XIV. 262. theriacam conficiendi ratio. XIV. 259 sq.

Juxta *Andromachum* Gleucini confectio. XIII. 1039.

Andronis medicamentum ad aurium exulcerationem. VI. 440. ciclisci et trochisci tauri bilem recipiunt. XII. 276. remedium ad herpetes exedentes. XI. 87. remedium ad ficosas menti papulas. XII. 830. pastillus ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad haemorrhagias per erosionem. X. 330.

Andronicus peripateticus animae substantiam asseverat et propterea a Galeno laudatur. IV. 782. *Andronici* comp. ad orthopnoeam. XIII. 114.

Andronius inscriptus pastillus. XIII. 825. XIII. 834.

Androsace. Ejus facultates et usus. XI. 830.

Androsaemon; altera species ascyron et ascyroeides, altera dionysias vocatur. XI. 829 sq. hyperici species est. XI. 830. ejus facultates et usus. XI. 830.

Andrus insula est in mari aegeo, quae unam habet civitatem ex nomine insulae. XII. 172.

Ἀνειλήματα, tormina sunt apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνειλίσσειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνείσας, quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Anemiae cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470.

Ἀνεμόειν inflare apud *Hippocratem* est. XIX. 81.

Anemonae omnes quales possideant facultates. XI. 831.

Ἀνέρικτος inconcussus est apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Ἀνερύειν evellere significat apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνεστραμμένα perturbata sunt, et dicitur de urinis apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Anethum, ejus facultates et usus. XI. 832. calidum est. I. 682. lactis secretionem auget. XI. 772.

Anethum, veteres cur ex eo coronis plexis in conviviis usi sint. XI. 832. *ustum* ad ulcera glandis penis. X. 382. ustum siccum ad pudendi ulcera. XIII. 316.

Anethi oleum. Ejus facultates. XI. 832. anodynum est. XI. 766. dissolvit succos crudos in carne. VI. 291. confert ad cutis siccitatem sanandam. VI. 220. quod fit circa Aulonem, eandem cum hispano vim habet. VI. 196. ad intestinorum intemperiem et mordicationem valet. XI. 489. *semen* pro hyperico. XIX. 745.

Aneurysma, definitio. XIX. 441. quid sit, quomodo fiat, et dignoscatur. VII. 725 sq. oritur ex arteriae laesione aut vulneratione in venaesectione. X. 335. XI. 313.

Angeiologia species est chirurgicae operationis, quae fit divisione. XIV. 781. fluorem sistit. XIV. 784. quaenam sit operatio chirurgica et quomodo fiat. XIV. 784.

Angina et Anginae. Definitio. XI. 77. XIV. 733. XV. 767. est morbus acutus. XIV. 730. est inflamma-

tio internorum musculorum gutturis. VIII. 269. species ejusdem. XIV. 733. multas species statuunt Cnidii. XV. 364. qua in re differat a peripneumonia et pleuritide. VIII. 247. *Hippocrates* in praenotionum libro videtur omnes affectus ita vocare, qui respirandi difficultatem moliuntur. VIII. 247. autumno fit ex humoribus biliosis in fauces decumbentibus. XVI. 382. autumnalis morbus est. V. 694. autumnales quomodo a vernalibus differant. XVII. B. 623. quae vere fit, ex pituitosis humoribus generatur. XVI. 383. morbus vernalis est. XVII. B. 615. vere fiunt, si hibernum est. XVI. 381 sq. vere potissimum fiunt. V. 693. metastaseos ejusdem in pulmones effectus. XVII. B. 795. metastasis in pulmonem quomodo ex pulsu cognoscatur. XVII. B. 795. cum orthopnoea conjunctae causae et symptomata. XV. 791 sq. pulsus in ea conditio. VIII. 488. ejusque pulsus mutationis causae. IX. 193. respirationis conditio. VIII. 277. XVII. A. 595. in ea respiratio multa et frequens est. VII. 852. spiritus sublimis est. VII. 946. respiratio densa et parva est. VII. 909. respirationem tollit. VIII. 54. gravissima et celerrime interimens quae. XVIII. B. 264. minus exitialis vero, etsi diuturnior, quae in faucibus tumorem ac ruborem excitat. XVIII. B. 265.

Angina quaenam secundum *Hippocratem* sit gravissima. XVI. 676. quaenam periculosissima. VIII. 247. quae minus periculosa sed diuturnior. VIII. 248. in *angina* gravissima cur orthopnoea accidat. XVI. 678.

Anginae prognosis: succedens erysipelas, quod diebus criticis non disparet, mortem significat. XVIII. B. 268 sq. cervicis tumor obortus bonum. XVIII. A. 58. si tumor et rubor in pectore oriatur, bonum. XVIII. A. 154.

Anginae causae. XIV. 734. causae et symptomata secundum *Hippocratem.* XV. 786. alterius causae, symptomata secundum *Hippocratem.* XV. 791 sq. ex biliosis humoribus oritur. XVII. B. 623. causae sunt excrementa, ad fauces delata. XVII. B. 602. ex imbribus fiunt. XVI. 372. XVII. A. 32.

Anginae speciei, ex vertebris cervicis intro vergentibus descriptio. XVII. A. 371. casus, ex laesione vertebrae primae a *Hippocrate* descriptus. VIII. 238 sq. *Galeni* in eum locum paraphrasis. VIII. 240. casus anginosae, quae apud *Bitonem* decumbebat. XVII. A. 593.

Angina ex vertebr. colli pand. paraplegias inde factas non universum corpus perreptare vidit *Hippocrates.* XVII. A. 379. qui obnoxii sunt, iis prophylactice vena secanda est. XI. 271.

Anginae cura. XIV. 734. cura secundum *Hippocratem.* XV. 791. XVII. A. 476. remedia ad eam parabilia. XIV. 436. XIV. 439. XIV. 513. 514. XIV. 517. XIV. 574. *Aristoclis* stomaticum. XII. 936. stercus caninum, iis admixtum, quae congruunt. XII. 291. clysteres acres. XVI. 145. Diphryges. XII. 215. Inungunt quidam elaterium cum melle aut oleo vetere. XII. 122. *Asclepiades* laryngotomiam in ea commendavit. XIV. 734. Musae praecepta. XII. 956. Salome dictum emplastrum. XIII. 507. scarificatio. XI. 322. serum lactis. XII. 268. stomaticum Asclepiadae. XII. 942. stomaticum Herae. XII. 941. stomaticum ex semine rutae sylvestris. XII. 938. stomaticum ex hirundinibus, ut *Harpocras* tradit. XII. 943. venaesectio ubinam sit instituenda. X. 904. XVI. 156. venae sub lingua incidendae sunt. XI. 93. XIX. 526. quando venam sub lingua aperiamus. XVI. 157. post venaesectionem eclegmatis repurgari potest, et clysmo tertio quoque die utendum. XV. 767.

Angoris symptoma semper pravum. XVII. A. 179. ab *angore* animus differt actionibus. XVI. 174.

Angores animi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. cordis affectus eosdem *Chrysippus* putat. V. 268.

Anguilla nequaquam succi boni edulium est. VI. 797. vivit in aqua salsa et dulci. VI. 795.

Angulus acutus is est, qui recto minor. XVIII. B. 854. obtusus, qualis. XVIII. B. 854.

Anguli oculi. XIV. 702. impensius minuti vel prorsus perditi cura. X. 1002. prorsus perditus insanabilis morbus est. X. 1002. ad *Oculorum* angulos circumrosos aridum remedium. XII. 730. ad putrescentes, et erosos *Bassi* artemonium. XII. 780. indicum aerianum. XII. 781. *Capitonis* remedium siccum. XII. 731. ad scabros

ris probis. IV. 821. mores itidem medico curae sunto. VI. 40. mores quod corporis temperamenta sequantur liber. IV. 767. mores corporis temperaturam sequuntur. XVI. 317. mores in sanis ex oculis conjici possunt. XI. 11. motus ne immodici evadant in infantibus curandum et quomodo. VI. 42. motus, rationi obediens, affectus est. V. 372. pars, qua cupimus, ab ea, qua ratiocinamur, diversa est. XVI. 302. tres partes sunt, quibus ad voluntarium motum incitamur. XVI. 302. de *animi* peccatis et perturbationibus *Galenus* librum scripsit. XVI. 335. perturbationes quinque sunt secundum veteres. XVI. 325. *animi* perturbationes sequitur saepe naturalis caloris intro forasque delatio. VII. 191. perturbatio quemnam effectum in humores exserat. XVI. 9. perturbationes indicat urina pallida et tenuis. XIX. 579. perturbatio tremoris causa. XVI. 332sq. perturbationes abigit theriaca. XIV. 271. principatus in cerebri ventriculis est. XIV. 711. hominis maxime temperati ratio describitur. I. 576. sanitas, definitio. V. 441. sedem *Thessali* sectatores in corde statuunt. X. 929. (confer. *Animae* sedes.) sensum aperit sermo. XVI. 226. substantiam unam tantummodo quidam esse volunt. XVI. 303. substantia facile solvitur, quibus robur vitale infirmum est. VIII. 301. tranquillitas a temperamento moderato nascitur. IV. 821. virtutes quae. XIX. 383.

Animum mansuetiorem reddit vinum. IV. 778. *animis* impuris, si nutrientes sermones offeras, non modo nihil prosis, verum etiam magnopere obfueris. XI. 457.

Ἀνήνιος apud *Hippocratem* illaesus est. XIX. 81.

Ἀνήρεικτος qui dicatur apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Anisum. Anisi semen maxime utile est, acre et amarum. XI. 833. prope ad urentium caliditatem accedit. ibid. — Est in siccando tertii ordinis, sicut et in calefaciendo; urinam ciet et digerit, et inflationes ventris reprimit. XI. 833. anisum pro ami sumi potest. XIX. 724. et daucus substituitur aniso. XIX. 725.

Annonae caritas epidemiae malignae causa, raphaniae simillimae. VI. 750. *ex annonis* et cibis mali succi, oriundi morbi. VI. 749. casus mulieris, quae propter annonae caritatem, quae veris tempore acciderat, oleribus sylvestribus usa, ulceribus laboravit. VI. 686.

Annulus abdominalis describitur. XVIII. B. 995. *annuli* abdominalis usus. IV. 566.

Annus non numeratur diebus integris. XVIII. B. 240. quot habeat dies. XVII. A. 22. dierum est trecentorum sexaginta quinque. VII. 508. IX. 643. apud Romanos in 12 menses dividitur. XVII. A. 22. in quatuor tempora dividunt magnae temperaturae differentiae. XVII. A. 18. quidam in septem partes dividunt, et quomodo. XVII. A. 17. etiam in septem partes divisus reperitur in libro: de hebdomadis *Hippocratis* inscripto. XVII. A. 18. dies ei proportione respondet. XVII. A. 860. constituentes eum tempestates quae. XIX. 485. quemnam saluberrimum futurum putet *Hippocrates*. XVI. 387. quando secundum *Hippocratem* saluberrimus sit exspectandus. XVI. 439 sq. sol eum disponit. IX. 908. magnus qualis. XIX. 284. quantus cujusque planetarum sit magnus annus. XIX. 283. status secundum *Hippocratem* qui. XVI. 387. XVII. B. 575. universus omnium quidem, et calidorum et frigidorum, et siccorum et humidorum particeps est. XV. 92.

Anni constitutiones siccae sunt imbribus salubriores et minus mortales. XVI. 372. horam quid Graeci vocent. VI. 558. tempestates morborum causas docent. XIX. 494. tempestatum in respirationem influxus. VII. 771. ex *anni* tempestatibus siccitates imbribus sunt salubriores. XVII. A. 32. tempora respicere medici est. XV. 101. temporum inter se differentiae. XVI. 291. tempora qualitatibus differunt. XVI. 370 sq. tempora humiditate, siccitate, caliditate et frigiditate differunt. XVII. A. 28. tempora qualia fuerunt, tales etiam morbi erunt. XVI. 370. tempora aetatibus respondent. XVI. 102. XVI. 345. tempus quale ὥρα vocetur. XVII. B. 184. in quolibet anni tempore singulus humor exuperat. XVI. 292. XVII. A. 30. tempora in humores vim exercere, testimonium evidentissimum. XV. 97. XVII. A. 30. temporum intemperies morborum endemicorum causa. XV. 121. tempora mor-

borum causae. XVI. 353. temporum in morbos generandos influxus. V. 693. temporum mutationes morbos potissimum pariunt. XVII. B. 562. XVII. B. 567. morbi enumerantur, qui quolibet anni tempore grassantur. XVI. 292. temporum mutationes morbos aut similes aut dissimiles gignunt. XVI. 373 sq. tempora accessionum morborum indicia. IX. 561. temporum eorumque mutationum dignitas ad morbos cito dignoscendos et recte curandos. XVI. 390. tempus indicationem in morbis praebet. X. 652. temporum in morborum judicationes influxus. XVII. B. 385 sq. temporum repentinae mutationes in evacuationibus sunt respiciendae. XVI. 118. tempus moderatum naturale conservat temperamentum. XV. 735. temporum in naturas humanas influxus. XVI. 423. temporum in sanos effectus. XVI. 390 sq. tempora ubinam stata et non morbosa esse verosimile sit. XVI. 394. tempora quomodo pulsum immutent. VIII. 464. pulsus quoad anni tempora differentiae. IX. 125. IX. 473. (confer *Aestas*, *autumnus*, *hyems*, *ver* et *pulsus*.) tempus ad indicationem remediorum confert. X. 634. temporum temperies ex *Athenaei* sectatorum opinione. I. 522. temporum temperamenti in mores influxus. IV. 798. tempora ad victus rationem instituendam non parum conferunt. XVII. B. 415.

Anodyna vocata *medicamenta*. X. 817. XI. 764. XIII. 266. eorum natura. XI. 764. nomine qualia sint, et quae revera. XIII. 267. quatenus sint utilia. X. 862. agendi ratio. XI. 766 sq. generalia quaedam circa hoc medicamentorum genus. XIII. 88. quando sint adhibenda et quando fugienda. X. 816. differentiae. X. 818. dolores levant. XIII. 287. usus et abusus. X. 817. usus in diversis morbis. XIV. 762. quomodo a colicis differant. XIII. 89. alienissima sunt, ubi humores crassi et glutinosi exuperant. X. 862. omnia magis sunt salubria, si post annum a compositione sumantur. X. 818.

Anodyna simplicia. Anethum. XI. 832. chamaemelon. XI. 562. crocus. XI. 767. XII. 48. galbanum. XII. 153. XIII. 957. hyoscyamus. XI. 767. XVII. A. 904. mandragora. X. 816. XI. 767. XVII. A. 904. myrrha. XI. 767. papaveris succus. XI. 767.

Anodyna composita. (confer. *Colica medicamenta.*) *Achillis* compunctoris. XIII. 90. Acopa. XIII. 1005. 1045. Aelii Galli antidotus. XIV. 159. quae *Andromachus* scripsit. XIII. 89. confectio sedans dolorem, ad omnes internos affectus et pleuritidas. XIII. 89. Antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. XIII. 104. Antidotus thespesiana. XIII. 102. ex *Aphrodae* libris compositio. XIII. 94. 95. ex *Aphrodae* libris catapotium. XIII. 95. *Asclepiadae* ad omnes internos affectus. XIII. 93. *Asclepiadae* Philophysici compositio. XIII. 102. quae Asclepiades scripsit. XIII. 97. Aster dicta confectio ad omnem fluxum, dolorem et omnes internos affectus et destillationes. XIII. 91. 165. *Cassii* colica. XIII. 286. Cerusiana confectio, a *Philippo* Trallianis data. XIII. 105. *Charixenis* compositio. XIII. 102. *Charyclis* confectio. XIII. 94. *Crateri* compositio. XIII. 96. *Cosi* eclegma. XIII. 100. Eclegma pharos appellatum. XIII. 97. *Hicesii* emplastrum. XIII. 787. Isidori emplastrum. XIII. 908. Jucunda appellata compositio. XIII. 94. *Lucii* colica. XIII. 287. *Lycomedis* ad haemoptoicos, coeliacos, dysentericos, rupta et convulsa. XIII. 92. *Marcellini* confectio. XIII. 90. *Antonii Musae* panacea. XIII. 102. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. *Nicostrati* malagma. XIII. 985. Panchrestus dicta confectio. XIII. 101. parygron medicamentum. XIII. 952. pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831. pastillus ex mandragora. XIII. 100. pastillus dolorem sedans coeliacis et dysentericis. XIII. 302. alius XIII. 303. alius praeclare inducens somnos ad inveteratos dysentericos. XIII. 304. alius dysentericis non febrientibus aptus. XIII. 305. *Philonis* remedium. X. 818. *Protae* Pelusiotae malagma. XIII. 338. *Ptolemaei* compositio. XIII. 101. *Rufi* potio. XIII. 92. Salome dictum emplastrum. XIII. 507. Scribonii Largi catapotium. XIII. 98. eclegma. XIII. 98. 99. Sphragis dicta confectio ad fluxiones, tormina et tusses. XIII. 91. thespesiana confectio. XIII. 99. 102. Trigonos vocata potio resiccatoria et sedans dolorem. XIII. 93. *Xenocratis* confectio, ad tormina maxime et dysentericos. XIII.

90. *Xenocratis* emplastrum. XIII. 931.

Anodynum ad scorpionum, phalangiorum omnisque serpentis ictus efficax. XIV. 176. ex seminibus. XIII. 90. aliud *sedans* dolorem ad omnes affectus internos. XIII. 93. 95. 96. 101. stomachicum. XIV. 374.

— Ἀνοργάζειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 82.

Ἀνορέκτοι qui dicantur Graecis. XVII. A. 74.

Anorexiae in senibus causa. XVII. B. 495.

Anseres. Nomen anserum veteribus est consuetum. VI. 702. *anserum* adipis vires. XII. 325 sq. pinguedo calidior est. XI. 635. adeps minori calefaciendi et discutiendi virtute praeditus est. XIII. 949. *Adeps* ad phlegmonas utilis. XI. 733. adeps ad phlegmonas, quodammodo tamen ad digerendum potentior. XI. 733. *adeps* inflammationibus ex rosaceo medetur. XIV. 241. adeps pro cervino. XIX. 743. pro adipe hyaenae. XIX. 743. alae optime nutriunt. VI. 704. carnis conditio. VI. 703. hepar quomodo jucundissimum redditur. VI. 704. ova ut alimentum. VI. 706. stercus attrahit. XI. 760. stercus prae nimia acrimonia inutile est. XII. 305. ventriculus valde jucundus est esu. VI. 704. ventriculus optimus habetur, ut alimentum. VI. 788.

Antecanis vocari posset Sirius. XVII. A. 17.

Anthaei collyrium viride. XII. 764.

Anthele significat cannae florem. XII. 8.

Ἄνθεα apud *Hippocratem* quid significent. XIX. 81.

Ἄνθεον apud *Hippocratem*; variorum hujus verbi varia explicatio. XVI. 60.

Anthemis idem est, quod *Chamaemelum*. Ejus vires et usus. XI. 833. soli ab Aegyptiis consecrata est. XI. 562. rarefacit. XI. 750. fundere ac digerere potest per halitum, nequaquam contrahere. XI. 588. tenuitate rosae persimilis est, calore vero ad olei vires accedit. XI. 562. usus in morbis. XI. 562. parti inflammatae imposita quid efficiat. XI. 588. *Anthemis* pro chamaemelo adhibetur. XIX. 746.

Ἄνθηρα sputa qualia sint apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Ἀνθηρὸν οἶνον apud *Hippocratem* quale. XIX. 81. *Anthera* i. e. florida compositio. XIII. 839. anthera illitio ad oculorum dolores. XII. 744.

Ἀνθινὸν ἔλαιον et μύρον quale sit apud *Hippocratem*. XIX. 82.

Anthrax vide Carbunculus.

Anthracosis, definitio. XIV. 777.

Anthyllis duplex est; earum facultates et usus. XI. 833. *Anthyllis* pro ornithogalo. XIX. 739.

Anthyllium vitandum in herpete exedente. XI. 86.

Antiades tonsillae sunt. XIV. 713. etiam paristhmia vocantur. XIV. 713. glandularum ad fauces inflammationes sunt. VII. 713. *Hippocrates* etiam bubones vocat. XVII. A. 375. puerilis morbus est. V. 695. quomodo oriantur. VII. 263. fiunt fluxione e capite facta. VI. 42?. iis convenientia remedia. XII. 972. XIV. 360 sq. 436. 510. arteriaca *Charixenis*. XIII. 50. aster. XIII. 165. Coracine sphragis. XIII. 826. *Herae* stomaticum. XII. 941. serum lactis. XII. 268. pruna cocta. XII. 33. varia stomatica remedia. XII. 929.

Antichelr dicitur digitus magnus manus sive pollex. XVIII. B. 952.

Anticipans paroxysmus. XVII. B. 396. anticipantes febres et tardantes quae. IX. 553.

Anticipatio sola non sufficiens signum incrementi. IX. 553.

Anticnemium quid sit. II. 774.

Anticyricus *helleborus* quid? XII. 120.

Antidotus et Antidotum. XIV. 90.

Antidota medici vocant remedia, quae non extrinsecus corpori imposita, sed intro assumpta, pravis affectibus medentur. XIV. 1. tres eorundem differentiae. XIV. 1. qualia sint remedia. XIV. 135. cur e multis componantur. XIV. 219. de melle componendis antidotis idoneo. XIV. 20. 22. quale vinum in antidotis adhiberi debeat. XIV. 13. falernum vinum optimum est. XIV. 19. eorum usus generalis medicus. XIV. 90. 163 sq. *Abascanti*. XIII. 278. *Aelii Galli* aromaticum ad omnia faciens. XIV. 159. — qua Caesar et Charmes utebantur. XIV. 114. ejusd. ad rabidorum morsus. XIV. 158. ejusd. ad affectus interiores. XIV. 158. ejusd. ad rabiosorum morsus ut *Belchionius* ajebat, a Caesare accepta. XIV. 170.

ex libris Aelii Galli antidotus cyphoides ad hepaticos. XIII. 202. — ejusd. theriaca antidotus. XIV. 161. 189. *Amaranti* Grammatici ad pedum dolores. XIV. 208. ambrosia *Philippi* Macedonis. XIV. 149. *Andreae* ad phalangiorum morsus valens. XIV. 180. *Andromachi*. XIV. 107. incomparabilis, quam *Andromachus* composuit, faciens ad omnes internas corporis affectiones, ex *Nicostrati* traditione. XIV. 112. Galena dicta theriace *Andromachi*. XIV. 32. 42. *Arabae* Thebani ad scorpionis ictus. XIV. 179. *Antiochi* Philometoris ad serpentia. XIV. 185. 201. *Antipatri* theriaca. XIV. 160. *Antonini* Coi. XIV. 168. ut *Apelles* contra venena. XIV. 148. ex commentariis *Aphrodae* ad aquae metum. XIV. 207. *Apollodori*. XIV. 181. 184. Claudii *Apollonii* ad rabiosorum morsus. XIV. 171 sq. *Apollonii* Muris, quae a lethalibus medicamentis praeservant. XIV. 146. apyretos commemoratur. XIII. 173. *Archibii* sacrum. XIV. 159. *Aristarchi* Paulina dicta. XIII. 103. aromaticum *Galli* ad omnia faciens. XIV. 159. arteriaca quid. XIII. 3. ab Asclepiade conscripta in libro internarum affectionum, qui Asonis inscribitur. XIV. 135. 168. Asclepiadis ad eos, qui lethalia biberunt. XIV. 138. athanasia ad abscessus. X. 986. athanasia Mithridatis. XIV. 148. album *Baphulli* vel *Herae* ad rabiosorum morsus. XIV. 173. Basilice. XIV. 174. *Biennitae* ad nephriticos. XIII. 330. Calliste dicta. XIV. 176 sq. Cerusiana. XIII. 105. Charmae. XIV. 126 sq. discipuli ejusdem alia compositio. XIV. 128. *Charitonis* circulatoris ad phalangiorum morsus. XIV. 180. *Codii Tuci*, quo et *Craterus* usus est. XIV. 147. ad convulsa, rupta, etc. XIV. 163. *Cratippi*. XIV. 170. cyphoides Andromachi ad hepaticos. XIII. 198. alia XIII. 203. a *Damocrate* conscriptae. XIV. 115. *Damocratis*, quae sanguinis impetum supra infraque arcet. XIV. 129. alia. XIV. 132. tres aliae, duae ad phthisin, alia ad venena. XIV. 119. aliae. XIV. 129—135. Damocratis ad venenosorum ac rabiosorum morsus. XIV. 191—201. diascincum. XIV. 152. *Diophanti*. XIV. 175. 181. *Dorothei*, cujuslibet serpentis ictui accommodatum. XIV. 187. *Euclidis* Palatini theriaca. XIV. 162.

Antidotus galene ad omnem affectum interiorem, praesertim stomachi vitia, lethalia et morborum circuitus. XIV. 42. ad quartana laborantes, ut *Harpalus*. XIV. 167. hecatontamigmaton, i. e. ex centum rebus constans, Caesari a *Galeno* paratum ad omnia. XIV. 155 sq. *Dorothei Helii* ad viperarum morsus. XIV. 183. hepatica ut *Aristocles*. XIII. 205. hepatica, athanasia appellata. XIII. 203. hepatica *Dioscori*. XIII. 204. hepatica a *Nearcho* laudata. XIII. 204. hepatica, qua *Pharnaces* herbarius usus est. XIII. 204. ab *Hera* conscriptae theriacae. XIV. 201 sq. quo usus est *Heras* Cappadox. XIV. 170. *Heraclidis* Tarentini ad phalangia et venosos serpentes. XIV. 182. ejusdem enneapharmacum. XIV. 186. hiera Themisonis ad stomachi subversiones. XIII. 158. *Hybristi* Oxyrrhinchiti ad venenatos ictus. XIV. 188. est Isotheos dicta confectio. XIII. 66. ex lapidibus ut *Mithridates*. XIII. 329. omnibus lethalibus accommodatum. XIV. 206. ex *Mantiae* compositionibus Attalica ad stomachicos. XIII. 162. *Menelai*. XIV. 173. *Menippi*, quo usus est Pelops. XIV. 172. mithridatica Andromachi. XIV. 107. mithridatica ut *Antipater* et *Cleophantus*. XIV. 108. mithridatica ex *Damocratis* traditione. XIV. 115. Mithridation. XIV. 115. ut *Xenocrates* apud *Nicostratum*. XIV. 164 sq. *Mithridatis*, athanasia dicta, i. e. immortalis. XIV. 148. Mithridatis theriaca. XIV. 154. Mithridatis Eupatoris, quod diascincum dicitur. XIV. 152. nectarea ad hepaticos et ictericos. XIII. 203. nephriticae sunt, quae renibus affectis conferunt, partim vero ad calculosos renes juvant, partim ad inflammatos et ulceratos. XIII. 321. *Orbani* Indi dicta ad foetus ejiciendos. XIV. 109. panacea ex sanguinibus, multa promittens ab *Aphroda* accepta. XIV. 111. Philonis. XIII. 267. *Galeni* ejusdem explicatio. XIII. 269. antiquae phthisi valde bona. XIV. 119. alia. XIV. 122. prognostica. XIV. 134. rustici a vipera morsi. XIV. 184. ex sanguinibus *Damocratis*. XIV. 124. ex sanguinibus. XIV. 151. ex sanguine testudinis ad viperas. XIV. 184. *Simmiae* Medi ad phalangia. XIV. 180. 182. theriaca, quam *Gallus* ex Arabia profectus *Cae-*

efficiat. X. 998. calida saepe refrigerat, humorem calefacientem discutiendo. XI. 382. calida in rheumatismo noxia. XI. 81. somnum promovet. VIII. 131. calida in utre aut vasculo aeneo optimum fomentum est. XV. 518. adventitium calorem adepta calefacit, et humectat. XI. 394. mollities, quam calidae aquae lotionibus acquirunt corpora, solius humiditatis proprium signum est. XI. 395. calida pota vomitus solutio. XVII. A. 471. calida secundum quosdam male dicitur siccare corpus. XI. 395.

Aqua cocta quomodo refrigeretur. XVII. B. 181. calor eam fundit et ad secretionem aptam facit. XVI. 362. aegrotis exhibenda cocta et dein refrigerata. XVII. B. 158.

Aquae communis facultas refrigerans est. XI. 385 sq.

Aqua cruda quaenam dicatur. XVII. B. 157. cruda qualis ab antiquioribus sit vocata. XVII. A. 339.

Aqua omnis dulcis, quod manifeste refrigeret, unde sit discendum. XI. 391. dulcis semper frigida. XI. 388. dulcis sitienti leniens remedium est, ceterae vero acerbiorem sitim relinquunt. XI. 393. dulcis calfactae vires. VI. 183. dulcis potio et lavacrum in hydrope anasarca adversissimum. XI. 393. dulcis lavatio utilis iis corporibus, in quibus ob meatuum obstructionem febris adest. X. 535. ex aqua dulci balneum vocis organorum morbis conducit. XIII. 6. ex *aqua* dulci et temperata lavatio ad meatuum constipationem utilis. X. 535. *aquarum* dulcium lavacra ad lassitudinem utilia. XI. 532. et humidorum morborum causae. VII. 20. dulcium et calidarum balnea senium corrigunt. VI. 319.

Aqua dura quae. VIII. 690.

Aqua edax quomodo dicatur. XVII. B. 190.

Aqua fervens non exsiccat, licet urat. XI. 396. si sano corpori applicatur, horrorem facit. VII. 182. cogit et claudit cutim. VI. 183.

Aqua ex magnis *fluminibus*, in quae alii fluvii ingrediuntur, quosnam morbos gignat. XVI. 438.

Aqua fontana qualis optima. VI. 56.

Aqua frigida condensat. XI. 751. refrigerat. IX. 225. frigidae potio actu refrigerat. X. 708. frigida frigefacit quidem, I. 688, nonnunquam vero calfacit, I. 689. frigida quomodo temperata reddatur. XI. 566. frigidam exhibere formidantes psychrophobi dicuntur. X. 627. ex frigidae potu numquid pars quaepiam, cui frigida natura est, laedi possit. X. 653. frigida quando non sit propinanda. X. 622. frigidae potus arteriarum constrictionem efficit. IX. 248. frigidae usus diversis in morbis. XVII. B. 813 sq. frigidae usus in balneo quando concedendus juveni. VI. 185. frigida calorem quandoque revocat. XI. 382. frigidae usus in causo. XV. 752. frigida in convulsionibus salubris. XVII. B. 806. frigida noxia in convulsionibus ex ulceribus. XVII. B. 807. frigidae usus in febribus duplex scopus. XVI. 82. frigida et venaesectio maxima sunt febris continentis remedia. X. 624. frigida in febribus continentibus aptissima. X. 620. X. 757. frigida quando sit exhibenda in continentibus febribus cum putredine. X. 623. minus tuta iis, qui exiguum sanguinem carnemque obtinent, ejus potio est. X. 624. frigidae potus conducit febribus colliquatoriis. XV. 802. frigidam febres hecticae nec puram nec multam desiderant. X. 624. frigida pota saepe haemorrhagias suppressit. X. 327. frigidae intempestivi usus noxae. X. 620. frigidae intempestivus usus nonnunquam hydropem progenuit. VIII. 354. frigida inflammationem densat. XV. 500. et humores crudos reddit. XV. 501. frigidae potus maxime contrarius est phlegmonae. XV. 802. frigida spargenda in iis, qui animi deliquio ex cholera, alvi profluvio etc. laborant. XI. 50. frigida ardenti stomacho confert. XI. 54. frigidae potio convenit temperamento sicco. VI. 398.

Aqua incocta qualis a veteribus sit dicta. XVII. A. 339. *incoctilis* quae dicatur. XVII. B. 157.

Aqua indomita qualis a veteribus dicatur. XVII. B. 157.

Aqua intercus, vide Hydrops *anasarca*.

Aqua, quae celeriter et incalescit et refrigeratur, semper secundum *Hippocratem levissima* est. VI. 818 sq. XI. 411. XVII. A. 336. XVII. B. 156.

Aqua limosa, velut aqua Nili est, quomodo pura reddatur. XI. 389.

Aqua lunaris, secundum *Philolaum*

Pythagoricum causa mundi interitus. XIX. 265.

Aqua lutulenta, limosa, foetens, calefacta et refrigerata foetorem amittit. XVII. B. 157.

Aqua marina ex aqua et sale constat. XI. 630. non aeque, ac dulcis frigida est. XI. 388. marina artificialis quomodo fiat. XI. 691. marina, sulfurosa etc. quomodo imitari possint. XI. 393. marinae sicca facultas quomodo detegatur. XI. 548. marina, aut sulfurosa, bituminosa etc. facultate calida est. XI. 392. marina carnes et siccat, et incorruptas servat. II. 129. XI. 709. quanto sit dulci gravior. XI. 691. marina calefacta ad palpitationem. VII. 601. marina erysipelati noxia. XI. 389. aqua inter cutem laborantibus utilis. XI. 393. marina non admodum refrigerat. XI. 387. marina salsa potius quam amara est. XI. 690. marina ulcera siccat. XI. 392. *maris mortui* aquae peculiaritates. XI. 696 sq.

Aquae medicabiles et frigidae constipationis causae. VII. 18. *medicamentosae* aliquot naturales enumerantur. VI. 424.

Aqua mineralis in Lesbo prope Mitylenen. X. 996.

Aqua mulsa; vires secundum *Hippocratem*. XV. 651. mulsa aquosa cur ab *Hippocrate* in febrium initiis adhibeatur. XV. 809. mulsa aquosa et cocta cur ab *Hippocrate* commendetur in causo. XV. 743. *mulsae* quando sit aliquid aceti addendum. XV. 692. mulsa aqua simplici multo valentior, nisi alvum exturbarit. XV. 667. *mulsa* si ptisanae superbibatur, quid efficiat. XV. 674. mulsa vino albo, tenui, paucifero quodammodo validior est, quodammodo imbecillior. XV. 668. mulsa cocta aspectu cruda praestantior est; vix vero viribus. XV. 675. mulsa cur damnata sit ab aliquibus. XV. 665. mulsa secundum *Hippocratem* detergens quoddam habet, quod plus, quam par sit, sputum viscidum reddit. XV. 652. (quomodo hoc sit accipiendum. XV. 654.) mulsa humectare et incidere etiam potest, non autem vires roborare. XV. 480. mulsa cruda alvum magis solvit, cocta magis nutrit. XV. 668. mulsa sola quando in morbis acutis sufficiat. XVII. B. 369. mulsae non frigidae usus in angina. XV. 787. in animi deliquio ex humorum abundantia. XI. 53. mulsa meraca spumosas dejectiones et biliosas ducit. XV. 659. mulsa meracissima quomodo paretur. X. 569. mulsa magis cocta, minus alvum subducit, magis nutrit. X. 824. mulsa cruda minus nutrit, sed magis subducit. X. 824. mulsa pura magis quam aquea excrementa spumea et biliosa educit. XVI. 186. mulsa magis excrementa biliosa subducit interdum bona, interdum saturata calore et spumantia. XV. 657 sq. mulsa febri colliquanti inimicissima. X. 733. mulsa adversissima est febribus syntacticis. XV. 658. mulsae in hepatis inflammatione usus. X. 908. mulsa cur in hepatis, ventriculi, lienis phlegmone sit inutilis. X. 800. mulsa ad crassorum humorum expuitionem aptissima. XV. 635. mulsa eluit succos mordaces. XVII. B. 329. mulsa ad humores putrescentes vacuandos. X. 756. mulsa, in qua coctum hyssopum est, utilissima iis, qui ex humorum crudorum copia febricitant. X. 823. mulsa in morbis acutis sub quibusnam conditionibus sit utilis. XV. 650. mulsae noxii effectus. XV. 655. mulsa infusa ad curandos sinus valet. XI. 128. mulsa sitim minus quam vinum dulce infert. XV. 651. et cur. XV. 652. mulsa aquosa moderatissime detergit. X. 569. mulsa dilutior sputi eductionem et pulmonis mollitionem efficit. XV. 659. mulsa minus diluta vomitum ciet. XVIII. A. 484. urinas vehementer ciet, nisi viscerum affectio prohibeat. XV. 655. mulsa mediocriter ventrem subducit. XV. 889.

Aquae nativae, quae sulfur, bitumen aut nitrum habent, non refrigerant. XI. 387.

Aqua Nili limosa quomodo purgetur. XI. 389. nimbosa temporaria pejor. XVII. B. 187.

Aquae nitrosae aqua inter cutem laborantibus salubres. XI. 393. non refrigerant. XI. 387. corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657.

Aqua optima qualis. XV. 697. XVII. B. 155. optimae notae. VI. 817. XVII. B. 815. optima quomodo esse debeat comparata. XVII. A. 336 sq. optima leguminibus, fructibus, carnibus aut radicibus in ipsa coctis deprehenditur. XVII. B. 157. in optima citissime, in prava tardissime cibi concoquun-

male qualitates vocavit. VIII. 634. vult celeriores fieri, quam crebriores pulsus ex largo cibo. IX. 149. in *Magnum* disputat de pulsus celeritate. IX. 8. de pulsu connitente cum humiditate sententia. VIII. 663. pulsum crebrum et intercurrentem perniciosos putat. IX. 289. quemnam pulsum dicrotum vocet. VIII. 537. pulsus duritiem inseparabile signum febris esse statuit. VII. 686. quomodo pulsum formicantem definiat. VIII. 827. formicantem pulsum pro celeri habet. IX. 293. fallitur, formicantem pulsum celerem judicans. IX. 546. quos pulsus innuentes et circonfluentes appellet. VIII. 479. quae de pulsus magnitudine scripserit. VIII. 591. magnitudinem pulsus esse ait tumorem assurgentis arteriae. VIII. 598. cur pulsum moderatum parvum vocet. VIII. 853. quae scripserit de pulsu pleno. VIII. 931. pulsum pueri parvum vocat, quem *Herophilus* magnum. IX. 452. pulsus pleni et vacui definitio. VIII. 509. de pulsus qualitatibus. VIII. 576. (*Galeni* in ejus doctrinam commenta. ibid. et sq.) pulsum in somno plenissimum putat. IX. 138. de pulsus vehementis differentiis. VIII. 651.

Archigenes de remediis scripsit. XI. 796. remedia, quae ad renum affectiones tradidit. XIII. 331. ab *Archigene* ad splenicos conscripta medicamenta. XIII. 254. medicamenta, quae in primo medicamentorum secundum genus prodidit circa affectiones stomachi. XIII. 167. medicamenta ad sugillationes. XII. 807. (eorum recensio. XII. 808.) praecepta ad ulcera, quibus callus obduci non potest, et vetera. XIII. 730 sq. de causis suppressionis urinae obscure scripsit. VIII. 13. quae ad uvulam inflammatam scripsit. XII. 969. venam secuit in morbis. XI. 163.

Archilochi locus citatur. XVIII. A. 605. versus aliquot. XVIII. A. 537.

Archimedes polyspasti inventor dicitur. XVIII. A. 747. qua ratione speculis incendere hostium naves potuerit. I. 657.

Archistratoris Apollonii smylinus pastillus. XIII. 835.

Architectonica quae comprehendat. V. 68. XIX. 40. in ea certa methodus reperitur. V. 68.

Architectura, ejus opera duplicia. I. 230. innititur arithmeticae et linearum scientiae. V. 68. *architecturam* callebat *Galeni* pater. VI. 755.

Architectus philosophos deridet. V. 100. *Architecti* inter rationales numerantur. V. 98. sunt in secunda sede apud Mercurium. I. 7. ad medicum comparatio. XVII. B. 225.

Arcticum etiam bunium vocatur. XI. 852.

Arctium lappa major et minor, ejus partium facultates et usus. XI. 837.

Arcturus quando oriatur. XVI. 383. XVII. A. 21. autumni initium facit. XVI. 433. XVII. A. 17. XVII. B. 599. *Arcturus* oriens utplurimum pluviam habet cum frigidis ventis. XVII. A. 29. oriente pluviam cum ventis frigidis plerumque decidisse *Hippocrates* observavit. XVI. 441. oriente aestas finitur, et incipit autumnus. XVII. A. 29.

Arcula ab Atticis glossocomum vocatur. XVIII. B. 502.

Arcus coelestis descriptio et quomodo oriatur. XIX. 289. ejus colores. XIX. 290. *Anaxagorae* et *Anaximenis* opinio de causa arcus coelestis. XIX. 291.

Ἄρδαι sordes sunt. XIX. 85.

Ἀρδαλῶσαι foedare est. XIX. 85.

Ardens febris, vide Febris *ardens*.

Ardentia et anthraces fiunt caliditate vincente. VII. 628.

Ardor quid? XII. 504. febris ephemerae causa. XI. 6. fit ob calidam et siccam intemperiem. V. 115. in corde quomodo respirationem afficiat. VII. 778. vigilias inducit. VIII. 161. cur juvenibus maxime sit familiaris. XVII. B. 642. *Ardorem* ventriculi solvit cotyledon. XII. 41. adipson catapotium. XIII. 145. *Asclepiadis* remedia. XIII. 158. pastillus Amazonum. III. 152. ob ardorem et dolorem respiratio difficilis. VIII. 275. *Ardore* tentatis nullum levamen olei inunctio praebet. XI. 519. *Ardores* vehementes si convulsio aut tetanus sequatur, malum. XVIII. A. 113. viriles affectus sunt. V. 695. ad *Ardores* refrigerandos omnes uvae acerbae conducunt. XI. 660. *Ardoribus* cur maxime prosit omphacis succus. XI. 630.

Arebo cassiae species. XIV. 72.

Arei Asclepiadei remedia ad ficosas menti papulas. XII. 829. medicamenta ad nomas et vulvae exesum. XIII. 852. pastillus ad herpetes. XIII. 827. ex *Arei* libris pastillus. XIII. 829. *Areo* Asclepiadeo traditum pharmacum, mirifice sanguinis profluvia comprimens. XIII. 857. ex Areo malagma in ipsis vexationibus colicis imponendum. XIII. 347.

Arei Lecanii aridum exedens. XIII. 840.

Arenae in matula signum renum calculi. XIX. 653. fluviatiles et marinae tumentem ab aqua inter cutem exsiccant. XII. 200. etiam in abscessibus nonnunquam reperiuntur. XI. 816.

Arenosa terra ab agricolis inutilis judicatur. XII. 166. arenosa et lapidosa terra intemperata est. III. 909. arenosa urina quid significet. XIX. 612. signum renum calculi est. XVII. B. 775. XIX. 653.

Arenulae quae in oculum inciderunt, quomodo eximantur. X. 1012. in urinis sunt, quae obstructionem faciunt, et quomodo evacuenter per remedia. XIX. 672. quomodo a lapidibus (calculis) differant. XIX. 660. quomodo fiant in renibus. XVII. A. 830 sq. in urina quomodo fiant. XVII. B. 836. calculum indicant. VIII. 47. XVII. B. 775. arenulae et tunc oriuntur, quando crassus et viscosus humor tarde egrediens a vesicae calore exsiccatus cogitur. XV. 163. ad arenulas in urina *Chariclis* pastillus. XIII. 329. vel lapilli in urina quibus subsident, iis per initia tubercula ad crassam venam enata sunt et suppurata. XV. 163. XVII. A. 831. multas excernunt nephritici ex ficuum esu. VI. 571.

Arete, h. e. virtus appellatum emplastrum. XIII. 531.

Argemas expurgat semen lactucae agrestis. XI. 887.

Argemon, definitio. XIV. 773. XIX. 433.

Argemone, ejus facultates et usus medicus. XI. 879. hepati convenit. X. 920. ulcera exsiccat. XIII. 664. ad nervos vulneratos valet. XIII. 634. ei substituitur seriphium. XIX. 725.

Argentum purgatum Romani candidum vocant. XIV. 49. *vivum* venenum est. XVII. B. 337. (confer. *Hydrarg.*)

Argenti scoria (Helcysma) ejus vires et usus. XII. 236.

Argenti spuma Romae paratur. XIV. 9. quomodo lavari debeat. XIII. 406. ejus vires et usus. XII. 224. vires et usus ejusdem sub forma emplastri. XIII. 395 sq. quoad facultates ferro ignito similis est. XI. 688. siccat et adstringit modice. X. 196. venenum est. XVII. B. 337. cicatricem inducit. XI. 758. in vulnera inspersa nihil valet. X. 196. crudae usus. XIII. 405. ad ulcera glandis penis. X. 382. quomodo in emplastri formam possit redigi. XIII. 396. emplastra, quae ex eo parantur. XIII. 394 sq. ex argenti spuma et cerussa emplastra alba. III. 409. mensurae substantiarum in ea introëuntium. XIII. 413. ex argenti spuma et hydrelaeo emplastrum. XIII. 399. ex argenti spuma et oenelaeo emplastrum. XIII. 404. ex ea et oxelaeo emplastrum. XIII. 401. pro ferri rubigine. XIX. 730. pro molybdaena. XIX. 736. pro plumbi scoria. XIX. 743. ad *argenti spumam* remedia. XIV. 142.

Ἄργης serpens quidam est apud *Hippocratem*. XIX. 85.

Argestes ventus. XVI. 406. ab aestivo occasu flat. XVI. 408. grandines gignit. XVI. 409. siccus est. XVI. 409.

Argilla candida est, friabilis et nihil pinguedinis habet. XII. 168.

Argillata terra ab agricolis inutilis censetur. XII. 166.

Argumentatio in utramque partem optima est, secundum *Favorinum*, doctrina. Academici quamnam ita vocent. I. 40.

Argumentum quid sit. XVII. A. 213.

Argyrites terra quae. XII. 184. pro phrygio lapide. XIX. 735.

Arida *dicta remedia:* qualia sint. XIII. 316. moderate adstringentia, fortiora adstringentia, et fortissima quae. XII. 862.

Arida remedia singula: Aridum ut *Alcimion*. XIII. 841. *Alcimionis* ad nomas. XIII. 842. aureum *Andromachi*. XIII. 842. quae *Andromachus* in calce operis de exterioribus scripsit. XIII. 837. *Andromachi* ad nomas. XIII. 841. ad ani vitia. XIII. 841. *Antipatri* ad nomas. XIII. 841. *Apollonii* Tharsei insigne ad haemorrhoidas. XIII. 843. quae *Asclepiades* conscri-

XIII. 820. ex *aristolochiis* duabus emplastrum nigrum. XIII. 781.

Aristophanes aliquem vocat ampharisterum, utrimque sinistrum. XVIII. 148. in nubibus *Socratem* lacerat, et tanquam inania garrientem vituperat. XVII. B. 263. in holcadibus aracorum meminit. VI. 541. *Aristophanis* locus citatur, ubi de alaudis loquitur. XII. 360.

Aristoteles primus fuit, qui causas omnium partium ad calidum, frigidum, siccum et humidum retulit. II. 8. prius *Platonis* assecla, posthac propriam sectam instituit. XIX. 228. librum secundum de demonstratione *Galenus* commentatus est. VIII. 765. libro de demonstratione multi analyticorum nomen indiderunt. VIII. 765. libro de syllogismo primorum analyticorum nomen indiderunt. VIII. 765. libri aliquot *Menoni* adscribuntur, et propterea *Menonii* dicuntur. XV. 26. de aceti caliditate sententia. XI. 629. omnem actionem calido et frigido tribuit, siccum et humidum autem pro patientibus iis subjicit. II. 8. aërem calidum esse statuit, Stoici frigidum. XI. 510. animae defin. XVII. B. 250. XIX. 355. animae facultates unius substantiae ex corde proficiscentis putat. V. 515. quatuor animae partes accipit. XIX. 256. animam immobilem putat. XIX. 315. animam corporis speciem dixit. IV. 773. *Aristoteles* quatuor genera animalium accipit. XIX. 336.

Aristoteles docet, aures animalium longas circumagi semper ad sonos audiendos. III. 896. conatur in libro de partibus animalium omnes animalium differentias enumerare. X. 26. animalia omnia ornatu convenienti instructa esse dicit. III. 81. arteriam magnam aortam vocat. II. 780. maximam arteriam aortam vocat. IV. 541. explicat, cur calor naturalis hyeme augeatur. XVII. B. 416. cerebri usum ignoravit. V. 647. in cerebro somnum fieri demonstravit. XVII. A. 540. chymi definitio. XIX. 457. de circuli lactei natura opinio. XIX. 285. coelestia non indigere nutrimento putat. XIX. 273. de coeli essentia opinio. XIX. 269. cometae definitio. XIX. 286.

Aristoteles concoctionem elixationi imilem dicit. XV. 247. theoria conceptus. XIX. 323. cor a cerebro refrigerari perhibet. III. 620. numerum cordis ventriculorum recte non definivit. III. 442. false putat, triplicem cordi esse in magnis animalibus sinum. II. 621. de externis corporis partibus primus scripsisse dicitur. XIV. 699. de via ac ratione demonstrandi scripsit. V. 213. de Deo sententia. XIX. 251. quo respectu divinationes admittat. XIX. 320. quomodo durum et molle definierit. VIII. 687. in libris de coelo, de generatione et interitu, agit de elementis. I. 487. in doctrina de elementis *Hippocratem* secutus esse videtur. I. 448. elementis addidit corpus, quod in orbem agitur. XIX. 243. facultas ejus nutritia qualis. V. 521. omnium facultatum principium cor esse vult. V. 337. foeminam mare imperfectiorem judicat. IV. 157. fortunae definitio. XIX. 262. de causa fulminis, turbinis etc. sententia. XIX. 288.

Aristoteles gustandi facultatem *χυμὸν* vocat. XI. 449. de causa lunae defectus opinio. XIX. 282. manus habere propterea homines dicit, quoniam sapientissimum animal est. III. 5. manum organon quoddam ante organa esse dixit. III. 8. de causa accessus et recessus maris. XIX. 299. causam explicat, cur melancholici libidinosi sint. XVII. B. 29. ideas materiae junctas accipit. XIX. 248. mollis et duri definitio. XI. 716. sex motus in nostro corpore statuit. XIX. 366. de mundi ordine idea. XIX. 267. mundi partem sublunarem et passivam corruptibilem putat. XIX. 265. putat, mundum, si nutriatur, interiturum esse. XIX. 265. naturae definitio. XIX. 246. pro nervorum principio cor accipiebat. V. 187. (refutatur. V. 200 sq.) de nutritionis animalium instrumentis scripsit. III. 328.

Aristoteles quamnam de odoratus instrumento opinionem servet. II. 871. (quam reprehendit *Galenus*. II. 872.) quid oppositionem dicat. X. 771. orientalem partem dextram mundi vocat. XIX. 269. partes similares quasnam vocet. XV. 7. quo tempore homo perfectionem adipiscatur exponit. XIX. 338. peripateticam suam philosophiam vocavit. XIX. 230. plantas animatas, non autem animalia esse dicit. XIX. 341. recte fieri sanguinis putrefactionem ab alieno colore accipit. VII. 374. temperamentum materni sanguinis ani-

est habere primam e semine generationem. IV. 528. 546. 659. 674. est minus sicca cartilagine. I. 570. caro earum qualis. I. 602. quales habeant fibras. I. 601. faciunt semen paucum et tarde. IV. 583. difficillimum est, eam fieri carnem. IV. 554. fiunt latae ob spiritum calidum. IV. 633. arteriae et venae ex fibris membranisque fiunt. VII. 735. earum operimenta ejusdem sunt substantiae ac operimenta cerebri. IV. 680. cuinam arteriae substrata sit membrana et cartilago. IV. 314. cuinam glandula mollissima. IV. 315. glandulae iis veluti fulcimenta sunt. IV. 331. cur sint rotundae. III. 470.

Arteriae affectus *Praxagoras* palpitationem, tremorem et convulsionem putat. VIII. 723. affectus num palpitatio. VII. 594. non est palpitatio. VII. 605. adapertae affectus aneurysma vocatur. VII. 725. nimium repletae, calorem animalem extinguunt. VII. 14. cur non, sanguine licet evacuato, concidant. V. 170. earum in crassis hominibus conditio. XVII. B. 547. constitutio, definitio. IX. 527. crassissimae, quae ex corde proficiscuntur. V. 531. quae in cute reperiuntur, aërem attrahunt. II. 204. apertis osculis in cute externa terminantur. XI. 402. earum excrementum renes excipiunt. VI. 65. difflatio et spiratio quid. XVII. B. 252. divisio. II. 602. genus duplex. II. 590. dolor extensus est. VIII. 104. in foetu generatio. IV. 659. non eget iis foetus in principio generationis. IV. 665. fune interceptae, sub fune non amplius pulsant. V. 520. cur, fune interceptae, infra ligaturam non pulsent. V. 620. ligata quid contingat. IV. 679. ligata partem, ad quam tendit, frigidiorem reddit. V. 160. ligatura quomodo sit administranda. X. 942.

Arteriae maximae et vehementissime pulsantes in hominibus calidis et siccis reperiuntur. I. 625. quomodo nutriantur. II. 207. alimentum pus est. XV. 414. semine aluntur. IV. 555. et venae simul ob vasorum confluentiam plethora corripiuntur. VII. 573. cur non regenerentur. IV. 560. morbus siccus earum unde cognoscatur. XV. 472. siccitates quomodo deprehendantur. VI. 828. spiritus ex aëre nos ambiente provenit. IV. 707. spiritus crassus est et vaporosus secundum *Praxagoram*. IV. 707. per *arterias* moderata respiratio omnibus partibus contingit. IV. 506.

Arteriae. Secare eas grave quid esse aliqui putant. XI. 151. (confer. ARTERIOTOMIA.) incidere cur medici metuant. XI. 313. singulae conditiones enumerantur, sub quibus, et quibus in locis sint secandae. XI. 312 sq. majusculas medici secare fugiunt, et parvas eligunt. XI. 314. inter indicem et pollicem dextrae manus secta extinxit dolorem, ibi grassantem, ubi hepar cum diaphragmate conjunctum est. XI. 315. in summa manu incisa minister dei Pergami a diutino lateris cruciatu liberatus est. XI. 315. in malleolo dissecta ex vulnere, citra aneurysma curata est. XI. 315. casus aliquot, ob sectam simul arteriam inter venaesectionem lethales. XI. 313. *arteriarum* tensio, concretio et siccitas unde fiat. VII. 313. utilitas. III. 46. si forte venaesectione vulneratae sunt, aneurysma fit. XI. 313. in venaesectione laesae casus, ejusdemque cura. X. 334. ne laedantur in venaesectione quodnam sit respiciendum. II. 387. vulneratas quidam medicorum cur sanari non posse statuant. X. 333. (*Galenus* contradicit. X. 334.) vulnus quomodo cognoscatur. XVI. 475. vulnus significat sanguis saliendo ejaculatus. VIII. 5. laesio nullam manifestam animali laesionem adfert. V. 150. vulnerum cura. X. 314. X. 319. X. 336. *arterias* dissecuit *Galenus* insomnio monitus. XI. 314.

Arteriae ubi sentiuntur calidiores quam corpora, quae circa sunt, maximum febris hecticae signum hoc est. VII. 328. arborem veluti constituunt, cujus radices arteriae pulmonales, truncus aorta est. II. 780. cum plantae frondibus similitudinem habent. V. 524.

Arteriae cur, si in partem aliquam abeunt, tenues propagines corporibus sibi admotis mittant. XV. 259. quondam trachea vocabatur, et arteria vera vena pulsans. XIII. 2. functio. II. 204 sq. V. 167. sanguinem distribuunt in corde generatum. XVI. 13. num, ubi contrahuntur, impleantur, et dum dilatantur vacuentur. V. 162. inter dilatandum vicinum omne attrahunt. XI. 598. minus trahunt in cor-

cum venis mutua est insertio. III. 455. quaevis venam comitem habet. IV. 338. IV. 342 sq. *Arterias* inter et venas communia ostiola intersunt. XVII. B. 317. cum venis commercium eas habere experimentis probatur. V. 165. quaenam sint sine concomitante vena. II. 828 sq. cum venis anastomoseos utilitas. III. 493 sq. secundum *Herophilum* sextuplo vena crassior est. III. 445.

Arteriae. Earum distributionis brevis descriptio. II. 816. IV. 313. V. 189. XV. 390.

Arteriae singulae. *Arteria* una maxima (*aorta*) a corde est producta, velut truncus, in multos ramos divisa. IV. 266. *aortae* (sive *magnae*) brevis descriptio. V. 539. XIX. 630. *aorta* orificium habet in sinistro cordis ventriculo. III. 477. tres habet valvulas. III. 477. origo, decursus et ramificatio describitur. XV. 389. e cordis ventriculo sinistro oritur. IV. 313. V. 189. VIII. 737. ejus in descendentem et adscendentem divisio. IV. 313. cur descendens sit major. IV. 314. quomodo natura descendentis securitati prospexerit. IV. 314. adscendentis rami. IV. 315. bifaria est, altera fertur deorsum, altera sursum. IV. 267. adscendentis distributio. II. 818. descendentis rami. II. 820. V. 190 sq. ejus fissio in utramque iliacam. II. 822. cur non recta via descendat, sed paulatim ad latus flectatur. III. 430. per thoracem decursus. III. 428. IV. 283. et rami inde ortum habentes. IV. 283. V. 193 sq. rami, quos in abdomine spargit. V. 197. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. ab *Aristotele* vocatur arteria magna. II. 780. maxima ab *Aristotele* vocatur. IV. 541. a quibusdam vocatur magna, crassa, ortha s. arrecta. II. 590. evolutio ex corde in foetu. IV. 541. non, ut *Erasistratus* putabat spiritum, sed sanguinem continet. IV. 664. 671. aorta *Aristotelis* s. magna truncus arteriarum est. II. 780. quasi truncus est omnium arteriarum. II. 816. III. 497 sq. IV. 338. quasi truncus est arboris cujusdam. IV. 719. XV. 389. respondet venae cavae. IV. 339. XV. 389.

Arteria arrecta, i. q. aorta. II. 590. *aspera* vide Trachea. *auricularis* posterior in quibusnam morbis secanda. XI. 313. *axillaris*. II. 375. 391. XV. 390. axillaris rami. II. 818. qua ratione natura tutum ejus decursum procuraverit. IV. 331. *brachii*. II. 373. 375. 391. brachiali laqueo intercepta pulsus in manu quidem, nec tamen motus et sensus deficit. V. 150. brachialis in venaesectione laesa mortem saepe attulit. XI. 313 sq. ad *caput* euntes. IV. 328. quamplurimae exiguae veluti fibrae per ossa capitis disseminatae inveniuntur. IV. 334. *carotides*. II. 819. origo et decursus. V. 195. decursus et rami inde prodeuntes. IV. 332. dividitur in externam et internam inter sextam et septimam vertebram. IV. 332 sq. V. 196. utriusque in cranio decursus. V. 155. decursus, et formatio ex iis plexus retiformis. III. 305. 697 sq. V. 607. hujus plexus peculiaris situs. III. 696. V. 607. et usus. III. 305. 399. IV. 323. V. 608. externae rami. IV. 333. internae decursus. IV. 334. cor cum cerebro connectunt. V. 263. ligatio nihil impedit respirationem. IV. 503. ad *carpum* insolitum nonnunquam habet decursum. IX. 323. *cerebelli*. IV. 334. *cerebri*. IV. 331. V. 196. cur ab infernis partibus veniant in cerebrum. III. 294 sq. cur tot sint in cerebro. V. 607. quomodo tendant ad cerebrum. III. 697. *cervicalis*. V. 196. *coeliaca*. IV. 320. *colli* profunde locatae sunt. IV. 318. *cordis*, respondent proportione venis, quae sunt in hepate. IV. 339. XV. 388. *coronariae* cordis. II. 618. II. 817. aortae sunt propagines. III. 499. V. 189. earum usus. III. 499. in *basi cranii* sitarum, et inde ad cerebrum prodeuntium descriptio. V. 607. *crassa* i. q. aorta. II. 590. *cruralis*. II. 822 sq. IV. 327. V. 198. crurali ligata pulsus quidem deficit, nec tamen motus et sensus. V. 150. in *cubito* quibus vehementissime movetur, hi furiosi sunt. IV. 804. *epigastricae*, cum mammariae internae ramis anastomoses. V. 194. *facialis*. V. 196. in facie anastomoses. IV. 335. *femoris*. II. 412. *hepatica*. IV. 319. V. 197. hepaticae situs et parvitatis causa. III. 307. hepatis calorem conservat. III. 300. *iliacae* decursus. II. 822. intercostales. IV. 319. viginti duae sunt. V. 190. intercostalium origo. XVIII. A. 573. *intercostalis* prima. IV. 315. *intestinorum*. V. 197. ad intestina pertingentes etiam cibi quiddam as-

sumunt. III. 329. intestinorum in aortam desinunt. III. 337. *lienalis.* IV. 319. V. 197. *lingualis.* IV. 333. V. 196. *magna* ab *Aristotele* aorta vocatur. II. 780. *mammaria interna.* III. 604. IV. 315. V. 194. anastomosis cum epigastrica, ibid. mammaria cur ex longissimo intervallo accedat. IV. 322. una in totam *manum* propagatur. II. 373. *maxillaris* interna. IV. 333. *ophthalmica.* IV. 335. ad medullam spinalem. IV. 315. ad musculos dorsales. IV. 325. mesenterii. IV. 719 sq. *ortha* i. q. aorta. II. 590. *penis* unde oriatur. IV. 326. *phrenica.* IV. 319.

Arteria pulmonalis, ejus distributiones. V. 229. pulmonalis qualis. XV. 384. vocatur etiam vena arteriosa vel arteria venosa. II. 599. unica tunica constat. II. 816. ejus functio. II. 817. cordi aërem advehit. V. 525. quamnam utilitatem ei auricula cordis praebeat. III. 482. veluti radices arteriarum sunt. II. 780. orificium valvulas duas habet et cur. III. 478. cur in ea sola duae adsint valvulae. III. 485. habet ejus orificium duas tantum valvulas sigmoides. V. 549. in *arteria* pulmonali tres sunt valvulae, sigmoides vocatae. III. 477. valvularum situs et actio. III. 459. arteria pulmonalis cur tenuis sit. III. 544. pulmonales proportione respondent venis ventriculi. IV. 338. num pulsent. II. 596. vacuas statuunt *Erasistratei*, et in quacunque cordis diastole spiritum ex pulmone trahentes. II. 597. num e vena cava oriatur. III. 457. quoad tunicam venam refert. V. 199. venosa est. III. 445. ejusque structurae usus. III. 446. cur sit venosae structurae. III. 465. sententia *Erasistrati.* III. 465. *Asclepiadis.* III. 466. *Arteriis* pulmonalibus respondent venae, quae ad ventriculum, lienem et mesenterium pertinent. XV. 389.

Arteriae renales, origo ex aorta. III. 374. IV. 169. cur ex aorta oriantur. IV. 320. cur venis aequales. III. 364. 366. quae ad *scapulas* sursum fertur. V. 190. secundarum omnes ad magnam spinae arteriam (aortam) coëunt. V. 559. *spermaticae.* IV. 321. cur longissimo intervallo ad testiculos accedant. IV. 322. dextra ab aorta, sinistra a renali proficiscitur. IV. 171. cur multipliciter involutae sint, antequam testem ingrediuntur. IV. 323. 555. (*spinales*) quae ad medullam spinalem repunt. IV. 114 sq. V. 190. ex aorta descendunt. IV. 324. splenicarum tunica quam venarum est densior. III. 318. splenicae utilitas. III. 317. 321. *subclavia* sinistra ejusque rami. IV. 315. temporalis evidenter pulsat in iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. temporalis sectio in ophthalmia. X. 941. *Arteria* temporalis sub quibusnam conditionibus secanda. XI. 312. *thyreoidea.* IV. 316.

Arteriae umbilicales. II. 822. 824. XIV. 719. duae sunt. IV. 226. in foetu decursus, ejusque usus. IV. 229. IV. 661. ad aortam tendit. IV. 227. et cur. IV. 228. utrobique vesicam amplexae ad arteriam hypogastricam pergunt. V. 559. pulsum a corde accipiunt. III. 510 sq.

Arteriae uteri. II. 894. IV. 326. uterina dextra ab aorta proficiscitur, sinistra a renali. IV. 171. *venarum.* IV. 338. *venosa* quae. V. 549. venosa vide pulmonalis. II. 599. *ventriculi.* IV. 319. V. 197. *vertebralis.* IV. 315. IV. 329. decursus in cranio. IV. 331. *vesicalis.* IV. 326. *Art.* vesicae urinariae origo. III. 375. *vesiculae felleae.* III. 375.

Arteriacae, remedia qualia sint. XIII. 1. quidam ea eclecta vocant. XIII. 1. differentiae. XIII. 3. quinam auctores ejusmodi compositiones tradiderint. XIII. 14. unde nomen acceperint. XIII. 2 sq. multifaria ratione a medicis componebantur. XIII. 13. usus medicus. XIII. 1. 4. iis myrrha etiam admiscetur. XII. 127. dissimiles facultatibus cum sint, contigit, utentes iis absque discrimine, a scopo aberrasse. XIII. 3. ab *Andromacho* descriptae. XIII. 14 sq. ad arteriae aspritudinem, vocem interceptam et sanguinem rejicientes ex libris *Apollonii* et *Alcimionis.* XIII. 31. ab *Asclepiade* conscriptae in secundo internorum. XIII. 47. *Blasti* quatuor ad tabescentes valde bonae. XIII. 17. *Charixenis.* XIII. 48—50. a *Critone* conscriptae quatuor. XIII. 35. delingibilis ad omnes internas affectiones, maxime tabescentes et suppuratos, ad hydropes incipientes, et tusses veteres. XIII. 34. ex libris *Galli* ad arteriam affectam, ulcera pulmonis, puris et sanguinis rejectiones et fluxio-

nes in thoracem, et ad ea, quae aegre educi possunt. XIII. 28. *Heraclidae* Tarentini. XIII. 33. *Lysiae*. XIII. 49. *Marini*. XIII. 25. quae meatus obducit. XIII. 3. *Mithridatis* ad thoracis collectiones. XIII. 23. *Moschionis*. XIII. 30. *Musae* ad vocem interceptam. XIII. 47. ex capitibus papaveris. XIII. 16. ex libris *Perigenis*. XIII. 33. bona est colica *Sigonis*. XIII. 285.

Arteriosus ductus Botalli jam *Galeno* notus. II. 828.

Arteriotomia sub quibusnam conditionibus in usum vocanda. XI. 312. 315 sq. eam instituere grave quid aliqui putant. XI. 151. cur instituere medici metuant. XI. 313. conditiones et morbi enumerantur, sub quibus et in quibus, et quibusnam in locis sit administranda. XI. 312 sq. 315. in temporibus instituenda infestantibus oculos fluxionibus. XI. 312. post aures in quibusnam morbis sit instituenda. XI. 313. in ophthalmia, quando calidus sanguis ac vaporum plenus ad caput fertur. X. 940.

Ἀρθρικὸν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 85.

Arthritis. Definitio. XIV. 756. XIX. 427. a laesa parte nomen accepit. X. 82. vocari potest multorum articulorum dolor. XVII. B. 604. propria conceptacula ejus articulationes sunt. XVII. A. 432. quomodo generetur. XIII. 332. *Asclepiades* in ea non nervum, sed carnem dolere putabat. VIII. 90. etiam ischias et podagra ad eam pertinent. XIII. 331. ischias et podagra morbi ejusdem generis sunt, et eandem fere postulant curationem. XIV. 383 sq. ischias arthritidem vocare praeter Graecorum morem est. XVII. B. 126. fere omnes, qui ea laborant, prius sunt podagrici. XVIII. A. 43. in ea articuli infirmi sunt. XV. 124. morbus haereditarius est. XVIII. A. 43. ex aëris siccitate fit. XVII. A. 33. non fit per siccitates immoderatas. XVII. B. 604. quamnam *Hippocrates* per siccitates oriri dicat. XVII. B. 604. ex plenitudine fit. VI. 375. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. ex succis crassis fit. VI. 814. XVI. 49. non tentantur ea mulieres, quamdiu menses fluunt. XI. 165. pori, qui in ea visuntur, ex humore crasso generantur. X. 956. nonnunquam ad ventriculum migrat. X. 513. morbus vernalis est. XVI. 26. XVII. B. 615. XVIII. A. 94. in senibus incurabilis est. XVII. B. 539. calli quomodo nascantur. XIII. 993. tophi quomodo generentur. VI. 495. XIII. 332. XVII. A. 835. ad hos tophos valet epithema *Erasistrati* Sicyonis. XIII. 357. alia remedia. XI. 748. carunculae parvae piliformes in urina sunt. XV. 165. solvitur intestini dolore. XVI. 487. *Galenus* eam evacuatione prohibuit. XVIII. A. 78. incipientem quomodo *Galenus* multos per annos prohibuerit. XI. 344.

Arthritidis cura. XIV. 756. generalis ei medendi ratio. XIII. 333. balnea adhibenda sunt, quando aegri febricitant. X. 803. biliosorum humorum purgatione indiget. XI. 345. vere purgandum. XI. 272. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. victus ratio in ea observanda. VI. 436. *Remedia composita ad eam curandam adhibenda:* acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. metasyncriticum acopon. XIII. 1029. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. antidotus tyrannis. XIV. 165. aphra *Diophantis*. XIII. 507. aster stomachicus, gentianae decocto dilutus. XIII. 166. quidam, tophos in articulis habens, caseo tophis imposito curabatur. XII. 271. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. cochleae s. limaces, quando tumores adsunt. XII. 355. collinitio ex sale. XIII. 1019. ubi in articulis tophi nondum exstant, stercus columbinum. XII. 303. diachylon *Menecratis*. XIII. 1004. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum *Galeni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. epithema *Andreae*. XIII. 345. epithema, quo usus est *Erasistratus Sicyonius*. XIII. 356. aliud. XIII. 357. hyaena in oleo cocta. XII. 368. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. XIII. 342. malagma *Antiochidae*. XIII. 250. 341. malagma ex lapide Asio. XIII. 360. malagma aureum. XIII. 987. malagma ex cicuta et agarico. XIII. 359. malagma *Diodori*. XIII. 361. malagma *Titi Caesaris* ex taedis. XIII. 360. juvare dicitur cinis mustelae cum aceto illitus. XII. 362. myracopon regium. XIII. 1031. oleum cum

III. 160. utriusque manus sunt triginta. III. 76. ligamenta ejusdem. II. 268. *maxillae* inferioris. III. 937. *pedis* plures sunt. XVIII. A. 668. processuum obliquorum vertebrarum. IV. 74 sq. ad externum caput *radii* usus. III. 105. *vertebrarum* cur laxi esse non poterant. IV. 22. sunt in processibus, a lateribus sitis (obliquis). XVIII. A. 549. processuum obliquorum inter se qualis. IV. 74. quid accidisset, si nulli adfuissent articuli. IV. 46. articuli cum costis. II. 606. 654. XVIII. A. 535.

Articuli. Ad *articulos* cur in febribus maxime fiant abscessus. XVI. 282. in *articulis* quando abscessus sit secundum *Hippocratem* exspectandus. XVII. A. 930 sq. abscessus in febribus quando sint exspectandi. XVII. B. 697. 699. abscessus ex febribus qualis urina praevertat. XVII. B. 764. ad *articulum* aliquem quando sit in febre abscessus exspectandus. XVIII. B. 272. 276. quibusnam talis maxime contingant. XVIII. B. 274. ad articulum in longa febre salutaris erat abscessus. XVIII. B. 272. si fiant die judicatorio, vel incipiant, bonum. XVII. B. 711. fiunt lassitudinem habentibus in febribus. XVII. B. 697. abscessus in morbis aliis, qui abscessu judicantur, rariores, in morbis a lassitudine plures. XVII. B. 698. fiunt etiam in morbis longis. XVII. B. 121. 723. quibus a longis febribus convalescentibus tales contingunt, hi cibis copiosioribus utantur. XVII. B. 723. ad articulorum abscessus. XIII. 932.

Articuli arthriticis infirmi sunt. XV. 125. propria sunt arthritidis conceptacula. XVII. A. 432. ad *Articulorum* arthriticos tumores cochleae tritae. XII. 356. (vid. *Arthritis.*) *Articulos* attritos et fractos curat *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. *calor* sequitur labores ex pluribus motionibus. XVII. B. 698. in *articulis* cur paucae adsint carnes. III. 36. calli quomodo in iis fiant. XIII. 993. circa *Articulos* collectiones absorbet malagma *Diodori.* XIII. 361. ad *Articulorum* contractiones acopon. XIII. 1046.

Articuli quomodo deligentur. XVIII. B. 760. *Articulorum dolor* virilis morbus est. V. 696. dolor non semper sequitur malam concoctionem. VII. 270. dolores cur senibus saepe fiant. XVII. B. 649. dolores coitu augentur. XVII. B. 288. dolor ab ischiade et podagra differt. XIV. 754. dolores per circuitus exacerbantur. VII. 380. dolores cur oriantur, si pluviae futurae sunt. XVI. 442. dolores fiunt ex siccitatibus. XVI. 372. dolores vere potissimum fiunt. V. 694. dolores et tubercula in febribus quando sint exspectandi. XVII. B. 723. et quibus tale quid accidit, quali victu utantur. XVII. B. 723. ad *Articulorum* dolores diasmyrnon apolophonion. XIII. 967. emplastrum sacrum. XIII. 779. frigida multa affusa. XVII. B. 813. ad urgentes dolores lycopersium. XI. 681 sq. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. scilla. XIV. 569. discutiunt varices. XVII. B. 344. ex *Articulorum* doloribus animi deliquii cura. XI. 60.

Articuli. Eorum *durities* in febribus malum. XVII. A. 891. *articulos* emollit balneum. XV. 719. ad *articulorum* epiphoram emplastrum *Serapionis.* XIII. 883. *articulis* exercitationes conveniunt. XVII. B. 260. *articuli* extensi qui curvari nequeunt, ὀρθοκύλλοι vocantur. XVIII. A. 636. causae, propter quas articulis hoc accidit. XVIII. A. 637. in articulorum fluxionibus quando theriaca usum praestet. XIV. 274. ad *articulorum*, ob humiditatem, continuas procidentias elenii radix. XI. 873. in *articulis* humores et abscessus expressorium emplastrum sine incisione curans. XIII. 932. quibus copiosior humiditas, intus nutrita corpora, quae circa articulos sunt, humectarit, his artuum capita facile exiliunt. IV. 4. humor mucosus cur in omnibus reperiatur. XVIII. A. 528. causa, cur quibusdam humore repleantur, ejusque in luxationes earumque repositionem influxus. XVIII. A. 352. prolapsus et laxatio quando secundum *Hippocratem* adsit. XVIII. B. 887. ad plus justo laxatos contrahentibus medicamentis miscetur tergumentum germinis Phoenicis. XII. 151. ad *Articulorum* laxationes Attalica Mantiae. XIII. 163. *luxationem* quomodo natura praeverterit. III. 42. omnes contra luxationes tutas cur natura non construxerit. III. 162. (vide Luxatio.)

Articuli. Eorum *morbi.* XIV. 780. morbi ex plenitudine oriuntur. VI. 375. morbi vere potissimum fiunt. XVI. 26.

(sed reprehenditur. III. 467 sq.) pulsus definitio. VIII. 714. VIII. 757. quam causam pulsus vehementis statuerit. VIII. 646. discipulorum ejusdem pulsus definitio. VIII. 757. exprobratur ob sententiam suam de purgantium facultate. XI. 324. Bithyno fides non habenda dicenti: quum homo jam purgatur, tunc etiam humores statim aliquam subire mutationem. XIV. 223. de causa respirationis sententia. XIX. 317. de urinae secretione theoria. II. 31 sq. de urinae in vesica collectione scripsit absurda. VIII. 19. venaesectione usus est. XI. 163. vesicae felleae et urinariae, renibus et uteri collo attractricem facultatem denegat. II. 187.

Asclepiades quae acopa et myracopa conscripserit. XIII. 1009. remedia ad aegilopas. XII. 822. ut *Asclepiades* praescribit Andromachi Aegyptia ad vulnera cruenta. XIII. 643. *Bithyni* alopeciae medendi methodus. XII. 410—414. remedia ad ani prolapsum. XIII. 312. quae in quinto Asonis tradiderit ad virulentorum animalium noxas. XIV. 168. anodyna remedia. XIII. 97. mirabilis potio anodyna. XIII. 93. ab eo conscripta antidota. XIV. 135. antidota ad eos, qui lethalia biberunt. XIV. 138. ad aphthas praecepta. XII. 994. quae arida conscripsit. XIII. 843 sq. aridum cicatr. ducens cineritium. XIII. 849. medicamenta arida ab eo ad oculos conscripta. XII. 730. arteriacae, quas descripsit. XIII. 47. medicamenta, quae ad arthriticos affectus conscripsit. XIII. 341. quae scripsit attrahentia emplastra. XIII. 933. auriculares compositiones, ab eo in primo externorum scriptae. XII. 633. quae ad capitis dolorem in primo externorum scripsit. XII. 579. praecepta ad recentes capitis dolores. XII. 556. remedia ad carbunculos. XIII. 855 sq. cataplasmata ab eo ad oculos conscripta, item agglutinatoria et inunctilia. XII. 743. quae ad catarrhum et tussin scripsit compositiones. XIII. 56. siccum remedium ad laxatas columellas. XII. 984. ut *Asclepiades* cyzicenum. XIII. 818.

Asclepiades, quae in primo externorum ad dentes scripsit. XII. 866. quae ad dysenteriam conscripta sunt. XIII. 301. quae medicamenta ad dyspnoicos scripsit. XIII. 108. quae de aegyptio emplastro conscripsit. XIII. 903. emplastra alba quae scripsit. XIII. 442. emplastra catagmatica ab eo tradita. XIII. 535. quae scripsit emplastra discutientia. XIII. 936. emplastra epulotica quae tradidit. XIII. 524. emplastra polychresta. XIII. 801. ut *Asclepiades* emplastrum pus vacuans sine ruptura. XIII. 932. epithemata ejusdem et emplastra ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. emplastra ad ulcera callosa. XIII. 734. quae ad haemoptoën scripsit. XIII. 82. quae ad haemorrhoides scripsit. XIII. 313. ab *Asclepiade* conscriptae confectiones hepaticae. XIII. 206. quae ad hirudines devoratos commendavit. XIV. 143. quae medicamenta conscripsit ad hydropicos in quarto externorum, quae Marcellae inscribit. XIII. 257. ab *Asclepiade* conscripta remedia compos. ad ictericos. XIII. 231. malagmata ejusdem. XIII. 967. malagma, quod *Asclepiadem* dolore liberavit. XIII. 986. malagma hieraticon. XIII. 183. philophysici malagma. XIII. 179. Marci Telentii malagma. XIII. 973. de iis, quae naribus induntur et de sternutatoriis et apophlegmatis quae caput purgant, veteri lippitudini conveniunt, faciunt ad comitialem morbum, ducuntque multam humiditatem. XII. 583. ab *Asclepiade* conscriptae nephriticae compositiones. XIII. 326. ad ozaenas et polypos narium ejusdem compositiones. XII. 681. ad ozaenas remedium, quo usus est *Meges*. XII. 684. pastilli. XIII. 824 sq. ab *Asclepiade* ad podagram et arthritidem prodita remedia. XIII. 355. medicamenta ad sanguinis eruptiones e naribus. XII. 693. conscripta medicamenta potabilia ad splenicos. XIII. 241. ab *Asclepiade* in quarto externorum conscripta medicamenta ad splenicos et hydropicos. XIII. 248 sq. stercore ad multos saepe affectus utitur. XII. 291. ab *Asclepiade* stomachica medicamenta in primo internorum conscripta. XIII. 140. illitiones stomaticae. XII. 947. stomaticum ex hirundinibus ad anginas. XII. 942. compositio ad tussim. XIII. 67. quae ad ulcera curatu difficilia scripsit. XIII. 675. vino utitur in enstasi. XVIII. A. 152.

Asclepiadeum medicamentum. XIII. 973. *Asclepiadeum* Paccii. XII. 772.

Asclepias, de hac *Galenus* quoad

morbi futuri nota. XVI. 224. *Auditum* infestantes res. VII. 117.

Auditus. Eum exacuit aquilo. XVI. 413. XVII. B. 609. cur aquilone acuatur. XVII. B. 570. acuentia remedia oxyecoa vocantur. XI. 779. si deficiat in febre continua, existente corpore debili, lethale. XVII. B. 729. deletur ex magnis tonitrubus. VII. 117. hebes, futuri morbi nota est. I. 361. hebetudinem producit auster. XVII. A. 33. laesio cerebrum affectum docet. XVI. 713. laesiones qua via et ratione noscendae. VIII. 234. difficultatem parit auster. XVI. 412. eam curandi ratio. XII. 609. ad *auditum* difficilem praecepta. XII. 550. quae Apollonius in primo parabilium ad auditus gravitatem medicamenta conscripsit. — Ad auditus gravitatem repentinam et ex dolore capitis obortam. Fomentationes. XII. 651. Collutiones. ibid. — Archigenis praecepta. XII. 655. ad *Auditus* difficultatem Theriaca. XIV. 271. gravitas senibus familiaris. XVII. B. 648. gravitatis causae. XVI. 191. gravitas unde accidat. VII. 102. gravem cur austri gignant. XVII. B. 570. ad *Auditum* gravem remed. XIV. 405. 545. ad *Auditum* gravem s. audiendi difficultatem praecepta. XIV. 333. remedia parabilia. XIV. 493. compositio. XII. 631. cur imminuatur in senibus. XVII. B. 651. obtundit eum auster. XVII. B. 609. pravatus in febribus letale signum. XVII. B. 729. *Auditum* et visum turbat pulvis foliorum Platani, ubi in oculum aut aures incidit. XII. 104.

Auditu animi (XVI. 318.) et corporis molestiae contrahuntur. XVI. 330.

Augeri et ali naturae opera sunt. XV. 225. *qui augentur*, plurimum nativi caloris habent, et plurimo alimento egent. XVI. 252.

Augmentum morborum quidam incrementum vocant. VII. 411. quando fiat in morbis. XV. 512. in febribus intermittentibus. VII. 421. in inflammationibus quando contingat. VII. 444.

Auguralem disciplinam *Hippocrates* vaticinandi scientiam vocat. XV. 441.

Augures qui dicantur. XV. 441. *Galeno* visi sunt inter se discordes. XV. 443.

Auguria a quibusdam condemnebatur. II. 29.

Augustus e longo morbo, pectore multum costisque male affectus brevi convaluisse dicitur antidoto *Damocratis.* XIV. 120.

Aura epileptica. VIII. 194.

Aurelii dentifricium. XII. 891.

Auricula. XIV. 701.

Auriculae cordis, earum descriptio. II. 615. cur ita sint vocatae. III. 484. cur sint tenues simul et nervosae. III. 484. nervosiores ac magis cuticulares ipso cordis corpore manifesto apparent. II. 615. peculiarem habent structuram. II. 609. earum conditio, quum contrahitur cor, aut dilatatur. III. 480. auricularum usus. III. 482. auriculae cordis colore nigriores sunt. — Cur sint concavae et cuticulares. — Cur duae. II. 616. in dextram descendit vena cava inferior. II. 786.

Auricula muris, ejus facultates et usus medicus. XI. 823. XII. 80. herba condensans remedium est. XI. 751.

Auriculares compositiones: Aegyptia ad inveteratos affectus, etiamsi sint connati. XII. 639. alia valde commoda. XII. 630. *auriculares* compositiones *Andromachi.* XII. 624. *auricularis* compositio ex libris *Galli*, qua utitur *Andromachus.* XII. 625. *Antipatri.* XII. 630. *Archigenis* ad diversos aurium affectus. XII. 640. *Arii Tarsensis.* XII. 636. ab *Asclepiade* in primo externorum scriptae. XII. 633. Chalcedonia, ad inveteratos affectus. XII. 638. *Charixeni* ad corruptiones et foetores. XII. 638. *Charixeni* ad inflammationes cum exulceratione. XII. 635. *Chrysanti* Gratiani. XII. 631. *Cimonis* ad purulentas aures cum dolore. XII. 637. *Cleonis* ad inflammationes cum fluxu. XII. 636. *Claud. Damonici* ad purulenta et inveteratos affectus. XII. 637. alia divi *Gaji* compositioni consona. XII. 628. *Aelii Galli* ad inflammationes et intensos dolores aurium. XII. 625. *Harpocrationis*, et alia huic consona. XII. 629. *Harpocratis.* XII. 631. *Heraclidis Tarentini* ad carnium incrementum. XII. 638. ad sanguinis ex auribus eruptiones *Heraclidae* Tarentini. Facit, ne in grumos coëat. XII. 639. *Herae* ad omnem dolorem omneque ulcus aurium; qua in fe-

B.

Homerus. XVIII. A. 355. cur hieme marcescant. XVIII. A. 355. boves in dorsi medullae initio vulnerati sanguinem in cordis ventriculis habent. V. 183. cur iis testes eximantur. VI. 675. labia crassa habent, malas autem hebetes et crassas. XVIII. A. 356. qua de causa pedem magis circumvolvant, quam reliqua animalia. XVIII. A. 357. lienem habent nigriorem. V. 127. musculorum temporalium eorundem conditio. III. 844. sevum, non adipem generant. XII. 324. sine noxa ervo vescuntur. VI. 567. ervo vescuntur, in aqua dulcorato. VI. 546. cur exiguis herbis vesci nequeant. XVIII. A. 356. ne aegrotent, remed. par. XIV. 525.

Bovis caro non conducit pulmonum tuberculis laborantibus. XVII. B. 131. adeps qualis. XI. 734. bilis qualis. XII. 277. (bovis *caro*, vide Bubula caro.) cerebrum in magnis civitatibus venditur. II. 708. cornu foenum graecum vocatur. VI. 537. medulla emollit. XI. 105. pinguedo acris est. XI. 635. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 300 sq. armentariae stercus ad hydropes. XIII. 262. stercus aridum ustum hydropicos juvat. XIV. 241. talus educit rotundos lumbricos, lienem consumit, leucas tollit et mediocriter venereus est. XIV. 241. dentes vacillantes confirmat. XIV. 240. *bove* taurus exacte est calidior. XII. 327.

Brabyla parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. ex brabylis, et prunis et cornis stomatica fiunt medicamenta. XII. 919.

Brachia, exercitia eorum. VI. 146. resolutionis causa spinae concussio. XVIII. A. 564. quibus gracilia sunt, quomodo sint curandi. VI. 329. a medulla spinali nervos accipiunt. IV. 276.

Brachiale (carpus) definitio. II. 790. XIV. 704. ossa. XIV. 723. ejus ossa tria mutua symphysi deligata sunt. XIV. 723. octo ossibus constat. II. 770. XVIII. B. 433. nisi diligenter inquiratur, ex uno osse constare videtur. III. 121. ossa ejus cur sint plurima. III. 121. 125. 129. os octavum ejus, constructio et usus. III. 134. os nonum. III. 137. cur ea ossa magis constricta sint quae ad cubitum, quam quae ad carpum posita sunt. III. 129. cur in duos ordines disposita. III. 130. non per symphysin, sed synarthrosin inter se junguntur. II. 770. eorum motus. III. 124. formae diversae usus. III. 121. 126. articulatio duplex. III. 133. articuli figura media quae. IV. 452. articulus cur crassa habeat ligamenta. III. 161. quatuor ejusdem motus. III. 102. cur in ipso musculi nulli reperiantur. III. 48. moventes musculi infigunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. moventium tendinum insertio. III. 138. extendens musculus unus. II. 245. III. 107. extendentes musculi. XVIII. B. 980. in cubito sunt. IV. 395. flectentes musculi duo. II. 244. XVIII. B. 985. flectentium musculorum origo. II. 260. situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. flectentium musculorum dissectio. II. 252. invertens musculus. III. 100. reflectens musculus ubinam oriatur. II. 257.

Brachialis diarthrosin intro vertens musc. II. 245. musc. carpum versus magnum digitum inflectentis tendo ubinam inseratur. II. 271.

Brachium definitio. XIV. 704. XVIII. B. 418. ex uno osse constat. IV. 427. ab humeri articulo incipit. II. 358. totius manus pars est maxima. IV. 426. quomodo extendatur et flectatur. IV. 428. et qui utriusque motus finis. ibid. brachium vel crus ubi tenditur, et violenter convellitur, unius semper nervi partem moventis laesio est. VII. 145. extentum duobus fit motibus, virtute sursum attollente, et naturali pondere pessum trahente. VII. 151. corpus deorsum trahit, virtus attollit ac sustinet. VII. 152. extenti habitus est ex actionum et motuum genere. VII. 151. et crus qui in altum sustulerunt, deinde ita, ut habent, servant, immotos esse ne arbitreris. VII. 592. in brachio tres quietes quomodo a diversis fiant, et in aliis membris. VII. 153. immobilitas secundum naturam fit a vi animali. VII. 153. habet caput imum, unde similitudo trochleae. III. 142. XVIII. B. 349. quomodo cum cubito dearticuletur. XVIII. B. 349. quomodo sint curandi, quibus saepe brachii caput excidit. XVIII. A. 374. hi sibi ipsis reponere possunt. XVIII. A. 317. incommoda, quae iis accidunt, quibus non reponitur. XVIII. A. 397.

nem melancholicum generat. VIII. 183. quibus maxime conveniat. VI. 662.

Bubulum lac crassissimum est ac pinguissimum. VI. 681. 683. 765. 766. potus dysentericis utilis. XIV. 241. contra meconium sumtum valet. XIV. 138. *stercus*, ejus vires et usus medicus. XII. 300 sq.

Bubulus adeps crassus et terrenus magis est. XI. 734. discutit, sed non aeque morsu caret. XIII. 696. *sanguis* concoctu est difficilis. VI. 699.

Bubulci et opiliones qua in re conveniant, et in qua differant. V. 752.

Bucca s. mala, (γνάϑον) qualis pars. XVIII. A. 423. *buccam* moventes musculi ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. 418. una cum labiis moventes musculi, quiescente maxilla. II. 421. 423. 429. musculus buccas cum labris movens in simiis evidentius apparet. II. 429. moventes musculi unde nervos accipiant. II. 838. 847. 849. IV. 99. buccas cum labiis ad latera abducens musculus unde nervos accipiat. II. 848. buccae ad alteram partem avulsae, quibusnam musculis incaute discissis efficiantur. II. 418. *buccarum* partes tenues unde nervos accipiant. III. 745.

Buccina media sunt inter animal et plantam. IV. 670. pro ostreis. XIX. 739. stomachicis conveniunt. XIII. 174. ex iis fit album emplastrum. XIII. 450. duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. cinis valide exsiccat. XIII. 440. testae ustae pro ulceribus exsiccandis. XIII. 663. testae usus medicus. XII. 344. usta, lotio bovis castrati extincta contra penis erectionem. XIV. 487.

Bucranion apud *Hippocratem* ἀντίῤῥινον vocatur. XIX. 82.

Buglossae pisces neque crassi nec tenuis succi sunt. VI. 762.

Buglossum, ejus vires et usus. XI. 852. vinis injectum laetitiae et hilaritatis causa creditur. XI. 852.

Bulbus sativus concoctu difficilis est et flatuosus et venerem provocans. XI. 851. vomitorius multo est calidior quam bulbus sativus. XI. 852. pro scilla. XIX. 743. *bulbi* tarde alunt. XVII. B. 485. eduntur. VI. 652. succus qualis. VI. 770. semen producunt. XI. 777.

Bulimus, definitio. VII. 131. XI. 721. XIX. 418. qualis sit morbus. XVII. B. 501. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. fit excrementis e capite delatis. VI. 422. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. pulsus in eo conditio. IX. 198. 480. contra eum remedia. XI. 721. *Archigenis* praecepta. XIII. 175. remedium vini potio est. XVII. B. 499. quaenam vina ei maxime conducant. XVII. B. 500. ad *Bulimum* in itinere, aut alio modo abortum remedia. XIV. 374.

Bullae in urina quomodo generentur, et quid significent. XVIII. A. 134. XIX. 613. etiam in ambustis oriuntur. VI. 719. eas prohibent terra Samia et Chia et Selinusia. XII. 181.

Buniadae rapae sunt. VI. 622.

Bunium, alii arcticum vocant, ejus facultates et usus. XI. 852. menses provocat. XI. 775.

Buphthalmum a floribus ita vocatur. XI. 852. ejus facultates et usus. XI. 853. *Buphthalmi* herbae meminit *Diocles* in libro de oleribus. XVIII. A. 712.

Buprestides, earum usus medicus. XII. 364. dyspnoeae causae. VII. 139. iis substituenda remedia. XIX. 726. ad *buprestim* sorptam remedia. XIV. 141. iis vescuntur viperae. XIV. 264.

Butyrus aut Butyrum, parandi ratio, vires et usus. XII. 272. ex lacte vaccarum paratur. VI. 683. ejus vires. ibid. eo in balneis utuntur, ubi oleum deest. VI. 683. quid sit. XII. 270. emplasticum est. XI. 735. maxime temperatum est. XI. 677. utile ad tracheitidem. XIII. 10. ei substituenda. XIX. 726.

Buxeum emplastrum ad recentia vulnera. XIII. 515.

Buxus aërem vitiat. XVI. 360.

Bycium vinum quale. VI. 802.

Byssini medicamentum ad vesicae ulcerationem valet. XIV. 749.

Bythinum vinum album quomodo progressu temporis mutetur. VI. 805.

Bythinus pastillus. XIII. 836.

C.

testinum ex vino sumtum. XIV. 242. theriaca. XIV. 304. frangit Tragium. XII. 143. alia compositio XIII. 325.

Calefacere convenit, quibus memoria perdita est. VIII. 165. confertim etrepente noxium. XVII. B. 556.

Calefacientia medicamenta qualia. XI. 775. eorum secundum *Galenum* quatuor sunt ordines. XIII. 368. ea medicamenta, quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur, nos quoque calefacere videntur I. 650. conducunt et doloribus colicis et iis, qui a calculis fiunt. VIII. 83 sq. ecchymoses sanant. XVI. 161. spiritum attenuant et corpora reddunt rara. VII. 600. calefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334.

Calefacientia singula: absinthium. XI. 844. aliquantulum acetum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. acria. XII. 161. adstringentia. XI. 412. acopon]ut *Castus*. XIII. 1037. aphace. XI. 844. aquae dulces calfactae. VI. 183. nonnunquam etiam frigida. I. 689. artemisia utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. modice atractylis s. Cnicus agrestis. XI. 842. atramentum sutorium. XII. 238. balanus myrepsica. XI. 845. balsamum. XI. 846. brassica. XV. 179. bunium. XI. 852. castoreum. I. 649. 681. XII. 337. chalcitis. XII. 241. conyza. XII. 35. dauci semen. XI. 862. daucus. XI. 862. dracontium XI. 864. lignum ebeni. XI. 867. elaphoboscus. XI. 873. elenii radix. XI. 873. in tertio gradu epithymon. XI. 875. eruca. VI. 639. erysimum. XI. 877. euphorbium. I. 649. foenum graecum. VI. 537. helleborus et albus et niger. XI. 874. lauri folia et fructus. XI. 863. et siccat lenticula. XV. 179. leontopetalon. XII. 57. leucacanthon. XII. 58. multum lini semen. VI. 550. omnes liquores probi. XIII. 567. sq. lolium. XI. 816. lotus agrestis. XII. 65. mentha. XI. 883. misy. I. 649. myrrha. XII. 127. oleum. XI. 529. Oleum laurinum. XI. 520. pastinaca, daucus, carum. VI. 654. peucedani radix. XII. 99. pinguedo omnis. III. 286. piper. XI. 421. pulegium. XI. 857. resinae omnes. XIII. 368. ruta. I. 682. salvia. XI. 873. Sandaraca. XII. 235. Sapores omnes amari. XI. 685. schini flos. XII. 136. serpyllum. XI. 877. sulphur. XII. 217. thapsia. XI. 885. thymus. XI. 887. zingiberis radix. XI. 880.

Calefactio saepe dolores tollit. XVII. B. 326. horroris ex frigore externo oborti remedium est. VII. 188.

Calida quaenam sint et quae potestate calida. I. 649. et sicca temperies hirsuta est. I. 612. putrescunt facile. VII. 287. moderate grata sunt et amica, at sensim et haec molesta evadunt. XI. 624. in *calida* natura refrigeratio, aqua, quies. X. 544.

Calida remedia: calidum parum, frigidum plurimum et tenuium partium est acetum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. XII. 465. calidum etiam adipem esse unde probetur XII. 326. calidum et siccum in quarto ordine allium. XII. 126. calidum in primo ordine est anethum. I. 682. XI. 832. apium calidum est. XII. 118. calidus est asiae petrae flos. XI. 696. XIII. 568. calidum et siccum in secundo ordine est bitumen maris mortui. XII. 375. calida et sicca est in tertio ordine chamaedrys. XII. 153. calidus et humidus est canis testiculus, s. orchis. XII. 92. calida et sicca in tertio ordine est cardamine. XII. 124. calida in quarto ordine est cepa. VII. 6. XII. 48. calida in secundo ordine est chamaeleontis radix. XII. 154. calida est in tertio ordine chamaeleuce. XII. 154. calida in secundo ordine chamaepitys. XII. 155. calidum et siccum in tertio ordine chelidonium majus. XII. 156. calidum in quarto ordine chelidonium minus. XII. 156. calida in tertio ordine colocynthis. XII. 34. calidum est Crocodilii semen. XII. 47. calidus in secundo ordine est crocus. XII. 48. calidum tertio ordine est cyminum. XII. 52. calida est Cyperi radix. XII. 54. calidus et tenuis est cyrenaicus succus. XIII. 567. calidum est in secundo ordine elaterium. XII. 122. calidum in primo ordine est ervum. XII. 91. XV. 457. calidus et tenuium partium est euphorbii succus. I. 649. XI. 879. calidum in tertio ordine est foeniculum. XII. 67. calidum in secundo ordine est foenum graecum. XII. 141. XV. 457. calida valde est ficus arbor. XII. 133. calidi in primo ordine sunt ficus fructus. XII. 132. calidum in tertio

cur ipsi prae ceteris partibus major sit necessarius. V. 159. specie duplex. IX. 337. unde augeatur et imminuatur. XVI. 130. ad iram excitandam datus est. XV. 289. XVII. B. 252. pulsus variat. IX. 337. ejus moderator respiratio. II. 884. ad eum refrigerandum cerebrum non factum est. III. 615. in corde et pulmone flagrantis ex respiratione signum. VIII. 251. caloris in corde fervorem quidam iracundiam definiunt. V. 582.

Calor externus non innatus putredinem efficit. X. 753. externus causa humorum putredinis. XVII. A. 669.

Calor febrilis qualis. XVII. B. 408. febrilis qualitas indicium humoris febrem excitantis. VII. 377. in febribus varia conditio. XVII. A. 873. conditio in febre hectica cum marcore. VII. 317. mordax est in febribus putridis. VII. 307. omni febri est inimicus. X. 712. ingesto cibo in febre hectica accenditur. VII. 320. quum exuperat febris adest. VI. 849. febrium hecticarum et putridarum qualis. XVII. B. 408. ejus qualitas maximum est febrium putridarum indicium. VII. 307.

Calor igneus in ventriculo unde dignoscatur. VIII. 36. *immodicus* causa animi deliquii. XI. 50. immodicus, qui universum corpus occupat, febris est. IX. 165. immoderatus unitatem solvit. VII. 745. immodici motus causa. X. 930. immodicus in ventriculo et intestinis febrem gignit. X. 571. immodici effectus. XVI. 51. *Caloris* per sanguinis profluvia immoderata mutatio. XVII. A. 342.

Calor innatus, definitio. XI. 731. innati fons et origo cor. XV. 362. innati fons est facultas vitalis. XV. 293. innatus et nativus spiritus vocatur. XI. 730. innati substantia aërea est et aquea. XVII. B. 407. ejus generatio sec. *Platonem*. V. 706. innatus pueris plurimus est. XV. 154. plurimum eos in se habere qui crescunt, *Hippocrates* statuit. V. 703. innatus plurimus in iis est, qui augentur. XV. 155. innati plurimum habent, quae augentur. XV. 406. innatus non solum moderate calidus, sed praeterea humidus est. XV. 156. innati causa non est spiritus tunicis arteriarum attritus. V. 702. innatus temperatus est. V. 703. ejusdem parum senibus inest secundum *Hippocratem*. V. 703. innati custodia pulsus est. IX. 459. innatus in hepate continetur, cujus ope sanguis gignitur. XV. 289. innatus officium habet ut concoquat. XV. 297. innati fervorem per iracundiam in corde fieri quidam putant. V. 292. innatum hebetat alimentum copiosius. XV. 266. innati incrementum efficit exercitatio. VI. 138. XIX. 691. innati refrigerationem *Philistion* et *Diocles* pro usu respirationis habuerunt. IV. 471. innati augmentum aut decrementum non eundem semper pulsum generat. IX. 8. innati commoderationem conservat respiratio. IV. 466.

Calor, eum varii auctores non *insitum* sed adscititium vocant. VII. 614. *Caloris* insiti motum a profundo extrorsum concitat exercitatio. X. 717. insiti conservatio respirationis principalissimus usus. VII. 761. insitus quibus multum refrigeratus, respiratio fit parva et tarda. VII. 810. insitus verecundis augetur. VI. 138.

Calor nativus quomodo oriatur. VII. 616. nativi initium cor *Hippocrates* putat. V. 582. nativi principium ventriculus cordis sinister. III. 545. nativus in sanguine sedem suam habet. XVI. 130. nativus num crescentibus sit plurimus. XVIII. A. 230. nativi recens nati plurimum habere dicuntur. XVII. B. 410. nativi conditio in pueris et aetate florentibus. XVII. B. 408. nativi affectus rigor. VII. 614. 618. nativi ad igneum conversio febris ortus est. XV. 456. nativi conditio in ira, tristitia et angore. XVI. 174. nativus causa perspirationis insensibilis. XVII. B. 421. nativi in corpus vis. XV. 236. nativus temperatus et modice humidus sanguinis auctor est. XV. 262. nativus squalidus et acer quibus est, alimenta mitiorem reddunt. X. 545. nativus quum aut ex fatigatione et nimia siccitate ad alimentum se convertit, somnus fit. IX. 140. nativi symmetriam servat respiratio. XV. 288. nativum adauget calidum modice adhibitum. XVII. B. 809. nativi conservationi praeest pulsus IX. 210. nativus inspiratione roboratur. XVII. B. 316. nativus in extinctionis periculum agitur venarum oppletione. XV. 775. nativum intercipit deficiens pulsus. V. 157. nativi extincti signum lividitas. XVI. 205. XVIII. B. 126. nativi refrigerandi causa inspiratio est.

ab atra bile ortum ducit. V. 116. 678. VI. 875. VII. 224. 720. 724. 726. IX. 693. XI. 139. XV. 330. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. ex cacochymia oritur. I. 664. gignunt eum haemorrhoides retentae. XVI. 795. humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. XV. 365. fit ex lentibus largius comestis. VI. 526. ex succis malis melancholicis. VI. 814. sine ulceratione ejus causa est bilis atra moderatior. VII. 726.

Cancer, Chirurgica operatio. X. 979. XIV. 786. XVIII. A. 59. sq. communis ejus et propria curatio. X. 976. XI. 142. sq. quo minus augeatur, evacuantia prohibent. V. 144. in eo atra bilis purganda est. XVI. 125. *cancros* eliquare creditus est dracunculi fructus. XI. 865. plumbum, et plumbeus quidam succus, a *Galeno* descriptus. XII. 231. idonea etiam est pompholyx. XII. 235. medicamenta ex pompholyge et chalcitide confecta. XI. 143. solani succus. XI. 143. theriaca. XIV. 34. urtica. XI. 818. in *cancro* purgamus per remedium atram bilem vacuans. XI. 348. exulcerati cura. X. 1006. *cancer* incipiens sanari potest, ad notabilem vero magnitudinem perductum nemo sine chirurgia sanavit. XV. 331. incipientes sola purgatione sanavit *Galenus.* XI. 341. *cancer* in summo corporis consistens si difficulter aut potius non sanari potest, eo minus curari potestis, qui in intestinis est, per quae faeces transeunt. XVII. B. 688. ad *cancrum* aquis oberrantem theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34. *cancer* latens quomodo oriatur. V. 116. occultus in alto latens qui dicatur ab *Hippocrate.* XVIII. A. 59. occultus curam omnem respuit; curati namque cito intereunt. XVIII. A. 59. eum non permittunt curari medici magnae auctoritatis. XVIII. A. 61. ad *Cancros* occultos cataplasma ex erysimo cum aqua et melle. XI. 878. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. exulceratus prorsus est insanabilis. XVII. B. 688.

Cancer mammarum utplurimum fit menstruis cessantibus. XI. 139. XV. 331. ab excremento melancholico originem habet. XV. 331. incipiens sanabilis, posthac vero citra chirurgiam non curabilis. XI. 141. in mammis cancrum habentem mulierem *Galenus* singulis annis purgavit, et ita sanavit. XI. 344. XVIII. A. 80.

Cancer uteri, definitio. XIX. 430. causa est menstruatio retenta. XVII. B. 854. versa vice ab uteri cancro imminuuntur menstrua. XVII. B. 854. *Cancrosa* sunt omnia, quae ab atrabilario succo indurantur. XI. 737. *cancrosa* ulcera sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. cancrosorum ulcerum cura. XIII. 733. sq. iis serum lactis conducit, medicamentis anodynis mixtum. XII. 268. pompholyx. XII. 235.

Canchry calidum est. XI. 421. solum non convenit ulceribus. XIII. 665. ei succedanea remedia. XIX. 731.

Candidae mulieres carne molli praeditae sunt. XIII. 662. quaenam sint candidae et molles. XVII. A. 842. candidiores mulieres juvantur malleolorum scarificatione. XI. 283.

Candidi succum melancholicum in se non habent. VIII. 182. melancholicum humorem non continent. XVI. 17.

Candidum emplastrum *Telephanis.* XIII. 532.

Caniculae ortus quando fiat. VI. 558. XVII. A. 387. ante *caniculae* ortum et sub ea medicamenti exhibitio difficilis. XIV. 285. *caniculae* ortus oporam inchoat. XVI. 433. hoc tempore viperae et serpentes furiunt. VIII. 133.

Canina fames, defin. VII. 131. XI. 721. XVII. B. 501. XIX. 418. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. VIII. 354. XVI. 300. fit excrementis a capite delatis. VI. 422. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. est lienis affectio. VIII. 378. pulsus in ea conditio. IX. 198. 480. contra eum remedia. XI. 721. *Archigenis* praecepta. XIII. 175. remedium vinum est. XVII. B. 499. quaenam vina potissimum conducant. XVII. B. 500. ad famem caninam in itinere, aut alio modo obortam, remedia. XIV. 374. theriaca. XIV. 302.

Canini dentes. XIV. 722. unde nomen habeant. II. 754. inferiore basi lati, superna acuti sunt, et frangunt dura. III. 869. unam radicem habent. II. 753. cur homo habeat utroque in latere unum, quum leones, lupi ac canes multos utrinque possideant. III. 877.

Caninus morbus, symptomata et cura. XIX. 719.

defluunt ex alimenti indigentia. XV. 366. defluvium in phthisi letale. XVII. B. 796. tabidis accidit ad extrema redactis. XVIII. A. 116. defluentes retinet Ladanum. XII. 28. loti lignum. XII. 65. defluvium sanant varices. XVIII. A. 55. cura. X. 1015. curandi methodus generalis. XII. 426. remedia simplicia in usum vocata. XII. 428. sq. remedia composita. XII. 430. sq. ad defluvium capillorum, XIV. 322. 393. ad defluvium, quod iis accidit, qui reficiuntur ex morbo. XIV. 393. ad capillos tum e capite tum e barba defluentes remed. XIV. 502. ad eorum profluvium et ut plures oriantur. XIV. 503. *Archigenis* remedia. XII. 431. *Cleopatrae.* XII. 432. *Critonis.* XII. 435. *Herae* compositiones. XII. 430. compositio ex oleo, quae et nigros eos facit. XII. 430. remedium *Cleopatrae*, efficacissimum. XII. 404. sq. *Heraclidae* Tarentini. XII. 436. 438. delapsos citius restituit essentia cepae, quam alcyonium. XII. 48.

Capillorum mictus (capillitium): capillis similia corpora nonnunquam cum urina ejiciuntur. VIII. 392. *Galeni* de eorum generatione sententia. VIII. 393. hujus affectionis causae. XVII. B. 768. et cura. XVII. B. 769.

Capistra varia. XVIII. A. 793. sq.

Capito *Hippocratis* interpres. XV. 359. *Hippocratis* libros edidit, quae editio apud Adrianum in pretio habita est. XV. 21. verba multa in *Hippocrate* mutavit. XIX. 83. veteres scripturas (*Hippocratis*) audacissime pervertit. XVII. A. 795. librum de humoribus *Hippocratis* quidem, sed non magni illius judicat. XVI. 2. *Capitonis* aridum remedium ad lippitudines siccas et oculos humentes ac angulos circumrosos et palpebras sicosas. XII. 731. — ejusdem medicamentum ex lapide haematite ad scabras palpebras. XII. 732.

Capitones pisces vivunt in aqua salsa et dulci. VI. 795. maritimorum caro quomodo differat ab ea degentium in aquis vitiatis. VI. 797.

Capnelaeon, quid in Cilicia significet. XIII. 626.

Capnos sive *Capnios*, vires, morborumque, in quibus exhibetur recensus. XII. 8. sq. succus. XII. 9. Plebeji cujusdam eo utendi ratio. XII. 9. in Cappadocia hordeum nudum (gymnocrithon) occurrit. VI. 520.

Capparis planta est fruticosa, in Cypro proveniens. VI. 615. facultates ejusdem. ibid. — radicis cortex — ejus qualitates et vires. XII. 9. sq. fructus, foliorum, caulium et succi vires. XII. 11. quaenam validiora. XII. 11. folia pro lepidii radice. XIX. 734. cortex ad obstructiones hepatis et lienis. XI. 746. cortex lieni convenit. X. 920. ex oxymelite vel aceto et oleo sumta citra calorem extenuat. VI. 274. fructus aurium vermes sua amaritudine occidit. XII. 11. Aegyptiae radix calculos destruit. XIX. 694. radicis cortex ad lienis scirrhum. XI. 108. radici succedanea. XIX. 731. pro ejus radice substituendum remedium. XIX. 741. ex oxymelite ad lienis scirrhum. X. 921. ex oxymelite ad renum calculos. X. 1000.

Capra minus sicca quam bos. VI. 663. quaedam causa fuisse dicitur operationis cataractae instituendae. XIV. 675. gravidam viventem dissecuit *Galenus*, et quid in ea observaverit. XVII. B. 245. *Caprae* cur castrentur. VI. 676. uteri cum placenta per vasa connexio. IV. 226. alimoniam optimam iis quaenam herbae largiant. XV. 881. datum elaterium pullum purgat. XVII. B. 305. si scammoniae germina aut tithymalum ederint, lac purgatorium habent. XVII. B. 306. capram si aries ineat, capella molli pilo generatur. IV. 605.

Caprae *pinguedo* acris est. XI. 635. adeps crassus et terrenus. XI. 734. adeps caprae, et tauri phlegmonis frigidioribus magis congruunt. XI. 733. pingue suillo validius, corporibus duriorībus convenit. XIII. 949. adeps caprinus et taurinus indurata mollit. XI. 728. *caro* magni usus est. VI. 555. praeter succum vitiosum acrimoniam habet. VI. 663. difficulter concoquitur. VI. 486. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183. editur rure cum fabis elixis. VI. 531. est inutilis senibus. VI. 340. *cornu* foenum graecum vocatur. VI. 537. cornuum usus medicus. XII. 334. jecoris usus medicus. XII. 336. fellis usus medicus. XII. 280. hepar ad nyctalopas. XII. 336. *lac* quale. VI. 765. mediae consistentiae est. VI. 346. 682. et asininum alternis vicibus est sumendum. VI. 346. nec immodice pingue

quum. II. 453. oblique moventes musculi. II. 458. ejus motum obliquum efficientes musculi. IV. 32. musculi qui caput pectori et claviculae committunt. II. 463. obliquum sensim efficientes, et in anteriora convertentes musculi. IV. 33. recti capitis. IV. 31. obliqui capitis. IV. 32.

Caput. Ejus anterior pars unde nervos accipiat. II. 846. posteriores regiones unde nervos suos accipiant. II. 846. cur ex nervo cervicali secundo neque primo accipiat ramos. IV. 97. regiones. XIV. 700. robustum fit ex calore. XVII. A. 43. velut sphaera quaedam praelonga est. III. 751. venae superficiales a venis jugularibus externis veniunt. XV. 530. quaenam animalia non habeant. III. 609. 626. lacertae, usus medicus. XII. 334. leporum, ejus facultates. XII. 334. maenidum sale conditum, vires ejus et usus. XII. 333.

Caput acuminatum qui habent, et validam cervicem, tum ceteris tum ossibus robusti sunt. XVII. A. 815. forma capitis acuta mendosa et improba plerumque, nonnunquam bona. XVII. A. 819. vitiosum semper est ex comminuta prominentia mucronatum caput. XVII. A. 820. ex adaucta prominentia mucronatum non semper malum. XVII. A. 820. intemperatae naturae fit adeo, ut multa excrementa gignat. VI. 420. excrementa ejus in os, nares, oculos, aures etc. illabuntur. VI. 420. ibique varios morbos excitant. VI. 422. eorum morborum cura. VI. 422. sq. si frigeat ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. in quo occipitis eminentia major est illa faciei, bonum. XVII. A. 820. quae circa *caput* existunt rubicundiora et calidiora, cerebri caloris signa sunt. I. 324. calidum et rubrum ad vigoris usque aetatem, signum est temperamenti calidi et sicci. I. 326. frigidum et decolorum temperamenti frigidi et sicci indicium. I. 328. exiguum, et thorax latus, maximum caloris cordis signum, vice versa frigidioris maxime propria nota est. I. 333. parvum vitiosae constitutionis cerebri proprium est indicium. I. 320. magnum, quid significet? ibid. exiguum semper pravum. XVII. A. 818. magnum quibus est, et oculi parvi, ii balbi et iracundi sunt. XVII. A. 473. magnum nonnunquam bonum est. XVII. A. 818. sq. *Pericles* Atheniensis quali capite praeditus fuisse dicatur. XVII. A. 819. capite tantum sudare in febribus bonum signum non est. XV. 831. capite acuto praediti ab *Hippocrate* φοξοὶ dicuntur. XVII. A. 822.

Caput; ardor ejus vigilias, refrigeratio soporem inducit. VIII. 161. caput qui copiosis balneis calidis lavant, profundius dormiunt. VII. 141. calefaciunt caput baccae juniperi. VI. 590. quibus vehementer calidum, praestat aestate rosaceo ungi. VI. 424. ex capitis consensu venti flatum quidam cognovit. XIV. 251. totius constitutio signum temperamenti est. I. 319. et quomodo. I. 320. exsiccans pulvis. XIV. 511. ferit foenum graecum, et variae eo utendi rationes. VI. 538. ferit lini semen. VI. 550. feriunt uvae in vinaceis conditae, si largius sumantur. VI. 577. feriunt vina fulva. X. 837. ferit vinum odorum. VI. 802. ferit vinum robustum. XV. 630. 702. *capitis* frigore affecti signa. XIV. 314. ex capite gravedinosi qui dicantur. XVII. B. 24. halitu repleti remedium est sternutatio. VII. 172. ad *caput* vergentes humores retrahunt acria in intestina data. XI. 319. impletur vaporibus, si cibis expleti exercitantur. VI. 413. cura hujus affectionis. ibid. — ejus incalescentia phrenitidis causa. XVII. A. 112. infirmum est, quibus dolet. XV. 125. capiti lac non est accommodatum. VI. 687.

Caput laedunt validi odores. II. 884. circa caput morbos accidentes, medicamentum alvum dejiciens sanat. X. 903. ejus morbum indicantia symptomata. XVI. 535. noxia ei vina quae. X. 835. perfusionis utilitas in febribus. XVIII. A. 145. qua in regione perfusiones inprimis sint adhibendae. X. 934. e capite per os pituitam educentia medicamenta. XIV. 326. e capite pituitam detrahens apophlegmatismus. XIV. 500. e *capite* pituitam provocat capparis. XII. 10. e *capite* pituitam detrahens gargarismus. XIV. 571. ad *capitis* posteriorem partem faciunt paeonia et stoechas. XIV. 759. ad anteriorem sampsuchus. ibid. capitis pulsus ab initio febrium quid significent. XV. 804. pulsus caloris multi sunt symptomata. XV. 805. eorum cura. XV. 806.

decretorium est. XVII. B. 396. totius capitis dolor pulsatorius insolationis symptoma est. XIV. 314. dolores aut adsunt aut aderunt, quibus urina jumentosa est. VII. 934. quibus sanis derepente oriuntur, et muti fiunt et stertunt, intra dies septem, nisi febris successerit, intereunt. XVIII. A. 87. signa diagnostica ejus speciei, quae ab insolatione oboritur. XII. 505. signa diagnostica capitis doloris ob frigiditatem, et cura generalis. XII. 511. praesentis aut futuri signum urina jumentosa est. XIX. 611.

Capitis doloris in febribus causae. XI. 61. sq. cura. XI. 62. sq. in febribus quibusnam individuis maxime accidant. XVIII. B. 289. dolores et gravitates cum febribus et citra febres oboriuntur. XVII. A. 151. in febribus quandonam desinat. XVIII. B. 287. sq. vehemens in febre, si ultra vigesimum diem durat, sine signis malis, quid indicet. XVIII. B. 259. sq. in febre non lethali, et tenebrae ante oculos bilis vomitum futurum docent. VIII. 21. si ex eo vocis interceptio fiat, febriente aegro cum sudore, et absque arbitrio superflua excernunt, morbus prolongatur. XVI. 711. quibus alvus simul intercepta est in febre, hos *Hippocrates* convulsivos fieri dicit. XVI. 759. in febre qualis urina indicet. XVII. B. 753. in *capitis* dolore, si quis cibum fastidiat et stomachi rosionem sentiat, bilem evomit. XI. 61. cum gravitate conjunctus multitudinem humoris significat. XI. 61. cum morsu denotat humoris vel vaporis acrimoniam. XI. 61. cum pulsu inflammationem. XI. 62. cum distentione crudi ac flatulenti spiritus copiam. XI. 62. cum distentione ac pulsu membranaceae substantiae inflammationem. XI. 62. cum distentione et gravitate retentam in membranis multitudinem denotat. XI. 62. in vehementi venae temporales pulsantes et quasi vibrari videntur. XVI. 732. vehementes et continui cum febre, si aliquod mortiferum signum praeterea accesserit, admodum sunt perniciosi. XVIII. B. 259. vehementes et continui cum febre, siquidem aliquod signum mortale adfuerit, valde est exitiale. IX. 756. unde vehementissimi exoriantur. XII. 499. eorundem sedes diversae. XII. 500. — quae ad affectus hujus cognitionem eximie faciant (Diagnosis). XII. 501. in vehementi a vino abstinendum est. XV. 701. vehementem solvit pus, aqua, sanguis per nares, os aut aures effluens. XVIII. A. 20.

Capitis dolores: non omnes ab una eademque causa oriuntur et propterea etiam curandi ratio diversa esse debet. XII. 498. in quonam capitis loco remedia aptissime adhibeantur. XII. 507. casus medici, qui eo laborans sibi ipsi venam secuit. X. 814. incipientes sedat cucurbita in cervice aut cum aut sine scarificatione. XI. 306. pars posterior capitis si dolet, recta vena in fronte secta prodest. XVI. 152. XVII. A. 955. XVII. B. 883. quando sternutamenta indicata sint. XVI. 175. dolores calidos et spirituosos arteriae post aures sectio tollit. XI. 313. cura, si quis sine manifesta causa eo vexetur. XIV. 317. continua *Apollonii* doctrina ad temporum et totius capitis dolores citra manifestas causas. XII. 528. sq. (quomodo *Apollonius* ea in re peccaverit. XII. 529). ad *capitis* dolores ab aestu solis remedia parabilia. XIV. 314. remedia, quae *Apollonius* scripsit ad dolorem capitis, qui ab ardore (insolatione) provenit. XII. 502. doloris, qui ex *bilioso humore* oritur, signa. XII. 558. et cura. XII. 559. si in calvo contingat, quomodo sit curandus. XII. 509. doloris ex *consensu* cura. XII. 559. ad *capitis* dolorem ex contusione praecepta. XIV. 320. cura ex crapula, vini meracis hemina orti. XVII. A. 478. sin ex alia causa ortus fuerit, panis calidus cum vino meraco prodest. XVII. A. 478. praecepta, quae *Apollonius* ad capitis dolorem ex *ebrietate* et meri potu tradidit. XII. 514. *Galeni* contra hanc capitis doloris speciem in usum vocata medendi methodus. XII. 515. ad capitis dolorem ex ebrietate *Archigenis* remedia. XII. 572. ad capitis dolorem ex ebrietate et solis aestu remedia parabilia. XIV. 321. ad capitis dolorem ab eduliis crudis ventriculi remedia parabilia. XIV. 317. quibus dolet ob exercitationes, itinera, res venereas etc. ii purgandi non sunt. XV. 900. ad capitis dolorem ex refrigerio. XII. 503. 512. ad capitis dolorem a frigore remedia parabilia. XIV. 316. dolor, quum mali causa humor frigidus et pituitosus est, quo modo

oriantur. IV. 550. quoad facultates alendi singulae recensentur. VI. 661. quaedam nutriunt, quaedam lethales et venenosae sunt. XII. 311. alimoniae in earum bonitatem effectus. XV. 882. deuruntur ex cedrea. XII. 17. num dolores fusos et laxiores inducant. VIII. 104. sq. cur ad recipiendas fluxiones sint promtissimae. XVI. 469. humidas habentibus conducit fames. XVIII. A. 172. minuunt exercitationes. XVII. B. 8. sal constringit, quae in eo condiuntur. XI. 694. refrigerantur ex sanguinis inopia. XVII. B. 208. sanguine nutriuntur. II. 212. quomodo in statu suo normali serventur. X. 742. quae sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. sq. siccat et incorruptas servat muria et aqua marina. II. 129. ulceribus supercrescentes adstringunt aloë et aeris squama. XIV. 226. e ventre introrsus extrorsusque tractrices sunt. II. 61. XVII. B. 311. differentiae earum, quando sale conditae sunt. XII. 321. assatarum et in aqua elixarum differentiae. XII. 321. differentiae, quoad praeparandi modos. VI. 667. in aqua coctae humidius alimentum exhibent. VI. 667. assatae alimentum siccius dant. VI. 667. assatae calefaciunt. XV. 179.

Carnes, earum differentiae pro animalibus, unde petuntur. XII. 320. animalium, probe coctae optimum sanguinem gignunt. VI. 661. animalium agrestium et sale conditae siccant et calefaciunt. XV. 179. juniorum animalium ab ea annosorum valde quoad alendi vires differunt. VI. 704. animalium castrātorum sunt praestantiores. VI. 663. senum pessimae. VI. 663.

Caro agnina qualis. VI. 774. humidissima et glutinosa est. VI. 663. humida, glutinosa et mucosa est. VI. 789. facit crassum sanguinem cum bono succo. XVII. B. 69. senibus non conducit, nam humida, rancosa, glutinosa et pituitosa est. VI. 340.

Caro anatis dura est. VI. 700.

Caro anguillae, ea abstineant senes. VI. 340.

Caro anserum qualis. VI. 703. 704.

Caro asinina editur in Alexandria. VI. 486. agrestium caro cervinae propinqua. VI. 664. domesticorum caro editur, et qualis sit. VI. 664. ea nonnisi vescuntur homines asinini. VI. 664. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Carnes avium ut alimentum. VI. 700. sq. facile assimilantur. I. 655. avium minore, suilla majore, bubula hac majore indiget digestione. I. 655.

Carnes bubulae quomodo sint praeparandae, ut molestias non gignant. XV. 879. tardissime alunt. XVII. B. 484. majorem requirunt digerendi vim quam suilla et avium caro. I. 665. bubula difficulter alteratur. XV. 413. nutrit quidem, sed generat sanguinem crassiorem. VI. 661. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183. bubulae secundum *Hippocratem* melancholicas affectiones augent. XV. 879. bubulas duras, si coquendis adduntur, friabiles et teneras faciunt folia Fici. XII. 133. liquor ex iis defluens, quum assantur, ad aurium vermes. XIV. 334. etiam ad aurium dolores. XII. 634. non conducit pulmonum tuberculis laborantibus. XVII. B. 131. quibus maxime conveniat. VI. 662. quidam facile concoquunt. X. 493. in aliquibus facilius digeruntur, quam pisces saxatiles. X. 460.

Caro camelina in Alexandria comeditur. VI. 486. concoctu est difficilis. VI. 664. maxime sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Caro caprina qualis. XV. 880. cur aestate optima, autumno vero pessima. XV. 881. magno in usu est. VI. 555. difficulter coquitur. VI. 486. cum caprina et ovilla carne rure editur faba. VI. 532. praeter succum vitiosum habet acrimoniam. VI. 663. choleram gignit. XV. 881. senibus est inutilis. VI. 340. caprina quando noxia et quando conducat secundum *Hippocratem*. XV. 880.

Caro cervina succum generat vitiosum. VI. 664. qualis. XIX. 686. senibus est inutilis. VI. 340. caro columbarum concoctu est facilis. VI. 700. quae in patinis condiuntur, inter coctas et assatas sunt mediae. VI. 667.

Carnes quomodo simpliciter condiantur. XI. 373. excrementitiae quales vocentur. VI. 745. frigidae cur sint, ubi ventriculus calidus est. XVII. B. 206. gallorum tenera et mollis est. XI. 294. concoctu facilis. VI. 700. gallorum veterum caro alvum sistit. XI. 576.

Carnes hircinae, taurinae et sale conditae sanguinem nigriorem gignunt. V. 115. sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. deterrima est ad bonum succum generandum. VI. 663. *hoedina* qualis. VI. 775. XIX. 687. non incommoda senibus. VI. 340. humanae remedia sunt ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. humidas condire et servare potest chalcanthus s. atramentum sutorium. XII. 238. inanitae quales noxas afferant. VI. 486. *leonis* a quibusdam eduntur. VI. 664. siccae et calidae sunt. I. 255. leonis siccior et calidior est, humidior, frigidiorque ovis, media inter utramque hominis; atque inter ipsos homines *Dionis* caro e. g. calidior est, frigidior autem *Philonis* I. 255. *leporum* gignit sanguinem crassiorem. VI. 664. luxuriantes quibusnam ulceribus superveniant, quibusve non. X. 281. luxuriantes quomodo in universum tractandae. I. 261. ad carnes luxuriantes *Philoxeni* remedium aridum. XII. 731. *mulli* piscis dura est. VI. 727. ostrearum crassi succi est. VI. 769. caro ostrearum mollissima. VI. 734. ostrearum caro ventrem reprimit. XI. 576. ab iis senibus est abstinendum. VI. 340.

Caro ovilla juvenibus, nec tamen senibus est commoda. VI. 340. humidior et frigidior est. I. 255. excrementosior est et succi deterioris. VI. 663. adiposis danda. XVII. B. 12. non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 130. caro phasiani illi gallinarum est similis. VI. 700. *reptilium* veris tempore gigni cernuntur. VII. 225. *porcelli* recens nati et porci vetustissimi est deterrima. XV. 883. porcelli cur prava. XV. 882. Carnes piscium, differentiae, quatenus in stagnis, fluminibus aut mari degunt. VI. 711. durae carnis pisces quales. VI. 726. durae carnis pisces aegre digeruntur. VI. 730. molli carne praediti quale alimentum praebeant. VI. 720. mollis carnis pisces condi nequeunt. VI. 746. boni succi sunt, praeter illorum, qui in stagnis degunt. VI. 795. sq. cartilaginei quales habeant. VI. 737. saxatiles qualem carnem habeant. VI. 720. facile digeritur. XVII. B. 489. pleuriticis conducit. XV. 481. ψαθυραὶ, σαχναὶ, ἑώλαι quales sint. XVI. 761. salitae tarde nutriunt. XVII. B. 485. salsae sanguinem melancholicum generant. VI. 528. salsae causae febris ardentis. XV. 739.

Caro suilla humanae est similis. XII. 254. suilla optima est. XV. 882. praesertim ab iis, qui mediam aetatem sunt assequuti. XV. 883. suilla optima montana est. X. 549. castratorum suum suavissima. VI. 676. suilla maxime nutriens est. X. 482. succum glutinosum et crassum generat. X. 482. suilla bonum quidem, sed viscosum sanguinem generat. XI. 373. suilla pinguissima minus bona est. XV. 884. suilla non conducit senibus. VI. 339. ea et pane soli fere athletae vescuntur. VI. 488.

Caro viperarum, ejus virtutes et usus. XII. 312. aestate sitis efficax est, secessus tempore sicca, frigida et alimenti expers. XIV. 45. (Carnes ceteroquin animalium singulorum quod attinet, conferantur animalia ipsa).

Carnium immodici incrementi causa cutis adstrictio. XVII. B. 2. esus rariori habitui et hirsutis convenit. XV. 218. usum quaenam corpora facilius ferant. XVI. 92. quoad alendi vires differentiae pro parandi ratione. XVII. B. 487.

in *Carnibus* cachexia aquea quibus est, lens utilis cibus est. VI. 526. *carnibus* flaccidis humidisque prodest emplastrum ex salicibus. XIII. 800.

Carnivora animalia superiores et inferiores dentes habent. XVIII. A. 358.

Carotides *arteriae*. II. 819. origo et decursus. V. 195. decursus et rami inde prodeuntes. IV. 332. dividitur in externam et internam inter sextam et septimam vertebram. IV. 332. V. 196. utriusque in cranio decursus. V. 155. decursus, et formatio plexus retiformis. III. 305. 697. sq. V. 607. hujus plexus peculiaris situs. III. 696. V. 607. et usus. III. 305. 399. IV. 323. V. 608. externae rami. IV. 333. internae decursus. IV. 334. cor cum cerebro connectunt. V. 263. ligatio nihil impedit respirationem. IV. 503.

Carpasi succus pro succo balsami. XIX. 738.

Carpesium, descriptio et usus medicus. XII. 15. loci nativi ibid. et XII. 16. *ponticum Laërtio* efficacius videtur. XII. 15. simile generi phu appellato. XII. 15. XIV. 72. plurimum in *Side* Pamphiliae gignitur. XII. 606. XIV. 72. frequenter in Syria

574. cujusdam, cui rotula avulsa est. III. 253. hepatis phlegmonis. X. 792. hepatis inflammationis in *Glaucone* philosopho. VIII. 361. *Hermocratis*, febre ardente correpti. XVII. A. 528. *Herophontis* febre ardente laborantis. XVII. A. 266. *Heropyti*. XVII. A. 772. sq. herpetis in muliere Romae vivente. X. 1007. *Hippostrati* uxoris, quae ex annua quartana hypochondrii sinistri tumorem habebat. XVII. A. 432. hominis, febre ardente correpti, qui incalescens coenavit et bibit liberalius. XVII. A. 295. alius, qui colis palpitatione laborabat. VIII. 449. qui longo tempore a coitu abstinuit. VIII. 450. penis tumidi ex coitus intermissione. VIII. 451. *Casus* hominis intemperie calida simul et sicca ventriculi laborantis. X. 504. alius. X. 506. hominis febre ardente correpti, qui incalescens coenavit liberalius. XVII. A. 295. hominis qui sensu carebat in digitis manus. II. 343. humeri luxati, quem alii medici non cognoverant. XVIII. B. 641. sq. aegri vitiosis humoribus laborantis. X. 857. alius. X. 858. infantis ex lactis vitiosi usu ulceribus laborantis. VI. 686.

Casus ex scammoneo intestinorum doloribus vexati. X. 858. juvenis, febre correpti, qui ob multa erat siccissimus. X. 671. juvenis, qui inciderat in lassitudinem ulcerosam. VI. 257. juvenis, in primo articulo medii digiti dextrae manus totum locum circa nervum tam humentem habentis ex contusione, ut computresceret. XIII. 574. juvenis Meliboeae. XVII. A. 790. juvenis ex ira febricitantis et aquae frigidae potu sanati. X. 688. juvenis ex meatuum obstructione febricitantis. X. 671. juvenis sanati senio ex morbo laborantis. X. 721. juvenis, quem amare *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 631. 633. XVIII. B. 40. juvenis odoratus hebetudine ex diuturna gravedine et destillatione laborantis. II. 868. juvenis in digito morsi. XIII. 418. juvenis ex medici errore interfecti. XVIII. B. 6. juvenis, ex intempestivo balnei usu necati. XVIII. B. 6. juvenis oculorum inflammatione laborantis. XVIII. A. 46. *Larissae*. XVII. A. 762. 779. *Martii* qui evacuato melancholico humore a *Galeno* curatus est. XVI. 456. cujusdam, qui non poterat movere manus ad partes externas. III. 156. sq. cujusdam, qui trium digitorum sensum amiserat. VIII. 56. cujusdam, qui per reliquas manus partes ita resolutus erat, ut neque sentiret, neque moveretur, sed in tribus digitis sensum haberet integrum. VIII. 61. cujusdam qui in manu stilo vulneratus est. X. 390. cordis nudati in puero *Marylli* mimographi, qui sanatus est. II. 631. 632. sq. in manu stylo vulnerati, et *Thessali* inepta ejus cura. X. 390. cujusdam qui sensu deficiente in brachio et manu laboravit. VIII. 255. medici, qui dolore capitis laborans, nocte sibi ipsi venam secuit. X. 814. quotannis melancholia laborantis. XVIII. A. 79. *Melidiae*. XVII. A. 301. memoriae perditae. VIII. 147. *Metonis* febre laborantis. XVII. A. 283. mictus pilosi, ubi corpora pilosa dimidium cubitum excedebant. XVII. B. 768. *Mosci*. XVII. A. 325. mulieris, partu a stranguria liberatae. XVII. A. 355. sq. mulieris coxendicum dolore laborantis, qui post partum destitit. XVII. A. 357. mulieris, cancrosum in mammis tumorem habentis, quae sanata est. XVIII. A. 80. mulieris enixae in Mendacium foro. XVII. A. 641. enixae nec purgatae apud aquam frigidam. XVII. A. 746. mulieris gemiparae. XVII. A. 785. mulierculae, cui menstrua purgatio erat suppressa, et quae sola inedia a medicis curabatur. XI. 187. 190. sq. mulieris, cardialgicae. XVII. A. 313. mulieris quae propter annonae caritatem oleribus sylvestribus usa, ulceribus malignis correpta est. VI. 686. mulieris tertio mense gravidae et febre correptae. XVII. A. 297. mulierum furoris, ex collectione sanguinis in mammis. XVII. B. 832. mulieris herpete in malleolo laborantis. X. 1007. mulieris, menstruorum profluvio nimio laborantis. XIV. 641. mulieris morosae. XVII. A. 777. mulieris febre ardente post partum laboriosum correptae. XVII. A. 641. mulieris ileo laborantis. XVII. A. 625. mulieris ex abortu febre ardente correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. mulieris febre hectica laborantis. X. 687. mulieris tertio a partu die febre ardente correptae. XVII. A. 746.

Casus circa os sacrum nervorum laesorum. VIII. 257. *Nicodemi*, ex venere et potu febre correpti. XVII

A. 775. palpitatione cordis laborantis. VIII. 305. *Parii* febre acuta laborantis. XVII. A. 737. partus pueri carnosi quadripollicaris et sine ossibus. XVII. A. 359. *Pausaniae* Syri. VIII. 213. *Periclis* subsplenici et febre acuta correpti. XVII. A. 766. percussi in peritonaeo, qui urinam reddere non poterat. VIII. 13. peripneumoniae. VIII. 255. *Philini* uxoris, decimo quarto a partu die febre correptae. XVII. A. 269. *Philisci*. XVII. A. 195. XVII. A. 253. *Philistae* febre ardente laborantis. XVII. A. 585. phrenitidis acutissimae. VIII. 226. XVII. A. 759. sq. pleuritici. VIII. 141. XVIII. A. 13. podagrici, qui a remedio valde laudato male affectus est. XI. 433. priapismo laborantis et curati. X. 970.

Casus puellae chiensis ab Erasistrato descriptus et curatus cui menstrua suppressa erant. XI. 200. pueri, qui ex lactis vitiosi usu ulceribus scatebat. VI. 686. pueri brachio puncti, qui periit. XII. 605. pueri puncti in pupilla. VII. 100. pueri, cujus cor denudatum erat, et qui nihilominus restituebatur. II. 632. V. 181. pueri, qui invitus alvum deponebat. VIII. 64. pueri, in quo aura epileptica observabatur. VIII. 194. ejus cura. VIII. 198. pulmonum morbo laborantis. VIII. 292. sq. pulsus celeris. VII. 470. duorum adolescentum, qui vario modo didicerunt pulsus. VIII. 762. *Pythionis*, febre ardente laborantis. XVII. A. 752. *Pythionis* febre acuta correpti. XVII. A. 480. sq. resoluti omnibus partibus, excepta facie. VIII. 211. resoluti in omnibus partibus demptis manibus. VIII. 212. rustici, qui, a vipera morsus, amputato digito, servatus est. VIII. 197. sanguinem respuentis. VIII. 262. X. 366. 368. sanguinem per nasum dextrum rejici *Galenus* praecognovit. XIV. 665. sanguisugae deglutitae. VIII. 265. cujusdam, qui sanguisugam in naribus habebat. VIII. 265. scirrhi in femore ex male curato erysipelate contracti. XI. 105. *Scopi* febre continua correpti. XVII. A. 426. a scorpione morsi. VIII. 195. *Secundi* diaphragmatis imbecillitate laborantis. VIII. 254. circa sedem et vesicam refrigerati. VIII. 256. senis, qui invitus alvum deponebat. VIII. 64. ex semine retento affecti. VIII. 418. servi genu dolores vehementissimos simulantis. XIX. 4. Simonis, cui per hiemem latae pustulae effloruerunt. XVII. A. 959. *Sileni*, febre ardente laborantis. XVII. A. 259. simiae cum cordis tumore. VIII. 303. sincipitis ossis fracturae. X. 452. sinuum a *Galeno* sanatorum. XVIII. B. 798. *Stesiani* VIII. 356. *Stymargi* uxoris, quae ex diuturna seditione abortum passa est. XI. 161. XVII. A. 324. suppuratione in alterius natis regione laborantis. VIII. 256. complicationis tertianarum trium. IX. 681. *Theagenis* hepatis inflammatione laborantis. X. 914. vertebrarum luxationis. VIII. 406. 407. virginis febre ardente correptae. XVII. A. 779. abderitanae virginis febre ardente laborantis. XVII. A. 768. cujusdam, qui viperam devoraverat, et siti inexplebili periit. VII. 135. a vipera morsi, qui colorem porri referebat. XVI. 451. de voce amissa casu ex alto. VIII. 50. 61. vocis vitiatae ex nervi recurrentis refrigerio. VIII. 54. vocis amissionis ob strumas. VI. 869. *Zoili* febre ardente laborantis. XVII. A. 403. sq.

Cataclasies sive Cataclisies. XVII. A. 893.

Cataclida acromion vocant. II. 766.

Cataclysmata, quomodo parentur. XV. 198. aestate iis sunt adhibenda, qui tenues crassiores evadere cupiunt. XV. 198. pro individui habitu sunt modificanda. XV. 199.

Catagma ossium fractura est. X. 423. XVIII. B. 323. *Catagmatica* deligatio. XVIII. B. 726. emplastra sive fracturis convenientia. XIII. 534. *catagmatica* fascia. XIII. 384. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646. sq. catagmaticum nigrum. XIII. 550. catagmaticum nigrum ariston, s. optimum. XIII. 535. catagmaticum Oenanthe. XIII. 540. catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536.

Catalepsis idem quod *Catochos* et *Catoche*. VIII. 485. IX. 189. definitio XVI. 826. XVII. B. 457. definitio et tres ejus species. XIX. 414. sopor altus est. X. 931. est imaginatricis functionis laesio. VII. 60. cerebri affectus est. XVI. 827. a comate vigili quomodo differat. XVII. A. 640. catalepseos, cari, apoplexiae et soporis

differentiae. VIII. 232. quaenam cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. fit ex refrigeratione primae partis sensitivae cum siccitate. XVII. B. 457. oculorum in ea conditio. XVI. 684. palpebrae apertae sunt. VIII. 232. pulsus, ejusque causae. VIII. 485. IX. 189. respirationis conditio. VIII. 232. vox laeditur. VIII. 270. in ea secundum *Hippocratem* vocis interceptiones sunt perniciosae. XVI. 715. cum exolutione prava est. XVI. 716. causa est stomachi imbecillitas. VII. 137.

Cataleptici etiam detenti vocantur. VIII. 485. casus. XVI. 682.

Cataphora definitio. VII. 643. XVI. 494. ab *Hippocrate* coma vocatur. VII. 644. 653. XVI. 495. XVII. A. 540. symptomata. VII. 658. XVII. A. 540. comes est cerebri refrigerationis cum humiditate. IX. 407. functionis imaginatricis laesio est. VII. 60. quando fiat. XVI. 646. quandoque somnolenta, quandoque vigil est. VII. 654. *Cataphora* somnolenta a quibusdam coma vocatur. VII. 643. somni conditionis in ea causa. IX. 140. lethargicam aliqui coma vocant. VII. 643. somnolenta phreniticis et lethargicis non propria est, sed aliquando fit. VII. 655. 656. tremula et lethargica sequitur febrem quotidianam inveterascentem. VII. 466. vigil definitio. XVII. A. 694. in ea humor pituitosus abundat. VIII. 163. vigil et lethargicis et phreniticis accidit. VII. 654. 656. vigil a profunda differt. XVII. A. 640. insomnis quando vocetur. XVI. 494. XVII. A. 390. insomnis species duae. VII. 657. insomnis quid significet. XVI. 707. insomnis quomodo a comate phrenitico insomni differat. VII. 658. commune ambarum, et differentiae a somnolenta. VII. 652. 657. in febris insultu nonnunquam oboritur. VIII. 134. ejus causa, ibid. et sq. raro febres ardentes comitatur. XVII. A. 687. quando sit febris exacerbantis indicium. XVI. 705. pigra quae. VII. 659. cur in ea oculi clausi sint. XVI. 684. pulsus conditio. XVII. A. 541. pulsus languidus et magnus esse solet. IX. 481. in capitis dolore abscessum post aures significat. XVI. 838. parotidis futurae signum. XVI. 831.

Cataphorae causae. XVI. 706. XVII. A. 540. causae in febris insultu. VIII. 134. causa est cerebri compressio. XVII. A. 522. immoderata humiditas. VII. 143. XV. 741. XVI. 222. 526. cerebri frigiditas et humiditas nimia. VIII. 131. XVII. A. 390. 660. gignit eam lactuca. VIII. 161. materiae crassitudines. XVII. A. 713. efficiunt morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. inducit papaver liberalius sumtum. VI. 548. ex pituita fit. XVI. 669. exspectanda est, si pituitosi exiguum vomatur. XVI. 669. causa est pituita, in cerebro acervata. XVI. 780. XVII. B. 660. stomachi imbecillitas. VII. 137. immodicus vini usus. I. 661. ad *Cataphoram* remedia. XIV. 320. castoreum, ex rosaceo capiti colloque impositum. XII. 341.

Cataphractus dicta fascia. XVIII. A. 816.

Cataplasma ad remedia evacuantia pertinet. XI. 46. differentiae. XIV. 732. ad abortum impellens. XIV. 480. ad alopeciam. XII. 397. ex althaea anadendromalache vocatur. X. 960. sq. *Antonii* Musae ad hydropem. XIII. 263. ex arnoglosso, lenticula, pane et rosaceo ad rheumatismum. XI. 82. ab *Asclepiade* ad oculos conscripta. XII. 743. ad aures contusas. XII. 663. ad capitis dolores. XII. 568. ad capitis fluxionem. XIV. 499. 528. detergentia aut validius calefacientia siccant quidem, sed pus non movent. XI. 729. ex cruda farina ad erysipelas, quando inflammatio jam desiit. X. 951. ex farina triticea emplasticum est remedium. XI. 736. ex farina triticea et hydrelaeo pus movet. XI. 732. ex farina triticea magis convenit phlegmonis calidioribus. XI. 733. ex farina triticea noxium in rheumatismo. XI. 81. ex triticea farina in oleo et aqua coctum ad suppurationem inducendam. XI. 84. indicationes et contraindicationes in febribus putridis. X. 780. sq. ad necandum foetum citra noxam ullamque suspicionis notam. XIV. 481. hepatica. XIII. 219. laxantium effectus. X. 804. ad lienem praestans. XIV. 524. aliud ibid. ad lienem valde bonum. XIV. 574. lippientium ad doloris vexationes ac maxime epiphoras, quibus usus est *Heraclides Tarentinus*. XII. 743. ex lini semine aqua et oleo coctum ad hypochondria in febribus jactatoriis. XV. 816. ex lini semine usus in lateris dolore. XV. 857. ex lixivia stilla-

XII. 117. quidam utuntur sanguine columbino, protinus videlicet atque ex animali mactato effluit, affunduntque venis ad alas incisis. XII. 256. ex ictu ortam juvant folia Stoebes viridia illita. XII. 130. operatio. XIV. 784. operatio inde inventa, quod capra, ea affecta, junco aculeato in oculum impacto, visum recepit. XIV. 675. operatio plenam lucem exigit. XVIII. B. 681. curati cur quidam non videant. V. 615.

Catarrhus (confer. Destillatio et *Fluxio* e capite.) definitio. XIV. 742. XVIII. B. 180. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocatur, quum excrementum in os defluit. XVI. 171. cerebrum frigidum humidumque indicat. I. 634. in eo vox rauca fit. III. 535. VIII. 268. quando raucitas sequatur. XVI. 171. cerebri processuum mammillarium obstructio in eo locum habet. VII. 107. quinam levi ex causa eo corripiantur. XVIII. A. 10. obnoxii sunt podagrici. XVII. A. 431. facile corripiuntur temperamento frigido praediti. I. 325. qualitas et quantitas excretorum capitis affectionem declarat. VIII. 165. virilis morbus est. V. 696. tussiculoso cur senes laborent. XVII. B. 648. conditio respirationis in vehementi. VIII. 276. ad pulmones transiens viginti diebus suppuratur. XVIII. A. 141. quomodo noceat pulmonis morbis superveniens. XVIII. B. 180. brevi necans qui apud *Hippocratem* vocetur. XVII. B. 588. sq. ex plenitudine oritur. VI. 375. ex catarrho sanguinem qui rejiciunt, quomodo curentur. X. 368. casus ejusmodi narratur. ibid. certo tempore in ventriculum defertur. X. 513. causae. XIV. 742. causa cerebrum. VII. 262. XVI. 171. excitant nix et glacies. XVII. B. 813. omnis a pituita fit. XV. 346. omnis secundum *Platonem* a pituita generatur acida et salsa. XVIII. A. 261. ubi concoquitur, pituita crassa evadit. XVI. 74. auxilium febris. XVII. B. 343.

Catarrhi cura. XIV. 742. ad *catarrhum* remedia parabilia. XIV. 510. 512. 514. in catarrho anodyna indicata sunt. X. 817. *Lycomedis* anodynum. XIII. 92. antidotus *Philonis*. XIII. 268. arteriaca *Critonis*. XIII. 36. aster dictum remedium. XIII. 91. aster stomachicus. XIII. 164. *Perigenis* catapotium concoctorium. XIII. 69. harmonia dictum medicamentum. XIII. 61. melanthium calidum in linteo admotum, atq. assiduo olefactum. XII. 69. melanthium frixum. XI. 860. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Antonii Musae*. XIII. 57. *Comonis* panacea. XIII. 56. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. papaver. VI. 548. styrax. XII. 131. terra Armenica. XII. 190.

Catatasis definitio. XIX. 461.

Catelli nuper nati potius imperfecti, quam coeci sunt dicendi. IV. 639. incitantur ad mordendum, licet validos dentes non habeant. IV. 692. parvi ventri impositi concoctionem juvant. XI. 724.

Cathaeretica medicamenta quae, eorumque usus. XI. 756. ex accidenti cicatricem inducunt. XI. 758. usus in haemorrhagiis. X. 324.

Cathemerinum non invenitur apud graecos scriptores et propterea febris etiam non cathemerina sed amphemerina dicenda. VII. 354.

Cathartica remedia confer. *purgantia*, *cholagoga*, *hydragoga*, *phlegmonagoga*, *melanagoga* etc.

Cathegetes *Lucius*, ejus emplastrum epuloticum ex cadmia. XIII. 524.

Catheter, descriptio et adhibendi ratio. XIV. 788. graecis metrenchyta vocatur. XIII. 316. ab *Erasistrato* in urinae retentione adhibebatur. XIV. 751. ejus applicatio et situm et figuram totius vesicae perspectam habere requirit. X. 301. adhiberi debet oborta urinae retentione ex immoderata vesicae tensione. I. 158. usus in viis urinariis obstructis. VIII. 10.

Catholceus fascia. XVIII. A. 785.

Catocha quae dicantur. XVI. 696.

Catocha, (confer. Catalepsis) sive *Catoche* sopor altus est. X. 931. vocem laedit. VIII. 270. cum catoche vocis interceptiones secundum *Hippocratem* sunt perniciosae. XVI. 715. cerebri affectus est. XVI. 827. sq. quae cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. cum exolutione prava. XVI. 716.

Catochi et detenti vocantur. VIII. 485.

Catochos fascia. XVIII. A. 785.

Catochus idem est quod Catalepsis. IX. 189.

Catoterica remedia quae. X. 527.

sis singulorum morborum conferantur morbi ipsi).

Caustica medicamenta quae dicantur, eorumque natura. XI. 754. in corpore demum facultatem suam accipiunt. XI. 614. usus in ulceribus malignis. XVII. B. 326.

Causticum est auripigmentum. XIII. 568. euphorbium. XI. 879. pyrethri radix. XII. 110.

Causus vide Febris *ardens.*

Cauteria qua ratione sanguinem sistant. XI. 415. ad aegilopas utilia. XII. 821. ad dentes perforatos. XII. 861. ad crustas in ore. XII. 959. ad animalium venenatorum morsus. X. 896. *ignitum* quando sit utile in ulceribus malignis. XVII. B. 326. quibusnam in haemorrhagiis utile. X. 325. usus in iis, quibus humerus saepe excidit. XVIII. A. 375. usus in auris suppuratione a fractura. XVIII. A. 486. usus in carne mucosa facta. XVIII. A. 581. manubrium pannis est involvendum. XII. 266.

Cautio medicis maxime necessaria. XVI. 77.

Cava Syria: in ea nascitur bitumen. XII. 375.

Cava ulcera: cavum ulcus quomodo a pleno differat. X. 188. impleri postulant. X. 285. replentur carne, quae ex sanguine ortum habet. X. 197. duplex in iis curationis scopus. X. 162. 174. medendi iis methodus. X. 167. adversissimum iis medicamentum oleum est. X. 166. *Hippocratis* iis medendi methodus. X. 173. siccari quidem postulant, minime autem adstringi. X. 194. qualia remedia iis conveniant. X. 177. cava simul et sordida quomodo curentur. X. 218. replet ea aridum cephalicum *Lucii.* XIII. 846. sarcotica remedia requirunt. I. 261. X. 163. cava aperta, quae aperistata vocantur, quomodo curentur. XIII. 464.

Cava vena unde nomen acceperit. IV. 668. *Hippocrates* eam jecorariam vocat. IV. 669. V. 658. XV. 135. et alimenti vehiculum. XV. 266. a hepate oritur. IV. 541. V. 541. 659. principium ejus cor non est. V. 658. ad ultimam spinae vertebram arteriae subjacet. IV. 325. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. descriptio. XV. 135. truncus est omnium corporis venarum II. 780. V. 532. XV. 389. duas quidam accipiunt, alteram a hepate, alteram a liene. XVI. 783. situm habet optimum. III. 342. decursus et propagines. II. 785. sq. IV. 669. XV. 139. 143. XVI. 136. directio. II. 59. descendentis s. superioris rami. II. 787. adscendentis rami. II. 786. 808. adscendens s. inferior inseritur auri dextrae cordis. II. 786. III. 274. inferioris decursus. III. 418. sq. quomodo natura decursum ejus tutum effecerit. III. 419. inferioris scissio. II. 811. per diaphragma decursus. III. 312. et vincula, quibus ibi alligatur. III. 313. in foetibus in arteriam venosam et in aortam est pertusa. IV. 243. valvulae ejusdem (trisulcae dictae) V. 548. respondet aortae. IV. 339. XV. 389. respondet plantarum medullae et canali. XVI. 343. ex utroque termino tripartita est. XV. 143. quibusnam partibus sanguinem mittat. V. 535. XV. 529. officium. III. 272. sanguinis in ea conditio. III. 272. XV. 243. omnibus partibus alimentum tribuit. XV. 243. etiam cordi. V. 280. molle substerniculum ei est lobus pulmonis quintus. III. 421. quartum est alimenti principium. XV. 387. in ea primum sanguis ab excrementis purus relinquitur. XV. 387. utilitas, quam cordis auricula ei praestat. III. 482. utrinque ei renes adhaerent. II. 59. III. 273. et ad utrumque vas emittit. IV. 169. vulneratam eam sequitur mors. III. 313.

Cavitas sigmoidea ulnae. III. 142. sigmatoidea ulnae. II. 769. *Cavitates* partium, quae causae efficiant, ut intereant penitus vel oblaedantur. VII. 31.

Cebi, musculorum temporalium eorundem conditio. III. 844. minimam maxillam habent. III. 847.

Cecis vide Galla.

Cecropidae Athenienses vocantur. XIII. 273.

Cedmata definitio. XVII. B. 283.

Cedrea (oleum cedri) ejus vires medicae. XII. 16.

Cedriae succus caput per nares purgat. XVI. 148. substitui ei potest cedri bacca. XIX. 731.

Cedrides (cedri fructus), vires medicae. XII. 19.

Cedrinum oleum, ejus vires. XII. 16. calefacit. XI. 520. XIII. 568. qualitates. XI. 871. exsiccat. XI. 530. dolores sedat. XVII. B. 327.

symptomata. IX. 406. sq. intemperies sequitur facultatis animalis imbecillitates. IX. 548. intemperies quales pulsus generet. IX. 539. laesiones magni sunt momenti. IV. 508.

Cerebri pia mater ejusque usus. III. 656. sq. meatus tum per palatum in os, tum per narium corpus ejus excrementa crassa purgant. III. 687. viae a natura paratae ad vaporosa. III. 687. sq. 689. membranae duae. XIV. 710. meninges cur duae. III. 659. sq. membranae non sunt nervorum origines. V. 602. membranas pulsare quidam ajunt. VIII. 700. *cerebri* membranis vulneratis animal statim immobile reddi *Erasistratus* putabat. V. 609. in *cerebri* membranis lethargus constituitur. XIV. 741. ejusque membranarum phlegmones cura. X. 798. membranarum morbi signa quaenam. XVI. 210. et ejus membranarum affectionis signa quaenam dentur. XVI. 502. morbi quinam sicci dicantur. XV. 473. morborum diagnosis unde petenda. I. 355. morbi, in quibus obstructio locum habet. VII. 107. motus in recens natis tangi et cerni possunt. IV. 673. nates et testes s. gemelli. II. 729. *Cerebri* nates. III. 677. et testes. III. 678. nutritio. XV. 264. opus. X. 525. pars ea, quae oculis inest, ad pupillam coalescit. III. 644. partem putat semen *Alcmaeon*. XIX. 321. plenitudinis aut inflammationis signum rubor albi oculi. XVIII. B. 47.

Cerebri principium in foetu. IV. 541. processus ad nasum. II. 859. processus si obstruuntur, odoratus laeditur. VII. 107. refrigerationis perpetuum symptoma. IX. 407. item refrigerationis cum humiditate. IX. 407. refrigeratio causa somni longi. XVII. B. 457. refrigeratio mixta humiditati lethargus, siccitati vero, catalepsis vocatur. XVII. B. 457. sicci indicium. I. 326. siccitas et caliditas causa vigiliarum. XVI. 646. XVII. A. 665. substantia proxima adipi humiditatis ratione est. I. 600. substantiam *Plato* medullam vocat. III. 627. alii cerebri s. cerebralem. ibid. temperamentum quomodo cognoscatur. I. 634. tendines. II. 730. torporem indicat oculorum statio. XV. 778. ad cerebri transpirationem suturae. III. 691. usum *Aristoteles* ignoravit. V. 647. vasa, naturae providentia, quam in eorum cursu observavit. III. 705. vasorum in eo distributio. III. 701. venae. II. 713. 806. sq. venae quae sinus vocantur, non habent propriam membranam. II. 711. vitiosae constitutionis indicium caput parvum est. I. 320.

Cerebri ventriculi figurae rotundae utilitas. III. 669. ventriculos exacte jam novit *Erasistratus*. V. 603. sq. ventriculi animae sedes secundum *Herophilum*. XIX. 315. ventriculi odoratus sunt instrumenta. II. 869. ventriculus odoratus sensorium. VII. 104. XI. 698. in iis sanguis non continetur, nisi ex vase rupto. V. 183. ventriculi praeparant spiritum animalem. III. 663. ventriculi cur duo. III. 663. ventriculus spiritus animalis organon. IV. 501. sq. spiritus in eo animae principium est. IV. 509. ventriculi animali spiritu repleti sunt. V. 154. spiritus in iis per arterias et venas gignitur. V. 356. spiritus in iis contentus rationis et memoriae instrumentum. VIII. 175. *ventriculorum* sectio. II. 719.

Cerebri ventriculi cur tanta vasorum copia sint praediti. V. 606. in eos venae secernunt superflua, arteriae spiritum respirant. III. 701. pituitosi humoris in ventriculis collectio apoplexiam et epilepsiam gignit. VII. 201. pituitosus humor in iis collectus cataphoram vel soporem inducit. VIII. 135. spiritus in iis contentus num animae domicilium an anima ipsa. V. 606. ventriculis prius laesis, dein iterum conjunctis, sensus et motus redit. V. 606. *Galenus* docet, non prius in animali vivo sensum et motum perire laeso cerebro, nisi ad aliquem ventriculum veneris. V. 605. ventriculi laesi in animali vivo motus sensusque expertia animalia reddunt. V. 605. ventriculo compresso sopor fit sine convulsione. VIII. 232. ejus vehiculum totum corpus est, et pes. III. 243.

Cerebri ventriculi anteriores quamnam functionem habeant. III. 663. in iis olfactus instrumentum situm est. III. 647. XV. 325. ex anteriori nervi optici oriuntur. IV. 276. ventriculi anteriores cur in unum coëant. III. 667. ventriculi anteriores paulatim ad figuram coni coarctantur. II. 832. ventriculi priores quibus ab aestu, frigore vel humore oppleti sunt, odoratus depravatur. VII. 107. ven-

triculus posterior cur duplex esse non poterat, magnus vero admodum sit. III. 665. posterior cur anterioribus minor. III. 670. adolescens ventriculo altero anteriore vulneratus, superstes fuit. III. 664. ventriculus tertius et quartus quomodo detegantur. II. 728. quartum qui accipiunt, eum principaliorem judicant. III. 667. ventriculum quartum quid nonnulli anatomici vocent. III. 666.

Cerebri excrescentia vermiformis. II. 729. vermis usus. III. 677. vulnus cum febre et vomitu bilis conjunctum est, et cur. XVI. 535. XVIII. A. 84. vulnus in totum corpus reagit. V. 520.

in Cerebro anima rationalis sedem habet. XVI. 93. eo non eget foetus ab initio. IV. 672. a cerebro quod destillat, non pituitam quis recte appellet, sed mucum et gravedinem. II. 139. frigidum ei inimicum. XVII. B. 803. ex cerebro quibus morbi oriuntur, qualia symptomata superveniant. XV. 222. in cerebro non obscura solum gravitas, sed manifesta etiam apparet. VII. 531. cerebro quales affectiones oboriantur. VIII. 164. cerebro liquescente aurium sordes dulces fieri dicunt. XVII. B. 280. cerebro nocent multa pocula et Veneris abusus. XVII. A. 791. in cerebro consistere omnes principum animae actionum affectus omnes concedunt. VIII. 166. sq. in cerebro redundans humor si frigidus sit, insensibilitas et immobilitas hominem opprimunt, sin calidus est, perpetuus motus. X. 929.

Ceria vocatur longa lataque taenia. X. 1004.

Cerine ex aphronitro, a quibusdam *Dionysia* dicta, qua *Largus* usus est. XIII. 938. *Ctesiphontis*. XIII. 936. qua usus est *Menecrates*. XIII. 937.

Cernuae durae carnis sunt. VI. 727.

Cerumen aurium, in auribus colligitur natura, cerebri excrementa purgante. XVII. B. 240. unde oriatur. XVI. 217. ad paronychias valere dicitur. XII. 308. dulce quando fiat, et quid hoc significet. XVII. B. 280. in morbis spectare jubet *Hippocrates*. XVI. 190. surditatis causa existere potest. XVI. 191. medici quidam degustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. ad educendum remedia. XIV. 407. *Apollonii* praecepta. XII. 659. devorandum esse scribit *Xenocrates*. XII. 249.

Cerusiana antidotus. XIII. 105.

Cerussa paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIII. 416. XIV. 9. ejus vires et usus. XII. 243. sq. adusta in sandica abit. XII. 244. quomodo lavetur. XIII. 407. siccat et adstringit modice. X. 196. cum hac et argenti spuma comparatur molybdaena. XIII. 424. emplasticum remedium est. XI. 634. emplastris albis vel coloris causa admiscetur, vel ut quandam adstringendi et refrigerandi vim medicamento concilietur. XIII. 409. ex cerussa et lithargyro emplastra alba. XIII. 409. Mensurae substantiarum in ea introëuntium. XIII. 413. rhodiaca. XIII. 415. inspersa in ulcus nihil valet. X. 196. dyspnoeam inducit. VII. 139. ad cerussam potam remedia. XIV. 144. ei substituenda remedia. XIX. 747. pro plumbo cremato. XIX. 736.

Cervix (conter. *Collum*), definitio. XIV. 703. idem quod collum. II. 756. capiti jungitur. II. 755. valida cur robusta dicatur. XVII. A. 816. quibusnam graecis nominibus insigniatur valida cervix. XVII. A. 816. dilatatur in iis, qui tibiam canunt, et vocem acutissimam edunt. VI. 175. gibbositatis in ejus constitutionem effectus. XVIII. A. 503. manus et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. cum pulmone interire videtur in animalibus. III. 610. quomodo exerceatur in parvae pilae ludo. V. 902. longa vitiosa est. XVII. A. 816. venas suas a jugularibus externis habet. XV. 530. posteriores ejus partes unde venas accipiant. XVI. 137. si intorqueatur in febre, et deglutitio impedita sit, letale. XVII. B. 708.

Cervicis posteriores partes proprie tendines vocantur. XIV. 703. cum pulmonibus commercium. III. 610. vertebrae ejus cur septem. IV. 105. dolor cum comate cerebrum affectum docet. XVI. 718. dolor aliquando criseos futurae signum. IX. 613. dolor malum quidem in omni febre, sed pessimum, quibus insania speratur. XVI. 663. dolores futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 799. fiunt ex menstruis suppressis. XV. 327. dolor secundum *Hippocratem* menstruam pur-

facientis et quidem sedentis habitus. XVIII. B. 695. sq. habitus stantis. XVIII. B. 699. operationes exercere debet utraque manu. XVIII. B. 716. ad manus habere debet omnia instrumenta. XVIII. B. 717. ungues quomodo comparati esse debeant. XVIII. B. 709. vestimentum quale habere debeat. XVIII. B. 692.

Chius insula est in mari aegeo, quae unam solam civitatem habet ex nomine insulae. XII. 172. in Chio nascitur ariusium vinum. XIV. 28.

Χλωρὰ λαχάνα qualia sint olera. XIX. 155.

Χλοιᾶν quid significet. XIX. 155.

Χλοῦς quid sit. XIX. 155.

Χλωρὰ significat et aerugineum et pallidum colorem. XVI. 727.

Χλώρασμα quid sit. XIX. 155.

Χλωρὸς color qualis. XVIII. B. 30.

Chlorosis ex nimia menstrua purgatione. XV. 328.

Χν choenicem significat. XIX. 749. 757.

Χο choam significat. XIX. 749. 757.

Choam significans character. XIX. 749. 757.

Choanae narium, usus. III. 889.

Choenix quantum pendeat. XIX. 766. 770. italus quantum. XIX. 765. quot habeat cotylas atticas. XIX. 762. 778. quot libras. XIX. 762. quot sextarios. XIX. 755. significans character. XIX. 749. *choenicem* significans character. XIX. 749. 757.

Χοι choenicem significat. XIX. 749.

Χοῖρον veteres appellabant porcum valde parvum. XV. 883.

Cholagoga remedia quae dicantur. XVII. B. 658. vide *Bilem* ducentia.

Cholagogon. XI. 325.

Cholera definitio. XIX. 421. morbus acutus est. XIV. 730. morbus peracutus est. XVII. B. 384. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. virilis morbus est. V. 696. simpliciter vocatam *Hippocrates* ab arida distinguit. XV. 885. duplex secundum *Hippocratem*, humida et sicca. XIV. 736. symptomata, causae. XIV. 736. pulsum efficit vermiculantem. IX. 313. musculorum surae saepe observantur contractiones. XVII. B. 783. ventriculus et per superiora et inferiora contenta ejicit. VII. 217. animi defectus in ea causa. XI. 47. et cura. XI. 50. causa tremoris. VII. 601. aliquibus certis intervallis omnem corporis abundantiam educit. X. 513. in ea per venas ad intestina et ventrem pertinentes totum corpus vacuatur. II. 192. humida fit ex acribus humoribus, eduliorum corruptione procreatis. XV. 885. obnoxios reddit succus peponum. VI. 564. boleti nonnullis attulerunt. VI. 770. generant carnes caprinae. XV. 880. sanguinis multitudo post membrum amputatum orta. XVIII. A. 727. cura. XIV. 736. ad choleram. XIV. 452. 453. ad choleram, si sine febre et intempestiva purgatione eveniat, remedia. XIV. 370. antidotus Attalica. XIII. 162. aster stomachicus. XIII. 165. pastillus Amazonum cum frigida. XIII. 152. theriaca. XIV. 273. 305. *Erasistratus* vinum, aqua frigida temperatum exhibet. XI. 171. *sicca* s. arida qualis sit. XV. 878. siccam gignit laserpitium, cum multo aut caseo aut bubularum carnium edulio mixtum. XV. 877. arida fit a spiritu flatuoso acri. XV. 885. aridae symptomata. XV. 885. aridae cura secundum *Hippocratem*. XV. 886.

Χολήϊον bilem educens est remedium. XIX. 155.

Χώλωμα quid significet. XVIII. A. 678.

Chondrilla. VI. 627. ejus vires medicae. XII. 119. 156. est sereos species. XII. 119. comeditur. VI. 622. mali succi est. VI. 794. frigidus cibus. XVII. B. 303.

Chondrosyndesmos est ligamentum cartilagineum. I. 569.

Chondrus ex genere euchymorum est. XI. 495. ejus vires et usus. XII. 157. *Hippocrates* ejus meminit. XV. 455. crassi bonique succi est, et humorum acrimoniam frenat. XV. 898. emplasticum remedium est. XI. 634. farina triticea siccior est et lentus. XI. 736. vires quidem roborat, non autem humectat. XV. 480. nocet in hepatis obstructione ab humoribus glutinosis. XV. 459. ex chondro sorbitio humectat quidem, sed et supinat os ventriculi. XV. 461. chondri succus ad ventris mordicationem. XI. 489.

Chordae in musicis instrumentis quando rumpantur. VII. 153. VIII. 172. tendineae cordis. V. 206. earum actio. III. 440.

Chordapsus, qualis morbus ejusque causae. VIII. 388.

asinorum. XII. 341. emplastrum *Galeni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. 383. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ulcerata emplastrum. XIII. 718.

Χυμὸς a quibusdam gustandi facultas dicitur. XI. 449.

Chymosis s. Chemosis, definitio. XIV. 345. 773. XIX. 436. pupillam tenebrat. VII. 101. ejusdem cura. XII. 793. XIV. 345. libianum collyrium. XII. 762. sedans collyrium. XII. 757. collyrium trypheron s. delicatulum. XII. 758. nectarium *Marci*. XII. 750. *Olympionici* fuscum remedium. XII. 753.

Chymus, definitio. XIX. 457.

Χυτλάζεσθαι quid significet. XIX. 154.

Χυτλοῦσθαι quid significet. XI. 532.

Χυτριδέα et *χυτρίδιον* ollula est. XIX. 154.

Cianus, qui et *Prusias* dictus est, rationali sectae addictus. XIV. 683.

qui Cibantur parcius, iis viscera pendere, et calidum et viride mejere dicit *Hippocrates*. XV. 554.

Cibaria sicca ad uteros et foetus nutritionem conducunt. XV. 210.

Cibus assumptus somnum altiorem reddit. VII. 141. boni succi qualis. XIV. 373. nutriet bene coctus, concoquetur si mediocris; immodicum enim non posse concoqui novimus. V. 45. bene non concoctus vitiosum humorem in venis parit. V. 46. ubi non concoquitur, aut acescit, theriace utilis est. XIV. 92. quum coctionem subit, ejus forma mutatur. XV. 242. praeter naturam copiosior ingestus morbum creat. XVII. B. 475. corruptu et evaporatu difficilis qui. VI. 488. in exacerbationibus subtrahendus. XIX. 204. glutinosus in lassitudine ulcerosa et ea, quae phlegmones sensum refert, cavendus. VI. 203. humidus arteriam mollem reddit. IX. 269. quibus in intestinis occlusus est, nisi quis alvum prius ducens sorbitionem dederit, vehementer laedet. XVII. A. 832. si interclusus est, et eo non vacuato sorbitionem dederit, dolorem, si adest, auget, si non adest, inducit. XV. 485. quanto jucundior fuerit, tanto magis nutriens est. VI. 394. largus pulsus inaequales et inordinatos excitat. IX. 149. moderatus quomodo pulsum afficiat. IX. 149. pituitosus refrigerat. IX. 226. restituit, quicquid siccioris substantiae defluit. XV. 296. semicoctus saepe in hepatis affectionibus excernitur. VII. 244. (excretionis sub hac conditione natura. VII. 244.) num vinum vocari possit. VI. 743.

Cibi cum iis medicamentis habent similitudinem, quibuscum sapore conveniunt. VI. 475. sq. melancholici et siccantes quando in usum sint vocandi et quando non. VI. 528. humectantes et refrigerantes aestate conducunt. VI. 528. medii temperamenti vere. VI. 528. quales junioribus, aetate vigentibus et senibus conducant. XV. 406. quibus acescunt in ventriculo, qualia remedia prosint. XIV. 369. acres calorem insitum augent. VII. 6. acres ventriculo calido non conducunt. XVII. B. 284. administrandi optimum tempus in declinationibus est. XV. 511. celeriter et tarde alentes quinam. XVII. B. 484. sq.

Cibi appetentia (confer. Appetitus.) definitio. XIX. 372. vel major vel minor morbi futuri signum. I. 360. appetentia in ore ventriculi locum habet. XVII. B. 495. appetentiam intensam coercet theriaca. XIV. 302. quibus assuevimus, facile feruntur, etiamsi natura non boni, et sic contra. XV. 573. non consuetam abstinentiam facilius ferunt pituitosi. XV. 567. quales in confinio sint attenuantium et incrassantium. VI. 762. quales autumno sumendi. XV. 183. biliosi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. calidiores biliosi sunt. II. 117. frigidiores pituitosi, ibid. quidam celeriter, alii tarde digeruntur. XVII. B. 310. assumtio in calidis naturis refrigerationem efficit. X. 545.

Cibi corrupti febris causae. XVII. B. 300. crassi succi quales. VI. 764. 767. sq. crassi succi calculos generant. X. 917. crassi et acerbi omnes tardi sunt transitus. VII. 237. crassi et sicci sanguinem nigriorem gignunt. V. 114. insatiabilis cupiditas. V. 45. defectus cordis intemperiem siccam gignit. IX. 388. depravatio in ventriculo duplex. VII. 206. ad cibi distributionem balneum praestantissimum est remedium. VII. 702.

Cibi ἐνστομάχοι quales. XVIII. B. 35. qua ratione exuperante calore vitientur. VII. 213.

Cibi fastidium, causae. XIV. 751. fastidium a coitu neglecto oritur. VIII.

futurae haemorrhagiae sunt indicia. XVI. 799. dolor secundum *Hippocratem* menstruam purgationem portendit. XVI. 804. dolor et gravitas cum febribus et citra febres oritur. XVII. A. 151. dolores ex menstruis suppressis. XV. 327. ad *Colli* dolores remedia parabilia. XIV. 517. 574. emplastrum sacrum. XIII. 779. tumor anginam solvit. XVIII. A. 58. partem alteram devinciens deligatio. XVIII. A. 821. perfrictiones secundum *Hippocratem* convulsionem indicant. XVI. 754. *Collo* privati quinam vario sensu dicantur. V. 384.

Collutiones. Archigenis ad aphthas. XII. 1000. ad dentium molarium dolores. XII. 867. dentium. XIV. 357. gingivarum. XIV. 357.

Collyrium et Collyria, aerianum *Diomedi* ad epiphoras et veteres et recentes oculorum affectus. XII. 759. ex floribus aeris extergunt sycoses s. asperitates magnas palpebrarum. XII. 242. aestivum. XII. 760. arida. XII. 725. sq. arida ab *Asclepiade* conscripta. XII. 730. aridum ex psoricis *Heraclidae* ad circumrosos oculorum angulos. XII. 730. psoricum *Aelii*. XII. 730. ex libris *Philoxeni* aridum acharistum. XII. 731. *Philoxeni* ad lippitudinem siccam et sycosin, putrescentia et excrescentem carnem. XII. 731. *Capitonis* ad lippitudines siccas et oculos humidos ac angulos circumrosos et palpebras sicosas. XII. 731. ejusd. ex lapide haematite ad scabras palpebras. XII. 732. *Sosandri* ad palpebrarum defluvia, inveteratos affectus, et ad encanthidas. XII. 733. *Philoxeni* ad pruriginosos et erosos oculorum angulos. XII. 735. aromaticum. XII. 784. artemonium *Bassi*. XII. 780. ad asperitudines. XII. 775. 776. *Atymetri*. XII. 771. basilidion psoricum. XII. 788.

Collyrium chelidonium. XII. 783. cinnabarinum *Stoli* ad corrosos angulos, ophthalmias ad malum habitum adductas, intensos pruritus et inveteratos affectus. XII. 786. ex cornu cervi ad ulcera, pustulas, cicatrices oculorum. XII. 762. croceum *Antigoni*, leunculus appellatum. XII. 773. croceum Asclepium oxydercicum. XII. 785. croceum puerile, ad epiphoras et molestias doloris et ad affectus ex plagis. XII. 770. crocodes ad aurium robur. VI. 440. diaglaucium ad aurium robur. VI. 440. δια ῥόδων. XI. 780. diarhodon ad aurium robur. VI. 440. diarrhodon *Nili*, velut Andreas tradit ad dolores, fluxum uberem et tenuem, pustulas, prolapsus. XII. 765. diarrhodon *Tarentini*. XII. 766. διαπομφόλυγος. XI. 780. diasmyrnium *Synerotis* ad rhyadas et aegilopas. XII. 774. Diocleum, ad doloris molestias et epiphoras, oculos suppuratos, pustulas, ulcera. XII. 758. *Dionysii*. XII. 760. dolorem sedans, fluxum omnis generis, ulcera, papulas, tubercula, prolapsus, chemoses et omnigenos affectus. XII. 757.

Collyrium ad epiphoras, dolores et fluxiones oculorum *Moschionis*. XII. 745. euelpidium, diasmyrnium appellatum. XII. 767. *Evemeri* ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777. *Evemeri* ad dolores et affectus. XII. 774. *Evemeri* psoricum. XII. 788. flammeum. XII. 745. fulvum panchrestum ad scabros et circumrosos angulos ac intensos pruritus et palpebras ficosas. XII. 783. *Gaji*. XII. 771. *Gennadii*. XII. 760. harmatium, quo usus est *Ptolemaeus* rex. XII. 779. *Heraclidae* aromaticum croceum ex haematite. XII. 785. *Hermophili* thalasserum ad suffusiones et ad omnem hebetudinem visus. XII. 781. *Hygidion* appellatum. XII. 761. *Hygieni* aureum ad angulos corrosos et scabros. XII. 788. indicum aerianum. XII. 781. Indicum basilicon, ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem. XII. 782. isochryson, ad corrosos angulos, scabros affectus, inveteratas ophthalmias, asperitates, ficosas eminentias, cicatrices et callos. XII. 785. libianum ad pustulas, inustiones, rupturas, leucomata, oculos purulentos, chemosies, staphylomata. XII. 762.

Collyria liquida: *Aelii* Galli et *Cassii* ad suffusiones. XII. 738. *Ant. Musae* ad pilos pungentes in palpebris enatos. XII. 740. *Ant. Musae* ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, crithas et posthias. XII. 741. *Musae* visum acuens et ad glaucedinem. XII. 737. ad callos et omnem eminentiam. XII. 736. *Erasistrati* ad asperitudines ac omnes ophthalmias. XII. 735. ad sicosas eminentias ac omnem extuberantiam carnis, ad encanthidas et incipientes ophthalmias *Philippi*. XII. 735. *Largi* visum acuens. XII. 738. *Heraclidae*

Tarentini agglutinatoria pilorum. XII. 741. ad glaucos oculos, ut pupillae nigrae reddantur. XII. 740. *Philoxeni* visum acuens, cicatrices et callos exterens. XII. 736. compositio aegyptia ad callos, leucomata et pelliculas. XII. 737. *Dionysii Milesii* ad pilos palpebrarum pungentes. XII. 741. ad crithas, chalazia et aegilopas. XII. 742. *Lucii* melinum ad scabros et corrosos angulos, intensos pruritus, oculos humectos, visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. lysiponium *Diomedi* ad oculorum dolores. XII. 771. malabathri oxydercicum. XII. 790. melinum atarachum ad visus hebetudinem. XII. 786. melinum delicatum ad pustulas, prolapsus, fluxum acrem ac largum, inustionesque. XII. 769. monohemera vocata quae. XII. 713.

Collyria ex myrrha ad pus in oculis discutiendum. X. 1020. ad collyria myrrha, cui opocalpason admixtum, optimum est remedium. XIV. 57. *Naucratitae.* XII. 764. *Neapolitae.* XII. 763. nectarium. XII. 773. ad oculorum fluxiones additur pompholyx. XII. 235. oculorum fluxiones desiccantibus admiscetur cornu cervi ustum. XII. 335. quae ex opio fiunt, vehementissimos oculorum dolores curant. X. 869. *Galli* oxydercicum. XII. 784. oxydercicum ex haematite ad callos et cicatrices oculorum. XII. 779. asclepiadeum *Paccii.* XII. 772. ex terra Samia *Paccii* ad oculorum affectus intensos. XII. 760. scabritiei palpebrarum commodum. XII. 709. panchrestum Athenipion. XII. 789. *Phlori*, quo usus est in Antonia Drusi matre, quae parum abfuit, quin ab aliis medicis excaecaretur. XII. 768. ex phrygio lapide ad oculorum robur facit. VI. 439. *Pomponii Bassi* ad incipientem suffusionem. XII. 781. Proteus, ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. *Pyrami* ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777.

Collyrium ex rosis *Nili*, quo usus est *Gallio.* XII. 766. ex rosis tempestivum. XII. 766. ad scabrities orbiculares cicatrices et callos. XII. 777. ex libris *Scribonii Largi* Asclepios Machaonis ad veteres affectus et oculos suppuratos. XII. 774. *Scribonii Largi*, psittacium inscriptum. XII. 764. ad suffusionem (cataractam) sunt plurima, et quaenam. XII. 257. terrenum ex Samia terra, ad epiphoras et affectus. XII. 757. album trypherum ad epiphoras. XII. 757. trypheron h. e. delicatulum ad epicaumata, pustulas, chemoses, maxime in iis, qui nullam mordacitatem perferre possunt. XII. 758. ex vino ad aurium robur. VI. 440. ex violis albis ad epiphoras. XII. 768. viride *Anthaei.* XII. 764. viride. XII. 763. aliud viride *Zoili.* XII. 763. *Zoili* ad ophthalmias antiquas, myocephalos, staphylomata et fluxiones antiquas. XII. 771. sq. ad collyria sicca adhibetur Stimmi. XII. 236.

Colobomati qui. X. 1002. cura ibid.

Colocynthis, ejus vires medicinales. XII. 34. ei succedanea. XIX. 732. *Colocynthidis* semen pro novemfolio. XIX. 729. et epithymo ibid. antidotum est oleum amygdalinum. XIV. 761. pro scammonio. XIX. 743. ex *Colocynthide* remediorum usus in pleuritide. XV. 539.

Colon quidam ventrem inferiorem vocant. XV. 896. hominis illi canis simile. XVII. B. 133. venae ejusdem unde veniant. II. 784. pluribus in animalibus validis vinculis superne deorsum porrectis constrictum est. III. 331. stercoris in eo collecti signa. XVI. 146. pulsus ubi exagitat, theriaca *Andromachi* senioris utilis est. XIV. 34. affligitur excrementis e capite defluentibus. VI. 422.

Coli affectio quomodo a renum calculo dignoscatur. XVI. 367. affectionis indicia. VIII. 384. ad *Coli* affectus pastillus amarus. XIII. 135. medicamenta, quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 281. malagma *Damocratis.* XIII. 223. ad coli inflationes antidotus theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIV. 203. *Chariclis* remedium. XIII. 282. medicamentum inspersile *Antonii* pharmacopolae. XIII. 281.

in *Colo* abscessus latentes juvat emplastrum aniceton. XIII. 878. in *Colo* etiam calculi nascuntur. VIII. 47. in Colo qui mordicationes perpatiuntur, iis potius caprinum sevum quam suillum injicitur. XII. 325.

Colophonia resina, ejus peculiaritates et vires. XIII. 475.

Colophonium siccissima resina est. XIII. 589.

Color. Definitiones secundum philosophos. XIX. 257. genera primaria.

XIX. 258. animalium unde oriatur. XIX. 258. bonum inducit confectio quaedam *Asclepiadis*. XIII. 223. corporis a humoribus pendet. XVI. 9. sq. excitat eum iracundia. IV. 793. corporis sanguini proportione respondere *Hippocrates* statuit. XVII. B. 216. corporis cur in lienis vitiis ad nigrius vergat. XVI. 300. totius corporis mutatio mala, si et alia accedant signa perniciosa. XVI. 7. in universo corpore ad diagnosin dignitas. VIII. 47. corporis superficiei immutationes variae ex hepatis affectione. VIII. 357. tum cutis tum capillorum ratio in temperamento frigido. I. 343. in facie, oculis, lingua et urinis praecipue ad dignotionem morborum facit. XVI. 20. faciei qualis malum sit signum. XVIII. B. 27. faciei, qui ad nigrum tendit, pessimus. XVI. 6. faciei vividus in febre hectica letalis. VII. 316. faciei, qui ad viride vergit, minus est periculosus quam niger. XVI. 6. in febribus ejus differentiae et quid significent. XVII. A. 886. differentiae in ulceribus, quatenus hic vel ille humor praevalet in corpore. XVI. 6. exuperanti humori respondet. XVI. 57. haud raro propter humorum conversionem commutatur. XV. 297.

Color humorum diversorum. XIX. 490. in iis, qui crudorum humorum copia abundant. X. 821. humoris abundantis index. XVII. B. 359. dignitas ejus in morbis cognoscendis. XVI. 297. 449. sq. In *colore* moveri quid. II. 2. *Coloris* immutatio ut symptoma. VII. 74. mutationis causae. VII. 267. XVI. 449. mulieris prodit, utrum marem an feminam gestet. XVII. B. 834. sq. notas suppeditat, ex quibus temperamentum noscamus. XVI. 6. noxae magnitudinem indicat. XVI. 6. de remediorum facultatibus certiorem parum reddit. XI. 762. vitiati causae. VII. 72. variat ex anni temporibus, aëris constitutione, aetatibus. XVI. 449. per repercussionem ab iis, quae videntur, ad nostrum visum venit. V. 639. proprium visus sensile est. V. 625. colore solus visus alteratur. III. 641.

Color albus temperamenti frigidi indicium. XVII. A. 723. albus et viridis abscessum in hepate demonstrat. XVI. 301. corporis in atrum propendet ex lienis imbecillitate. VIII. 377. coeruleus gratissimus oculo. VII. 120. flavus bilem abundantem docet. XVI. 14. nativus contabescens quid significet. XVI. 238. niger praeter naturam similis ei, qui secundum naturam existit. I. 178. praeter naturam de loco affecto nos certiores reddit. XVI. 116. praeter naturam convulsionis futurae signum. XVIII. B. 294. corporis nigrior a nigro humore in sanguine contento pendet. XVI. 16. in nigrum mutatus cur pessimus. XVIII. B. 30. pallidus aut lividus quid significet. XVIII. B. 295. plumbeus, et ex albo-lividus quid significet. XVI. 10. porraceus a porris mutuatur. XVIII. B. 167. praerubro praediti facile in melancholicam intemperiem incidunt. VIII. 183. ruber quid significet. XVIII. B. 295. rubens calidum temperamentum denotat. XVII. A. 723. cutis ex rubro candidoque mixtus temperamenti moderati signum. I. 342. subruber temperamentum frigidius indicat. XVII. A. 723. viridantis palloris affecti hepatis signum. VII. 952. viridis et niger abscessum in liene esse docet. XVI. 301.

Columbae caro concoctu est facilis. VI. 700. boscadae quales. XIII. 515. nomades a domesticis differunt. XII. 302. gregales, quae in turribus nidificant, utiles constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435. vesicam felleam nullam habent. V. 147. sanguinis earum vires et usus. XII. 256. sanguis editur. VI. 708. sanguinem Pergami, et per totam fere Asiam, qui capitis ossa fracta perforant, in crassum cerebri involucrum infundunt; alii etiam turturis et palumbi sanguine usi sunt. XII. 255. 256. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 302. stercus putre *Galenus* vidit accensum. VII. 3. stercus acre est. XIII. 633. stercus attrahit. XI. 760. sylvestrium stercus calidum est. XI. 606. stercus pro illo vulturis. XIX. 727. 733. et turturis ibid. stercori succedanea. XIX. 740. ex columbarum stercore medicamentum ad tendinum vulnera. XIII. 633. ex columbino stercore domus in Mysia incendium. I. 657.

Columbarium, ei substituenda. XIX. 740.

Columella, vide Uvula.

Columna (in ore) idem est quod uvula. XII. 960. (vide Uvula).

natam semper damnat *Hippocrates*. XVIII. A. 123. ex vacuatione acutissima et periculosissima. XVII. B. 885. ex veratro letalis. XVII. B. 781. (quomodo oriatur. XVII. B. 782.) ob vigiliam malum. XVIII. A. 118. si vox die impari solvatur, liberat. XVII. A. 474. vulneri succedens periculosa. XVII. B. 785.

Convulsio unde exoriatur secundum *Hippocratem*. XII. 338. *Convulsionis* causae. VII. 640. X. 872. XVIII. B. 294. causae secundum *Hippocratem*. XVII. B. 783. causa proxima secundum *Hippocratem*. XVII. B. 735. in pueris causae. XV. 210. sine delirio vel caro causa in medulla spinali est. VII. 145. causa, qua partes convelluntur, difficilis dictu est. VII. 145. causa alvi circumtentio ad necessitatem liquida demittens, et cito intumescens. XVI. 723. causa quando ariditas sit, et quando humiditas ducenda. VIII. 172. sq. comatosae aliquae causae secundum *Hippocratem*. XVI. 731. causa in pueris dentitio. XVII. B. 630. sq. fit diaphragmate inflammato. IX. 164. causa interdum est secundum *Hippocratem* epistaxis copiosa. XVI. 809. ex nimia epistaxi ortae venaesectio conducit. XVI. 810. nimia extensio in fracturis et luxationibus. XVIII. B. 867. famelici ea corripiuntur, si cibis assumtis praebiberint. XVII. B. 499. frigoris superantis affectus est. XV. 369. causa frigus est. XVI. 651. XVII. B. 802. cur eam gignat posteriorum partium refrigeratio. XVI. 651. causae sunt haemorrhagiae. XVI. 777. crudus et crassus humor. XVI. 51. humor glutinosus et frigidus in nervis collectus. XV. 258. humor melancholicus et pituitosus. XVIII. A. 95. gignit eam humor acris in ventriculo acervatus. VIII. 199. vel a plenitudine vel a vacuitate fit. (*Hippocrates*). VIII. 171. ex nervorum inflammatione. IV. 370.

Convulsio excitatur a nervi aut tendinis punctura. I. 388. causa est purgatio nimia. XVII. B. 782. plethora. XVIII. A. 279. repletio aut vacuatio. XVIII. A. 61. sanguinis stagnatio. XV. 781. inflammatio musculorum ulnae vel tibiae. IX. 415. urinae interceptio secundum *Hippocratem*. XVI. 774. ut plurimum vacuatio et repletio. XVII. B. 514. nimius vini usus. I. 661. cuidam accidit ob vomitum aeruginosum. XVII. B. 782. oris ventriculi affectio. VIII. 341. causa quando os ventriculi sit. XV. 609. excitat veratrum. XVII. B. 676. causa est vulnus tendinis. X. 403. producunt vulnera tendinum, nervorum, carne vacuorum et locorum osseorum. X. 290. tumores vulnerum repente evanescentes. XVII. A. 460. major metus est in vulneribus nervorum transversis. X. 406.

Convulsionis cura: in convulsione universali remedia primae parti medullae spinalis sunt adhibenda. VIII. 169. ex copia et inflammatione quomodo curanda. VII. 641. sq. in ea, quae a puncto musculi capite orta est, musculus, non morbus secundarius est curandus. X. 220. ad *convulsionem* acanthium. XI. 818. potio seminis acanthi albae. XI. 819. acopon calefaciens ut *Castus*. XIII. 1037. canina affectis acopon ex melle. XIII. 1013. antidotum. XIV. 163. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotus theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIV. 203. calidum. XVII. B. 809. capparis. XII. 10. castoris testiculi. XIV. 241. commendantur erinacei carnes. XII. 321. medela est febris. XVII. A. 364. XVII. B. 343. 735. remedium frigidum. XVII. B. 806. dummodo non sit orta ulceribus. XVII. B. 807. myracopon regium. XIII. 1031. panacea *Musae*. XIII. 104. compositio *Pelusiotae*. XIII. 133. rheum. XII. 112. *Galenus* saepe sanguinis detractione curavit. XI. 166. symphytum petraeum cum oxymelite. XII. 134. theriace. XIV. 92. et gignit et sanat vinum. XVII. B. 788.

Conyle id. q. Origanus agrestis, ejus vires. XII. 91.

Conyza major et minor, vires medicae partium earundem. XII. 35. Folia conyzae, eorum virtutes medicae. XII. 35. calefacit, contra *Apollonium*. XII. 510. oleum sanat rigores. XII. 35.

Coprophagi. XII. 249.

Copros vel Copron vid. Stercus.

Copula quid et quale officium habeat. XVII. A. 804. (vide Ligamenta).

Cor ventriculi os antiqui vocabant. V. 274. VI. 444. VIII. 338. XVI. 473. XVII. B. 677. XVIII. B. 286.

cutit. XII. 477. radix ad nervos vulneratos. XIII. 634.

Cucumeris semen pro strobilis. XIX. 743. semina amara et calida sunt. XI. 646.

Cucumeres, eorum facultates. VI. 567. quidam dulces ex amaris fiunt. XI. 671. reponuntur. VI. 786. si non concoquantur in ventriculo, vertuntur in succum lethalibus venenis similem. VI. 793. nihil ádstringentis continent. VI. 587. inter fructus numerantur mali succi. VI. 793. humorem pituitosum gignunt. XI. 368. semen supprimunt. XI. 777.

Cucurbita, vires medicae. XII. 33. ejus facultates et qualitates. VI. 561. facultates variarum ejus praeparationum. VI. 563. nihil adstringentis in se continet. VI. 587. cruda insuavis est, stomachum laedit et concoctu est difficillima. VI. 561. elixa nullum evidentem saporem habet. VI. 561. frigidus cibus. XVII. B. 302. siccata in hiemem asservatur. VI. 559. usta ad pudendi ulcera. XIII. 316. semen supprimit. XI. 777. *Cucurbitae* succus valde malus si corrumpatur. VI. 794. humorem pituitosum gignit. XI. 368. quomodo siccari queat. VI. 785.

Cucurbitula et Cucurbitulae. Earum actio. VIII. 152. indicationes earum et usus. XI. 320. qua sub conditione iis utamur. XIX. 458. ad auris dolorem gravissimum. XVII. A. 477. ad occiput affixae revulsoria medicamenta sunt in capitis doloribus. XII. 570. usus in ecchymosi. X. 303. utilitas in epistaxi. X. 316. usus, praecordiis affixae in epistaxi. X. 926. hepati aut lieni admotae epistaxin sanant. XI. 51. hypochondriis defixa sanguinis ad nares impetum repellit. XI. 319. XVI. 150. siccarum usus in flatulentia abdominis. XI. 114. magna sicca bis terve ventri applicata ad intestinorum inflationes. X. 964. ad dolorem, qui spiritum flatuosum comitat. X. 869. usus in lienis et hepatis inflammatione. XI. 93. XVI. 157. quando eam hepati et quando lieni affigamus. XVI. 151. usus, in inguine et pube infixae, ubi menses evocare volumus. X. 926. inguinibus et femoribus admotae curant uterum sursum revulsum. XI. 54. ad lethargum. X. 931. sub mammis defixa menses immod. sistit et uteri haemorrhagias revulsivo modo. X. 315. sq. ad mammas adhibentur, quum sanguis ex utero profluit. X. 925. mammis admotae ad uteri fluxiones. XI. 51. sub mammis ab utero revellunt. XI. 91. mammis admota revulsorium est. XI. 319. maxima sub mammis affixa sanat uteri haemorrhagiam. XVI. 150. prope mammas revellunt ab utero. XVI. 155. mammae admota menstrua sistit. XVII. A. 476. XVII. B. 842. occipiti quando sit affigenda. XVI. 150. occipiti affixa utilis ad oculorum fluxiones diuturnas. X. 926. XVI. 153. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. usus in phlegmone. X. 925. usus in pulmonum phlegmone. X. 798. usus in renum calculo. XIX. 667. sicca ad ulcera in glande penis. X. 382. sicca ulceribus conducit humidis. XI. 806. ad virus ex animalium morsu impactum extrahendum. X. 896.

Culices fieri ab eodem artifice, quam homines, *Galenus* negat. IV. 700. quinam conspiciant ante oculos volitantes. VII 96. non dissecuit *Galenus*. II. 537. *Culicum* morsibus similia exanthemata *Hippocrates* variis in locis commemorat. XVII. A. 394. ad *Culices* necandos remed. XIV. 537.

Culmen domus apud *Hippocratem* vocatur ἀέτωμα. XVIII. A. 518.

Cultellus oblongus. II. 682.

Cuminum, seminis ejus vires. XII. 52. semen urinam ducit, et attenuat. XIII. 276. ad conceptum juvandum. XVII. A. 478. condimentum est. XII. 460. miscetur purgantibus medicamentis. XIII. 119. in eclegmate usus in febre singultuosa. XV. 846. semina ad flatus. X. 578. potu sumtum pallidos reddit. XVI. 337. tritum ad pudendi inflammationes. XIII. 317. aethiopicum ceteris praestat. VI. 265. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

Cuniculus in Iberia occurrit, lepori similis. VI. 666.

Cunei usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593.

Cunila atram bilem ducit. XIX. 712.

Cunnus quaenam pars. II. 890.

Cupiditas, *Chrysippi* definitio. V. 380. ea lustratur. V. 381. num sit actio an affectus. V. 506. et actio est et affectus. V. 510. inexplebilis omnium animi dolorum causa. V. 49. stimulans ad coitum cur sit animalibus florentibus innata. IV. 179.

D.

237. de *Deo* philosophorum opiniones. XIX. 250. sq.

Deorum pater mundum regit. XIX. 179. ira secundum quosdam morborum causa. XVIII. B. 17. naturam quomodo cognoscamus. XIX. 252. deos quinam philosophi ignoraverint. XIX. 250.

Δευτερίας, definitio. VI. 580.

Deuxippus in febre non vinum, ne aquam quidem dedit. I. 144.

Dextri lateris atque sinistri analogia. V. 786. sq.

Diabetes: variae ejus denominationes. VII. 81. qualis morbus. XIX. 627. qua in re consistat. IX. 597. renum affectus est. VIII. 394. *Galenus* bis eum observavit. VIII. 394. similis est intestinorum laevitati. VIII. 394. *Diabeti* similis morbus a cibis, qui celeriter dissipantur. VIII. 400. causae proximae. VIII. 395. 396.

Diacalaminthe, compositio. VI. 282. vires. VI. 285. usus ad hepatis dolorem. VI. 393. in biliosis temperamentis cavere oportet ejus assiduum usum. VI. 393. ad obstructionem ex cibis. VI. 340.

Diachalciteos medicamentum ad nervorum vulnera. X. 405.

Diachylon vocatus pastillus. XIII. 831. medicamentum *Menecrates* invenit. XIII. 995.

Diacinema, definitio. XIX. 461.

Diacodion confectio, juxta veterum et *Galeni* traditionem. XIII. 37. sq.

Diacolocynthidis hiera. XIV. 327.

Diacopae quaenam vulnera ab *Hippocrate* vocentur. XVIII. A. 29.

Diadaphnidon emplastr. XIII. 928.

Diaeta, definitio. XV. 425. XVII. A. 660. qua in re consistat. V. 872. in varias partes divisio. XIV. 690. sanorum non solum ut pars medicinae, sed tanquam potior ea, quae medetur, ei praeponitur. XIV. 692. sanitatem tuetur, et morbos invadentes longius arcet. XIV. 693. humida febrientibus convenit. XVI. 427. infantum. VI. 48. ita est administranda, uti morbus postulat. XVI. 429. (confer. Victus ratio).

Diaetas Hippocrates alimenta vocat. XIX. 191.

Diaetetice. VI. 77. definitio. XIX. 351. sq. *Plato* antiquos Asclepiadeos hac doctrina non valde usos esse affirmat. V. 869. *Diaetetices* summa secundum *Hippocratem*. XV. 898. sq.

Diagnosis, definitio. XVIII. B. 24. morborum quomodo fiat. I. 355. sensuum externorum omnium ad eam complendam necessitas. XVIII. B. 648. sq. 652. affectuum medico maxime necessaria. I. 271. generalia praecepta. VIII. 1. sq. finis et utilitas. XVIII. B. 634. sq. ad *Diagnosin* quaenam necessaria. VIII 16.

Diagnostica insalubria, quae morbum praesentem indicant. I. 313. salubria sunt, quae praesentem indicant sanitatem. I. 313.

Διακινῆσαι quid significet. XVIII. A. 742.

Dialecticae philosophiae auctor Euclides Megarensis. XIX. 227. *Dialecticorum* munus. IX. 789.

Diapedesis, definitio. VII. 234. continuitatis solutio est. X. 233. causae. ibid. sub quibusnam conditionibus accidat. X. 311. cura. X. 332.

Diaphanes, Romanis specularis dictus lapis ex iis est, quae leniter ac sine morsu exsiccant, et ustus ulceribus malignis conducit. XIII. 663.

Diaphoresis, definitio. X. 919.

Diaphragma, Phrenes, Septum transversum, definit. XIX. 360. *Aristoteles* hypozoma vocat. VIII. 328. apud veteres Phrenes (*φρένες*) vocatur. III. 400. V. 716. VIII. 327. XVIII. B. 76. cur sit a veteribus sic vocatum. XVIII. B. 89. *Plato* septum transversum vocat. III. 314. ejus origo pericranium. XIV. 711. ejus descriptio. II. 504. 521. IV. 102. sq. usus ad faeces expellendas. III. 399. *Hippocratis* diaphragmatis descriptio. II. 524. administratio anatomica. II. 503. 520. situs descriptio. XVI. 608. figura ejus inter agendum. IV. 460. sq. ex cartilaginibus costarum sumit initium. II. 655. finis inferior thoracis est. II. 653. adhaeret hepati, et ab eo separari non facile potest. XVII. A. 464. cur arcte ei adhaereant neque hepar neque ventriculus. III. 314. et supra et infra membrana serosa obducitur. II. 522. foramina duo habet, alterum pro stomacho et magna arteria, alterum pro vena cava. II. 522. haec foramina quomodo sint detegenda. II. 523. et qualis sint figurae. II. 524. non substantia solum, sed usu quoque musculus est. II. 657. differentiae a reliquis omnibus musculis. IV. 102. substantia musculosa est.

de sudore studiose argumentatus est. XV. 322. thoracis suppurationem memorat, in uretherem apertam, et cum urinis excretam. XIV. 744. uteri cornua cornubus enascentibus comparat. II. 890. venaesectionem adhibet. XI. 163. opinio de causa virorum infoecunditatis. XIX. 328.

Diodorus Cronus, ejus de elementis opinio. XIX. 244. Empiricus. X. 143. Grammaticus ex fame statim in epilepsiam incidit: ejus cura. XI. 242.

Diodori remedium. XIII. 857. compositio ad lichenes. XII. 834. malagma ad arthriticos. XIII. 361. malagma ad splenicos. XIII. 248.

Diogas contra quos morbos usus sit panacea *Musae.* XIII. 104.

Diogenes *Apolloniata* aërem elementum duxit. XIX. 243. *Antisthenis* sectator. XIX. 227. *Babylonius* scripsit de anima. V. 241. ejus sententia de voce. V. 241. Babylonius *Chrysippi* discipulus et *Antipatri* praeceptor. XIX. 227. Cynicus, alioqui continentissimus, quomodo libidini indulserit. VIII. 419.

Diogenes statuit: quod primum alimentum spiritumque haurit, in hoc principem facultatem animae existere. V. 281. quemnam annum magnum vocet. XIX. 284. theoria auditus. XIX. 309. compositiones ad ulcera in naribus. XII. 686. in ventriculo cordis dextro sedem animae putat. XIX. 315. dictum, cum apud quendam ad convivium invitatus, omnes res nitidissimas nullum autem vasculum conspiceret, in quod exspueret, in ipsum herum exspuit. I. 19. divites indoctos similes judicat ficis arboribus, in praeruptis locis stantibus. I. 10. foetus inanimatos nasci putat. XIX. 330. theoria gustus. XIX. 310. ut *Diogenes* remedium ad haemorrhoides. XIII. 313. *Diogenes* voluntarii motus causam evaporationem animalem putat. V. 282. de mundi inclinatione opinio. XIX. 268. rationem ex parte animalibus concedit. XIX. 336. sanguinem animam esse dicit. V. 283. de solis conversione opinio. XIX. 277. de essentia stellarum sententia. XIX. 270. stellas cometas putat. XIX. 286.

Diomedi aerianum collyr. XII. 759. lysiponium ad dolores oculorum. XII. 771.

Diomedem rhetorem restituit a morbo *Galenus.* XIV. 625.

Dion mensis Macedonum. XVII. A. 20.

Dionis caro calidior est. I. 255. *Dionem* vocare mos est philosophis substantiam individuam. V. 662.

Dionysias. XI. 830.

Dionysisci, definitio. XIX. 443.

Dionysius methodicus erat. XIV. 684. *Dionysii* collyrium. XII. 760. *Milesii* ad pilos palpebrarum pungentes compositiones. XII. 741. *Samii* cephalicum. XIII. 745. ad *Dionysium* milesium refertur antidotus *Zenonis* Laodicaei. XIV. 171.

Dionysidori alopeciae medendi methodus. XII. 409.

Diophantis aphra vocatum emplastrum. XIII. 507.

Diophantus quo usus est, remedio ad phalangia, scorpiones, et omnis serpentis ictus. XIV. 181. quo remedio usus est ad scorpionum et phalangiorum morsus. XIV. 175. ut *Diophantus Lycius* colica, quam admiratus est Ariston. XIII. 281. *Diophanti* emplastrum. XIII. 805. emplastrum ad ambusta et intertriginem. XII. 845.

Diorismos, definitio. XIX. 349.

Dioscorides junior commemoratur. XIX. 63. peccat, quod laxans emolliens, humectans aut phlegmonen solvens remedium nonnunquam aperiens vocet. XI. 751. quid de alismatis viribus dicat. XI. 861. de asclepiade scripsit. XI. 840. male omnes cineres adstringendi vim habere prodidit. XII. 139. coriandri herbam refrigeratoriam scribit, sed perperam. XII. 36. ex lacte ovillo et caprino confici butyrum refert. XII. 272. scribit, Circeae radicem ex vino dulci potam, secundas purgare. XII. 26. epuloticum ad chironia. XIII. 694 sq. refert, erysimum conferre occultis cancris. XI. 878. et alii Gagaten in Lycia inveniri prodiderunt ad fluvium Gagatem. XII. 203. secundum *Dioscoridem* Gleucini confectio. XIII. 1041.

Dioscorides refert, radicem siccam ad laevorem redactam glycirrhizae pterygio aptum esse remedium. XI. 858. *Hippocratis* opera edidit, et multa in iis immutavit. XV. 21. XIX. 83. veteres scripturas *Hipp.* audacissime pervertit. XVII. A. 795. su-

tur. VI. 425. ad claviculam productos solvit fomentum emolliens. XV. 525. diutinos fixosque in parte quadam perpessi luto terrae aegyptiae persanati sunt. XII. 177. ad *dolores* inveteratos in lateribus, scapulis, cervice, lumbis, stercus columbinum. XII. 303. supra septum transversum qui purgatione indigent, per superiora, qui sub septo transverso, per inferiora sunt purgandi. XV. 335. superiorum partium solvunt alii in inferioribus partibus. XVII. A. 477. vehementissimi saepe vacuationem requirunt usque ad animi deliquium. XVII. B. 445. doloris pro causis efficientibus cura. XVII. A. 763 sq. ex animalis punctu morsuve cura. X. 895 sq. ex flatuoso spiritu cura. X. 861. quomodo curandi ii, quos frigidus humor in medio intestinorum interclusus excitavit. X. 864. ab infarctu aut crassitie crudorum spirituum curat rotunda radix Aristolochiae. XI. 836. ex mole aliqua gravante aut contundente cura. X. 861. ex mordente humore. X. 862. ex sanguinis abundantia cura. X. 861. majoribus attrectatio mollis blanda et lenis solatium affert. VII. 125. sedantia remedia. XVII. B. 325. sedantia aut mitigantia aut lenientia remedia anodyna dicuntur. XI. 764. (vide *Anodyna.*) ad *dolorem* diuturnum acopa. XIII. 1005. XIII. 1045. *Dolorem* sedat anethum in oleo coctum. XI. 832. antidotum *Aelii Galli.* XIV. 159. ad *Dolores* internos antidotum. XIV. 206. *Dolorem* sedans aster. XIII. 165. mitigat chamaemelum. XI. 562. solvit cucurbitula. XI. 321. lenit diaspermaton. X. 372. emplastrum *Hicesii.* XIII. 787. emplastrum fuscum *Isidori.* XIII. 908. ad *dolorem* omnem Salome dictum emplastrum. XIII. 507. sedans emplastrum *Xenocratis.* XIII. 931. ad *Dolores* omnes diuturniores malagma *Protae Pelusiotae.* XIII. 338. ad *Dolores* magnos pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831. ad *Dolores* sedandos *Philonis* remedium efficacissimum. X. 818. *Dolorum* medela, purgatio. XVII. B. 678. ad *Dolores* scarificatio. XI. 321. *Dolorem* solvit stupor immoderatus. XVII. B. 814. stupor mediocris. (*Hipp.*) VIII. 71. XIII. 865. XVII. A. 904. ad *Dolores* qui conferunt locorum principum abscessus theriaca. XIV. 91. ad *Dolores* internos *Euclidis Palatiani* theriaca. XIV. 162. *Dolores* supra diaphragma juvat venaesectio. XV. 769. ad *Dolores* vehementes venaesectio. XV. 766.

Domitio *Nigrino* compositum acopon. XIII. 1021.

Domus agrestes Pergamenae quales. XIV. 17. calida ad vinum conservandum quomodo paretur. XIV. 17. combustio media aestate sine igne, ex stercore columbino. I. 657. conditio necessaria in febribus. X. 648. culmen ἀέτωμα vocatur apud *Hippocratem.* XVIII. A. 518. tectum quomodo paretur. XVIII. A. 518. quaedam similes sunt frigidis speluncis. XVII. B. 182.

in Doride multi ex coturnicum esu musculorum distentione correpti sunt. XVII. B. 306.

Dormientes: cur sit inspiratio in iis major. XVII. B. 169. concoctio in iis efficacius peragitur. XVII. B. 169. partes extimae frigidiores, internae calidiores sunt. XVII. B. 169. *Dormientium* actiones non omnes naturales sunt, sed mente fiunt. IV. 440. *Dormientium* anima non quiescit. IV. 439. non sensus expertes sunt, sed difficulter sentientes. IV. 439. *Dormientium* pulsus. IX. 137.

Dormire nec die nec nocte malum. XVI. 176. hians lethale signum. XVI. 198. ore aperto mortiferum. XVII. A. 894. XVIII. B. 62. profunde et non profunde unde contingat. VII. 140.

Dormitatio fit, ubi quis, prandere assuetus, pransus non fuerit. XV. 868.

Dormiunt saepe et sedentes et ambulantes. IV. 435.

Dorothei *Helii* remedium ad viperarum morsus. XIV. 183. medicamentum, cujuslibet serpentis ictui accommodatum. XIV. 187.

Dorsum, definitio. XIV. 707. tanta est longitudine, quanta thorax. II. 755. devinciens deligatio. XVIII. A. 820. 823. *Dorsi* dolorum causae quaedam. XV. 867. dolores significant, stercus in superioribus intestinis contineri. XVI. 146. dolores locum mutantes, ex humore defluente fiunt. XVI. 52. ad *Dorsi* dolores crocomagma. XIV. 134. *Dorsi* dolorem in peripneumonia lenit balneum.

E.

F.

XVIII. A. 792. theatralis. XVIII. A. 823. tholus. XVIII. A. 788. ad verticem et sinciput simul devinciendum apta. XVIII. A. 788. involvendi sunt recens nati. VI. 33.

FASCIATIONIS scopi. XVIII. A. 828. scopi duo. XVIII. B. 828.

FASTIDIUM, vide CIBORUM *fastidium*.

FATUITAS, definitio. XVI. 696. perpetuum symptoma est cerebri refrigerationis. IX. 407. functionis rationatricis quasi deficiens motio est. VII. 60. ictero succedens mala. XVI. 573. ex refrigeratione. VII. 201.

FATUM necessitas est. XIX. 261. *Fati* essentia secundum philosophos. XIX. 261.

FAUCES, quaenam pars. XVIII. B. 962. quasnam partes *Galenus* vocet. VIII. 249. qualem locum *Homerus* dicat. XVII. B. 704. quid faciant ad vocem formandam. XVII. A. 187. earum isthmus. XVIII. B. 961. excolens membrana multa humiditate irrigata vocem laedit. VIII. 268. tunica earum non est odoratus instrumentum. II. 867. musculi. XVIII. B. 961. ad fauces oculorum fluxus retrahere convenit. XVII. A. 965. per fauces pectus et pulmo vacuantur. X. 527. per fauces pulmo et thorax purgantur. XVI. 126. fauces humectant glandulae. IV. 647. ubi aegrotant, excretionesque biliosae sunt, corpus simul aegrotat. XVII. B. 471. ad puerorum crustas in faucibus remedia parabilia. XIV. 439. unde exasperentur. XVII. A. 900. exasperat aër frigidus inspiratus. XVII. A. 949. asperae fiunt ex aquilonea constitutione. XVI. 415. asperitates fiunt ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33.

Fauces exasperando tussim excitantia alimenta. XVIII. A. 574. asperitates earum laevigant ova sorbilia. VI. 706. exulceratae cum febre malum. XVIII. B. 263. exulceratae succi erodentis indicia sunt. XVIII. B. 263. dolentes, graciles cum jactatione strangulantesque acute perniciosae. (*Hippocrates.*) XVI. 675. cur aquilone durae fiant. XVII. B. 571. humectare oxymel subacidum *Hippocrates* dicit. XV. 683. inflammatio earum angina est. XI. 77. inflammationes aquilo creat. XVII. A. 719. inflammationem *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 661. in inflammatione incipiente cavenda sunt, quae pituitam per os evocant. X. 903. ad faucium inflammationes praecepta. XIV. 359. ad fauces tubercula *Hippocrates* commemorat in pestilenti constitutione. XVII. A. 677. faucium tumores bronchocelae vocantur a Graecis. XIII. 537. faucium ulcus unde cognoscendum. VIII. 45. ulcerum faucium cura. X. 299. in faucibus gracilibus dolores suffocantes convulsivum quid habent. XVI. 738.

FAUSTIANUM eclegma. XIII. 36. infusum. XIII. 290. *vinum* species falerni. XIV. 20. falernum est mediocriter dulce. VI. 801. faustianum falernum vinum optimum seni est, qui a balneo veniens vino uti cupit. VI. 338.

FAVILLA flammae gustantibus amara apparet. XI. 688. corpus tenue. XI. 688. favillam animal nullum esitat. XI. 690. favillosa, fuliginosa et fumosa excrementa quae dicantur. VII. 811.

FAVONIUS quinam ventus dicatur a Stoicis. XVI. 396. flat circa solstitium. XVI. 409. contra Eurum flat. XVI. 444. ab occasu solis spirat. XVI. 399. ab occasu aequinoctiali flat. XVI. 407. aestuosus est. XVI. 409. humidus et lenis, minus tamen salubris quam aquilo. XVI. 401.

FAVORINUS librum scripsit de constitutione academica, et alium ad Epictetum. I. 41. argumentationem in utramque partem optimam doctrinam pronunciat. I. 40.

FAVUS, definitio. XIX. 443. qualis sit morbus. XIV. 397. ejus differentia ab achoribus. VII. 728. XII. 464. achoribus similis affectus est majora habens foramina, melleum humorem continentia. XIV. 323. causae. XII. 464. ortum ducit ab excrementoso humore. XIV. 323. humorum fluxus. VII. 22. medendi ei methodus. XII. 465 sq. quomodo sint discutiendi. XVII. A. 902. ad favos remedia parabilia. XIV. 323. 397. sanat eos Paronychia. XII. 96. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

FEBRICITANTES in accessionis tempore lavandi sunt. X. 555. ab aestu qui febricitat, calore alterari solet. VII. 295 sq. *Petronae* ratio eos curandi. I. 144. *Apollonii* et *Dexippi* methodus medendi. I. 144. febricitantibus victus humidus idoneus est. X. 591. in febricitantibus praesagium.

tes, intercepta alvo convulsivi fiunt. XVI. 759. fauces exulceratae malum signum. XVIII. B. 263. glandularum tumores diuturnum affectum significant. XVII. A. 411. quarto die oborientes haemorrhagiae suspectae. XVII. A. 424. in febre ad hypochondria dolores cum vocis privatione, sudore si solvuntur, maligni. (*Hippocrates.*) XVI. 687.

Febres: quomodo in iis deliria fiant. VII. 202. dierum imparium in iis dignitas. XV. 822. exacerbatur, quibus coma spumosis prodeuntibus oritur. XVI. 705. quae paribus diebus exacerbantur, paribus judicantur, et e contrario. XVII. A. 245. ad crisin eam exacerbari unde cognosci possit. XIX. 613. faciles sunt, et non peracutae, si aestas sit veri similis. XVI. 379 sq. ejus tempora, quae ex humore citra inflammationem proficiscitur. VII. 445. variae implicationes, ita ut quotidiana tertianae, quartana quotidianae, tertiana quartanae etc. etc. implicentur. VII. 472 sq. indicia. XIV. 729. in ea, quae inflammatoria est, eadem ac in inflammatione sunt tempora. VII. 445. in inflammatione majores fiunt, dum pus generatur. VII. 445. omni inflammationi accedere solent. XI. 71. ex inflammatione partium inflammatarum symptomata sunt. XI. 16. initia, teste *Erasistrato*, inflammationis principium habent. XI. 226. principium, ubi cum horrore invadit; constipationis causa est. X. 666. insultus quibusnam diebus incipiant aut desinant. XVIII. B. 239. in omnibus intemperies inaequalis adest, exceptis hecticis. VII. 750. intermissio, definitio. IX. 552. interstitium, definitio. IX. 680. invasionis signa quae. IX. 476. invadentis signa quae. XIX. 514. judicationes quomodo fiant. XI. 65. calidae ac ardentes excretione judicantur. XI. 65. mitiores et velut languentes diutius durant, ac in abscessum plerumque finiuntur. XI. 65. judicationes propriae quae dicantur. XVI. 231. praecipue sudoribus judicantur. IX. 708. diebus numero iisdem judicantur, ex quibus homines tum servantur tum intereunt. XVIII. B. 229. quae diebus paribus judicantur, dies decretorii quinam iis sint. XVII. A. 245. et qui earum, quae diebus imparibus judicantur. XVII. A. 246. aequali dierum numero judicantur. IX. 870. per sudores solutas iri unde cognoscatur. XIX. 516. ex lassitudine tactu deprehenduntur. XI. 13. omnes ex lassitudine proprium quendam calorem habent in articulis excitatum. XVI. 283. in febre a lassitudine oborta urina crassa alba quarto die interdum liberat. XVI. 485. a lassitudine solvitur largo sanguinis e naribus profluvio. XVI. 486. modos interdum mores vocant. XVII. A. 242. quibusnam morbis saepe superveniat. VI. 860. mortis dies et hora quomodo possit praesagiri. XIX. 512 sq. oscitationis eas praecedentis causae. XIX. 515. quae protrahuntur, per abscessum cum oedemate et dolore ad articulos judicantur. IX. 753. protrahuntur, quibus urina tenuis est. XV. 813. praecognitiones earum ex pulsu. IX. 533. omnium inseparabile signum pulsus duritiem *Archigenes* putat. VII. 686. pulsus conditio in iis, in quibus cor calidius est quam vicina ei frigidiora. IX. 361. pulsus durus nec proprius nec inseparabilis. VII. 311. pulsus conditio in accessione et incremento. XIX. 515. omnes perurentes frequentem habent pulsum. IX. 545. quando in iis pulsus fiant intercurrentes. IX. 289. quid pulsus rarus significet. IX. 480. recidiva quando sit exspectanda. XVII. A. 307. quae extra dies decretorios legitimos judicantur, recidivas faciunt et graves sunt. XVII. A. 247. quaenam recidivas faciant secundum *Hippocratem*. XVI. 389. nisi die impari remiserit, recidivam facit. XVII. A. 471. XVII. B. 740. recidivas facere consueverunt, quae post judicationem relinquuntur. XVII. A. 939. recidivae praenotio et illius per sudorem discessus. XIV. 651. recidivarum causae. XVII. B. 105. minus iis recidivas faciunt, qui gravedine et raucitate laborant. XVII. B. 22. quibus cessant, neque apparentibus solutionis signis, neque in diebus criticis, iis recidiva exspectanda est. XVIII. B. 272. respirationis in iis conditio. VII. 773. exspiratio in iis major simul et calidior. VII. 786. num rigori semper succedat. VII. 188. non semper rigorem sequitur. VII. 751. omnis sanguinem exaestuat. VII. 375. in febre unde signa maxima sumantur. XI. 8. ex solis ardore tactu deprehenduntur.

XI. 13. spirandi difficultatis causae et prognosis. XVII. B. 730. multi sudores quando sint exspectandi. XVI. 379 sq. omnes, exceptis continuis vel inordinatis, typum habent. VII. 464. ex hypochondriorum doloribus malignae quaenam. XVI. 632. ex hypochondriis malignae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 680. icterus ante septimum diem ortus, malum signum. XVII. B. 741. post septimum bonum. XVII. B. 744. febre laborantibus in calida et sicca aestate, inedia cur perniciosa. X. 686. lacrymae involuntariae malum signum. XVII. B. 731. lentores dentibus adnati vehementiam indicant. XVII. B. 732. lingua quarto die obturbata quum sermocinatur, et alvus biliosa liquida dejicit, quid significet. XV. 840. longae quibus sunt, iis ad articulos tubercula vel dolores oriuntur. XVII. B. 723. XVIII. A. 178. cum febrium accessionibus non paucis lipothymia accedit. XI. 48. manus si tremulae fuerint, epistaxis futura est. XV. 826. nisi prehenderit ebrium, si repente obmutuerit, convulsus moritur. XVI. 673. quid oedema circa praecordia significet. IX. 757. cum rigore febricitantes raro abscessus patiuntur. XVII. A. 852. quibus sexto die rigores oriuntur, arduam crisin portendunt. XVII. B. 693. quibus quotidie rigores fiunt, quotidie solvuntur. XVII. B. 743. quibus ex rigore cum lassitudine fuerint, muliebria his secundum *Hippocratem* menstrua decurrunt. XVI. 804. per febres quibus sanguis eruperit, in refectibus alvi humectantur. VII. 935. in principio accessionis somnus semper nocet. XVI. 165. per somnos pavores aut convulsiones malum. XVII. B. 747. illisus spiritus malus, convulsionem enim denotat. VII. 932. XVII. B. 749. spiritus intercisus malum; convulsionem enim significat. VII. 886. si spiritus multus e naribus feratur, convulsio fieri solet. XV. 827. sudores quando in iis salutares et quando non. XVII. B. 711. sudor non judicans malus et cur. XVII. B. 734. in febre cum sudoribus non criticis cur defluentia sputa oboriantur. XVI. 778. sudores boni quando sint judicandi, et quando non. XIX. 517. copiosi sudores exspectandi sunt, ubi aestas veri similis est. XVII. B. 572. sudores frigidi quid denotent. XVII. B. 715. sudores frigidi quando morbi longitudinem indicent. XIX. 517. sudores frigidi mortem indicant. XIX. 517. si aestas veri sit similis, sudores multi expectandi sunt. VII. 933. suffocatio superveniens letalis. XVII. B. 702. si tumore nullo in faucibus existente suffocatio repente accidit, letale. XVIII. A. 175.

Febris: symptomata, quae secundum *Hippocratem* denotent, suspiriosos morituros aegros esse. XV. 829 sq. in febre circa crisin si tubercula juxta aures fiunt, minime suppurantia, iis subsidentibus reversio fit. XVI. 483. tubercula in cruribus quid significent secundum *Hippocratem*. XV. 834. urina qualis pinguedinis et qualis carnis factam colliquationem indicet. XVII. A. 431. urinae jumentosae capitis dolorem aut esse aut futurum esse docent. XVII. B. 753. urina pellucida alba (aquosa) mala. XVII. B. 759. si in urinis sedimenta crassiorem farinam referentia oriuntur, longum morbum significant. XVIII. A. 130. XIX. 613. circa ventriculum aestus aut morsus malum. XVII. B. 745. per febres ab initio tum vertigines tum capitis pulsus quibus fiunt, ac urina tenuis, in his ad crisin febris exacerbatur. XV. 804. die decimoquarto superveniens vocis interceptio quid significet. XV. 839. cum febre quibus voces deficiunt, post judicationem, hi trementes et soporati pereunt. XVI. 693. in febre si vocis privationes, quae convulsivo modo fiunt, desinant in eam, quae cum silentio sit, ecstasin, malum. XVI. 628 sq. si quis per febrem non letalem ait se capite dolere et atrum quiddam ante oculos cernere, biliosus aderit vomitus. XVI. 572.

Febris quorumnam sit aliorum morborum remedium XVII. B. 343. solvit capitis dolorem, repente in sanis ortum. XVIII. A. 88. convulsionem et ophthalmiam sanat. XVII. A. 364. sanat convulsiones et tetanum. XVII. B. 735. solvit vehementes hepatis dolores. XVIII. A. 160. judicant ulcera et tubercula. XVII. B. 105. absurde quidam dicunt per eam ileum juvari. XVIII. A. 69. tollit hypochondrii dolores citra inflammationem ortos. XVIII. A. 64.

Febris cura. X. 530 sq. indicationes in earum cura persequendae. X. 533.

lorum, qui in principio febrium occurrunt. XII. 560.

Febris acerrimae et acutissimae causa inedia longior. X. 542.

Febris acmastica. VII. 337.

Febris acutae et causa et signum perniciosissimum. XVII. B. 717. quasnam acutas dicat *Hippocrates*. XVII. A. 69. acuta humorum putredinem comitatur. XVII. A. 482. acutae quando sint aestate exspectandae. XVI. 374. acutae aestate fiunt, si hiems squallida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. acutae aestate quando sint secundum *Hippocratem* exspectandae. XVII. B. 578. acutae causa bilis flava. XVIII. B. 175. acutae adolescentibus sunt familiares. V. 695. acuta oritur aut putrescente aliquo humore aut parte inflammata. XV. 337. acutas parit iracundia in sicco temperamento. VI. 398. acutae per siccitates (aëris) fiunt. XVII. B. 573. acutae fiunt in squaloribus. XVI. 417. acutae gignuntur ex succis diversis mixtis. VI. 815. acuta cur senes rarius corripiantur. XVII. B. 414. respiratio facilis in iis salutaris. VII. 929. cito judicantur. XVII. A. 939. non acutae, quae revertentes sunt, et diuturnae sunt, et imperfectas solutiones habent. XVII. A. 939. acuta, si quis primo die infestatur, sed in urinis aliqua coctionis nota inventa fuerit, non extra quartum diem morbus solvitur. IX. 834. rigores judicatorii in iis unde generentur. XVII. A. 851. quibusnam sit haemorrhagia e nare exspectanda. XVII. A. 191. acutae casus *Pythionis*. XVII. A. 483 sq. acutae mala signa: palpebrae circumtensae. XVII. A. 867. si quid in oculis inarescit, veluti arida spuma. XVII. A. 868. oculorum hebetatio ac retusio. XVII. A. 868. squalor. XVII. A. 869. palpebrae intro corrugatae. XVII. A. 869. oculi concreti et vix se moventes. XVII. A. 870. extremorum frigus et livor quid significet. XVII. A. 599. convulsiones quando pueris accidant. XVIII. B. 292. in febribus acutis involuntariae lacrymae pravae. XVII. A. 867. gemebundae respirationes malum signum. XVIII. A. 92. in acuta sudores frigidi mortem denotant, in mitiori vero diuturnitatem. IX. 635. sudor multus non levans malus. XVI. 636. si multa letalia primo die statim deprehendantur, moritur aegrotus non extra quartum diem. IX. 834. acuta et ardens quando in hecticam transeant. VII. 326. ad febrem acutam remedia parabilia. XIV. 518. in ea lac nocet. XVII. B. 875. perfusiones capitis refrigerantes utiles sunt. XIV. 732.

Febris acutissima: inferunt eam carbunculi et gangraenae. VII. 719. acutissimarum et ardentissimarum causa bilis flava. V. 699. in febre acutissima dolore afficiuntur solidae animantis partes. VII. 176.

Febris aestiva ex bile fit. XV. 828.

Febres aestuosae: unde in iis deliria fiant. IV. 507. aestuantes non semper uterum inflammatum comitantur. XVII. B. 274. aestuans, convulsio si in ea oriatur, qua in re ejus sit causa quaerenda. VIII. 172.

Febris amphimerina. VII. 354.

Febris anabatica. VII. 337.

Febris ardens quaenam proprie dicatur. XV. 737. XIX. 399. est morbus acutus. XIV. 730. ab *Hippocrate* inter acutos morbos relegatur. XIV. 733. quomodo a tertianis differat. VII. 632. IX. 662. 663. *Hippocratis* descriptio. VII. 651. brevis temporis habet principium. IX. 561. ardens acuta. XVI. 252. ardens amarulenta quae. XVII. B. 658. ardens exquisita quae. IX. 663. ardens exquisita intra septimanam necessario judicatur. IX. 665. ardens exquisite cum intermittente tertiana exquisita analogiam habet. IX. 662. malignae ardentes convulsiones excitant. VII. 641. ardentis nothae symptomata. XV. 753 sq. 757. quomodo judicetur. XV. 758. et qualis victus ratio sit adhibenda secundum *Hippocratem*. XV. 761. cur in iis singulae accessiones non intermittant. IX. 650. multa detinet, corpusque ab ossearia quasi lassitudine affectum laborat. XV. 738. ardentes arterias exsiccant. VII. 313. ardentis symptomata. XV. 740. ardentis symptoma declaratur in febr. putr. per accessionis vigorem. VII. 309. cum febre ardente et maligna anima nonnunquam deficit. XI. 48. in febre ardente aurium tinnitus cum visus hebetudine et in naribus gravitate, mente ex melancholia aberrant. XVI. 553. raro eam coma comitatur, fastidium persaepe. XVII. A. 688. coma per accidens in ea contingit. XVII. A. 713. quidam meras biliosas dejectiones et

continente cum putredine, et in qua coctionis notae apparent, frigida danda est. X. 623. maximum remedium venaesectio est ad animi usque deliquium. X. 612. maxima remedia sunt venaesectio et frigidae potio. X. 624. cautiones et conditiones, quae earum usum dehortantur. X. 626. conditiones, quae venaesectionem postulant. X. 626. victus ratio. XI. 41. XIX. 218.

Febris continua quae dicatur. IX. 664. 888. XIV. 729. XVII. A. 69. XIX. 398. continuae secundum recentiores quae dicantur. XVII. A. 220. continuas quasnam veteres vocent. XVII. A. 219. continuae maxime aestivo tempore abundant. IX. 647. XVI. 103. fiunt ex hepatis inflammatione simplici. XIV. 745. febres in acutis morbis ut plurimum sunt continuae. XVII. B. 490. in continua morbos acutissimos, gravissimosque et maxime letales contingere *Hippocrates* censet. XVII. A. 224. continua remittens quotidiana fit ex pituita. IX. 663. continuae quomodo primo statim die cognoscantur. IX. 662. continuae cum intermittente analogia. IX. 662. continuae qua in re ab intermittentibus discrepent. IX. 664. continuarum differentiae duae. VII. 337. continuarum, quae ex flava bile consistunt, duplex species. VII. 336. continuae secundum *Platonem* ex ignis excessu fiunt. XV. 169. continuae omnes in prima septimana judicantur. IX. 665. quando sit in continua tertiana crisis die decimo quarto speranda. IX. 800. auris dolor in ea mala. XVIII. B. 261.

Febres diurnae quae. XVII. A. 221.

Febres diuturniores circa pubertatem oriuntur. XVII. B. 637 sq. diuturna laborantis, et intempestivo usu antidoti extincti puelli historia. XIV. 286. diuturna longior, et quibusdam ad tabem vergit. (*Hippocrates.*) XVII. A. 236. ubi diuturnae fiunt, vires redduntur imbecilles et sanguis fit paucus. VII. 692.

Febres elodes summe sunt humidae. XVIII. A. 200.

Febris epacmastica. VII. 337.

Febris epiala quae. VII. 751. ejus proprietates. VII. 347. epialam gignit pituita acida et vitrea, si quae putredo iis adfuerit. VII. 349.

Febres diariae (s. *ephemerae*) quaenam sint. X. 666 sq. apud *Hippocratem* quales. XVII. B. 734. cur ita dicantur. X. 666. diaria excepta, omnes febres ex bubonibus malae. VII. 296. diariae non subsequi videntur putredinem humorum. VII. 295. sanguine calefacto tantum, non putrescente consistit. VII. 374. sunt tantummodo spiritus affectiones absque humorum putredine. IX. 695. unica est accessio uno ut plurimum die ex sua natura circumscripta. X. 599. quomodo in primo die cognoscantur. IX. 696. solutionem in primo die aut in secundo nanciscuntur. IX. 812. 917. nunquam ad tertium usque diem progredietur, nisi quid delictum circa laborantem sit. X. 601. quibus stipatio febris causa est, iis ultra tres dies accessio porrigi potest. X. 601. licet celeriter finiatur, non tamen acutus morbus est. XVII. B. 490. ephemerarum notae. XI. 7 sq. fiunt sine magna perturbatione et non subitas mutationes faciunt. XVI. 231. ex pulsu cognoscuntur. IX. 363. 371. pulsus conditio. VII. 302 sq. IX. 533. XI. 14. quando in ea pulsus durus evadat. VII. 312. quibusnam stipatio sit inseparabilis et quibus non. X. 667. urinae conditio. VII. 302. generationis causae. IX. 696. XI. 6. causae sunt humores lenti, crassi aut copiosi, ubi mediocriter obstruxerunt. X. 666. causae, quae eas longius protrahant. X. 667 sq. particulares differentiae. X. 669.

Febres diariae: diagnosis. X. 564. diagnosis maximam diligentiam exigit. XI. 7. ejus, quae ex bubone fit, signa. XI. 13 sq. ex bubone ortae ab iis, quae ex humorum putredine consistunt, differunt. VII. 296. earum, quae ex inflammatione inguinum oriuntur, diagnosis. IX. 700. ex iracundia caloris abundantiam habet. XI. 11. diariarum ex lassitudine signa. XI. 12. diaria ex moerore acrimoniam potius quam calorem habet. XI. 11. solutio qua ratione fiat. X. 668. XI. 10. cessante accessione omnia simul signa abolentur. XI. 10. sine exacta crisi solvuntur. IX. 690. nubecula in urina saepe ad solutionem sufficit. XIX. 597. nonnunquam in alias febris formas transeunt. X. 600. quaedam in continentes transeunt, ejusque transitus causa. X. 665. nonnunquam he-

nuas, mox inter intermittentes ponitur. XIV. 730. non semper est continua, sed etiam intermittens. VII. 468. hae et extensae tertianae, tertianae naturam habent. XVII. A. 941. semitertianae cum tertiana complicationis casus. IX. 676. quosnam inprimis infestet. VII. 468. si habet bilem flavam aut pituitam superantem, aut ambas aequales, symptomata. VII. 363. casus narratur in adolescente observatus. VII. 355. semitertianae judicatio. IX. 709. quum solvitur, in tertianam redit. VII. 468.

Febris septimana, definitio. XIV. 730. septumanam nullam observavit *Galenus*. XVII. A. 222. septimana longa non letalis. XVII. A. 238.

Febres siccae quaenam vocentur. XVIII. A. 200.

Febris singultuosa quaenam tantummodo dici queat. XV. 847. singultuosae quomodo judicentur. XV. 846. singultuosa quomodo curetur ab *Hippocrate*. XV. 846.

Febres spuriae non tam longae sunt, quam quartana et quotidiana. XI. 30.

Febres squalidas tactu cognoscimus. XI. 13.

Febris synochus s. synochalis, definitio. IX. 926. synochos in vires imbecillas non incidit. X. 777. propria est bene habito corpori ac calenti aetati. X. 777. causae. VII. 378sq. synochales ex putrescente sanguine fiunt. XVII. A. 807. in caput mittunt vapores calentes. XVII. A. 807. declinationem apertam non habent, nec universum circuitum. VII. 420. in ea crisis quarto die speranda. IX. 717. quae a coarctatione et putredine orta est, ei aqua mulsa optimum esset remedium, nisi febrem augeret. X. 766.

Febres syntecticae colliquantes sunt. X. 840. in iis excrementa spumantia praeprimis oriuntur. XV. 658. adversissima est mulsae potio, utilissima aqua frigida. ibid. syntecticae causa bilis amara abundans. XVII. A. 350.

Febris tertiana qualis. VII. 508. XIV. 730. XIX. 402. tertiana etiam est ex genere ardentium. V. 699. quomodo statim ab initio dignoscatur. IX. 649 sq. XI. 18. quomodo ab ardentibus differant. VII. 632. quomodo a febre ardente dignoscatur. IX. 650. tertiana quotidiana longior est, et a pauciore bile fit. XV. 166. casus tertianae cum quotidiana continua implicitae. VII. 355. ex flava bile statim ab initio rigorem affert; quomodo hic vero ab illo quartanae differat. IX. 652. mansuetissima est. XI. 25. saepe cum vehementi rigore prima statim accessione incipiunt. XI. 18. tertianae omnium maxime horrorem inducunt. VII. 182. maxime biliosae et calidae sunt. VII. 182. tertio quoque die invadentium differentiae. XVII. A. 233. tertianae decursus descriptio. VII. 413. tertianam comitantia symptomata. VII. 466. vix sine hepatis injuria fit. XI. 18. horroris et rigoris causae. VII. 632. pulsus conditio. IX. 497. 653. urinae conditio. IX. 656. nubecula in urina ad solutionem morbi saepe sufficit. XIX. 597. quid urina tenuis et pallida doceat. XIX. 579. tertianae circuitus. VII. 412. intermissio tempus integritatis est. VII. 420. tertianae tempora sex. VII. 417. sub quibusnam conditionibus cesset. VII. 183. tertiana qua ratione judicetur. IX. 707. celerem judicationem habet. XVI. 251. unde cognoscatur, eam quatuor an pluribus circuitibus finiri. IX. 656. cur sudoribus et vomitibus finiatur. IX. 650. septimo circuitu terminatur. XVI. 272. in iis *Galenus* observavit, judicationes non ad dierum sed circuituum numerum fieri. XVI. 271. momenta, ejus generationi faventia. VII. 334. generatio quales causas requirat. IX. 657. quo anni tempore et qua in regione praeprimis generentur. XVI. 356. aestate potissimum fiunt. V. 694. IX. 647. XVI. 26. 103. tertiana aestate quam hieme celerioris judicationis est. XVII. B. 386. cur juvenes maxime invadat. XVII. B. 642. secundum *Platonem* aquae excessu fiunt. XV. 169. in iis bilis flava abundat. V. 698. tertiana a flava bile fit. XVI. 14. tertianae procreantur bile flava, in totius corporis carnibus redundante. XVII. A. 113. in ea flava bilis et rigorem efficit et febrem. VII. 350. quae tertianae naturam habent, his nox ante accessionem molesta. (*Hippocrates.*) XVII. A. 941. tertiana quotannis correptus non febricitavit, cum per veris initium flava bilis purgaretur. XI. 345. omnes semitertianas appellare videtur. VII. 367. ad febrem tertianam remedia parabilia. XIV. 524. quotannis aesti-

cura ejus, quae ad meningas usque pervenit. X. 446. usus terebellae. X. 447. fracturae calvariae cum comminutione cura. X. 450. facit ad eas sanguis turturis et columbae. XII. 256. hae fracturae etiam callum ducunt. X. 452. fracturae in capite octo differentiae. XIX. 431. Hippocrates de iis integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. 782.

Fracturae: deligandi methodus docetur exacte in doctrina de cubiti fractura. (vid. *Cubiti* fractura.) quales cauledon factae dicantur. X. 424. XVIII. B. 888. quae raphanedon factae. X. 424. quae schidacedon factae. X. 424. eam speciem, ubi comminuto osse nihil integrum relinquitur, et frustula nullo modo inter se cohaerent, quomodo vocent Graeci. XVIII. A. 451. causae generales. XVIII. B. 436. fractura κατὰ περίκλασιν quando contingat. XVIII. B. 437. qualis membri positura sit necessaria. XVIII. B. 843. ad curam osteologiae cognitio maxime necessaria. II. 732. cura. XIV. 792. X. 426. XVIII. B. 330. quaenam curam non recipiant. XIV. 792. quaenam extendi maxime desiderent. XVIII. B. 866. quae vero minus. XVIII. B. 867. fracturarum conformatio quid sit. XVIII. B. 330. et quomodo peragatur. XVIII. B. 332. extensionem ante repositionem requirunt. XVIII. B. 329. ossium generalis medendi methodus. I. 387. anni temporis, regionis, victus etc. in ejus sanationem influxus. XV. 410. ossium, ut callo inducantur, decocto radicis Ulmi utuntur. XII. 109. ulceribus complicatae cura secundum *Hippocratem*. V. 768. methodus inflammationem coërcendi. XVIII. B. 365 sq. fractura male curata, quomodo tractanda. I. 391. fracturis in quibus os cutem excedit, *Hippocrates* vinum austerum nigrum adhibet. XVIII. B. 366. remedia. XIV. 561.

Fracturis convenientia emplastra vel *Emplastra catagmatica*. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646 sq. catagmaticum nigrum. XIII. 550. catagmaticum nigrum ariston s. optimum. XIII. 535. catagmaticum oenanthe. XIII. 540. catagmat. *Pythionis*. XIII. 536. ad fracturas aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Galeni* ex chalcitide sive phoenicinum. XIII. 380. isis viridis. XIII. 795.

Fracturae deligatio. XVIII. B. 726. 741. 826. quae deligatio sit optima. XVIII. B. 332 sq. ferulae quomodo esse debeant comparatae. XVIII. B. 832. et ubinam sint vitandae. XVIII. B. 834. laudantur, qui post septimum diem deviniunt. XVIII. B. 588. etiamque hujus methodi noxae docentur. XVIII. B. 590. reprehenduntur, qui tertio et quarto die vinculum accommodant. XVIII. B. 583. fasciae ad fracturas necessariae. XIV. 793. fasciae cerato molli et laevi sunt impraegnandae. XVIII. B. 836. multitudo fasciarum, longitudo et latitudo quales esse debeant. XVIII. B. 827 sq. splenia quomodo comparata esse debeant. XVIII. B. 822 sq.

Fracturae: machinae, quae in cura adhibentur. X. 442. machinationes, ad eas maxime facientes. XVIII. B. 593. ex distentione in rectum restituuntur, ex deligatura callo obducuntur. XIV. 791. non per coalitum, sed per callum uniuntur. X. 334. callus unde generetur. XVIII. B. 397. (cfer. Callus.) quid agendum, ut callus sanus proveniat. X. 438. erosiones quomodo curandae, quae in fracturis saepe occurrunt. X. 437. quomodo prohibeatur, ne phlegmone fiat. X. 435. pruriginis, quae eam comitatur, causae. XVIII. B. 399. victus ratio, inter curam fracturarum inchoanda quae. X. 439. utilissimum calidum. XVII. B. 810. aquae calidae perfusionis utilitas. XVIII. B. 838. 843. venaesectionis utilitas. XV. 766. cura ossium, quae confracta multifariam sunt. X. 441. transversae cauliformis (cauledon) cura. X. 428. repositio in ea quomodo administranda. X. 430. et deligatura. X. 431. 433. cura longitudinalium. X. 441. cura fracturarum, in quibus ossa cutim excedunt: — in his nervorum distentio saepe fit, si restituuntur. XVIII. B. 594. quomodo ergo sint curandae. XVIII. B. 595. quando sit necessarium, os exstans praecidere. XVIII. B. 602. et quid agendum, si abscessurum est. XVIII. B. 603. quomodo curentur, in quibus ossa fracta e cute excedentia restitui nequeunt. XVIII.

situdinem cum phlegmones sensu. VI. 200.

Frictio ex largo oleo lassatis voluptatem adducit. VII. 125. cum oleo nequaquam inaequalis, ut *Diocles* vult. XI. 507. ex oleo magis quam sicca lassitudinem aufert et corpora emollit. XI. 507. praeparatoria. VI. 117. 122. quomodo instituenda. VI. 123. praeparatoriae meta finisque. VI. 129. rotunda. VI. 93. rotundae conveniunt cruribus infirmis. VI. 328. rarefaciens utilis in meatuum obstipatione. X. 535. recuratoria. VI. 122. post exercitationem recuratoria vocatur. VI. 122. qualis senibus conducat. VI. 320. 325. sicca uti Graecis ξηϱαλειφεῖν dicitur. XI. 532. sicca inaequalis, dura laboriosa est. XI. 508. siccam *Archidamus* illi cum oleo praetulit. XI. 471. sed hoc reprobatur a *Galeno*. XI. 477. subrecta. VI. 92. subtransversa. VI. 92. transversa. VI. 92. vespertina quibusnam conveniat. VI. 230 sq.

Frigiditas succedit siccitati corporum solidorum, si perdurent. X. 496. contrahendi vim habet. XVII. B. 37. febris causa. X. 666. immoderata causa animi deliquii. XI. 49. respirationem parvam et raram efficit. VII. 849. cerebri causa cataphorae. XVI. 707. *Frigiditatis* foeminarum usus. IV. 163. frigiditatis indicium est urina, sedimentum nigrum et lividum. XIX. 587 sq. frigiditatis cum siccitate conjunctae cura. X. 496 sq. ad frigiditates quae unguenta conducant. VI. 220.

Frigidis respiratio minor est et rarior. IV. 501.

Frigidam qui intempestive biberunt, pulsus durus fit. VII. 312. (vid. *Aquam* frigidam.)

in *Frigido* indicatio est calefaciendi. X. 658.

Frigidum, ejus definitio diversa. I. 553. aliquod esse non exinde cognoscitur, quod facile conglaciatur. XI. 409. calido minus est activum. IV. 158. calido medetur. XVII. B. 254. omne contrahere, constipare, et substantiam reddere immobilem aut aegre mobilem quidam dicunt. XI. 549. partim delectat, partim dolorem affert. VII. 620. quod substantiam divellit, dolorem concitat. VII. 116. tum imbecillius est tum torpidum. VII. 260. qua ratione mordax sit. XI. 622. quibusnam partibus sit mordax. XI. 621. mordax quomodo dicatur. XVII. B. 805. ejus in ulcera effectus. XVII. B. 805. utile in convulsione. XVII. B. 806. nervis (tendinibus) inimicum. (*Hippocrates.*) XIII. 565. perpetuo repellit. XI. 759. ulceribus mordax. (*Hippocrates.*) XI. 426. venas frangit et tussim citat. XVII. B. 36.

Frigidi superantis effectus. VII. 618. utilitas et noxa diversis in morbis. XVII. B. 811.

Frigus per ψ literam *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. et calor in animantibus et stirpibus magis sunt efficaces quam humor et siccitas. XV. 226. frigoris auctor cur sol. XV. 87. XVI. 430. ejus in corpora effectus. IV. 340. frigoris vehementioris effectus in corpus humanum. VI. 850. symptomata, sub quibus mors sequitur. ibid. ambientis in corpus effectus. XVII. A. 32. XVII. B. 36. 802. frigoris superantis effectus qui. XV. 369. frigus nulli functioni utile. VII. 261. XV. 267. quibusnam partibus sit inimicum. XVII. B. 803. aquae inest. XV. 51. arteriarum constrictiones adducit. IX. 248. functionibus animae adversatur obstatque. IV. 787. insitum calorem auget. VII. 5. comatis causa. XVII. A. 540. convulsionem gignit. XVI. 651. frigore valido densatur cutis. VI. 219. frigus dolorem concitat. VII. 116. febris causa. VII. 279. ex frigore febres cum stipatione sunt. X. 667. frigoris usus in haemorrhagiis. XVII. B. 36. frigus absolutum halitum non facit. VII. 239. quemnam effectum in humores exerceat. XVI. 9. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. morbi sedem indicat. XVII. B. 718. frigoris morbosi causa triplex. XI. 719. frigus nervorum distensionem excitat. XVIII. A. 693. oculorum dolores excitat. XVII. A. 94. frigoris in thoracem et pulmones effectus. XVII. A. 43. frigus torporem inducit. VII. 109. recens quos afflixit, segniores ad motum sunt. VI. 130. ex frigore segnities. X. 930. frigus, si cum humiditate multa accesserit, somnolentas et soporosas affectiones constituit. VIII. 162. frigore stipatio accidit. X. 601. frigus validum causa tremoris. VII. 601. immoderatum unitatem solvit. VII. 745. externum causa vasorum finium constipationis. X. 746. a fri-

G.

fuisse docet. XVIII. B. 567. et quonam cum successu eam gesserit, docetur. XIII. 574. in praesagiendis et curandis morbis summus. IX. 636. docuit, quomodo respiratio et vox fieret. XIV. 627. pulsus definitio. VIII. 714.

Galenus nullam sectam professus est. V. 43. siticulosus aliquando ex aestivo itinere comperit nullam contra sitim utilitatem ex vini veteris meracioris potu. XV. 736. exprobratio *Thessali*. X. 8. exprobrat *Xenocratem*, de urinae, stercoris, seminis hominis et animalium usu medico scribentem. XII. 249—251. ex Coele Syria crustaceos lapides nigros apportavit, iisque ad varios morbos usus est. XII. 203. in Cyprum profectus est, ut inde metalla varia deportaret. XIV. 7. in Cyprum navigavit videndorum, quae in ea sunt, metallorum gratia, et Syriam cavam Palaestinae partem bituminis et aliorum inspiciendorum, deinde in Lemnum quoque, ut videret Lemniae terrae praeparationem. XII. 171. et edoctus est, istam a vulgari opinione longe recedere. XII. 173. in Germaniam proficisci recusavit. XIX. 18. iter in Lemnum, Cyprum, Palaestinam Syriam fecit, ut ibi vim cognosceret Lemniae sphragidis, pompholygis, opobalsami et lycii indici. XII. 216. in Lemnum navigatus est, ut Lemniam terram sibi compararet. XIV. 8. Romam perventus *Eudemi* peripatetici philosophi morbi exitum praedixit. XIV. 605 sq. in Christianos et Judaeos acerrimus. VIII. 579. post trigesimum et secundum annum Romae degebat. XVIII. A. 347. Romae et praedictiones et curationes magna laude dignas molitus est, sed magnam quoque invidiam reliquorum medicorum sibi contraxit. XIV. 625. ex Roma in patriam reditus, ejusque ab imperatoribus revocatio. XIV. 648. explicatio antidoti *Philonis*. XIII. 267. antidotum hecatontamigmaton. XIV. 155 sq. medicamentum aridum ad tuendam oculorum valetudinem. XII. 727. ejus usus. XII. 729. catapotium ad tussim. XIII. 64. ad stomachicos compositio ex succo malorum cotoneorum. XIII. 176. confectio aceti squillitici. XIV. 567. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 43. confectio vini scillitici. XIV. 569. emplastrum acerum h. e. sine cera. XIII. 759. emplastrum barbarum. XIII. 560 sq. emplastrum ex chalcitide. XIII. 375. emplastrum gilvum ex metallicis. XIII. 519. emplastra ad ulcera maligna. XIII. 752—762. emplastrum viride. XIII. 469. malabathrinum ad dolores oculorum et affectus in declinatione. XII. 756. medicamentum ad ani prolapsum. XII. 313. opobalsamum e Palaestina Syria sibi comparavit. XIV. 7. theriacae vires in gallis expertus est. XIV. 215. *Antonino* theriacam praeparavit. XIV. 64. itemque *Severo*. XIV. 65. vigiliarum remedium lactuca erat. VI. 626.

Galeni liber de libris propriis. XIX. 8 sq. causae cur hunc conscripserit. ibid. enumerat opera a se conscripta. I. 407—412. quo ordine sua opuscula legere suadeat. XIX. 49 sq. de affectibus partium corporis se scripturum promittit. XI. 124. de anatome *Hippocratis* scripsit. IV. 154. anatomicas administrationes quando scripserit. XIX. 20. de administratione anatomica librorum conspectus. XIX. 23 sq. scripsit librorum anatomicorum *Marini* XX epitomen in II libris. XIX. 25. *Lyei* librorum anatomicorum epitomen duobus libris. XIX. 25. de animae speciebus librum scripsit. IV. 701. de animi peccatis et perturbationibus scripsit. XVI. 335. scripsit de bonitate et vitio succorum. XVI. 48. de comate librum scripsit. XVI. 705. commentarios de consuetudinibus scripsit. IV. 768. librum scripsit de conjectura et signo. XV. 420. libros duos scripsit de definitionibus. VIII. 764. commentatus est secundum librum *Aristotelis* de demonstratione. VIII. 765. de demonstratione commentarios scripsit. VII. 671. scripsit de demonstratione et de *Asclepiadis* placitis. XI. 257. de dissectione *Hippocratis* scripsit. IV. 537. scripsit de dissensione, quae in anatomis est. III. 463. de *Erasistrati* anatome libros III. scripsit. XIX. 13. commentaria scripsit in *Erasistrati* librum de sanguinis sputo. XVIII. A. 570. scripsit librum: nullum errorem esse commissum in eo aphorismo, cujus initium est: crescentes plurimum habent innatum calidum. XVII. B. 203. de medica experientia scripsit. XIX. 16. de bono corporis habitu. VI. 13. scripsit librum sub titulo: quod etiam

in aliis operibus *Hippocrates* eandem habere opinionem quam in libello de natura hominis videatur. XV. 107. commentarium scribere voluit, in quo qui veri quique spurii *Hippocratis* libri sint, exponeret. XVI. 3. scripsit de *Hippocratis* dissectione. VII. 851. scribere librum voluit: quod recte ab *Hippocrate* dictum sit, contrariorum contraria esse remedia. XVII. A. 914. libros de *Hippocratis* anatome et *Erasistrati* absolvit, cum *Boëthus* Romae adhuc degeret. II. 216. quo tempore libr. VI. de *Hippocratis* et *Platonis* decretis scripserit. XIX. 15. scripsit de *Hippocratis* anatome libros VI. XIX. 13. scripsit ignoratorum *Lyco* in dissectionibus commentarium. XIX. 22. scripsit de marasmo. VI. 357. jam ante libros, qui nunc de compositione medicamentorum per genera exstant, priores eorundem libros scripserat, sed cum aliis in apotheca, quae ad viam sacram est, relicti intercidere, quum Pacis delubrum totum et ingentes Palatii bibliothecae incendio delerentur. XIII. 362. quid in iis contentum fuerit, exponitur. XIII. 363 sq. scripsit librum de fine medicinae. XV. 421. magnum opus de universa curandi ratione conscribere voluit. XI. 145. de moribus commentarium scripsit. V. 27. de dubiis motibus scribere voluit. III. 808. librum de recto nominum usu scripsit. V. 214. librum de medicis nominibus scripsit. VII. 45. scripsit de medicis vocabulis. XV. 7. scripsit nominum atticorum expositionem in 48 libris. XIX. 61. de arte opsonandi scripsit. VI. 670. de plenitudine scripsit. VI. 238. scripsit de pulmonis et thoracis motu, dum Smyrnae erat. XIX. 17. scripsit librum de dignoscendis oculorum affectibus. VIII. 229. de oculorum morbis scripsit. X. 943 sq. dignotionis affectionum, quae in oculis sunt, librum parvum juveni oculos curanti. XIX. 16. de Thucydidis peste scripsit. VII. 851. de plenitudine. XI. 257. quae opera de pulsibus scripserit. VII. 310 sq. opus scripsit in *Archigenis* commentarios de pulsibus. VII. 365. VIII. 685. IX. 381. de respirationis causis scripsit. V. 236. ad *Salomonem* medicorum principem opus scripsit. XIV. 389.

Galenus cur librum scripserit de optima secta. XIX. 51. liber de sectis ad eos qui introducuntur, quibus sit legendus et quae contineat. XIX. 12. de optimo corporis nostri statu scripsit. VI. 13. librum de theriaca dicat *Pisoni*, Andromachum commendat, et causam operis conscribendi aperit. XIV. 210. scripsit de *Themisonis* et *Thessali* secta. XI. 783. de thoracis et pulmonis motu tres commentarios adolescens exaravit. II. 217. summa libri de thoracis et pulmonis motu. V. 236. scripsit librum *Thrasybulus* inscriptum. VI. 12. commentarium in *Timaeum* scripsit. XVI. 48. commentaria scripsit in vanam opinionem de urinarum secretione. V. 130. librum scripsit de urinis. XVI. 21. cur de usu partium opus scripserit. III. 20 sq. librum primum de usu partium quando scripserit. XIX. 15. de usu partium quando opus scripserit. XIX. 19. scripsit de attenuante victu. VI. 409. 762. XI. 303 sq. XVII. B. 465. item de vivis dissecandis, de mortuis, de respirationis causis et de voce. II. 217. scripsit de vivorum dissectione. VIII. 140. de voce scripsit. V. 236. vulvae dissectionis parvum scripsit librum obstetrici cuidam, et quo tempore. XIX. 16. (Conferatur ceteroquin de vita *Galeni*, ejus rebus gestis et scriptis, tam genuinis quam spuriis et deperditis, quorum tamen tituli passim in ejusdem operibus leguntur, historia literaria Cl. *Galeni*, primo volumini hujus editionis praefixa.)

Γαλεοὶ et *γαλεώνυμοι*, pisces e genere mustelorum. VI. 727.

Galerita, vide Alauda.

Galexia piscis ex genere est mustelorum. VI. 727. mollem carnem habet. VI. 727.

Γαλιάγκωνες quinam dicantur. XVIII. A. 394. 609.

Galla, vires ejus medicinales. XII. 24. ejus adhibendi ratio in diversis morbis. XII. 25. gallae quomodo differant a myricae fructu et cortice. XII. 80. galla medicamentum potius quam cibus est. XI. 650 sq. summe adstringens est. XI. 591. adstringentem saporem habet. XI. 632. ad ulcera interna. X. 298. ulcera non glutinat. XI. 440. ei succedanea. XIX. 732. immatura ad haemorrhagias. X. 329. immatura modice siccat. X. 199.

H.

turae in morbis signa. VIII. 21. criticam qualis pulsus indicet. IX. 536. haemorrhagiae ex contrario malae. XVI. 782. copiosa quibus est nigrorum dejectio et alvi contentio, hi sanguinem profundunt alvo dolentes. XVI. 802. frequentes quibus sunt, iis procedente tempore alvus male afficitur, nisi urinae concoctae fuerint. XVI. 796. vehementes in judicatoriis perfrictionibus pessimae. XVI. 797. copiosas ferre non possunt, qui septentrionem inhabitant, nec qui Aegyptum aut meridionalem plagam, optime autem, qui medii his sunt. I. 90. ex ventriculo quibusnam certo tempore fiat. X. 513. delirium aut convulsio inde orta malum. XVIII. A. 109. in ulceribus vehementer pulsantibus oborta malum. XVIII. A. 120. abortus causa. XVII. A. 635. ex ore aut naribus animi defectus causa. XI. 47. convulsionum causa. XVI. 777. ex copiosa convulsio aut singultus, malum. XVII. B. 786. extenuationis causa. XVII. B. 84. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. hydropis causa. XVII. B. 503. maciei causa. XVI. 289. haemorrhagiam e naribus futuram quinam pulsus indicet. IX. 505. ex haemorrhagia animi deliquii cura. XI. 50. haemorrhagia medetur lienis tumori, et solvit hypochondriorum contentiones. XVII. A. 421. per diapedesin difficile curatur. XIX. 457. ex arteriis difficilius quam ex venis sanatur. XIX. 457.

Haemorrhagiae: cura eo peragenda, ut aut non amplius confluet sanguis, aut quod occlusa divisio erit, aut etiam utroque simul. X. 326. ad contrarium per communes venas avertimus. X. 926. difficulter curantur in locis ventis subjectis. XVI. 399. ex vase laeso citissime sistitur vase transversim secto. II. 681. in haemorrhagiis internis remedia quae extrinsecus adhibentur, ut adstringentia et frigida, *Galenus* non probat. X. 331. haemorrhagiae, quae ex profundo erumpunt, quomodo curandae. X. 327. haemorrhagiae ex abundantia sanguinis, indeque orta vasis ruptura, cura. X. 313. in haemorrhagia sanguinis detractio quando sit secundum *Hippocratem* utilis et quando non. XVI. 480. haemorrhagiae per diapedesin cura. X. 332. ad haemorrhagias erosione factas arnoglossi succus. X. 329. ex erosione putrescentis alicujus ortae, escharotica et cauteria ignita requirunt. X. 324 sq. haemorrhagias pulmonum supprimere quidam prodiderunt lactis leporini coagulum. XII. 274. ad haemorrhagiam ex vulnere optimum remedium. X. 320. haemorrhagiae ex vulnere quomodo sistantur. X. 314. haemorrhagias vulnere sistendi modi mechanici. X. 317. ad haemorrhagias ex vulnere remedia. XIV. 339.

ad *Haemorrhagias* omnes remedia parabilia. XIV. 443. 535. 543. haemorrhagias juvat radix acanthi albae. XI. 819. secundum quosdam sistit acetum propter caliditatem. XI. 415. sistit andrachne portulaca. XI. 831. sistuntur animi deliquio, revulsione, derivatione et refrigeratione. X. 327. anodyna potio. XIII. 95. *Asclepiadis*, *Lucii* praeceptoris medicamentum. XIII. 857. aster stomachicus vino myrtite dissolutus. XIII. 165. balneum calidum noxium. XI. 181. qua ratione cauteria sistant. XI. 415. haemorrhagiam *Galenus* suppressit aliquando cinere ex acerbis lignis. XII. 139. haemorrhagiam sistere referunt cinerem ranarum ustarum inspersum. XII. 362. ad haemorrhagias compositio. XIII. 77. 78. cucurbitula. XI. 321. haemorrhagiam sistit cornu cervi ustum. XII. 334. ad haemorrhagias *Dioscoridis* Tarsei medicamentum. XIII. 857. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. frigoris usus. XVII. B. 36. frigidum conducit. XVII. B. 812. sistunt gallae. XII. 25. flos gallii. XI. 856. haemorrhagiis accommodatis remediis miscetur gypsum. XII. 212. *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. alia. ibid. hypocisthis. XII. 27. idaeae radix. XI. 888.

ad *Haemorrhagias* isatis tinctoria illita. XI. 890. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. an sistat lichen? XII. 57. sistere potest Lysimachios. XII. 64. ad recentes mentha. XI. 883. sistit panacea *Herae*. XIII. 767. *Pelusiotae* compositio sicca cum aceto. XIII. 134. apte possunt imponi partibus iis affectis folia Perseae. XII. 97. sistit polygonum. XII. 105. pyrites. XII. 200. refrigerantia simul et adstringentia remedia. XI. 838. Samia terra. XII. 178. Sideritis. XII. 121. spongia usta. XII. 376. spon-

storia *Dealcis* uxoris ex tertio epidemiorum. VII. 841. primus et tertius epidemicorum soli putantur ab *Hippocrate* scripti, ut emitterentur. XVII. A. 796. secundus, quartus et sextus ab aliis ipsius *Hippocratis* putantur. VII. 854. quidam a *Thessalo* conscriptos quinque libros putant, duos esse magni *Hippocratis.* VII. 855. epidemiων librum 2, 4 et 6 *Thessalum Hippocratis* filium scripsisse quidam putant. VII. 890. epidemiων liber secundus, quartus et sextus an *Hippocratis* sit aut ejus filii *Thessali*, ambiguitur. IX. 859. quintus et sextus spurii putantur. XVII. A. 796. quintus junioris *Hippocratis* habetur, *Draconis* filii. VII. 854. sextum de popularibus *Thessalum* conscripsisse ajunt. XVII. A. 796. liber VII. manifesto spurius, recentior et interpolatus videtur. VII. 854. de *Estymargi* ancilla historia. VII. 602. in exolutis fausto cum successu excandescentiam concitare consuluit. XIV. 252. febrium divisio. VII. 274. ejus filii duo. XV. 110 sq. filios habuit *Thessalum* et *Draconem.* XVI. 5. 625. foetum masculum breviori tempore effingi ac formari dicit, foeminam longiori. IV. 631. quonam in stadio foetum genituram vocet. IV. 542. in quo foetum. ibid. et quo puerum. IV. 543. foetus sex dierum observatio. IV. 653. commentarius ad hunc locum. IV. 655. de fracturis capitis integrum librum scripsit. X. 444. de vi frictionum sententia. VI. 93. de glandularum natura librum scripsit, qui tamen non exstat. XVIII. A. 379. liber de glandularum natura, qui exstat, spurius est. XVIII. A. 379. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. tempore homines non luxuriose vivebant. XVIII. B. 463. dicit: ego vero dico, si homo unum esset, haudquaquam doleret. I. 247.

Hippocrates contra eos, qui hominem solum sanguinem, aut unum aliud quodvis dicerent, pugnavit argumentis. XVI. 34. librum de humoribus cur genuinum non esse quidam statuant. XVI. 66. humores quatuor, sanguinem, pituitam et bilem utramque generandi hominis elementa accipit. I. 494. 506. liber de humoribus: Auctorum de genuitate hujus libri dissensio. XVI. 1. aquosum humorem nutrimenti vehiculum vocat. III. 272. quatuor humores secundum naturam in nobis esse demonstrat. V. 686. duas hydropis species accipit. XIV. 746. quid vocet hypopion. XII. 804 sq. apud eum κέρχνος et ῥέγχος idem significat. VII. 924. lac menstruo germanum vocat. IV. 177. lienteriae definitio. XVIII. A. 8. opera de luxat. et fracturis quidam conjuncta fuisse putant. XVIII. B. 323. lysin etiam crisin vocat. IX. 864.

Hippocrates docet, cur manus in digitos sit divisa. III. 22. medicinae definitio. XIV. 687. XIX. 350. multa de medicamentorum usu passim scripsit. XI. 795. medicamentorum modos et vires cognovisse, necessarium ducit. XIV. 228. omnem ad medicationem viam aperuit. X. 632. medicinae rationis initium primum natura est. XIV. 677. medicum vocat naturae ministrum. XV. 309. ejus methodus. XV. 102. liber de morbis a *Dioscoride Thessalo* adscribitur. XVII. A. 888. morborum secundum eum differentiae. XIX. 388. morbi acuti definitio. XIX. 388. quales morbos acutos vocet. VII. 937. libros morborum vulgarium non ἐπιδημιῶν, sed ἐπιδημίους inscribendos censet *Galenus.* XVII. A. 797. quasnam morborum omnium causas accipiat. XIV. 728. omnes morbos ulcera esse dicit. VII. 745. librum scribere promittit de singulorum acutorum morborum curatione. XV. 705.

Hippocrates naturam justam vocat. IV. 264. naturam perpetuo laudat. XV. 309. de natura humana librum quidam non genuinum esse putant. XV. 9. ejus libri contenta enarrantur. ibid. et sq. prima pars sane *Hippocratis* est. XV. 11. *Plato* genuinum statuit. XV. 12. librum de natura hominis esse genuinum *Platonis* testimonium. XV. 104. libri de natura hominis pars posterior non *Hippocratis* esse videtur. XV. 108. finem libri de natura humana non *Hippocratis* esse docetur. XV. 172. duas habet oculi membranas. XIV. 711. libri de officina medici summa. XVIII. B. 632. *Gnosidici* filio adscribunt quidam librum de officina medici. XVIII. B. 324. sententia, in toto corpore omnia organa compati, lustratur. III. 17 sq. os, stomachum et ventriculum alimenti principium accipit. V. 280. 281. ossa cribriformia spongiosa

rus non augetur, et altero brevior redditur. XVIII. A. 394.

HUMIDA quae corpora dicantur. I. 539. et calida quae sunt, eorum substantia celerrime in ambientem dissipatur. X. 657. conducunt humidis. VI. 394. putrescunt facile. VII. 287.

Humidae nostri corporis partes quae. XIX. 357.

Humidi humida alimenta postulant. VII. 258. maxime, maxime sunt longaevi. VI. 400. ad succos corporis digerendos sunt propensi. X. 626.

Humidiora omnia causae pituitae accumulationis. XIX. 488.

Humidis autumnus aquilonius et siccus conducit. XVII. B. 594. quaenam cataclysmata conducant. XV. 199.

HUMIDITAS abundans longos profundosque somnos efficit. VIII. 162 sq. redundans ab *Hippocrate* πλάδος plerumque vocatur. XVII. A. 105. alimenti vehiculum. XV. 416. non cibus est, sed cibi vehiculum. XV. 666. copiosior, quibus intus enutrita corpora, quae circa articulos sunt, humectarit, his artuum capita facile exiliunt. IV. 4. immoderata causa cataphorae. XV. 741. quando sit convulsionis causa ducenda. VIII. 173. putredinem adjuvat. XVII. B. 582.

Humiditatis aëris in corpus effectus. XVII. A. 32. XVII. B. 574. utilitates et noxae. VII. 261. ex diutina desidia cura. VI. 227.

Humiditati, ex nimio potu sicca frictio. VI. 230.

Humiditatem in superiore ventre gignit vinum aquosum, praeter morem epotum. XV. 575.

Humiditates absorbet malagma poterium. XIII. 258. sunt ad nutritiones accommodatissimae. XVI. 267. in corde nocent ejus facultati. IX. 245. corporis quomodo emendare conveniat. VI. 226. ex immodico vini usu emendatio. VI. 227.

Humidum vario modo definiri potest. I. 553. id quod aqueum. VII. 678. in aqua et aëre est. I. 538. sano vicinum non est. X. 278.

HUMOR et succus non idem est. XVI. 23.

Humores quatuor elementis respondent. XVI. 23. quatuor *Hippocrates* accipit, qui ad ortum, alimentum incrementumque corporis nostri faciant. I. 494. 506. V. 128. quatuor secundum naturam in nobis esse *Hippocrates* demonstrat. V. 686. in quolibet animali sanguineo sunt quatuor universales. XII. 275. humani quatuor, sanguis, pituita, bilis utraque et flava et atra. XIV. 696. 726. sunt, qui unum solum secundum naturam esse confirment. XV. 34. quatuor esse in corpore ab invicem distinctos monstratur. XV. 65. quatuor ad morum idoneorum generationem conducunt. XV. 97. quatuor in nobis sunt secundum naturam. XV. 242. ex quibus animal constituitur, quatuor dantur. XIX. 363. corporis animalis qualis. XIX. 486. qui in animantibus et stirpibus consistunt, elementis efficiuntur. XV. 226.

Humores id in animalibus sunt, quod in mundo elementum, et in anno tempestas. XIX. 484. omnes in venis et arteriis continentur. V. 119. omnium generatio calido fit. II. 89. animalium, eorum usus in arte medica. XII. 253. humor aëri inest. XV. 51. humorum aequalitas et symmetria sanitatem efficit. XIX. 491. humores ex alimento alterato generantur. XV. 278. humorum alteratione fit morborum concoctio. XVI. 73. humores animae actiones alterant. VIII. 191. medicamentis attenuandi sunt, ubi eorum exspectanda est concoctio. XVI. 64. attenuat vinum scilliticum. XIV. 569. attenuatus halitus est. VII. 122. ad humorum bonitatem conferunt vina fulva. X. 837. humor in cerebro frigidus insensibilitatem et immobilitatem, calidus perpetuum motum efficit. X. 929 sq. humorum, qui e cerebro per palatum et nares defluunt, conditio in diversis morbi stadiis. VII. 447. humores calorem extinguunt, si perspirationem obstruant. X. 845.

Humores varii sunt et coloribus et facultatibus. XV. 274. a forma naturali recedentes, coloris mutationis causae. XIV. 449. humorum color, ubi non reflui sunt humores, similis efflorescit. (*Hippocrates.*) *Galeni* de genuitate hujus dictionis dubitatio. XVI. 4 sq. diversorum colores. XIX. 490. conditionis index somnus. XVI. 220 sq. congeries tubercula procreat. XVII. A. 431. in humorum constipationibus animalia ob putredinem febribus tentantur. VII. 287. humores contenta vocat *Hippocrates*. VII. 597.

humorum copia pro anni temporibus variat. XV. 91. copia causa abscessuum. VI. 288. copia variorum symptomatum causa. XVI. 115. copia vacuationem postulat. XI. 261.

Humores propter humiditatem facillime corrumpuntur. XV. 296. crassitudo vel lentor obstructionis organorum causa. VII. 222. qui ad cutem vergunt, per cutem esse evacuandos *Hippocrates* censet. XVI. 159. per cutem discurrentium affectus horror est. XVI. 166. humorum decubitus quid sit. XVII. A. 421. defluxio causa tumorum. XVI. 299. differentiae quoad consistentiam. XIX. 490. quoad saporem differentiae. XIX. 489. differentiae eorum, qui in abscessibus occurrunt. X. 985.

Humores diffundit lotio calida. XV. 203. et vinum meracius. ibid. digerunt et discutiunt remedia penitus calida et tenuia. XI. 594. discutiunt medicamenta pus moventia. XI. 722. ad humores discutiendos quaenam aetas et qui coeli status propensi. X. 625. qua ratione dolores gignere possint. XV. 63. dolores ex humoribus sex modis fiunt. XVI. 54. effusi intro non sunt revellendi, sed ejectionum viae siccandae sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 158. humorum evacuatio, qui sua qualitate molesti sunt, purgatio est. XVI. 106. evacuatio accuratissima quomodo fiat. XVI. 105. evacuatio per picram ex aloë optima. XIII. 131. humores evocans emplastrum. XIII. 932. expressorium emplastrum. XIII. 932. extrahit emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. valenter ex alto extrahit et crassos digerit viscum. XI. 888. humorum fermentationem qualis urina indicet. XIX. 600. fluxio tumoris organorum causa. VII. 222. fusio causa gravissimae pleuritidis. XVII. B. 424.

Humores per halitum digerunt aquae calidae. VI. 183. humorum in hepate noxiorum vacuationis viae. XVII. B. 440. humores humectat et mediocriter incidit vinum aquosum. XV. 642. qui in jecoris venis sunt, per urinas evacuantur. XV. 323. tardius ignem concipiunt a succenso spiritu. VII. 277. facile immutantur. XIX. 487. impactos scarificatio dissipat. XI. 322. pro eorum inclinationibus evacuationem instituendam esse, *Hippocrates* praecipit. XVI. 62. quando se in intimas partes recipiant. XVI. 9. intro ferentia momenta. XVI. 75. humorum loci ortus, permansionis et motus. XIX. 489. maturationes foras aut intro repunt. XVI. 68.

Humores morborum causae. V. 678. morborum causae sunt, si quantitate excedunt et in qualitate alterati sunt. XV. 242. XVIII. A. 260. morbi hi ex robore vel imbecillitate facultatis expultricis ortum habent. XV. 126. eorum in mores influxus. XIX. 492. ad aptos mores gignendos sunt accommodati. XVI. 317. qui in muliebri corpore abundant, menstruorum color indicat. XVI. 15. ex humorum multitudine animi deliquii cura. XI. 53. humorem ex naribus excretum tenuem crudum veteres gravedinem vocant. XVIII. B. 180.

Humores oculi. XIV. 712. oculi colore mutati visus hallucinationes efficiunt. VII. 99. si pauci sunt, et virium adest imbecillitas, somnus salutaris est. XVI. 166. ad humores in pectore residentes. XIV. 512. 580. humorum plenitudo in corpore gravitatis sensum provocat. VII. 533. plenitudinis indicium sudor copiosus calidus aut frigidus. XVIII. A. 176. primum et elementarem quidam pituitam ducebat. XV. 69. humores ut procreentur, elementa inter se mutantur. XVI. 37.

Humores e pulmonibus ac thorace sputis expectorant. VI. 611. humorum pulsus. XIX. 641. humores qua varia via purgentur. XVI. 264. per purgationem statim subire mutationem, ut *Asclepiades* Bithynus retulit, verum non est. XIV. 223. qualitate molestorum vacuatio purgatio vocatur. XVII. B. 358. reciprocatio eorum fit ex animi pathematibus. XV. 275. rigores per circuitus recurrentes, ex crassis aut viscosis humoribus natos, sanat agarici radix. XI. 812. ex humoribus similaria quaeque gignuntur. I. 481. humores singulos singulis anni temporibus dominari, testimonia. XV. 99. singulus in quolibet anni tempore superat. XVI. 292. humorum substantia inter tenuem et crassam media. VII. 278. humores supervacaneos gustus indicat. XVII. B. 278. humorum translationes in acutis quid denotent. XV. 844. humores vacuandi methodus. XVII. B. 481. vacuatio

I.

K.

L.

cutis eorum cum musculis subjacentibus admirabilis commixtio. III. 745. causa hujus rei. III. 746. oris absque osse moventur. IV. 378. eorum musculi. XVIII. B. 930. num verum, utrumque labium a duobus musculis moveri. II. 434. musculorum insertiones et actiones. III. 915. octo sunt eorum motus. III. 916. quatuor sunt ad ea pervenientes musculi. III. 914. et cur. III. 915. musculi cur parvos et minus duros nervos accipiant. III. 733. una cum buccis moventes musculi. II. 421. 423. evidentius in senio contectis et nuper natis animalibus conspiciuntur. II. 425. quandam mixtionem substantiae fungosae in se habent. II. 431. quibusnam musculis moveantur in latera, deorsum, sursumque. II. 432. unde nervos habeant. II. 432. 433. crassa sunt in elephantiasi. VII. 29. saepe convulsione tentantur. VIII. 170. ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessaria. XVI. 204. mutilata loquelam laedunt. VIII. 272. perversio in febribus letale signum. XVII. B. 729.

Labia perversa, livescentia aut pallida malum. XVIII. B. 54. si pervertantur in febre non intermittente, mors proxima est. XVIII. A. 190. resoluta, suspensa, frigida et alba letale. XVIII. B. 54. restitui possunt. X. 1014. ad labia scissa remedia parabilia. XIV. 530. animalium viscida sunt et glutinosa. VI. 773. ad vocem articulatam faciunt. VIII. 272. pudendi muliebris, utilitas. IV. 223. ad labiorum rimas. XIV. 424. altiores scissuras. XIV. 424. deorsum trahentes musculi. XVIII. B. 931. inferius agitatum aliquando crisin denotat. IX. 614. inferius agitatum, crisin per vomitum indicat. IX. 758. inferius agitatum decretorium signum. XVII. B. 396. inferioris concussio morsum in ore ventris vehementem denotat, et signum est vomitus acrium humorum. XV. 602. inferius si quatiatur, futurus vomitus indicatur. XVI. 229. inferius interdum concutitur ventris ore ad vomitum concitato. XVI. 572. XVIII. B. 286. superius sursum trahentes musculi. XVIII. B. 931.

Labor qua significatione apud *Hippocratem* occurrat. XVII. B. 260. apud *Hippocratem* interdum sensum significat. V. 636. motus et exercitatio num idem. VI. 85. consuetus facilius fertur quam inconsuetus. XVII. B. 552. immodicus cor exsiccat. IX. 388. multus biliosum vel melancholicum succum generat. VI. 249. ex labore ad quietem qui transeunt, his *Hippocrates* pauciora ingerere praecipit. XV. 620.

Laborantes aegroti vocantur. X. 91.

Labores articulis et carnibus conveniunt. XVII. B. 260. aversantur pueri. V. 459. cibos praecedant. VI. 84. intempestivi qui dicantur. XV. 902. qui cum multo sudore fiunt, crassius, qui sine sudore, tenuius excrementum generant. VI. 250. qualia excrementa gignant. VI. 249 sq. gignit, quicquid per vim aliquid facit. XVI. 118. a laboribus convulsio ab ariditate oritur. VIII. 172.

Labores gravidarum, definitio. XVII. A. 448. tertio et quinquagesimo die, et centesimo sexto oriuntur secundum *Hippocratem*. XVII. A. 447. menstrui in gravidis tertio, quinto, septimo, nono mense et secundo et quarto fiunt secundum *Hippocratem*. XVII. A. 447. ad partum octimestres magni, toleratu difficiles et periculosi. XVII. A. 452.

Lac, ejus proprietates, facultates et usus. XII. 263. quale optimum. XII. 265. non est animantibus, quae non concipiunt, quae concipiunt, lac habent. XI. 165. et sanguis inter se comparantur. I. 495. ut abundet remedia. XIV. 562. in sanis, nisi probe concoquatur, acescit aut in nidorem abit. XVII. B. 873. frequenter aliis acescit, aliis in nidorem vertitur, priusquam probe concoquitur. XI. 491. acescit potius quam amarescit. XI. 677. aestate citius acescit, quam hieme. XI. 666. acidi vires et noxae. VI. 689. adest, quum movetur foetus. XVII. A. 455. ut alimentum. VI. 681. et sanguis alimenti redundantia. XV. 399. est utile alimenti excrementum. XV. 399. alimentum est iis, quibus secundum naturam est, aliis minime. XV. 393. cito, et duplici quidem ratione alteratur. XVII. B. 872. ubi cruditatem in ventre perpatitur, duplicem subit alterationem. XI. 678. quale magis et quale minus alvum subducat. VI. 682. nunquam amarum efficitur. XI. 677. ad lac attrahendum et crean-

nam tollat cibi paucitas. XVII. B. 78. lassitudines sistit in morborum principiis emplastrum aniceton. XIII. 878. quaenam frictio maxime conducat. XI. 532. magis eam aufert frictio ex oleo quam sicca. XI. 507. ubi mollibus frictionibus vel balneo emollito corpore lassati quiescunt, a tactu voluptatem percipiunt. VII. 124.

Lassitudo: sensus ejus fugatur hyssopo in mulso cocto. VI. 279. cur in ea inunctio cum oleo admodum sit utilis. XI. 531. lassitudines externis partibus ingruentes solum oleum curat. XIII. 1007. ad lassitudinem medicamentum ex populi floribus. VI. 288. lassitudinem ex labore quies statim solvit. XVII. B. 552. ad lassitudinem vehementem unguentum gleucinum. VI. 220. in iis crudus humor ubi est, vomitus ne imperetur. XVI. 75.

Lassitudo: variae ejus species quoad causas. XVII. B. 697. inflammata qualis. XIII. 5. inflammata, quae in summis arteriae asperae musculis consistit, quomodo generaliter tractanda. XIII. 10. inflammatoria fit ex cacochymia simul et plenitudine. XVII. B. 459. cum inflammationis specie largam sanguinis detractionem cupit. XVI. 266. phlegmonosae cura. VI. 296. tertia, hujus a reliquis differentiae. VI. 200 sq. tertia cum sensu phlegmones unde oriatur, effectus, quibus accidat: VI. 199. sanationis tres scopi. VI. 200. quarta species est, quum musculi supra modum siccantur, adeo, ut squallens contractumque corpus appareat. VI. 194. quarta quibus, et unde accidat. VI. 201. cura. VI. 202. *spontanea* secundum *Hippocratem*. VI. 237. spontanea qualis. XVII. B. 459. 698. tres ejus reperiuntur differentiae. XVII. B. 459. spontanea morbos denunciat. I. 187. VI. 235. XVII. B. 124. 459. tensiva spontanea qualis et quomodo fiat. VII. 178. ejus sequelae. VII. 179. *tensiva* unde fiat. XVI. 592. nunquam delirium portendit. XVI. 593. tensiva fit ex plenitudine. XVII. B. 459. cum tensione plethoris subvenit. VI. 237. tensiva abundantiam aliquam indicat, quae animalis solidas partes distendit. VI. 295. cum tensione quibus accidat. VI. 198. speciei secundae (cum sensu tensionis) remedia. VI. 198.

Lassitudo ulcerosa unde oriatur. VI. 192. VII. 178. ejus symptomata. VII. 179. ulcerosa ex cacochymia fit. XVII. B. 459. ulcerosa fit ob mordaces acresque humores. XVI. 592. falluntur, qui plethorae sobolem judicant. VI. 238. ulcerosae symptomata. VI. 236. causae. VI. 237. sensus tensionis unde oriatur. VI. 192. sensus contusionis aut phlegmones unde. VI. 193. ulcerosa laborat corpus in febre ardente propter ichorum acrimoniam. XV. 738. ulcerosa in quaenam corpora incidat. VI. 195. ejus remedia. VI. 195 sq. ulcerosae cura. VI. 245. ulcerosa complicata per succorum crudorum in solidis partibus copiam, quibus accidat. VI. 279. cura. VI. 280. victus ratio. VI. 281. ulcerosae cum succis crudis in toto corpore complicatae cura. VI. 292.

Latentium et apparentium judicium diversum est. I. 108.

Latera si calent dum extrema frigent, malum. XVIII. B. 119. quibus intenta sunt, ii purgandi non sunt. XV. 900.

Lateris sinistri et dextri analogia. V. 786. XVI. 29 sq. aestus dolorosus signum est phlegmones. XVI. 649. cruciatum fugavit arteriotomia. XI. 315. deligatio. XVIII. A. 817.

Lateris dolores cum febre sed sine sputis, quomodo a pleuritide differant. VIII. 327. dolor morbus hyemalis. V. 694. dolorum causae quaedam. XV. 867. dolor in pleuriticis quomodo oriatur. XV. 516. dolores fiunt ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. 719. dolor fit ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. dolor ex lochiorum retentione perniciosus. XVI. 669. doloris acuti causa tumor vulnerum evanescens. XVII. A. 459. dolor rarus quando gignatur. XVI. 558. dolor rarus delirium num significet. XVI. 558. dolor ex sputis biliosis, si absque ratione evanuerit, in furorem aguntur. XVI. 716. dolorum cura. XV. 857. ad lateris dolorem remedia parabilia. XIV. 523. 550. 559. dolorem, sive is per exordia, sive postea obortus sit, tentare calidis fomentis primum dissolvere, non dissentaneum est. XV. 514. sed prius molle quidpiam subjicere oportet. XV. 521. ad lateris dolores amygdala amara. XI. 828. balneum. XV. 719. bdel-

xus. XIX. 189. 299. in plantas, animalia et morbos influxus. XIX. 188. in terram nostram influxus. IX. 902.

Luna non modò aegris, sed etiam sanis, dies quales tandem futuri sint, potest praenunciare. IX. 911. si ad planetas temperatas steterit, salutares et bonos, si ad intemperatas, graves efficit. IX. 912. in bonam molestamve vitam futuram influxus. IX. 912. quum in tauro, leone, scorpio et aquario fuerit, in morbi alicujus initio, morbus pessimus; in ariete autem, cancro, libra et capri cornu levis. IX. 912. si in ariete est, et marti vel soli configuratur, quid aegro accidat. XIX. 533. quid si incipiat in uno signo cum aeger incipit aegrotare, et faciat conjunctionem cum sole, aeger morietur. XIX. 531. quid si est in tauro et Saturnus in ejus est quadrato vel opposito. XIX. 538. quid si est in geminis et Saturnus est cum ipsa. XIX. 541. quid si est in Cancro. XIX. 545. quid si est in leone. XIX. 548. quid si est in virgine. XIX. 552. quid si est in libra. XIX. 555. quid si est in Scorpione. XIX. 558. quid si est in sagittario. XIX. 560. quid si est in capri cornu. XIX. 563. quid si est in aquario. XIX. 565. quid si est in piscibus. XIX. 567.

Luodici regis compositio auricularis. XII. 626.

Lupa et canis procreare possunt animal mixtum. III. 170.

Lupinus. XIX. 768. quot siliquas et aereos habeat. XIX. 771.

Lupinus morbus, symptomata et cura. XIX. 719.

Lupinus edi potest: ejus facultates et usus. XI. 885. succi crassi est, et satis alit. VI. 791. mala gignit minima. XV. 877. lupini semen amarum et calidum est. XI. 646. lupinus agrestis, vires. XI. 886. lupini detergunt. XI. 745. lupinorum farina siccat. XI. 730. lupini, qui ex cerealibus cibis sunt, aquam amaram efficiunt. VI. 731. eorum ut alimentum multiplex usus. VI. 534. facultates. VI. 535.

Lupus piscis, quale alimentum exhibeat. VI. 714.

Lupi quomodo et mejant et cacent. XII. 295. dentes caninos plures cur habeant. III. 877. musculos temporales magnos et valde nervosos habent. III. 844. hepar utile hepaticis. XIII. 212. lien comedi nequit. V. 134. stercoris vires et usus. XII. 295. pro lupi stercore, canis stercus. XIX. 733. lupos interficit aconitum. XI. 820.

Lusciosis hirci agrestis bilem prodesse quidam scripserunt. XII. 280.

Luscitas, cura. XII. 802.

Lutum quid Graeci vocitent. XII. 165.

Lux offendit ophthalmia laborantes. III. 776. splendidissima deligenda est in operationibus chirurgicis. XVIII. B. 683. splendidissima quae. XVIII. B. 683. lucis duae species. XVIII. B. 678. artificialis et communis qualis. XVIII. B. 678. utriusque duplices usus sunt, aut ad lucem, aut sub lucem. XVIII. B. 679. directionis dignitas in morbis oculorum dignoscendis et curandis. XVIII. B. 679. 681. splendidae in oculos noxii effectus exempla. III. 775. lucem splendidam oculus non fert sine noxa. VII. 92.

Luxatio, (de singulis vide articulos, in quibus contingunt) definitio. XIX. 460. multum eas inter se differre docetur. XVIII. A. 665. luxatio et a causis externis et internis oritur. XV. 126. cuinam habitui corporis facilius aut difficilius accidat, et facilius aut difficilius reponatur. XVIII. A. 353. luxationes in utero jam fieri *Hippocrates* docet. XVIII. A. 670. luxationum causae. VII. 36. luxationes quando facile fiant secundum *Hippocratem*. IV. 4.

Luxatio, ejus modi diversi itemque repositionis genera. I. 269. 270. ad eas reponendas extensionem ante omnia requiri docetur. XVIII. B. 329. qua ratione natura illam prohibuerit. III. 42. luxationes palaestricae. XIV. 795. luxatio cur in articulis cubiti et carpi rarius quam in humero accidat. III. 161. luxationis vertebrarum causae. VIII. 246. vertebrarum cervicis effectus. VIII. 238. luxationis cura. XIV. 795. luxationum cum ulcere cura. XVIII. A. 711. ad eas curandas ossium cognitio maxime necessaria. II. 732. ad luxationes facit elenii radix. XI. 873. emplastrum. XIII. 547. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum *Herae*. XIII. 511. emplastrum nigrum ex aristolochiis. XIII. 782. empla-

M.

obtinere, diversas corporis partes et laedere et juvare, diversisque diversa convenire. XIV. 225. omnia os ventriculi laedunt; et quomodo corrigantur. XVI. 117. multa dicuntur secundum partem, cui maxime succurrunt. XI. 780. num, quemcunque humorem contigerint, eum in propriam ipsius speciem immutent. XI. 325. quae in pessis, fomentis etc. vulvae admoventur, duplici ratione agunt. XI. 769 sq. statim ab initio in inflammationibus propinata, quales effectus habeant. XV. 773.

Medicamenta abscessus maturantia. XI. 118 sq. adiantum. XI. 812. Aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. expressorium emplastrum. XIII. 932. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum Pamphilion. XIII. 447. emplastrum ex pipere album. XIII. 418. emplastrum sacrum. XIII. 778. mentha. XIV. 543. mentha cum polenta. XI. 883. theriaca. XIV. 219. sanguis ursinus. XII. 262. malagma *Lucii*. XIII. 969. emplastrum *Attalici* album. XIII. 423. thespesiana *Apollonii*. XIII. 67. thlaspi semen. XI. 886. isis. XIII. 774. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. malagma e baccis lauri. XIII. 259. malagma *Dioscoridis*. XIII. 968.

Medicamenta vehementer abstergentia. XIII. 499. (Singula vide sub ABSTERGENTIA medicamenta.)

Medicamenta acida tenuitate pollent corporis, sed perinde ut adstringentia refrigerant. XI. 636. medicamentum, quod tantum acidum est, omne id frigidum est. XI. 631. acidorum actio. XI. 785.

Medicamenta acopa, vide ACOPA.

Medicamenta acria, eorum actio. XI. 785. definitio. XI. 447. 453. 680. XII. 160. illita per halitum discutiunt. X. 969. eorum vires generales. XII. 161. quomodo ab amaris differant. XI. 685. acrium et amarorum discrimen. XIII. 769. calidiora sunt, quam amara. XI. 670. facultates. XI. 684. omnia calida sunt. XI. 682. 684. XV. 457. ignea sunt. XI. 785. aquam acrem reddunt. VI. 732. exiguum alimentum praebent. VI. 591. corpus parcius nutriunt. VI. 651. non solum linguam mordicant, sed et reliquam carnem. XI. 679. succos crassos incidunt. VI. 596. odoratum movent. XI. 697. in causo iis uti *Hippocrates* vetat. XV. 747. eorum usus in morbis oculorum. XII. 700. acria febrem excitant. VII. 6. acrium in ulcera effectus. VII. 627. acria ulceri imposita rigoris causae. XVII. B. 58.

Medicamenta adstringentia. XII. 160. mediocriter adstringentia quae. X. 1002. vires eorum generales. XI. 785. XII. 161. XIII. 698. facultate inter se differunt. XI. 580. differentiae eorum sunt austerum et acerbum. VI. 778. quidam ea calida vocant. XI. 412. refrigerare dicit *Asclepiades*. XI. 442. frigida sunt. XVIII. A. 692. sanguinem crassum faciunt. XVII. B. 69. terrena sunt et crassa, qualitate vero frigida. XI. 636. substantiam in idem cogunt. X. 192. num alvum subducant, quemadmodum quidam putaverunt. VI. 598. retinent excrementorum dejectiones per alvum. VI. 596. X. 547. ut causae febris. X. 666. cur vitanda, ubi caro producenda est. X. 192. quae summe sint adstringentia et quae adstrictionis cujusdam participia. XI. 591. quae paulum adstringunt, facile imbibuntur. XI. 594. utilia sunt in fluxu ad aliquam partem. X. 786. usus in morbis oculorum. XII. 701. scirrhos procreare solent. XII. 993. faciunt ad ventriculi oris et hepatis inflammationes. XIII. 117. 132. valent ad ventriculi resupinitatem, quae non ex humiditate fit. XIII. 141. ventriculi os roborant. VI. 411. adstringentia num propterea, ut *Herodotus* et *Dioscorides* volunt, quod diarrhoeis medentur, dici possint. XI. 443. non semper, ut volunt methodici, statim ab initio morborum in usum sunt vocanda. I. 218. adstringentia num ulcera glutinent. XI. 440. usus in vomitu cruento. XVIII. A. 139.

Medicamenta adurentia, eorum materia et usus. XIV. 765.

Medicamenta alexeteria quae dicantur. XI. 764. alexeteria et alexipharmaca, eorum facultas duplex. XI. 761.

Medicamenta alexipharmaca qualia dicantur. XI. 764. XV. 279. XVII. B. 336. eorum usus. XIV. 762. quomodo agant. IV. 584. putant quidam

mustelam et ejus imprimis ventrem. XII. 362.

Medicamenta amblotica qualia sint. XVII. A. 799.

Medicamenta amara, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. amara exacte quae. XI. 646. 689. quomodo ab acribus differant. XI. 685. XIII. 769. eorum virtutes. XIII. 569. abstergunt, expurgant. XI. 683. ad esum sunt inepta. XI. 690. in quibusnam morbis sint utilia aut non. XI. 683. omnia calida sunt. XI. 646. sed acria calidiora. XI. 670. amarum menses provocat. XI. 304. aquam amaram reddunt. VI. 738. omnia, virulentis bestiis adversari judicata, qualitate amara sunt. XIV. 29. sunt injucunda. XV. 656. linguam mordicant. XI. 678. non nutriunt. VI. 651. 670. amarorum actio. XI. 785. non putrescunt nec vermes generant. XI. 689.

Medicamenta anastomotica qualia sint. XI. 751. anastomoticorum omnium natura. XI. 754.

Medicamenta anodyna quae dicantur. XI. 765. anodyna et colica vocata. XIII. 266. generaliora quaedam circa hoc medicamentorum genus. XIII. 88. anodynorum differentiae. X. 818. eorum natura. XI. 764 sq. eorum agendi ratio. XI. 766 sq. eorum abusus. X. 817. (confer. ANODYNA.)

Medicamenta, quae intro sumta pravis affectibus medentur, *antidota* vocantur. XIV. 1. (vide ANTIDOTA.)

Medicamenta aperientia quae dicantur. XI. 749. aperientia et anastomotica vocantur. XI. 751. *Dioscorides* nonnunquam, sed male, et emollientia, humectantia, laxantia, phlegmonen solventia dicit. XI. 751. quae dici nequeant. XI. 750 sq. aperientium et rarefacientium facultates. XI. 749. aperientium natura. XI. 750. aperientium exempla. XI. 750.

Medicamenta apodacrytica h. e. lacrymas fundentia. XVI. 148.

Medicamenta apophlegmatizonta quae. XI. 769.

Medicamenta arida vide ARIDA.

Medicamenta arteriaca vide ARTERIACAE.

Medicamenta attenuantia qualia sint. XI. 778. et quaenam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 760. gracili corpori sunt inimicissima. VI. 434. (confer. ATTENUANTIA.)

Medicamenta attrahentia etiam attractoria vel allicientia vocantur. XI. 761. attrahentium natura et facultates. XI. 759. attrahentium facultas duplici ratione fit. XI. 759. attrahentium exempla. XI. 760.

Medicamenta magnopere *austera* et acerba condensando prohibent, quominus humores imbibantur. XI. 594. austera substantiam in idem cogunt. X. 192. (vide AUSTERA.)

Medicamenta bechica bifariam dicuntur. XI. 769.

Medicamenta bilem ducentia utilia in erysipelate. X. 950. bilem ducente epoto primum aliquis bilem vomet, dein pituitam, postea bilem atram, sub mortem vero purum sanguinem. XV. 77. (vide BILIS.)

Medicamenta calculos conterentia. XIX. 694. (vide CALCULI.)

Medicamenta calefacientia: quatuor ordines eorum *Galenus* statuit. XIII. 368. quibusnam calefactio sit communis. XI. 775. quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur, nos quoque calfacere videntur. I. 650. attamen post aliquam nonnisi eorum in corpore mutationem. I. 651. et accipiendum, calorem animalem ejus modi remediis quasi alimento quodam uti. I. 652. calefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334. calefacientia et ecchymoses sanant. XVI. 161. caliditas quando ad ustionem usque procedat. XI. 627. (confer. CALEFACIENTIA et CALIDA.)

Medicamentum carnem producens fit ex cera, oleo et aerugine. X. 167.

Medicamenta cathaeretica quae eorumque natura et usus. XI. 756. cathaeretica ex accidenti cicatricem inducunt. XI. 758. usus in haemorrhagiis. X. 324.

Medicamenta catoterica quae. X. 527.

Medicamenta caustica quae dicantur, eorumque natura. XI. 754. (vide CAUSTICA.)

Medicamenta cephalica, eorum compositio. X. 445. (vide CEPHALICA.)

Medicamenta ex *charta papyracea* combusta ad ulcera glandis penis. X. 382.

Medicamenta chalastica laxantia di-

debent. XI. 743. emplasticorum duplex est natura. XI. 634. emplastica omnia succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. contraria iis, quae poros purgant et infarctu liberant. XI. 743.

Medicamenta emplastica: qualia sint. XI. 634. 742. etiam emphractica vocantur. XI. 743. expertia mordacitatis esse debent. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse debent. XI. 743. duplicis sunt naturae. XI. 634. succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. quando sint adhibenda et quando vitanda. XVII. A. 962. haemorrhagias sistunt. X. 319. emplastica sunt: amylum. XI. 634. chondrus. XII. 157. coni fructus. XII. 55. farina triticea. XI. 121. gypsum. XII. 213. lupinus. XI. 885. myagri semen. XII. 79. sarcocolla. XII. 118. sesamum. XII. 120. thus. XI. 735. thus magis quam manna. X. 322. tragacantha. XII. 143.

Medicamenta emplattomena qualia. X. 547.

Medicamenta enaema qualia. X. 387. XVIII. B. 537. ea, quae ex bitumine fiunt, detergendi facultate carent. XVIII. B. 538. enaemon est emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782.

Medicamenta epipasta quaenam. XIII. 522. epulotica quae nonnunquam dicantur. XI. 757. XII. 218. epulotica ulcus omne planum claudere cicatrice valent. XI. 758. (vide Epulotica.)

Medicamenta quae erosione aut putredine necant, qua ratione hoc faciant. XI. 599. quae erosione et putredine interimunt, tempore perniciosiora redduntur. XI. 605. quae erosione et putredine necant, sub quibusnam conditionibus nullam noxam inferant. XI. 608. quae per erosionem interimunt, ferro lapidique ignito similia sunt. XI. 688.

Medicamenta errhina quae dicantur. XI. 769. errhinum *Nicerati*. XIII. 233.

Medicamentum ex *euphorbio*, ejus compositio. X. 396.

Medicamenta excalefacientia. (vide Excalefacientia.)

Medicamenta exsiccantia. (vide *Exsiccantia*.)

Medicamenta quae *excreationi* organorum respiratoriorum inserviunt, omnia extenuandi facultatem habent. XI. 778. promovent eam amygdalae. XI. 827. ari radix. XI. 839. crocodilii radix. XII. 47. dracontium. XI. 839. faba. XII. 49. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. thymus. XI. 888.

Medicamenta extergentia quae dicantur. XI. 743. (vide Extergentia.)

Medicamenta extrema extremis morbis conveniunt. XVII. B. 370.

Medicamenta quae facultate ferro et lapidi ignito similia sunt. XI. 688.

Medicamenta flatuosa et calida semen generant. XI. 776.

Medicamenta fortiora, eorum usus generalis. XII. 590. medicamentorum fortium, ut misy, chalcitis, lithargyrum etc. virtutes augentur exacte diebus pluribus contrita. XIII. 478. frigiditas acida tenuium partium est, adstringens crassarum. XI. 631.

Medicamenta natura *frigida* refrigerant. IX. 226. natura frigida veteres potestate frigida dixerunt. XI. 602. et recte. XI. 603. quae frigida sunt et crassa, omnino nullum introducere humorem queunt. XI. 595. quae frigore interimunt, nullum lethale est genere, sed sola quantitate. XI. 601.

Medicamentum fuscum ad doloris oculorum molestias. XII. 747. aliud ad omnem fluxum et ophthalmiam. XII. 748. fuscum *Eubuli*. XIII. 911. aliud. XIII. 912. lite fuscum. XIII. 906. fuscum Minerva. XIII. 907. fuscum *Andromachi*. XIII. 650. fuscum Phtheirographi. XIII. 913. *Olympionici* ad oculorum dolores et chemoses. XII. 753.

Medicamentum ex herbis ad tendinum vulnera. XIII. 634.

Medicamenta humectantia poscit, quod resiccatum est. XI. 720. quaenam efficacissime humectant. XI. 595. humectantia ecchymoses curant. XVI. 161. in quibus humiditas inest tenuis et tepida, facile corporum meatus subeunt. XI. 595. humectat et nutrit vinum, quod immodice siccatum est. VI. 55. humectant aquae calidae. VI. 183. humores crassos lentosque extenuandi vim habentia. XI. 745 sq.

Medicamenta humida: humidum primi, secundi, tertii et quarti ordinis quale. XI. 787. humidum actu est acetum. XI. 414. humidissima omnium aqua. XI. 392. 394. 530. 709. XIII.

399. humidus et frigidus in secundo ordine cucumis. XII. 122. humidus et frigidus est fungus, unde deleterius. XII. 79. humida et frigida in secundo ordine est lenticula palustris. XI. 740. humida et frigida mala. XII. 75. humidum et frigidum in secundo ordine est malum armenicum. XII. 77. humidum et modice frigidum est oleum recens. XI. 513. humidum et frigidum persicum. XII. 76. humida et frigida est platanus. XII. 104. humidum et frigidum plumbum. XII. 230. humidum et calidum polygalon. XII. 105. humida et frigida stratiotes. XII. 131. humidus et calidus est testiculus canis. XII. 92. humidum et calidum est triphyllum. XII. 144.

Medicamenta hypelota qualia X. 527.

Medicamenta indurantia frigida sunt et humida. XI. 740. quae *lac* et *menses* aut promovent, aut supprimunt, similia sunt. XI. 774.

Medicamenta laxantia, plures eorum species sunt. XI. 741. qualia sint. XIII. 991. chalastica etiam vocantur. X. 303. laxantia ecchymoses curant. XVI. 161. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786.

Medicamenta lethalia sunt, quae naturalibus adversissima. XVIII. B. 27. generalis iis medendi methodus. XIV. 387 sq. ad lethalia antidotum. XIV. 206. 207. antidotus *Aelii* Galli. XIV. 114. antidota *Asclepiadis*. XIV. 138. antidotus athanasia Mithridatis. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum galene. XIV. 42. antidotus mithridatica. XIV. 107. 165. antidotum ex sanguinibus. XIV. 151. praeservantia *Apollonii* Muris. XIV. 146. *Mithridatis* theriaca. XIV. 154. ad medicamenta lethalia adhibetur Lemnia terra. XII. 174.

Medicamenta liquabilia qualia. XIII. 628.

Medicamentum macedonicum ad ulcerum phlegmonen. X. 883. *Machaerionis*. XIII. 796.

Medicamenta malactica qualia. X. 957.

Medicamenti ex succo *malorum cotoneorum* compositio. VI. 450.

Medicamenta malthacodea s. emollentia in ulceribus malignis sunt vitanda. XIII. 664. (vide EMOLLIENTIA.)

Medicamentum Medeae, quod, quibus est illitum, omnia, ubi in id incidit calor, accendit. I. 658. quodnam medium dicatur. X. 553. quodnam frigidius. ibid. medicamentorum mediorum compositio. XII. 910.

Medicamenta menses cientia, vide *Menses* provocantia. — quomodo a diureticis differant. XI. 775.

Medicamenta metallica exsiccantia recensentur. XIII. 659.

Medicamenta metasyncritica qualia. XI. 782.

Medicamenta mitia ad ulcera quae. XIII. 687. *mollientium* indicatio. XI. 719. quae ex molybdaena conficiuntur. XIII. 408. mordicantium alia calida facultate, alia frigida sunt. XI. 624. ex musto, parandi ratio. XII. 925. medicamentorum ad nervos vulneratos sumptuosorum confectiones. XIII. 635. nitrosa et amara meatus purgant. XI. 744. *obstruens* quod ducatur. XI. 750. *obstruentia* s. stegnotica quae dicantur. XI. 753. *occludens* quod. XI. 750. *ocularia* qualem aquam adhibendam cupiant. XVII. B. 185. *oleosorum* actio. XI. 786. *ophthalmica*. XI. 780. *oxyecoa* qualia. XI. 779. *oxydercica* qualia. XI. 778. peptica qualia. XI. 779. ad medicamenta perniciosa. XIV. 578. *phlegmagoga* qualia. XVII. B. 660. pituitam ducens: effectus ejus usus immoderatioris. XV. 78. e capite per os pituitam educentia. XIV. 326. ex populi floribus praeparatio et usus. VI. 288. cutis poros occludentium natura. XI. 750. poros infarctu liberantia et expurgantia quae. XI. 743.

Medicamenta purgantia cur ita dicantur. XI. 336. duplici sensu intelliguntur. XI. 768. purgans sursum et deorsum, et neque sursum neque deorsum. XV. 334. purgantis optima compositio. XIV. 759. purgantium natura, facultas, exhibendi tempus etc. breviter ab *Hippocrate* describuntur. XVII. A. 401. alia corpus nutriunt; alia in venenum vertuntur, si forte purgatione frustantur. XI. 611. attractricem facultatem habent. XI. 324 sq. purgantia omnia trahendi vim possident. XI. 769. purgans, dum familiarem sibi humorem attrahit, qualia symptomata producat. XI. 343. sanguinem etiam carnesque colliquant ac

absumunt. XI. 343. purgantia ea attrahunt, quae ipsis similia sunt in corpore. XI. 613. quaedam jam possident idoneam ad attractionem similitudinem, alia in corpore demum accipiunt. XI. 614. quando purgationem nimiam efficiant. XI. 615. causae, cur et alieni humores, qui remedio purganti proprie alieni sunt, simul excernantur. XI. 617. cautiones, quae in eorum usu observandae veniunt in morbis acutis. XV. 539. cur statim post ea ptisana sit propinanda. XV. 540. purgantibus raro et per initia in morbis acutis est utendum. XV. 538. quibusnam in morbis post venaesectionem in usum veniant. XV. 769. dissidium oritur si miscentur, quum aliud celeriter, alterum tarde purgat. XV. 537. quibusdam stomachum subvertunt. XVI. 107. quando sint in usum vocanda in sanguinis stagnationibus. XV. 784. quoniam os ventriculi laedunt, odoratorum admixtionem requirunt. XV. 537. de medicamentorum purgantium facultate liber. XI. 323. de medicamentis purgantibus *Mantias* scripsit. XI. 795. (confer. Purgantia.)

Medicamenta pus moventia qualia. X. 281. XI. 732. pus moventia quomodo ab emollientibus differant. XI. 727. pus moventium natura. XI. 735. pus movens, quomodo comparatum esto. XI. 725. quae pus movent, humorem discutiunt. XI. 722. pus moventium in variis affectibus usus. XI. 724.

Medicamenta putrefacientia putridorum morborum causae sunt. VII. 34.

Medicamenta rarefacientia quae dicantur. XI. 749. rarefacientia ea solummodo sunt, quae citra molestiam calefaciunt. XI. 754. rarefacientium natura. XI. 750. 753. rarefacientium exempla. XI. 750. *rarum* quodnam dicatur, XI. 405.

Medicamenta refrigerantia: unde refrigerare aliquod remedium sit concludendum, et unde calefacere. XI. 641. refrigerantium plura commemorantur. X. 951. quae summe nos refrigerant, acida non sunt. XI. 666. eorum vires. XVIII. A. 692. refrigerantia stipationem inferunt. X. 602. crassarum partium mordicare nequeunt. XI. 627. tenuium vero partium molles animantis partes mordicant. XI. 628. iis adversantur vina vetera calefacientia. XI. 605. refrigerantium usus in vomitu cruento. XVIII. A. 139. refrigerantia, calefacientia et siccantia requirit, quod repletum est. XI. 720.

Medicamenta relaxantia, in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. (vide Laxantia.)

Medicamenta repellentia. XI. 63. natura eorum et facultates. XI. 759. repellentia utilia sunt in fluxu ad aliquam partem. X. 786. quid ulceribus praestent. XIII. 412.

Medicamenta rhyptica quae dicantur. XI. 743. rubefaciens elenii radix est. XI. 873. *salsorum* actio. XI. 786. sanguinem purgans. XI. 336 sq. quae sanguinis profluvium supprimendi vim habent. X. 318. semen generantia et extinguentia. XI. 776 sq. semen supprimentia. XI. 777. *septa* et *septica*, quae? XII. 17. septica h. e. putrefacientia quae dicantur, eorumque natura. XI. 755. exempla talium. XI. 756. *siccantia*. X. 199. siccantia incommoda sunt excreationi ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu siccantia. XVIII. A. 485. *σηπεδονώδη* qualia. XI. 608. sopientia. (vide Anodyna.) X. 816. soporem conciliantia qualem temperiem habeant. XI. 766. *stegnotica* quae dicantur et unde nomen acceperint. XI. 753. stomatica omnia oculis molesta. X. 905. *stupefacientia* qualia. XVII. A. 904. XVII. B. 331. *sublinguia* qualia. XIII. 7. *suppurantia* quo modo agant. XVII. A. 962. quando non sint in usum trahenda. XVII. A. 962. ut exacte suppuratorium sit, emplasticum etiam esse debet. XI. 729. *symmetrum* quod dicatur. XI. 786. *tenuantia* corpus gracile reddunt. X. 994. penitus tenuia et calida magis digerunt et discutiunt humores. XI. 594. quaenam tenuium et quaenam crassarum partium dicantur. XI. 627. *trachomatica* ad pterygia. X. 1018. *urentia* vide Caustica. — ulcera exsiccantia. X. 282. urinam moventia. XI. 747. (vide Urina.) quae efficaciora conficiuntur ad urinas movendas nonnihil habent cantharidis. XI. 689. vacuantia vires laedunt. X. 638. *venenosa* quaenam dicenda. I. 656. *vomitum* cientia. XVIII. A. 484. (confer. Vomitus.) ad vulnera cruenta. XI. 131.

dae intemperiei sit, calefacere oportet. VIII. 165. hujus rei casus narratur. ibid. deperditae aut laesae curatio secundum Archigenem. VIII. 149. *Galeni* ejusdem lustratio. VIII. 150 sq. memoriae laesio saepe cum laesione quadam rationis fieri conspicitur. VIII. 160. memoriae laesiones fiunt ex frigiditate. VIII. 162. memoriae laesae ob studia et vigilias exemplum. VIII. 165. memoria quibus periit, in iis somnus exacte observandus, ut intemperies causalis detegatur. VIII. 164 sq. memoriam deperditam in aliquo *Galenus* restituit. VIII. 147. memoriae conditio in epilepsia. VIII. 174.

Μεμωρωμένα apud *Hippocratem* quid significet. XVI. 696.

Menandri fabula commemoratur ἑαυτὸν τιμωρούμενος. XVIII. A. 385. carminis fit mentio. V. 412.

Μενάται. VI. 605.

Mendesium unguentum (id. q. aegyptium) cur ita vocetur. XII. 570. mendesii unguenti facultas. XII. 530.

Menecrates librum scripsit, cui nomen est insignium medicamentorum operator. XIII. 502. invenit medicamentum diachylon, i. e. ex succis, phlegmonis nondum vehementer dolentibus; et descripsit in libro autocrator hologrammatos. XIII. 995. de theriacae compositione nihil distincte disserit. XIV. 306. Menecratis cerine. XIII. 937. excoriatorium. XII. 846. stomaticum. XII. 946.

Menecratus librum conscripsit, cui titulus est hologrammatos autocrator. XIV. 32.

Menedemus Eretriensis auctor philosophiae eretricae. XIX. 228. contentiosus dicitur. XIX. 234.

Menelaus Helenam occisurus erat, sed gladium abjecit ea visa. V. 405. *Menelai* ad rabiosorum morsus remedium efficax. XIV. 173.

Menemachi meminit. X. 53. *Menemachus* Olympici erat discipulus. X. 54. Aphrodiseus sectae methodicae auctor. XIV. 684. ad eum refertur compositio quaedam auricularis. XII. 625. *Menemachi* de partibus animae sententia. XIX. 257.

Menesthei pastilli. XIII. 830.

Meninges quales sint partes. XIX. 358. non, sed cerebrum ipsum nervorum origo est. V. 602. *Erasistrati* sectatores nervorum principia statuunt. XVIII. A. 86. meningum usus secundum *Galenum*. V. 604. ad meningum haemorrhagias sistendas optimum remedium. X. 320. ad meningum haemorrhagias quidam usi sunt sanguine gallinaceo. XII. 260.

Meninx crassa vid. *Dura mater*. III. 659. crassa ad nasum pervia foraminibus est, per quae cerebri excrementa expurgantur. II. 859. dura etiam cuticularis vocatur. II. 708. dura a tenui quomodo sit separanda. II. 716. tenuis cerebri. II. 716. (vide *Pia mater*.)

Menippi medicamentum ad rabiosorum morsus, quo usus est *Pelops*. XIV. 172.

Menodorios potio. XIII. 64.

Menodotus empiricus. X. 142. empiricam sectam stabilivit. XIV. 683. *Asclepiadis* dogma refellit. II. 52. in sola plethora venaesectionem indicatam esse putat. XV. 766. putabat venam secandam tunc solum esse, ubi multitudo urget. XVIII. A. 575. perperam in sola syndrome plethorica servari venaesectionem dicit. XI. 277.

Menoeti emplastrum melinum. XIII. 509. 511.

Menoni aliquot *Aristotelis* libri adscribuntur, et propterea Menonii dicuntur. XV. 26.

Mens apud veteres id. q. intelligentia et intellectus significat. XVI. 174. in cerebro non est. V. 241. sed in inferioribus partibus, maxime circa cor. V. 242. incolumis non existit, quum rigorem consequitur desidia et ignavia. XVI. 583. intelligibilium judex. V. 724. quando laedi dicatur in morbis. XV. 701. ventriculi in eam influxus. XVII. B. 209. aegrotat ei, qui dolores non sentit. XVII. B. 460. quaedam adest, quae terras omnes pervadens, in omnes ejus partes extenditur. — unde ad terram profecta. IV. 358.

Mentis sedes secundum *Pythagoram*. XIX. 315. cogitationum nuncia vox est. IV. 277. aberrationem secundum *Hippocratem* indicant albae dejectiones. XVI. 765. 768. affectus omnes in corde sentiri Chrysippus dicit. V. 268. ad mentis affectus theriaca. XIV. 276. mentis alienatio phrenitis est. XIV. 732. alienationis species duae. XIV. 740. alienationem indicantia. XVI. 555. alienationis futurae in febre ardente indicia. XVI. 553. alienationes unde in melancholia orian-

sunt. XVI. 766. male judicati in quosnam morbos abeant. XVIII. B. 79.

Morbi acuti, aquae in illis usus. XV. 695 sq. sub quibusnam conditionibus aqua mulsa in iis sit utilis. XV. 650. balneorum usus in iis ex mente *Hippocratis*. XV. 705. qua temperatura balneo sit utendum. XV. 711. quomodo se aegroti gerere debeant post balneum. XV. 716 sq. quibusnam balneum non conducat. XV. 720. raro in iis multa ducenda sunt. XVI. 279. qualis esto corporum inunctio. XV. 715. oxymelitis in iis utilitas. XV. 676. perfusiones in iis celeres sunt faciendae secundum *Hippocratem*. XV. 713. spongiis in iis pro strigilis utendum. XV. 713. ad morbos acutos ptisana. XV. 466. in acutis raro et in principiis utendum purgationibus. VII. 443. IX. 571. XV. 537. XVII. B. 446. in morbis acutis male purgari periculum haud leve est. XI. 350.

Morbi acuti: eo ipso die purgatio adhibenda est, quo turgent. XVII. B. 668. in morbis acutis cum febre vehementissima purgatio periculosa est. XVI. 280. quando sit indicata venaesectio. XV. 763. venaesectionis indicationes secundum *Hippocratem*. XIX. 527. cibum detrahere saepe conducit, donec morbi vigor maturuerit. XV. 586. victus ratio in iis a diversis diversa commendatur. XV. 497. victus ratio pro diversa rerum conditione variare debet. XV. 502 sq. in victus ratione constituenda *Hippocrates* etiam considerare imperat morbi gradum, robur, habitum, consuetudinem. XV. 580. victus species mutanda non est, nisi coctionis signa apparuerint. XV. 580. saepe victum tenuem requirunt. XVII. B. 367. victus ratio in iis, quorum judicatio intra primum quaternarium futura est. XVI. 250. vina in iis exhibendi scopi. XV. 626 sq. quae vina iis conveniant, quaeque minime. V. 771 sq. vinum fulvum et nigrum austerum sub quibusnam conditionibus in iis locum habere possit. XV. 645.

Morbi acutissimi secundum *Hippocratem* quales. XIX. 389. acutissimi et maxime lethales autumno fiunt. XVII. B. 576.

Morbi adolescentibus familiares. V. 695.

Morbi, qui siccitate *aëris* fiunt. XVII. A. 33.

Morbi aestivales. V. 694. morbi, qui tempore aestivo maxime abundant, quinam. IX. 647. XV. 82. febres ardentes et phrenitides hoc anni tempore potissimum fiunt. VII. 651. 934. et febres tertianae. VII. 335. febres acutae, lippitudines, dysenteriae, si hiems squallida, ver pluviosum fuerit. VII. 934. febres continuae et tertianae. XVI. 103. aestivi quinam sint. XVI. 26. 292. cur sint aestate breviores. XVII. B. 513. aestate potissimum grassantes. XVII. B. 619. aestivi quando hieme etiam fiant. XVI. 376. aestivi hieme judicantur, hiberni aestate. IX. 883. 914. aestivos hiems solvit. XVII. A. 733.

Morbi aetatibus diversis familiares. V. 694. ad aetates, tempestates, regiones et victum rationes. XVII. B. 567 sq.

Morbi albicolores, atricolores, flavicolores, rubricolores cur dicantur. XIX. 496.

Morbus arquatus vide Icterus.

Morbus articularis fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. ex plenitudine oritur. VI. 375. ex libidine. XIV. 692. pori in eo ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. vere et autumno oritur. XVIII. A. 94. nonnunquam ad ventriculum migrat. X. 513. ex succis crassis fiunt. VI. 814. non tentatur mulier, si menses fluant. XI. 165. per totam vitam durat. VI. 415. senum morbus est. VI. 349. turpe est, virum robustum eo laborare. VI. 311. medicum eo laborare, turpissimum. XVII. B. 150. in eo materiae lapidescunt. X. 956. (confer. Arthritis.)

Morbus annuus varia ratione accipi potest. XV. 100. morbi omnes in omnibus fieri anni temporibus videntur, quidam tamen magis in quibusdam. XVI. 102. qui anni tempora superavit, hunc annuum fore sciendum est. XV. 100. morbi, qui secundum *Hippocratem* vere, aestate, autumno et hieme potissimum occurrant, enumerantur. XVI. 26.

Morbus attonitus, quem Graeci apoplexiam vocant, acutus est sine febre. XIV. 730. XVII. B. 490. causa plenitudo. XV. 285. pulsus in eo qualis. VIII. 487. IX. 193. (confer. Apoplexia.)

I. 582. morbis frigidis mel conducit. VI. 809.

Morbi hiberni quando vere oriantur. XVI. 356. 381 sq. hiemales quales. V. 694. hieme potissimum grassantes. XVI. 293. 382. XVII. B. 625. quicunque hieme augescunt, eos aestate desinere necesse est, et qui aestate increscunt, hieme cessare. XV. 99. hiemales aestas solvit. XVII. A. 733.

Morbi humidi: eorum causae. VII. 19. XVII. A. 353. quinam ex vitio *humorum* oriantur. XV. 365. morbus hypochondriacus s. flatuosus tertia est melancholiae species. XVI. 244. hypochondriaci effectus. VIII. 342. (confer. Hypochondria.) ex *imbribus* originem ducentes. XVI. 372. XVII. A. 32. per imbres assiduos procreati qui. XVII. B. 601.

Morbi incocti significantur per tenues ut et crassas urinas. XVII. A. 537. incoctus relinquitur et inedia et intempestiva cibi oblatione. XV. 600. sudores in iis nec prosunt, nec bonum sunt signum. XVII. A. 125. *increscentes* quales. XVII. B. 288. morbos ex intemperie elementorum fieri *Hippocrates* primum docuit. V. 673. *intermittentes* qui sint. XIX. 387. *judicatu* faciles gignunt tempora, si tempestive et ordinate progrediantur. XVI. 370. juvenibus maxime familiares. XVII. B. 640. qui omni periculo vacant, erroribus commissis lethales fiunt. IX. 828. qui incolumitatem pollicentur, non tamen periculosis symptomatis, ob errata lethales fiunt. IX. 828. in lethalibus signum, quod sine crisi mors subsequatur. IX. 748. in lethalibus mortis dies quomodo praecognoscendus. IX. 748. et quomodo diei hora. IX. 749. lividus qualis secundum *Hippocratem*. XVII. A. 888. morbi, qui nec locum affectum repraesentant, nec causam efficientem. X. 82.

Morbi longioris indicium alvi dejectio varia. XVIII. B. 143. longitudinem indicat urina sibi non constans. XVIII. B. 146. longorum, quasi annalium judicii statutum tempus. IX. 914. in longis vertere convenit. XVII. B. 281. longi victum tenuem non ferunt. XVII. B. 367 sq. quando in longis purgatio sit instituenda. XVI. 279.

Morbus lupinus s. caninus, symptomata et cura. XIX. 719. (vide *Fames canina* et Bulimus.) re aut specie *magnus* qui dicatur. XIX. 390. qui ad magnitudinem aut ad partium quantitatem reducuntur. VI. 868. quilibet tribus modis fit magnus. XV. 372. XVI. 112.

Morbi maligni quinam dicantur. XVI. 545. XIX. 389. malignissimi et pestilentes ex epidemicorum numero sunt. XVII. A. 11. *medii* definitio. XIX. 389. *melancholicum* juvant haemorrhoides. XVII. B. 286. (vide Melancholia.) is mitior, in quo totus corporis habitus non collapsus est. XVI. 201. bene moderati et judicatu faciles et male morati difficilisque judicii sunt. XVII. B. 574 sq. morbi recens natis consueti. XVII. B. 627. morbus *naturalis* quibusdam senectus videtur, sed non est morbus. VI. 388. *nutriti* quinam dicantur. XVII. B. 253. simul nutriti in senecta relinquuntur. XVII. B. 253. in totis organis qui. X. 125.

Morbi organici vias coarctant. VII. 221. organicorum causae. VII. 26. organici adscititii. VI. 856. morbus *pancoenos* (universales) quosnam *Hippocrates* vocet. XVII. A. 10. morbus partis, definitio. VI. 847. morbi partium organicarum qui. VI. 855. morbi patrii secundum *Hippocratem* qui. XVI. 353. morbus *pedicularis*, ejus curandi ratio. XII. 462. *peracutus* qualis. IX. 886. 895. XVII. B. 371. XIX. 387. 389. morbus exacte et non exacte peracutus qui. IX. 886. in peracutis principii tempus perangustum est. IX. 622. peracuti vigor primis statim diebus consistit. XVII. B. 374. morbus si peracutus est, statim etiam extremos labores habet, in quo extrema tenuissima victus ratione utendum est. IX. 835. morbus ubi peracutus est, statim extremos labores habet. IX. 585. morbus ubi peracutus, statim etiam labores extremi adsunt et extreme tenuissimo victu utendum est. IX. 883. peracutorum septimus dies terminus est. XVI. 272. in morbo peracuto victus ratio observanda. IX. 884. morbus peracutus victum tenuissimum requirit. XVII. B. 370 sq. *periculosi* et non periculosi definitio. XIX. 390. prorsus periculo vacantes, propter errata fiunt diuturni et periculosi. XV. 315.

scapulas in priorem cervicis regionem attrahens. II. 471. scapulam in priorem regionem cervicis adducens. XVIII. B. 939. scapulam ad transversas colli partes adducens. XVIII. B. 939. scapulam abducentes ad spinam. IV. 139. musculor., qui retro ad dorsum scapulam abducunt, nervi. IV. 301. scapulam spinam versus trahentes. II. 468. scapulam sursum ducentes. IV. 139. scapulam deorsum trahens. IV. 139. musculos scapulae dissecandi ratio. II. 466. musculi scapulae unde nervos accipiant. IV. 292. in simiis scapularum situs thoracem dilatans. XVIII. B. 965. scapularum resolvi quomodo possint. II. 679.

Musculi sedis, eorum anatome. II. 584. XVIII. B. 999. sedem claudens. II. 587. XVIII. B. 999. duo oblique (levator ani) sedem sursum trahentes. III. 392. sedis unde habeant venas. II. 814. *sphincter ani* unde sit dictus. XVIII. A. 563. ejus proprius motus. IV. 381. ejus functio. VI. 64. actio et usus. VIII. 404. resolutionis effectus. VIII. 404. resolutionis causae. VIII. 65. *sphincter vesicae*. III. 405. sphincter vesicae voluntarius est. VIII. 404. ejus officium. VI. 65. VIII. 404.

Musculi spinam deorsum flectentes. II. 528. spinam flectentes. XVIII. B. 992. spinam in posteriora recurvantes. XVIII. B. 991. *spinales*. XVIII. B. 991. spinales cur plures. IV. 53 sq. spinales fibras cur habeant obliquas, quum sint ipsi recti secundum spinae longitudinem. IV. 41. spinales culcitra ventriculi sunt, eumque calefaciunt. III. 284. spinales colli, eorum arteriae. IV. 329. spinales unde habeant nervos. II. 849. 853. 854. *sternalis* brutorum describitur. XVIII. B. 989.

Musculi in *sterno*. II. 496. sternocleidomastoideus. II. 464. XVIII. B. 936 sq. ejus actio. XVIII. B. 937. ejus nervi. IV. 293. sternohyoideus et thyreoideus. XVIII. B. 949. sternohyoideus ex osse hyoideo oritur. III. 591. actio. III. 592. sternothyreoidei. III. 557. usus. III. 559. stylohyoidei ex osse hyoideo proveniunt. III. 592. actio. III. 592. *subclavius*. XVIII. B. 955. subclavius quomodo inveniatur. II. 485. supinator. III. 102. XVIII. B. 983. origo. II. 259. situs. III. 114. supinatores. II. 261. IV. 431. eorum situs in supinatione. IV. 433. supinatores cur duo sint et absque tendinibus. III. 111 sq. *supraspinatus*, actio. IV. 135. surae non est unus. II. 238. musculorum surae contractio saepe fit in cholera. XVII. B. 783.

Musculi temporales: diversitates in hominibus et variis animalibus. III. 843 sq. ejus differentiae utilitas. III. 845 sq. temporalis in perfectis simiis plurimum attollitur. II. 534. in homine et simia exiguus. IV. 295. in homine cur parvus. III. 846. 849. temporales κροταφῖτας Graeci vocant. XI. 261. temporales vocat *Hippocrates* masseteres. II. 422. XVIII. B 934. masseteres quodammodo sunt. III. 854. quod tendinem ab omnibus reliquis musculis differunt. III. 856. causa hujus rei. III. 857. temporalis cum pterygoideo coalitus. II. 439. situs dignitati eorum maxime respondet. III. 850. insertio in maxillam inferiorem, et actio. III. 852. actio. IV. 438. temporales duos habent motus. IV. 380. maxillam adducunt. II. 421. temporales maxillam sursum trahunt. XVIII. B. 934. ejus capitis situs. IV. 296. unde sensum et motum habeant. VIII. 236. unde nervos accipiant. II. 836. III. 716. IV. 296. temporalis uterque tres accipit nervos. III. 733. temporales cur a diversis conjugationibus nervos accipiant. III. 736. temporalis administratio anatomica. II. 438. 439. 441. cur solus in capitis ossibus abditus. III. 849. laesi convulsiones, febres, soporem et deliria inferunt. III. 849. cur laesi noxam maximam inferant. III. 849. temporalibus affectis sopor fit. VIII. 231. temporalium inflammationes febrem, deliria, spasmos et sopores frequenter inducunt. IX. 406.

Musculi testem sursum trahentes. XVIII. B. 997. *thoracem* contrahentes exspirationem efficiunt. VIII. 271. thoracem dilatans. XVIII. B. 963. 965. thoracem dilatantes et contrahentes. XVIII. B. 988. thoracis non omnes eum movent. II. 656. circa thoracem positi. XVIII. A. 538 sq. thoracis et abdominis in voce edenda extenduntur. V. 232. thoracis unde nervos accipiant. II. 853. unde venas accipiant. II. 810. thoracem moventium debilitas ex respirationis modo cognoscenda. VIII. 251. thoracis exercitatio spiritus cohibitio est. VI. 152. muscu-

lorum thoracis inflammationis pulsus. IX. 540.

Musculi, qui in *tibia* sunt, quibus et pes et digiti moventur. XVIII. B. 1014. tibiam solam moventes octo sunt. XVIII. B. 1001. tibiae quatuordecim sunt, in orbem circumjecti. XVIII. B. 1014. tibiae anteriores tres ab antiquis accipiebantur, sed sex sunt vel septem. III. 232. tibiae exteriores tres. II. 318 sq. in posteriore parte tibiae sex sunt. III. 131. non quinque, ut priores anatomici putabant. III. 132. tibiam attollens sursum et totum extendens ipsius genu articulum. III. 257. tibiam extendentes. XVIII. B. 1011 sq. tibiam in externam partem abducens. II. 298. (is cursori erat abruptus. ibid.) tibiam extrorsum circumvertens. II. 300. XVIII. B. 1010. tibiam introrsum ducens. XVIII. B. 1011. tibiam flectens et ad exteriora invertens. XVIII. B. 1009 sq. tibiam ad interiora flectens et sursum attollens (sartorius). XVIII. B. 1009. tibiam retrorsum evolvens. II. 297. tibiae omnium situs, multitudinis et magnitudinis causa. III. 131. tibiam sursum trahens simul et femur flectens. IV. 259. qui tibiam ita figurat, sicut pueri eam statuunt, in palaestris crus invertentes, cum alterum femori crus injiciunt. II. 294. cum femore tibiam retrorsum et introrsum ducens. II. 301. tibiae supertensus antrorsum tendinem edit circa magnum digitum affixum. III. 227. qui in tibiam descendunt, in simiis ab illis in homine differentiae. II. 222. quidam in tibiam descendentes in simiis cynocephalis ulterius progrediuntur. II. 222. musculos tibiae dissecandi ratio. II. 315 sq.

Musculi, qui sunt ad *tonsillas*, nervos a cerebro accipiunt. IV. 294. *transversi*. VIII. 347. *trapezius*, ejus actio. IV. 139. *triceps?* II. 276. *ulnae* vel tibiae, si inflammati sint, facile convulsione corripiuntur. IX. 415. *accelerator urinae*. III. 406. vesicae cervicis similis orbiculari sedis. II. 587. qui est ad vesicam et anum, officium. IV. 454. instrumenta ejus. IV. 455. collum vesicae constringens. IV. 238. in collo vesicae situs, eamque claudens et urinam propellens. XVIII. B. 998. in collo vesicae, hoc claudens et urinam propellens. XVIII. B. 998. *zygomatici?* XVIII. B. 936.

Muscus, qui in quercubus, piceis populis albus crescit, ejus vires et facultates. XI. 855. qui in cedrinis lignis reperitur, digerit et mollit. XI. 855.

Musica eas novit differentias, quae inter voces acutas et graves sunt. XVIII. A. 215.

Mustelae vires et usus. XII. 361. caro arefacta juvat comitiali morbo vexatos. XII. 321. fel, ei substituendum remed. XIX. 746.

Musteli dura carne sunt praediti. VI. 727. mustelorum plures sunt species. VI. 727.

Mustum quid. VI. 575. ejus facultates. ibid. et seq. ex uvis dulcibus, ad dimias aut tertias partes incoctum, quomodo a melle differat. XIV. 11. ex albo vino eo usque coctum, ut sapa existat, colorem nigrum acquirit. VI. 801. quo diutius in igne versatur, eo tum crassius tum dulcius evadit, et supra modum coctum, amarum. XV. 633. non suo modo, sed et acquisito calore dulce esse videtur. XI. 654. coctum a *Galeno* sapa vocatur. XIII. 45. musti vires. XII. 88. musti qualitates. VI. 804. mustum a quibusdam bibitur ad ventrem dejiciendum. VI. 579. stomatici remedii ex eo praeparatio. XII. 925. *Andromachi* stomaticum ex musto. XII. 932. *Critonis* stomaticum. XII. 934.

Muta sunt animalia, quibus collum deest. III. 611.

Mutatio ex qualitatum vicissitudine contingit. XV. 30. mutationes qualescunque, potissimum celeres, morborum causae. XVI. 421. crebrae in phrenitide convulsionem indicant. XVI. 564. paulatim fieri debent. XVI. 313. repentinae cavendae sunt. XVII. B. 76.

Muti quinam dicantur. V. 383. apud *Hippocratem* caro affecti sunt. XVII. B. 788. mutos quosnam *Hippocrates* vocare consueverit. XVIII. A. 87. mutum fieri in febribus bonum signum non est. XV. 831. mutus, si quis subito redditur, venarum interceptiones corpus infestant. IV. 755. mutus evadit homo, si musculi gutturis immobiles redduntur. VIII. 267.

Mutilatio, definitio. XIV. 757. XIX. 442.

Mυ mystrum significat. XIX. 751. 759.

N.

aut putrescentes quomodo mutentur. XV. 258. nervus nullus in ossa, cartilagines, ligamenta, glandulas abit. IV. 268.

Nervi: origo eorum. V. 188. principium cerebrum. II. 831, III. 242. IV. 11. V. 210. 522. origo non cerebri membranae, quod putabat *Erasistratus*, sed cerebrum ipsum. V. 602. principia *Erasistrati* sectatores statuunt meningas. XVIII. A. 86. principium ubi est, ibi animae principatus. V. 649. nervi omnes aut ex cerebro aut medulla spinali oriuntur. X. 408. mediorum principium ibi est, ubi cerebrum et spinalis medulla conjunguntur. III. 741. nervos esse arteriarum propagines *Praxagoras* statuebat. V. 188. reprehenditur. V. 189. nervorum principium quidam cor esse statuebant. V. 187. VIII. 168. origo num cor. IV. 674. nervos a corde oriri refutatur. V. 200. scopi naturae tres in eorum distributione. III. 378. IV. 203. per carnes disseminati eas musculos efficiunt. III. 61. nervorum in musculis finis. IV. 371. 375.

Nervi unde generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 337. nervorum foetus origo. IV. 540. nervi non solum magni in alto partes multas corporis permeant, sed in cutem quoque solam distributorum radices sunt. XIII. 608. nervorum nutrimentum. II. 212. alimentum secundum *Erasistratum*. V. 134. nervi quomodo nutriantur. II. 96. nervus in se venas arteriasque habet. II. 96.

Nervi, eorum proprietates. V. 203. omnes consistentia sunt duriores. III. 638. nervorum mixtio (anastomosis) in quibusnam locum habeat. IV. 305. nervi etiam quendam spiritum continent; utrum hic sit connatus, an e cerebro effluat. V. 611. nervorum functio. III. 45. V. 204. motus musculorum sunt auctores. VII. 586. nervi non, sed animae movere est. VII. 606. nervi cur non palpitent. VII. 594. nervis frigidum inimicum. XVII. B. 803. nervi organorum nutritionis cur parvi. III. 380. organorum sensoriorum et motuum cur magni. III. 378 sq.

Nervorum conjugatio prima (nervi optici) e cerebro. II. 832 sq. III. 722. secunda conjugatio (oculorum motorii). II. 833 sq. III. 722. tertia conjugatio (trigeminus). II. 834. III. 715 sq. 722. tertiae conjugationis origo. III. 722. nervi tertiae conjugationis multifarie finduntur. II. 835. tertiae conjugationis quibusnam partibus ramos exhibeant. III. 744. tertiae conjugationis omnibus musculis faciei nervos impertiunt. III. 864. tertiae conjugationis et tactui et gustui prospiciunt. VIII. 229. tertiae conjugationis se inserunt in linguae tunicam. VIII. 233. quarta conjugatio (abducens). II. 834. quartae conjugationis origo et decursus. III. 722. quinta conjugatio *Marini* (acusticus et facialis). II. 835. brevis ejusdem descriptio. III. 723. sexta conjugatio (glossopharyngeus, vagus, accessorius). II. 837. 841. origo. III. 724. et decursus. III. 727. nervi sextae et septimae conjugationis ab initio arcte sibi adhaerent, eademque membrana sunt inclusi. III. 729. 731. septima conjugatio (hypoglossus). II. 837. septimae conjugationis origo et decursus. III. 732. septimae conjugationis in linguae musculos abit. VIII. 233. septimae conjugationis motui linguae praesunt. VIII. 229. accessorius a *Galeno* in sexta conjugatione subintelligitur. II. 839.

Nervi singuli: acusticus s. auditorius. II. 838. acustici qua ratione a potentiis nocivis externis a natura sint incolumes redditi. III. 645 sq. cur duriores sint, quam actioni ipsi conveniat. III. 546. acusticus laesus causa surditatis. XVI. 191. in artubus neutra in parte, qui intra peritonaeum alterutra ex parte spatia habent. XVI. 157. auris externae sunt exigui. IV. 296. brachiales. II. 851. V. 193. brachii unde oriantur. XVIII. A. 380. cutanei brachii. II. 356. 852. brachii dissecandi ratio. II. 354 sq. 359. nervum carnosum quidam penis colem vocant. XVII. A. 805. prope arterias carotides (vagi) affecti, animal mutum reddunt. II. 675. nervorum cerebralium inter se anastomoses. II. 839 sq.

Nervi cervicales, rami anteriores. IV. 295 sq. rami posteriores. IV. 298. cervicales, eorumque in plexum brachialem conjunctio. V. 193. e medulla spinali originem habentium conjugationis primae egressus et distributio. II. 844. conjugatio prima magna in animalibus serratos dentes habentibus et cornigeris. II. 845. nervi primae

lertia in decursu nervorum ventriculi, ne laedantur. III. 728.

Nervi vesicae felleae. III. 375. vesicae urinariae e medulla spinali veniunt. III. 374. nervos magnos cur vesica urinaria acceperit. III. 384. nervi vocales quosnam vocet *Galenus*. VIII. 53. nervis vocalibus incisis aut laqueo interceptis guttur resolvitur. VIII. 53.

Nervorum morbi: nervos laedit acetum. XV. 694. nervos facile replet vinum. XVII. B. 787. nervi parte medullari dissecta, sensus et motus perit membri, in quod descendebat. V. 646. nervus evacuationem nullam exigit. XV. 258. glutinoso et frigido humore repleti saepe convelluntur. XV. 258. non omnes eorum affectus eos indurant. VIII. 95. nervis frigidum inimicum. XIII. 565. nervis nocent multa pocula et Veneris abusus. XVII. A. 791. nervorum morbi quales effectus exserant in musculos. IV. 370. nervorum voluntariorum affectus convulsio et paralysis est. VIII. 169. nervis affectis motus musculorum perit. VIII. 60. ad nervorum affectus per consensum malagma *Andreae*, didymaea vocatum. XIII. 346. ad nervorum affectus compositio apta. XII. 635. nervos curant vitis agrestis racemi. XI. 826. nervorum compressio qua varia ratione locum habeat. VII. 110 sq. compressio torporem inducit. VII. 109. nervis condolescentibus acopon *Themisonis*. XIII. 1009. nervorum contentionis causa interdum uterus. XV. 609. continuitatis solutio in iis evulsio vocatur. X. 232. ad nervorum contractiones acopon ex melle. XIII. 1013. nervorum contractiones juvat emplastrum aniceton, sine perfusione impositum. XIII. 877. nervi contusi cura. X. 407. ad eorum contusiones et ulcerationes farina fabarum ex oxymelite imponitur. XII. 49. et si ex ictu jam phlegmone aderat, cum polenta. XII. 50. convulsiones et a plenitudine et ab inanitione fiunt. VIII. 99. nervus crassior et durior redditus facultatem ipsius laedit. VII. 110. crassior quomodo fiat. VII. 110. ad nervorum curvaturas adeps leonum. XII. 327. nervi dentium, non dentes ipsi dolent. XII. 849.

Nervorum denudatio curatur emplastro fusco aegyptio. XIII. 901. nervi discissi in superioribus quidem partibus, quibus cerebro continui sunt, actiones servant, in inferioribus autem pereunt. I. 234. ad nervorum omnem dispositionem acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. nervorum dissectio in simiis faciliorem eam in homine reddit. XIII. 604. nervi dissecti partium perversionem adducunt. VII. 30. nervus dissectus restitui nequit, quoniam ex semine ortus est. I. 241. nervorum distensionis (spasmi) causa frigus. XVIII. A. 693. distensionis causa, tendo *Achillis* inflammatus. XVIII. B. 449. ad nervorum distensionem, quo usus *Aruntius* Aquila est, acopon. XIII. 1036. nervorum distentio fit ex ossibus fractis cutemque excedentibus restitutis. XVIII. B. 594. hujus rei causa explicatur. XVIII. B. 596. nervorum dolores *Archigenes* (male) infixos dicit. VIII. 99. dolores eorum magis sunt circumscripti. VIII. 100. dolores utrinque vehementer distendunt. VIII. 98. dolores levant acopa. XIII. 1047. ad nervorum ex consensu dolorem acopon. XIII. 1014. ad nervos dolentes citra causam emplastrum aegyptium. XIII. 919. ad nervorum dolorem ex consensu malagma *Lucii*. XIII. 969. ad nervorum dolores *Aphrodae* potio anodyna. XIII. 94. dolorem stupidum in nervis locum habere *Archigenes* statuit sed male. VIII. 70. ad nervorum per consensum affectionem malagma melinum aromaticum. XIII. 182. basilicum. XIII. 184. ad nervorum per consensum dolorem acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. in nervis ganglia provocat frigus. XVII. B. 37.

Nervorum imbecillitas causa convulsionum in pueris. XV. 210. impotentiam calor longus affert. XVII. B. 801. inanitio et revulsio causa convulsionis. XVII. B. 783. nervos incisos glutinat neuras s. poterium. XII. 86. ad nervos incrassatos viridacopon. XIII. 1051. nervorum inflammationes convulsiones et mentis alienationes adducunt. IV. 370. inflammationes convulsionis causae. XVIII. B. 294. nervi fune intercepti aut dissecti quae prodant symptomata. V. 520. nervi laqueo intercepti, immobiles partes et insensibiles reddunt. V. 150. ad nervorum omnem laborem acopon viride. XIII. 1037. in nervorum passione ventos vitamus. XVI. 411. nervus

O.

tur simul apparet, quodque juxta alia videntur omnia. III. 819 sq. cur, quod altero inspicitur oculo, non eodem loco appareat, et cur alio denique ubi utroque cernitur. III. 821. cur, si pupilla detracta sit, humilius objectum appareat, sin autem sursum tracta, contrarium. III. 824. senum rugosi esse videntur. XVII. A. 869. oculis jucundissimum coeruleum. VII. 118. oculorum conditio, ubi vires validae et infirmae sunt. XVII. B. 214. oculorum functio laeditur, quoties ex intemperie laborat humor crystallinus. X. 119. oculorum ex splendida et vehementi luce offensio. III. 775.

Oculi: quid iis sit molestissimum. VII. 118. oculis frigidum mordax est. XI. 621. oculos mordet aquilo. XVI. 412. XVII. B. 609. oculos perdunt, qui solem oculis inconniventibus intuentur. III. 777. oculus qua ratione purgetur. VI. 73. oculorum conditio in iis, qui ab aestu febricitant. VII. 331. conditio in catoche, comate et cataphora. XVI. 684. in peste conditio. IX. 359. conditio in iis, qui multum vigilarunt, tristes sunt etc. IX. 698. ante oculos splendores in somno unde oriantur. XVI. 166. oculi sordes semicocti nutrimenti excrementum sunt. XVIII. B. 48.

Oculi indices sunt totius corporis constitutionis. XVII. B. 213. oculi anguli signa sunt physiognomica. IV. 796. 797. oculis non nictitantes iracundi sunt. XVII. A. 473. oculi caesii (χαροποὶ) quale temperamentum indicent. XVII. A. 723. ex oculis maxime discernere licet. XI. 11. in sanis quoque animi mores conjici possunt. XI. 11. ut signum. IX. 697. signa inde depromenda. XVIII. B. 44. lucida aut obscura aut tenebricosa ante oculos versantia signa decretoria. XVII. B. 396. oculorum abjectio quid significet in morbis. XVII. A. 895. albi rubor quid indicet. XVIII. B. 46. album, si nigrum aut lividum fiat, mortis signum. XVIII. B. 47. alba videri rubra malum signum est. XVI. 7. in oculis, si per somnum album appareat, non commissis palpebris, quid significet. XVIII. A. 89. oculi calidi tangentibus qui sentiuntur, facile ac crebro moventur, et venas amplas habent, calidi omnes sunt. I. 329. oculorum caligo unde oriatur in febre ardente. XVI. 554.

Oculi quibusnam causis cavi reddantur. XVIII. B. 29. cavantur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. oculorum cavitas quid denotet. XI. 12. oculi concavi malum signum. XVIII. B. 26. concavi aliis sane lethalia symptomata, aliis secundum naturam sunt. I. 178. cavi in tabidis. VII. 30. cavi in febre hectica cum marcore. VII. 316. oculorum conditio in tabidis. XVI. 553. oculi clausi in acutis malum. XVI. 674. bene colorati quid indicent. XVII. B. 215. concreti quique vix vertuntur, et intro convoluti, malum in febribus acutis signum. XVII. A. 870. post eorum conversionem in febre laboriosa rigor perniciosus. VII. 626. intus quando corrugantur, quid significet in febribus acutis. XVII. A. 869. oculorum distorsio in febribus ardentibus malum signum. XVI. 671. oculi ferocitas delirium indicat. XVII. A. 895. oculus fixus unde fiat. XVI. 610. fixus in morbis malum signum. XVI. 609. oculi in convulsionibus fixi quid secundum *Hippocratem* indicent. XVI. 781. oculus hebescens, fixus et caliginosus malum. XVI. 609. in oculis quod inarescit veluti arida spuma, in febre acuta malum signum. XVII. A. 868. oculi infirmi iis sunt, qui in lippitudinem sunt proclives. XV. 125. infractio qualis dicatur affectus. XVII. A. 895. oculi instabiles insaniam denunciant. XVIII. B. 90. instabiles et perpetuo motu agitati delirium vel musculorum oculi tremorem significant. XVIII. B. 48. lemae in febre ardente cum aliis symptomatibus, pravum signum. XVII. A. 639. oculi quum lucem fugiunt, et color totius corporis mutatus est, malum signum. XVI. 7. oculorum magnitudo et parvitas quid significent. I. 330. alter, si altero minor appareat, in morbis symptoma mortiferum est. XVIII. B. 46. obscuritas quos occupat, ii purgandi non sunt. XV. 901. obtorti quid significent in morbis acutis. XVII. A. 870. parvi, siccitatis, magni, humiditatis signa judicati sunt. I. 635. parvi, quibus sunt et caput magnum, balbi sunt et iracundi. XVII. A. 473. perversio in febre lethale signum. XVII. B. 729. oculus, si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. oculorum perversio in morbis pravum signum. XVII.

434. ad oculorum carbunculos remedia parabilia. XIV. 498.

Oculi cicatrix, definitio (confer. Cicatrix *oculi.*) XIV. 775. cicatrices, quae in superficie fiunt, nebulas vocant, quae vero profundum petunt, albugines. XIV. 411. earum cura. XIV. 411. ad oculorum cicatrices veteres. XIV. 497. cicatrices extenuant anemonae. XI. 831. solvit cedrea. XII. 18. cicatrices crassas detergunt caules Chamaesyces cum melle. XII. 155. ad oculorum cicatrices collyrium *Evemeri*. XII. 777. *Pyrami*. ibid. *Lyncei*. XII. 778. alia. XII. 779. ad oculorum cicatrices et callos collyrium isochryson. XII. 785. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Evemeri* psoricum. XII. 788. oculorum cicatrices crassas extenuant flores siccati Leucoji. XII. 58. ad oculorum cicatrices *Philoxeni* compositio. XII. 736. cicatrices expurgat atque extenuat Sagapenum. XII. 117. cicatrices recentes extenuare potest Thyites *Dioscoridis*. XII. 199.

Oculi morbide *clausi* sunt aut propter convulsionem palpebrarum, aut earum imbecillitatem. XVI. 656. oculus ferox aut clausus contraindicat purgationem. XVI. 654. *confusio*, definitio. XIX. 435. conversio musculorum conversio est. VII. 150. etiam convulsione tentantur. VIII. 170. distorsionis causae. XVI. 7.

Oculi dolores excitat frigus. XVII. A. 94. dolores ex menstruis suppressis. XV. 327. dolorum in inflammatione causae. X. 937. eorumque cura. ibid. doloris cura. X. 171. XVII. B. 326. 330. doloris cura secundum *Hippocratem*. X. 819. XVI. 85. dolorum, qui ex spiritu flatulento in febre excitantur, cura. X. 867. ad oculorum dolores remedia parabilia. XIV. 346. 496. 498. ad oculorum vehementes dolores remedia ab *Hippocrate* commendata. XV. 916. ad oculorum dolorem. XIV. 544. ad oculorum dolores remedia *Glauci* et *Philoxeni*. XII. 743. *Moschionis*. XII. 745. ad oculorum dolores anodyna. X. 817. arteriaca *Charixenis*, forinsecus imposita lana ex ea madefacta. XIII. 49. asclepiadeum *Paccii*. XII. 772.

ad *Oculorum* dolores aster inexsuperabilis. XII. 761. aster stomachicus. XIII. 165. ad oculorum dolores et vexationes colica isotheos. XIII. 279. collyrium croceum puerile. XII. 770. *Atimetri*. — *Diomedis*. XII. 771. dolores sedans collyrium. XII. 757. diocleum collyrium. XII. 758. *Evemeri* collyrium. XII. 774. collyrium melinum. XII. 770. ad oculorum dolores maximos cygnus reginae. XII. 759. ad oculorum dolores circum circa molestantes cygnus ex Samia terra. XII. 759. ad dolores diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. medicamentum ex galbano. XII. 765. aliud *Nili*. XII. 765. remedium fuscum *Olympionici*. XII. 753. *Zosimi*. XII. 753. *Hermiae* balneum. XII. 754. aliud. ibid. — Phanion *Neapolitae*. XII. 755. Malabathrinum *Galeni*. XII. 756. in oculorum dolore quaenam sit vena secanda. XVI. 139. XIX. 522. incisio venae lateris affecti intra horam unam sustulit. XVI. 139. dolores gravissimos *Galenus* saepe sectione venae humeralis, quae e directo erat, compescuit. XI. 297. dolores solvit vini potio. XI. 802. meri potio, vel balneum vel fomentum, vel vena incisa, vel purgatio tollit. X. 171. XVIII. A. 45.

Oculorum fistula s. *aegilops*, definitio. XII. 820. XIV. 414. 772. cura. XII. 820. XIV. 414. *Archigenis* praecepta. XII. 821. *Asclepiadis*. XII. 822.

Oculorum fluxus, definitio. XIX. 433. fluxiones saepe ex capite veniunt. X. 939. earundem causae. ibid. et sq. in oculis fluxiones derivationem per nares habent. X. 316. per oculos quae fluunt, per nares derivantur. XVI. 151. ad oculorum fluxiones remedia parabilia. XIV. 499. fluxu laborantibus in fauces retrahere convenit. XVII. A. 965. diuturnarum fluxionum cura. X. 939. XVII. B. 883. fluxionis *Archigenis* cura. XII. 790. ad fluxionem calidam. XII. 793. agglutinatorium ad eam. XII. 796. pro oculorum fluxionibus secreta *Archigenis* ex compositis medicamentis. XIV. 343. antidotus *Aelii* Galli. XIV. 114. ad oculorum fluxum multum ac tenuem asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. ad fluxiones antiquas *Bassi* artemonium. XII. 780. pro oculorum fluxionibus calidis remedia. XIV. 345. ad oculorum fluxiones desiccandas collyria cum cornu cervi usto. XII. 335. fluxum largum et tenuem *Nili* collyrium diarrhodon compescit. XII. 765. ad fluxiones antiquas diarrhodon ex rosis ma-

lorem auget. XI. 521. laedit omnes fluxiones, quae ex pura bile ortae sunt. XI. 521.

Oleum, in quo ruta dococta est, ad flatus. X. 578. inflammationes ferventes affligit. XI. 521. quando in inflammationibus commodum. XI. 592. lassitudinis remedium est. XI. 485. cur lassis admodum utile. XI. 531. omnium lassitudinem praesidium. XIII. 1006. frictio ex oleo magis quam sicca lassitudinem aufert et corpora emollit. XI. 507. in althaea incoctum ad ligamentorum et tendinum scirrhos. X. 959. oculo noxium, alias partes inflammatas mitigat. I. 125. in rheumatismo noxium. XI. 81. cavo ulceri infusum adversissimum medicamentum est. X. 166. dulcissimum mordicationes ventris sanat. XI. 488. acria lenit ventremque moderate subducit. XV. 888. olei pondera et mensurae. XIX. 777. ad oleum metiendum Romanorum mensura. XIII. 616.

Oleum amygdalinum: ejus qualitates. XI. 871. amygdalarum colocynthidis antidotum. XIV. 761.

Oleum anethi, facultates. XI. 832. anethinum anodynum est. XI. 766. anethinum cum adipe anserino ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione. XI. 489. anethinum dissolvit succos crudos in carne. VI. 291. anethinum satis est ad cutis densitatem sanandam. VI. 220. quod fit circa Aulonem, eandem cum hispano vim habet. VI. 196. *balaninum*. XI. 870.

Oleum calidum potestate est. I. 669. calidum quomodo dicatur. I. 685. calidi et frigidi quoad vires differentiae. XIII. 580. calidum ad dolores sedandos. XVII. B. 327. calidum ad intestinorum dolores ex frigore. XI. 489. oleo calido crura inungere in lateris dolore conducit. XV. 857. oleum calidum haud raro sufficit ad glandulas phlegmone tentari incipientes. X. 905. olei calentis fotus ad nervorum puncturas. X. 392. oleum calidum potum ad psilothrum haustum. XIV. 142. *caryini* qualitates. XI. 871.

Oleum cedri, ejus vires medicae. XII. 16. cedrini qualitates. XI. 871. cedrinum calefacit. XI. 520. exsiccat. XI. 530. dolores sedat. XVII. B. 327. *chamaemelinum* discutit. X. 822. chamaemeli rarefacit. XI. 750. ex chamaemelo succos crudos, qui in carne et cute resident, dissolvit. VI. 290. chamaemelino succedit rosaceum. XIX. 728. *cicinum* in Aegypto provenit ex fructu ricini. XI. 870. cicini facultates. XI. 870. cicinum rarefacit. XI. 750. cicini usus in obstructione cutis. VI. 220. cicinum ventrem subducit. XI. 871. cicinum raphanino succedit. XIX. 729. cicinum pro sophino. XIX. 742. quaenam alia ei substitui possint. XIX. 728. *cilicium* pinguissimum. XI. 871. ex *grano cnidio* quale. XI. 871. *conyzae* sanat rigores. XII. 35. costi, vires ejus medicae. XII. 40. *crudum* etiam omphacinum vocatur. VI. 424. crudum ac calidum vacuat et digerit. XI. 63.

Oleum cucumerum agrestium rarefacit. XI. 750. *cydoneum* succedere potest rosaceo. XIX. 728. cydoniorum pro myrtino. XIX. 737. pro rosaceo substitui potest cydoneum. XIX. 728. *dadinum* ex nigra pice conficitur. XI. 871. dadini facultates. XI. 871. *dulce* sicca corpora humectat. VI. 229. dulce mitigans est. XI. 495. *foenugraeci* pro oleo liliaceo. XIX. 743. *gleucini* compositio. XIII. 1042. *hispanici* (ex Iberia apportati) qualitates. XI. 869. hispanum adstringit. X. 790. 822. hispanum ad lassitudinem utile. VI. 196. hispanum squalidum est. XI. 871. *histricum* optimum est, ubi adstringere vehementius est opus. X. 791. histricum adstringit. X. 822. *hyoscyaminum*, facultates. XI. 871. irinum *ἀνθινὸν* vocatur apud *Hippocratem*. XIX. 82. etiam susinum vocatur. XIX. 82. *istricum* squalidum est. XI. 871. *juniperinum* calefacit. XI. 520. *laurini* qualitates. XI. 871. laurinum calefacit. XI. 520. laurinum dolores sedat. XVII. B. 327. laurinum exsiccat. XI. 530. laurinum substitui potest cicino. XIX. 728. *lentiscinum* adstringit et emollit. XI. 871. usus in gingivarum inflammatione. XII. 853. lentiscinum pro myrtino. XIX. 737. *libycum* pinguissimum est. XI. 871. *lilinum* ab *Hippocrate ἀνθινὸν* vocatur. XIX. 82. lilii contra uteri durities. XII. 45. liliaceum, pro eo oleum foenu graeci. XIX. 743. lotum minime omnium mordacitatem continet. XI. 869. lotum neque epotum neque infusum morsum efficit. XI. 498.

Oleum mastichinum ex Mastiche alba s. Chia conficitur. XII. 69. mastichinum emollit et adstringit. XI.

maticum. XII. 945. pastillus *Threpti.* XIII. 828. ad vitia omnia dentifricium *Timocratis.* XII. 887.

Os et Ossa: definitio. XIV. 703. XIX. 368. durissima corporis pars est. I. 603.

Ossa dura sunt, frigida, eamque ob causam non facile solvuntur. IV. 340 sq. durissimae sunt et maxime terrestres animales partes. II. 733. densissima et durissima quibusnam avibus data. III. 926. quibus vero laxa et levia. ibid. — os frigida pars est. VII. 744. frigidum quidem et siccum sed minus quam pilus. I. 569. siccum et frigidum est. XV. 253. similaris pars est. XV. 8. 252. in corde apud quaedam animalia reperitur, et cur. III. 501 sq.

Ossa humana qua ratione inspicere *Galeno* licuerit. II. 220. ossium doctrina in Alexandria discipulis cum subjecti inspectione exhibetur. II. 220. doctrina medico maxime necessaria. II. 732. ad ossa cognoscenda simiae faciunt homini simillimae. II. 222. ossa in simiis cynocephalis similibus multum ab humanis differunt. II. 223. plura quam ducenta numerantur. IV. 694. universa eorum compages sceleton vocatur. II. 734. stabilimenta sunt reliquarum partium. II. 733. differentiae eorundem. II. 733. in abscessibus nonnunquam occurrunt. X. 984. duplex eorum compositio. XIV. 720. constructionis duplex naturae scopus. III. 926. os nullum cylindrum mere exhibet. XVIII. A. 462. conjunctionis inter se diversitas. II. 734. conjunctio duplex. XIX. 460. dearticulatio est compositio propter motum voluntarium comparata. IV. 1. ossa quae dearticulantur, capita postulant dura. III. 927. ossium caput quaenam dicatur pars. II. 736. ossium cervices tenues sunt ossium apophyses. II. 736. ossis cavitas articularis cotyle vocatur et glene, devexitas vero caput s. condylus. IV. 410. corone quid. II. 736. magna ossa epiphyses habent. II. 733. epiphysium et condylorum usus. III. 922 sq. epiphyses non omnes medullam habent. III. 927. ossium exelcysmus, definitio. XIX. 462. metagoge, definitio. XIX. 462. cavitates profundiores cotylae, superficiariae glenae vocantur. II. 736. crassa fragmenta innatantia juvat isis viridis linimenti vel splenii modo imposita. XIII. 794. ossa laxa magis et cava data cur sint animalibus imbecillioribus, densiora autem ac pleniora fortibus. III. 924. majora laxiora cur sint et cavernosa. III. 159. in parvorum constructione duo erant naturae proposita. XV. 256. os parvum nullam cur habeat medullam, sed cavernulas duntaxat easque exiles. III. 924. ossa firmantur in parva mole, vel propter materiae penuriam, vel propter siccitatem. XV. 227. nullos nervos accipiunt. IV. 268. cur exiguas venas acceperint. IV. 341. ossium moles musculorum robori respondet. III. 926.

Ossa motum habent passivum, qui fit a musculis. IV. 347. ossium motus quomodo fiat. IV. 2. ossa cur non palpitent. VII. 594. ossibus robusti sunt, quibus cervix valida et caput acuminatum est. XVII. A. 815. os restitui potest. I. 241. ossa quaedam sensus expertia videntur. VII. 531. ossa etiam dentes sunt. II. 752. ossibus assimilatur corporis forma. II. 220. os ambiens membrana periosteos Graecis dicitur. XIII. 414. (vide *Periosteum.*) calor, penitus adassans ea et exsiccans, necessarius ad eorum formationem. IV. 550. ossibus inimicum frigidum. XVII. B. 803. ossa usta, eorum usus medicus. XII. 342. ossa quomodo generentur secundum *Empedoclem.* XIX. 338. generatio ex semine in foetu. IV. 540. generantur ex eo, quod ex semine crassius erat, magis terreum et minus tractile. IV. 549. fieri a semine maris putat *Hippocrates.* XIX. 323. ossium in puerulis conditio. XVII. B. 629. nutrimentum quale. X. 427.

Ossa medulla nutriuntur. II. 212. medulla cerebro est dulcior, jucundior ac pinguior. VI. 677. medullae ossium vires et usus medicus. XII. 331. quaenam optima, et quae prava. XII. 332. eorum proprium alimentum medulla est. III. 927. XV. 255. ossa cavernulas habent, in quibus est humor crassus et albus ad ossa alenda. XV. 253. quae sinus non habent medulla plenos, ea suis cavernis tale quid continent, quo nutriuntur. XV. 257. ossis alimentum pus. XV. 414. medulla humida et propemodum fluxilis. IV. 369. pinguedini similis est. IV. 370. medulla pinguis est ac sensu vacans. XIX.

367. ossa parva cur medullam non contineant. XV. 256. medulla expertia leo habere creditur. III. 925. ossium medulla ut cibus. VI. 677.

Ossa singula: os *astragali*. II. 774. XVIII. B. 453. os principale est ad pedem movendum. III. 205. formae ejusdem utilitas. III. 200. situs. III. 204. situs ejus inter tibiam et calcaneum causa. III. 205. quadrio vocata ejus pars. II. 775. male ita etiam vocatur tibiae et fibulae pars inferior. II. 775. IV. 268. *ossium* usus. II. 218. 922. cur superfluum ut sensum habeant et motum. IV. 268.

Ossa brachii, descriptio. II. 767. brachii inaequalia sunt. XVIII. B. 620.

Ossis brachii ad articulationem cum ulna apta constructio. IV. 429. si perforatum esset, quid accideret. IV. 429.

Os brachii cur extrinsecus gibberosum sit, internis vero simum. III. 151.

Os brachii: condylorum inferiorum constructio, ejusdem utilitas. III. 148. os utrumque fractum si fuerit, brachium brevius fit. XVIII. B. 540.

Ossa bregmatis duo sunt. XVII. B. 3. cum aliis ossibus conjunctio. ibid. situs. III. 936. quadrilatera sunt. II. 744. sunt rarissima et infirma. II. 745. termini sunt sutura lambdoidea, coronalis et squamosa. II. 744. ex cerebri comminutione arescunt. XVII. B. 5. *Galenus* haec ossa cuidam excidit, isque servatus est. X. 453.

Os calcanei. II. 776. (vide Calcaneus et Calx.) sustinet talum et crus, et fert corpus ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis firmitatem contribuit. III. 205. formae ejus utilitas. III. 200. qua de causa sit in anteriore parte angustius. III. 198. situs. III. 205. movent hoc tres musculi. III. 131. tarsi est maximum. XVIII. B. 433. ejus cum aliis ossibus conjunctio. XVIII. B. 433. calcis saltando ex superiori loco diducitur. XVIII. B. 445. symptomata hoc cum malo juncta. ibid. et sq. ei innectitur chorda (tendo Achillis). XVIII. B. 448.

Ossa calvariae septem. XIV. 720. (vide Calvaria.) *capitis* sex sunt. II. 744. capitis praeter maxillam inferiorem sunt septemdecim. IV. 40. capitis, digitorum, surae remedia arbitratur *Xenocrates*. XII. 248. capitis cur cavernosa. III. 689. capitis post omnia alia ossa concrescunt. IV. 673. *carpi*. XIV. 723. carpi unum videntur. II. 270. carpi quot. XVIII. B. 433. nisi diligentius inspiciatur carpus, ex uno osse constare videtur. III. 121. carpi compluria. III. 121. 125. 129. carpi octo sunt, in duos ordines conferta. II. 770. conjunctionis inter se modus. ibid. carpi octavum. III. 134. carpi nonum. III. 137. carpi cur in duos ordines disposita. III. 130. carpi cur variae sint formae. III. 126. carpi compositionis harmonia. III. 121. cur constricta ea magis quae ad cubitum sunt, quam quae sunt ad metacarpum. III. 129. carpi ne luxentur quomodo natura praecaverit. III. 123. mutua symphysi deligata sunt. XIV. 723. non per symphysin, sed synarthrosin inter se conjunguntur. II. 770. singularis structurae usus. III. 121. eorum motus. III. 124. os carpi cartilaginosum. III. 134 sq.

Ossa: *os cartilagineum* cordis. II. 619. quomodo reperiatur. II. 622. *coccygis*, ex tribus partibus constat. II. 762. *colatoriorum* obstructiones odoratum laedunt. VII. 107. *coli* similia s. colatoria (ethmoidea) II. 859. *coxae*. XIV. 724. *coxae ἰσχίον* Graecis audit. XVIII. B. 519. *cribriformia*, usus. III. 652. ea *Hippocrates* spongiosa vocat. III. 652. ossium cruris constitutio secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472 sq. ossibus cruris luxatis cum articuli vulnere, quaenam symptomata supervenirant. XVIII. A. 682. 687. et quomodo haec sit conditio curanda. XVIII. A. 688 sq. *cubiti*. III. 92. (vide etiam *Ulna*.) *cuboides*. II. 776. cuboides tarsi, ejus situs. III. 199. cuboides dearticulatur cavitati calcanei. III. 204. *cuneiformia* tres cubos ossis naviformis obequitant. III. 204. cuneiformium cum aliis conjunctionis utilitas. III. 200.

Ossa digitorum. II. 771. XIV. 723. quot sint. II. 772. cur tria. III. 39. phalanges vocantur. II. 250. utilitas. III. 32. utilitas magnitudinis eorum et formae. III. 39. 40. utilitas labiorum, quae in articulis ea undique

III. 591. *zygomaticum*. II. 748. (vide *jugale*.) zygomatici usus. III. 851. zygomatici utilitas ad prohibendam maxillae luxationem. XVIII. A. 439. medullae est expers, densum atque instar lapidis durum. III. 851.

Ossium morbi. XIV. 780. morborum definitiones dantur. XIX. 460 sq. os quatuor de causis abrumpitur. XVIII. B. 436. abscessus fit ex sideratione. XVIII. A. 192. os abscedere putandum est, si ulcera diuturna sunt, nec cicatrice obducuntur. XVIII. A. 71 sq. os alicui abscedit in capite. XVII. B. 132. ossium apagma (abductio) quid. X. 424. caries in corrosione ossis consistit. I. 239. continuitatis solutio est. VII. 37. cariei causae. VII. 34. carnis livida conditio in ea malum. XVIII. A. 104. ossium caries quibus impendet, purgatio per alvum prodest. X. 289. ossis continuitatis solutio fractura est. I. 387. in osse continuitas soluta caries et fractura est. VII. 37. X. 160. 232. 423. ossis continui solutio quomodo a Graecis vocetur. XVIII. A. 482. ossis corrumpendi periculum quibus impendet vulneribus, ea utique cum magnitudine phlegmones sunt. X. 290. ossis corruptio sphacelus vocatur. XVIII. B. 455. ossa corrupta educit aridum cephalicum *Lucii*. XIII. 846. cephalicum *Deileontis*. XIII. 744. cephalicum melanchloron. XIII. 745. *Philotae* cephalicum. XIII. 745. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. ossa e capite educit emplastrum sacrum. XIII. 778. ossa corrupta reducit emplastrum *Turpilliani*. XIII. 736. ossa glutinat et reducit emplastrum viride *Alcimionis* s. *Nicomachi*. XIII. 807. reducit *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. ossa corrupta educit malagma *Andreae*. XIII. 343. ad ossa corrupta pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

Ossium deluxatio, definitio. XIX. 460. ad ossa devorata aliaque omnia e gutture excutienda remedia parabilia. XIV. 439. *diacinema*, definitio. XIX. 461. *diductio*, definitio. XIX. 461. ossa patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. ossium dolores quales. VIII. 104. hi ostocopi vocantur. ibid. dolor in lassitudine. VI. 193. *eluxatio*, definitio. XIX. 460. ossa saepe sensibiliter exasperantur. XVII. A. 900. ossium *exfoliatio* futura quibusnam signis se prodat. XVIII. B. 559. quomodo sit curanda. XVIII. B. 560. et quomodo, si grandius fragmentum ab osse recedat. XVIII. B. 563. exfoliationem juvat radix Peucedani. XII. 100. ossium *fractura*, definitio. I. 387. XVIII. B. 330. est continuitatis ossis solutio. I. 238. VI. 872. VII. 37. X. 160. 232. diversitates. X. 424. differentiae quinque. XIV. 780. quaenam vocata sit abrupta. XVIII. B. 888. alphitedon factae quales. X. 424. XVIII. B. 408. brassicatim factae quales. XVIII. B. 888. quaenam cauledon, in farcti caulis modum, dicantur. X. 424. cauliformes quales. XVIII. B. 888. quae raphanedon factae dicantur. X. 424. schidacedon, h. e. assulatim fieri quae dicantur. X. 424. fracturae species, qua comminuto osse nihil integrum relinquatur, et nullo modo inter se cohaereant, quomodo vocentur a Graecis. XVIII. A. 451.

Ossium fracturae: causae generales. XVIII. B. 436. κατὰ περίκλασιν quando contingat. XVIII. B. 437. qualis in iis positura sit necessaria. XVIII. B. 843. ad ossium fracturas curandas osteologiae cognitio maxime necessaria. II. 732. ossium fracturarum cura. XIV. 792. cura generalis. I. 387. quaenam sit iis medendi vera methodus, quamque ipsa rei natura praescribat. X. 426. cura in eo consistit, ut unitas reducatur. XVIII. B 330. quaenam curationem non recipiant. XIV. 792. quaenam maxime extendi desiderent. XVIII. B. 866. quaeque minus. XVIII. B. 867. conformatio qualis sit operatio. XVIII. B. 330. et quomodo peragatur. XVIII. B. 332. fracturas extensionem antequam reponi possint, requirere docetur. XVIII. B. 329. anni temporis, regionum, victus etc. in earum curam influxus. XV. 410. ut callo obducantur, decocto radicis Ulmi utuntur. XII. 109. ulceribus complicatarum cura secundum *Hippocratem*. V. 768. methodus inflammationem coërcendi. XVIII. B. 365 sq. fracturae male curatae quomodo tractandae. I. 391. in fracturis, in quibus os cu-

P.

consistit. X. 894. quae in generatione adhuc est, duplicem admittit curandi scopum. X. 876. phlegmone obsessas partes calida frequenter affusa non exsiccat, sed potius humectat. I. 643. repente curari nequit. XVIII. A. 284. in ea opus non est, in causam efficientem inquirere. X. 243. jam genitae medela. X. 899. vacuatio quadruplex est. X. 899. omnis curationis scopus vacuatio est. X. 890. vacuationis scopus cur refrigerationis indicationem praecedat. X. 898. cucurbitae usus. X. 925. venaesectionis utilitas in principio phlegmones. XI. 273. quae adhuc in generatione est, cura. X. 890. ab initio refrigerare et adstringere noxium. X. 905. incipientes revulsu evacuare oportet, inveteratas ex ipsis affectis partibus. XI. 305. in phlegmone discutienda remedio nullo prius fidenter uti potes, quam donec totum corpus vacuaveris. X. 939. phlegmone in fracturis ossium quomodo arceatur. X. 435. phlegmone ex calida fluxione cum existat, quaenam remedia requirat. I. 690. phlegmones dolentis cura generalis. XIII. 994.

Phlegmone: remedia contra eam in usum vocanda: acetum. XI. 419. proprie dictis adeps suillus et vitulinus et gallinaceorum familiarissimus. XI. 733. ad phlegmones leves ageratum. XI. 812. phlegmones levat althaea. XI. 867. phlegmonas in mollibus partibus concoquit et digerit butyrum. XII. 273. phlegmonis aptum cataplasma. XI. 732. difficulter cedentibus aptum cataplasma ex pane. XI. 733. calidioribus utilis est cataplasma ex farina triticea. XI. 733. contra eam cataplasma ex galla. XII. 24. cataplasmatis ad eas commisceri solet sevum caprinum. XII. 325. eam refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. ad phlegmonas absque ulceribus emplastrum aegyptium. XIII. 919. phlegmonas arcens emplastrum. XIII. 547. phlegmoni curandae convenit emplastrum ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 375. sed quomodo eo utendum. XIII. 381. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum. XIII. 940. hellespontia *Herae*. XIII. 914. hordei farina dolorem lenit, eam non curat. X. 282 sq. flores leucoji. XII. 58. lichen. XII. 57. sedat et glutinat sideritis. XII. 121. stercus bubulum humidum vere collectum. XII. 301. Chia et Selinusia terra sunt inferiores Samia. XII. 182. Triboli species. XII. 144.

Phlegmones cura, ubi ejusdem fervor jam subsedit. X. 884. cura, ubi ex irritantibus remediis vehementior est reddita. X. 886. phlegmonae a biliosiore humore factae foti humidi, a tenui sanguine factae sicci conducunt. XV. 519. ad phlegmonas crudas folia virentia bechii s. tussilaginis. XI. 851. calidas mediocriter refrigerat succus ramentorum cucurbitae. XII. 34. ad phlegmonas calidas lactuca. XI. 887. calidas juvat Polygonum foris frigidum illitum. XII. 105. ad calidas violae folia tum per se, tum cum polenta. XI. 889. ad ferventes alsine. XI. 823. ferventibus apta cera est. XI. 734. ad phlegmonas a fluxione natas sempervivum. XI. 813. frigidioribus magis congruunt tauri et caprae adeps. XI. 733. phlegmonas ab initio ad statum usque sanat helxine. XI. 874. ad phlegmones incipientes glaucium. X. 955. atriplex hortensis. XI. 843. vigentes, agrestis. XI. 843. incipientibus et increscentibus contrarium est *Mnasei* medicamentum. XIII. 392. phlegmonas nascentes adjuvant folia Platani viridia trita et illita. XII. 104. ad incipientes quercus fructus. XI. 866. jam induratas ac aegre solubiles sanat Brassica esculenta. XII. 42. ad induratas aegilops. XI. 813. quae in scirrhum abierunt, glaucium non sanat. X. 955. magnae quomodo curandae. XIII. 951. mediocrem sanant emplastra melina. XIII. 504. parvae, quum scirrhosa durities mixta fuerit, cura. XIII. 951. parvae medetur parygron medicamentum. XIII. 952. ejus, quae in suppurationem abiit, cura. X. 886. earum, quae ulcera sequuntur, cura. X. 881 sq. phlegmones in ulceribus cura. XIII. 733. veteres juvat lutum terrae aegyptiae. XII. 177. ex ea relicti scirrhosi cura. X. 885.

Phlogosis phlegmone s. inflammatio est. VII. 853. 911. X. 875. XVIII. B. 76.

Phlomis est Phlomi species. XII. 150.

Phlomus vide Verbascum.

Phlonitis id. q. Onosma. XII. 89.

unt. XVIII. A. 130. sputa crassa reddit concoctio. XVI. 74. cruditatis signum quodnam. IX. 626. crudissima quando sit. XVII. B. 394. 395. cruditatis quatuor tempora. XVII. B. 394 sq. imperfectae signum sputum adhuc tenue. XVII. B. 395. terminum criseos ut plurimum habet diem decimum quartum. XVII. B. 393. quo modo solvatur. IX. 707. coctionis signa, si circa tertium aut quartum diem apparuerint, morbus non ultra septimum diem progreditur. XVII. B. 395. coctionis perfectae signum sputa sunt. XVII. B. 395.

Pleuritidis causae. XIV. 734. dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. XVI. 458. gravissima ex humorum fusione generatur. XVII. B. 424. ex plenitudine fit. VI. 375. causa est sanguinis redundantia post membri amputationem orta. XVIII. A. 728. cum pallidis et flavis sputis, bile oritur. XVIII. A. 53. cum sputis spumosis ex pituita oritur. XVIII. A. 53. cum sputis nigris ex melancholico humore. XVIII. A. 53. cum sputis rubris ex sanguine. XVIII. A. 54. bona in ea signa quae. IX. 567. quae contra mala. ibid. mitissima est, in qua cruenta sputa ejiciuntur. XVII. B. 398. in ea, si sputum statim appareat, morbum facit breviorem. IX. 562. sin minus, longum. IX. 562. 633. XV. 475. dolores statim sponte desinunt, quum aliquid effatu dignum tum expuere, tum expurgare coeperint. XV. 479. si humoris biliosi transitus ad caput fuerit, in furorem aguntur aegroti. XVI. 717. qui intra XIV. dies non judicantur, iis empyema oritur. XVII. B. 793. transitus in phthisin quando sit exspectandus. XVII. B. 799. si inflammatio non discutitur, suppuratio fit. XV. 527. si dolor fomentis non solvatur, iis abstinendum; quoniam pulmones exsiccant et suppuratum creant. XV. 526.

Pleuritidis perniciosae nota ex pulsu. IX. 538. exitialis signum. IX. 401. sputa quaenam optima et quae pessima. IX. 687. in qua nihil expuitur, gravissima. XVII. A. 491. sputum quale non bonum et quale perniciosum. XVII. B. 395. sputum quale salutare et quale noxium. XVI. 169. sputum malignum mortem indicat. IX. 564. sputum quale mortis signum. VII. 457. sputa, quae ejiciuntur spumosa, pallida aut rubra, quid denotent. VII. 375. interdum nigra sunt. VII. 376. quid in ea sputum valde foetidum denotet. XVI. 215. diarrhoea succedens malum. XVIII. A. 25. peripneumonia succedens malum. XVIII. A. 111. aptysta qualis sit. XVII. A. 55. peripneumoniam sanat. XVII. A. 364. peripneumoniae remedium. XVII. B. 344. *Anaxionis* casus. XVII. A. 772. XVII. B. 392.

Pleuritidis cura pro morbi gradu describitur. XIV. 445. 734. cura secundum *Hippocratem*. XI. 160. *Hippocratis* ei medendi methodus. XIII. 149. XV. 850 sq. cura secundum *Hippocratem*, in qua dolor sub thorace est. XV. 854. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. in pleuritide primum sputa, deinde urinae sunt consideranda. XVI. 237. alica cibus est, oxymel medicamentum, ptisana utrumque. XV. 507. si sub septo fuerit dolor, alvus ducenda est. XV. 535. ob dolorum mitigationem juvatur a balneo. XV. 719. utendum est in potu aceto mulso, et si multa sitis fuerit, etiam aqua mulsa et aqua. XV. 498. lateris dolor in ea primum fomentis calidis fugare tentandus est. XV. 516 sq. ad pleuritidem fomentum ex hordeo et ervo in aceto maceratis. XV. 522 sq. sicca fomenta ex sale milioque torrefactis. XV. 525. siccae et expuitionis experti idonea est halitus inspiratio. XV. 522. in pleuritide maxime nocet lenticula ex aceto confecta. XV. 480. ad pleuritidem ptisana. XV. 480. ptisanae noxae, si stercus in tractu intestinorum infarctum est. XV. 486. in ea, vigente inflammatione, nocet ptisana. XV. 488. ptisanae incaute adhibitae noxa. XV. 490. ante sorbitionem praeparationes sunt faciendae. XV. 545. si aegrum corripuit non multo tempore ante cibatum, sorbitio huic non danda, antequam alimentum ad finem tractus intestinorum pervenit. XV. 497. spongia magna ex aqua calida expressa. XV. 521 sq. quando venaesectionem non requirat. XVI. 482. venaesectio ubinam instituenda. XVI. 139. XIX. 522. venaesectio e directo laborantis lateris convenit. XI. 297. venaesectio non peraeque dolo-

agricolae filius, circiter 15 annorum, qui fistulam per menses sex in parotide ex febris judicatione suppurata habebat, sanatus est emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. pro puero epileptico *Galeni* consilium. XI. 357.

Pueri primo dierum decursu calidissimi sunt, postremo frigidissimi. XV. 154. quomodi sint educandi secundum *Platonem*. V. 466. veri respondent. XVI. 345. cur pluribus alimentis indigeant. XVII. B. 417. alimentum sumunt, ut incrementum capiant. XV. 396. num calidiores sint, quam qui aetate florent. I. 583. caloris eorum conditio. VII. 258. caloris innati plurimum habent. XV. 154. non absolute calidi sunt. XVI. 101. ob innatum calorem augentur. XV. 155. caloris nativi conditio. XVII. B. 408. recens nati plurimum calidi innati habere dicuntur. XVII. B. 410. eorum corpus terreae substantiae minimum in se continet. XVII. B. 409. functionum omnium in iis vigor. I. 584. quo anni tempore optime se habeant. V. 696. optime sé habent vere et extrema aestate. XVII. B. 308. vere optime degunt. XVII. B. 613. quo anno pubescere incipiant. XVII. B. 637. a secundo septenario ad expletum tertium vivendi ratio. VI. 61. optimis moribus sunt imbuendi. XVI. 323. eorum impetus a ratione non moderantur. V. 459. plures et vehementiores animi affectus habent quam adulti. V. 459.

Pueri tantum inter se animarum substantiis differunt, quantum actionibus et affectibus. IV. 769. carne molli praediti. XIII. 662. cur in iis cerebrum etiam per aures purgetur. XV. 332. cur facile exhauriantur. XV. 777. cur non sint exsiccandi. XVI. 101. alteratricem facultatem valentiorem habent, attractricem vero imbecilliorem. VII. 258. gulosi oxylapathum crudum manducant. VI. 635. ad discutiendos corporis humores natura sunt propensi. X. 625. facile coacervant crudum humorem. XVI. 54. difficile ferunt inediam. XVII. B. 401. iracundia pleni sunt, rationis minime compotes. V. 500. peccantes pudefiunt, gaudentque honestis. V. 460. cur pilos raros habeant. XIX. 369. pulsum *Archigenes* parvum, *Herophilus* magnum vocat. IX. 452. pulsus cur celerrimus. IX. 118. quoad magnitudinem medius. IX. 119. cur ex pulsu intermittente minus periculi percipiant. IX. 284. cur plus et frequentius quam puberes respirent. IV. 500. ne gustent vinum ad usque annum decimum octavum. IV. 809. cur habeant vocem acutam. XVI. 608. inclinant ad voluptates aversanturque labores. V. 459. ad annum decimum quartum vena secanda non est. XI. 290. XIX. 520. sine molestia venaesectionem non ferunt. XI. 46. a primo septenario ad secundum temperamentum, et quodnam postulet victus genus. VI. 59. temporis spatium, intra quod morbi diuturni judicantur. XVII. B. 639. cur balbutiant. XVIII. A. 51.

Pueri cur calculo obnoxii. XV. 156. XIX. 651 sq. calculorum ortus in iis causae. XVI. 365. calculi ob corporis calorem generantur. XV. 153. calculis in vesica ob urinae crassitudinem laborant. XVII. B. 43.

Pueri cur convulsionibus facillime corripiantur. XVII. A. 118. 157. XVIII. B. 292. 293. quomodo curandi, ne a convulsionibus tententur, et magis adolescant et coloratiores evadant. XV. 209. cur a vehementiori extensione minus oblaedantur. XVIII. B. 867. natu minores febribus quotidianis obnoxii. XI. 23. nasus resimus non utique humidi temperamenti signum. I. 636. cur frequenter singultiant. XIII. 154. urina cur multam habeat hypostasin. IX. 601. urina qualis esse debeat. XIX. 595. quaenam urina in iis pessima. IX. 606. cur tenesmo saepius corripiantur. XVII. A. 705. ante Veneris usum podagra non laborant. XVIII. A. 44. a septimo anno ad decimum quintum vesicae phlegmonae maxime obnoxii. XVIII. B. 227. casus, qui stylo in interiore brachii regione supra medias ipsius partes punctus, inde mortuus est. XII. 605. historia, qui stylo in pupillam fuerat compunctus. VII. 100. historia et sanatio, cujus thorax a normali structura haud parum aberat. VI. 358.

Puerorum aetas humida et calida. XV. 186. XVI. 101. animae conditio varia. V. 37. calor halituosus est, copiosus et tangenti blandior. I. 594. aequalis autem in florentibus.

visus est, quae vero post accidit, pravi. VII. 88. incrementum, sive ob ortu sive posthac, visum laedit. VII. 88. pupillae laxitas cur semper visum obscuret, angustia non semper. VII. 88. laxitas nativa bona non est, nec ea praeter naturam. VII. 92 sq. laxitatis causa. VII. 93. ad pupillae obfuscationem succus ex salice elicitus. XI. 892. pupillas obscurantia extergere creditur lignum ebeni. XI. 867. ut abstergente remedio utuntur Lycio ad ea, quae pupillam obtenebrant. XII. 64. pupillas expurgare dicitur Ostracites ex aqua inunctus. XII. 206. pupillam quae obtenebrant absque phlegmone, v. c. cicatrices recentes, attenuare potest Thyites *Dioscoridis*. XII. 199. pupillae parvitas praeter naturam molesta, bona quae congenita est. VII. 92. pupillae parvitatis causa uveae relaxatio. VII. 93. pupillae phthisis, definitio. XIV. 776. pupillae synizesis tabes vocatur. III. 784. pupillam tenebrant chemoses et pterygia. VII. 101. ad pupillas nigras reddendas compositiones. XII. 740.

Purganda sunt exercitationibus, quae per singulos dies in nobis acervantur. XVI. 126. purgandum corpus est in ulcere, cui ignis sacer supervenit. XVI. 153.

Purgans quodque an certum humorem attrahat. V. 128. 145.

Purgantia remedia quaenam vocentur. XIV. 760. cur ita dicantur. XI. 336. duplici sensu intelliguntur. XI. 768. purgans sursum et deorsum et neque sursum neque deorsum. XV. 334. purgantis optima compositio. XIV. 759. purgantium natura, facultas, propinandi tempus etc. secundum *Hippocratem*. XVII. A. 401. alia corpus nutriunt, alia in venenum vertuntur, si forte purgatione frustrantur. XI. 611. attractricem facultatem habent. XI. 324. purgantia omnia trahendi vim habent. XI. 769. purgans, dum familiarem sibi humorem attrahit, qualia symptomata producat. XI. 343. sanguinem etiam carnesque colliquant et absumunt. XI. 343. purgantia ea attrahunt, quae ipsis similia sunt in corpore. XI. 613. quaedam jam possident idoneam ad attractionem similitudinem, alia in corpore demum accipiunt. XI. 614. quomodo purgationem nimiam efficiant. XI. 615. causae, cur et alieni humores, qui remedio purganti proprie alieni sunt, simul excernantur. XI. 617. cautiones in eorum usu observandae in morbis acutis. XV. 539. cur statim post purgantia sumta ptisana sit propinanda. XV. 540. purgantibus raro et per initia in morbis acutis est utendum. XV. 538. quibusnam in morbis post venaesectionem in usum veniant. XV. 769. dissidium oritur, si miscentur, quum aliud celeriter, aliud tarde purgat. XV. 537. quibusdam stomachum subvertunt. XVI. 107. quando sint in usum vocanda in sanguinis stagnationibus. XV. 784. quoniam os ventriculi laedunt, odoratorum admixtionem requirunt. XV. 537. de medicamentorum purgantium facultate liber. XI. 323. de medicamentis purgantibus *Mantias* scripsit. XI. 795. omnia calida sunt. XI. 350. omnia ventriculum infestant. XI. 355. causae, cur nonnunquam speratum effectum non exserant. XI. 355. quando sint in morbis acutis adhibenda. XVII. B. 446 sq. vel per superiores partes agunt vel per inferiores. XIV. 763. post remedii purgantis potionem cur abstergens remedium sumendum. XI. 354. non purgant, theriaca prius sumta. XIV. 215.

Purgantia grana, compositio. XIV. 531. purgantia ad alopeciam, calvitiem, ophiasin. XII. 381 sq. purgantium quodque familiarem sibi humorem attrahit. V. 128. purgantium medicamentorum optima compositio. XIV. 759.

Purgantia singula: aeris squama. XI. 577. aes ustum. XI. 577. aloë. XI. 578. (confer. *Aloë.*) brassicae succus. VI. 631. XI. 575. chamelaea. XII. 154. colocynthis. XII. 34. dracontii radix. XI. 864. empetron. XI. 875. ficus arbor. XII. 133. gallium. XI. 856. helleborus sesamoides. XII. 120. hiera. XIII. 129. XIV. 327. lathyris. XII. 56. mercurialis. XII. 63. peplus. XII. 96. peplium. XII. 97. pithyusa. XII. 103. polium. XII. 106. scammoneum. IV. 760. XVII. B. 306.

Purgare qualia convenit si purgentur, conducit, et facile ferunt. (*Hipp.*) I. 184. cocta convenit, non cruda. VII. 443. convenit, quibus in febris

oculi inflammatione. XVIII. A. 45. purgatione per alvum curatur saepe oculorum phlegmone incipiens. X. 902. purgatio plethoram curat. X. 288. purgatio in praegnantibus quando sit administranda et quando vitanda. XVII. A. 346. purgatio per alvum quibusnam ulceribus et vulneribus conducat. XVI. 113. purgatio ventriculi facillima, intestinorum autem tum difficilis tum noxia. III. 359. cavenda in morbis acutis et cum febre vehementissima. XI. 353. vitanda in morbo acuto cum vehementissima febre. XVI. 280. praeservativa quibusnam morbis sit. XVIII. A. 79. purgatio ut prophylacticum remedium. XI. 344 sq. ante eam, si omnibus modis processura sit, quid agendum. XI. 345. effectus noxii, si antequam humores praeparati sint, purgetur. XI. 346. praegnantium incauta abortus causa. XVII. A. 635. XVII. B. 652. 655. purgationi nimiae accedens convulsio et singultus malum. XVII. B. 786. purgatione sola multos *Galenus* sanavit. XI. 340 sq. a purgatione ptisanae minus dari jubet *Hippocrates*. XV. 543. purgationis levamen non propterea, statuit *Asclepiades*, evenire, quod id vacuetur, quod infestabat; sed ex communi potius evacuationis ratione. I. 499.

Purgationes appellare consuevit *Hippocrates* non solum a medicamentis, sed etiam a natura factas. XVII. B. 167. *Thucydides* et evacuationes in morbis impetu naturae factas vocat. XVII. B. 168. nimias Graeci ὑπερκαθάρσεις vocant. XI. 614. quando eae supervenire soleant. XI. 615. et qui sint earum effectus. XI. 616. verno tempore cur sint optimae. XVI. 127. sub cane et ante canem molestae. XVII. B. 664. quomodo fiant. XVI. 106. qua varia ratione sint administrandae. XI. 347. per inferiora aut superiora quando instituendae. XV. 335. quando sint perutiles. XVI. 113. immodicae animi defectus causae. XI. 47. validae pulsum reddunt vermiculantem. IX. 313. ad purgationes quinam inepti. XI. 351. XVI. 64. 107 sq. purgationum ineunte vere utilitas ad morbos avertendos. XI. 344. ex purgationibus animi deliquii cura. XI. 60.

Purgatorium duplici significatu gaudet. XI. 768. est agarici radix. XI. 812.

Purgatorius panis bis coctus. XIV. 537.

Purpura tyria adstringendi vim habet. X. 573. ex purpura marina panniculus. X. 573. ex purpura tyria panniculus. X. 573. purpurae duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. purpurarum operculorum usus medicus. XII. 348. testae usus medicus. XII. 344.

Purulenti quinam dicantur. VII. 716. IX. 173. XVIII. B. 202. fiunt ex erysipelate ad pulmones converso. XVIII. B. 270. fiunt, si sanies e venis ad pulmones fertur. XV. 151. quibusnam signis cognoscantur. XVIII. B. 201. febris in iis conspicuae conditio. XVIII. B. 202. cur nihil fere sputi rejiciant. XVIII. B. 203. vomicae ruptio quomodo possit praenosci. XVIII. B. 255 sq. vomicae ruptio num celerius aut tardius fiat, unde colligendum. XVIII. B. 206. quinam superstites maneant, quique moriantur. XVIII. B. 207 sq. purulentis quaenam remedia *Hippocrates* commendet. XV. 915. purulentis, quae in thorace et pulmone sunt, facile extussire et expuere expedit Coni fructus. XII. 55. purulentos adjuvat pix liquida. XII. 101. purulenti qui uruntur, puris conditio docet utrum serventur necne. XVIII. B. 222.

Purulentum ex sanguine. XV. 414.

Purum quodnam dicatur. XVII. A. 320.

Pus quomodo a crudo humore differat. XV. 160. putat *Erasistratus* esse, quod in urina subsidet. XV. 158. graveolens est et lentum. VI. 488. causa, cur sit album. XVIII. B. 108 sq. quomodo generetur. XVII. B. 550. generatur e carne. XV. 414. dum generatur, dolores febresque magis fiunt, quam confecto. VII. 445. fit in phlegmonis, quae concoquuntur. XV. 596. optimum, quod album, aequale, laeve et minime foetidum, quod autem e contrario se habet, deterrimum. XVIII. B. 105. optimum quando generetur. XV. 345. in ulcerum coctione crassum fit. XVI. 74. in pus conversio coctio est. XI. 732. pus venae et arteriae alimentum. XV. 414. ulceris alimentum. XV. 414. confertim evacuatum cur

Q.

R.

transversum inflammationem significat. XVIII. B. 76. *frigida* perniciosa est. VII. 928. frigida exitialis. XVII. A. 755. frigida ex naribus atque ore exhalans perniciosa jam valde existit. IV. 486. VII. 902. 942. XVII. A. 918. XVIII. B. 76. frigida exspiratio mala. IX. 615.

Respiratio gemebunda in morbis acutis mala. XVIII. A. 92. gemebunda saepe fit in pueris plorantibus. XVIII. A. 92. gemebundae causae. XVIII. A. 92. *illidens* unde fiat, et quid significet in febribus. XVII. B. 749. illidens in externa eruptione unde fiat. VII. 151. illidens quum sursum fertur, densa aut magna. VII. 920. illisa in febribus convulsionem significat. VII. 932. *inaequalis* in desidibus et mollibus. VII. 801. inaequalitates quae in una actione quacunque consistunt. VII. 809. inaequalitatis causae. VII. 798 sq. intercepta noxam affert caloris principio. V. 157. intercisa in febribus malum, convulsionem enim significat. VII. 886. *laesa* calor etiam naturalis laeditur. X. 754. *longa* quaenam dicatur. XVII. A. 417. longa oscitationis assiduae medela. XVII. A. 417. longa sanat continuas oscitationes. VII. 939. longa etiam magna vocatur. VII. 944. *magnae* gemina est differentia. VIII. 277. magna et per multum tempus desipientiam significat. VII. 831. 840. 845. 876. 901. 906. VIII. 279. XVI. 520. XVII. A. 258. magna et rara fit ob mentis laesionem. XVII. A. 259. magna et rara desipientiae signum. XVI. 520. magnae causae. VII. 767. magna, celer, frequens cordis calidi et sicci signum. I. 334. magna et densa calore. VII. 849. magna, si cum densa et rara conjuncta sit, quid significet. VII. 814. magna et longo intervallo rediens, delirium ostendit. XVII. A. 918. XVIII. B. 76. magnam et parvam quomodo quis optime dignoscat. VII. 793. magna et rara desipientiae symptoma est. VII. 830. 840. 849. magna et tarda solis mente motis contingit et cur. VII. 810. magnae simul et velocis causa. VII. 809. magnitudo per se respirationis difficultas quidem, non tamen certae cognitionis signum. VII. 814.

Respiratio moderata per arterias omnibus partibus contingit. IV. 506. *multa* et frequens quibusnam in morbis observetur. VII. 852. *obscura* *Hippocrati* parva est. VII. 959. *parvae* causa. VII. 767. parva redditur propter meatus angustiam. XV. 794. parva et densa in quibusnam morbis observetur. VII. 852. parva et densa fit ex dolore. VII. 849. parva et densa signum est doloris partium, quae per respirationem moventur. VII. 788. parva cum densa et rara conjuncta quid significet. VII. 814. parva et rara frigiditate fit. VII. 849. parva simul et rara quid significet. XVII. A. 755. etiam de hac *Hippocrates* scripsit ut et de calida. VII. 927. parvae et tardae causa. VII. 810. parva fit, tarda et densa, si thorax inflammatus fuerit. VII. 777. parvae et velocis causa. VII. 810. rara et magna delirio fit. VII. 849. raram *Hippocrates* per multum tempus appellat. VII. 831. raram et magnam in delirantibus jam *Hippocrates* saepius notat. VII. 827. rara et magna non semper deliriis accidit. VII. 836 sq. *retenta* oscitationem sanat. VII. 940. parva in angina ex fluxione acri. XV. 793. *promta* qualis *Hippocrati* sit. XVI. 560. *simplex* quae sit, et quae composita. VII. 755.

Respiratio stertorosa quibus accidat. VII. 924. sublimis secundum *Hippocratem* quae. VIII. 279. XVI. 560. sublimis apud *Hippocratem* parva vocatur. VII. 946 sq. sublimem qualem *Hippocrates* dicat et quibusnam in morbis occurrat. XVII. A. 595 sq. *tardae* causa. VII. 767. ab immodicis alimentis retardationis causa. V. 152. *urgens* velox est. VII. 899. respirationis diversae laesiones. VIII. 252 sq. laesiones simplices quales existant. VII. 760.

Respiratio si cohibetur, suffocamur. IV. 473. intercipitur articulo capitis deflexo. IV. 11. perit ex apoplexia musculorum thoracis. VIII. 301. cessat presso cerebro. V. 185. perit medulla spinali juxta primam vertebram dissecta. V. 239. sistitur medulla spinali tertiam inter et quartam vertebram dissecta. II. 696. eam penitus retinere arduum est. IV. 450. respiratione qua diversa ratione privemur. IV. 685. respiratione privati quamprimum morimur. V. 149. respirationem tollit angina. VIII. 54.

B. 58. rigor inflammationem sequitur, si in abscessum abit. VII. 627. rigoris febrilis causae. X. 680. febrilis causa frigus. XVII. B. 802. judicatorius in febribus acutis bile flava excitatur. XVII. A. 851. in caussis et tertianis unde oriatur. VII. 632. rigoris in febre ardente causae. XV. 752. rigor sistit largas sanguinis eruptiones. XVI. 814.

ad *Rigorem* remedia. XIV. 546. rigores veteres tollens remedium. XIV. 534. rigores per circuitus recurrentes ex crassis aut viscosis humoribus natos sanat agarici radix. XI. 812. ad rigorem clysteres acres. XVI. 145. contra rigores per circuitum repetentes quidam adhibent calaminth† et quomodo. XII. 4. ad rigores pyrethri radix ante periodum cum oleo confricatur. XII. 110. rigorem propellit theriaca. XIV. 302.

Ripali potio, qua *Galenus* utitur ad phthisin. XIII. 64.

Robur, definitio. V. 832. XIX. 384. animi causa eorum, quae recte fiunt. V. 403. corporis cum testium excisione perit. IV. 571. corporis quibus ex morbo laboravit, iis tremuli motus sunt. VII. 587. cur afferat boreas. XVII. B. 610. quibus exercitiis augeatur. VI. 140 sq. minuitur post ipsam summi vigoris aetatem. VI. 387. virium minuit tremor. VII. 587. vitale quibus infirmum, animi substantia facile dissolvitur. VIII. 301. roboris vitalis solutio causa animi deliquii. XI. 50. vitale solutum causa tremoris. VII. 601. roboris infirmitas et imbecillitas, definitio. V. 831. ad robur conducit siccitas. VII. 261. ad robur valent siccitates. XV. 267.

Roboris species fagus et ilex. XI. 866. fructus acerbus simul et dulcis est. XI. 648.

Robusti testes non habent laxos. IV. 579. robustum quid significet. XV. 124.

Rogos, si quis per insomnia viderit, a flava bile infestatur. XVII. A. 214.

Ῥοιβοειδέα quid significet. XVIII. A. 537.

Ῥοικοὶ vocantur, qui curvis cruribus sunt. XVIII. A. 537. 604.

Roma a Polemone rhetore vocatur terrae habitatae compendium. XVIII. A. 347.

Romae argenti spuma paratur. XIV. 9. maximi dies ac noctes paulo majores quindecim aequinoctialibus horis sunt, contra minimi paulo infra novem. VI. 405. fontium elegantia et multitudo bonae aquae est admirabilis. XVII. B. 159. semitertiana exquisita familiarissima. XVII. A. 121.

Romani argentum purgatum candidum vocant. XIV. 49. Romanorum ad oleum metiendum mensura. XIII. 616. Romanos contra belli historia solis ollis feris, quae occidere possunt refertis, gesti. XIV. 231.

Ros vocatur nebula ad terram defluens. XVII. A. 45. intemperatum est. VII. 176.

Rosae florum vires et usus. XII. 114. rosa adstrictionis cujusdam particeps est. XI. 591. rosae cur calidae dicantur. XI. 550. rosae folia pro persicae foliis siccis. XIX. 740. rosarum odor in solutis salubris. II. 870. rosae substantiae dissimilares sunt. XI. 700. succi tria excrementa sunt. XI. 701. rosarum succus exquisite tenuis essentiae est. XI. 561. rosarum succus caloris tepidi est. XI. 561. rosae succus refrigerat. XIII. 155. succus opobalsamo mixtus sub canis ardoribus refrigerii causa inungitur. XI. 559. succus ad ulcera interna. X. 298. rosas qui calidas dicunt, quod rubrae sint, tribus modis peccant. XI. 465. rosis siccis substituenda. XIX. 741.

Rosaceum quodnam veteribus dicatur. XI. 538. constat ex oleo et rosarum succo. XI. 538. ejus facultates. XI. 538. in primo recessu et ordine refrigerantium est. XI. 561. pauculam adstrictionem habet. XI. 594. nec summe calidum, nec summe frigidum est. XI. 421. qua ratione neutrum dici possit. XI. 422. mediam habet temperiem inter oleum et succum rosarum. XI. 565. cum aceto oxyrhodinon est, et refrigerat. XI. 559. in profundum penetrat, et corpora arentia magis quam oleum humectare potest. XI. 594. ad caput inungendum quibus vehementer calidum est. VI. 424. in inflammationum augmento optimum est remedium. XI. 592. utile ad inflammationes externas. XI. 563 sq. in hypochondrii inflammationibus non utile. XI. 563. easdam vires praebet post trepana-

S.

ciborum inopia arescit et crassior fit. XV. 290. arteriosus subtilior et vaporosior est. III. 319. qui arteriis continetur, tenuior est et vaporosior. XV. 381. arteriosi et venosi natura. III. 491. arteriosus eo, qui ex venis erumpit, et calidior et tenuior et flavus magis est. VIII. 5. augescit a pluviis et diebus calidis. V. 690. autumno modicus generatur. XV. 84.

Sanguis per autumnum paucissimus gignitur. XV. 85. ab extranea quadam corruptione nonnunquam in bilem mutatur. VIII. 355. biliosiorem reddunt longae vigiliae. XVIII. A. 118. biliosus in vapores vitiosos solvitur. XV. 370. si biliosior sit, facilius excalefit, et deinde corrumpitur. XV. 294. biliosior sputum flavum aut pallidum reddit. XVI. 169. biliosus redditus nonnunquam adeo corrumpitur, ut totus corporis color porri colorem imitetur. XV. 297. calefactus febrem ephemeram gignit. VII. 374. calidissimum in corpore est. I. 568. nec tamen is perinde humidus, ut pituita. I. 569. calidissimus est in lassitudine cum inflammationis specie. XVI. 266. calidus et humidus est. VII. 21. calidus et humidus, ut ver. XV. 87. calidus est, humidus ac dulcis. XIX. 363. 486. qua de causa calidus et humidus dicatur. XV. 262. non calidus et humidus, sed temperatus dici meretur. XV. 88. post flavam bilem calidus est. VII. 741. XV. 295. immodice calidus facile in vapores solvitur. XV. 370. calidioris facti in partes reliquas influxus. XVI. 131. in eo naturalis calor consistit. XVII. B. 299. caloris est particeps animali mediocris. XI. 771. calor naturalis perseverantiam ex sanguine obtinet. XI. 262. caro ex eo non magno negotio fit. II. 21. potestate caro est, quoniam minimam mutationem ad carnis generationem requirit. I. 648. si concrescit, caro hepatis erit effecta. XV. 250. solas carnosas partes in embryone gignit. XV. 74. coctus redditur pituita temporis processu. XV. 568. cordis non illi hepatis similis est. XVI. 12. a corde calorem suum accipit. I. 569. qui a corde ad pulmones fertur, qualis. XV. 381. in corde exuperat. XIV. 726. consistentia crassus est. XIX. 490.

Sanguis crassior et calidior roboris efficacior est, tenuior autem et frigidior sentiendi et intelligendi majorem obtinet. IV. 791. quibus crassus est, iis prius lotis venam rescindimus. XVII. B. 297. crassiorem generant carnes bubulae. VI. 661. crudus urina tenui et aquosa cernitur. VI. 252. dulcis ex parte apparet. V. 108. sapore dulcis est. XIX. 490. dulcissimus apparet. XI. 675. causae eum exaestuantes. VII. 375. e vasis extravasatus statim fit grumus. IV. 522. detrahendus non est alvo fluente. XV. 908. inedia post eam semper administranda est. XV. 908. in febre quibus copiose eruperit, his in refectibus alvi humectantur. VII. 935. vehementer fervefactus in carbunculis in humorem melancholicum transit. VII. 376. fibrae ejus coagulatae terrae sunt opificium. IV. 792. a fibris secretus, et colore et essentia differt. XVI. 16. hilares reddit. XIX. 492. humidus probus, solidus pravus. XV. 410. quibusnam fiat humidior, calidior aut frigidior et siccior. VII. 579. interdum humidus adeo, ut fluat, interdum crassus admodum apparet. XV. 66. humoris nigri in eo abundantiae effectus. XVI. 16. effectus redundantiae humoris flavi. XVI. 16. tum pituitosus tum mucosus est in hydrope et cachexia. XIX. 487.

Sanguis ichoroides secundum *Hippocratem* qualis. XVII. A. 982. 983. ichoroides malus est. XVII. A. 986. ichoroidis noxae. XV. 347. ichoroides pavidos et vigiles reddit. XVII. A. 984. impactus in loco fluxioni obnoxio ubi computruit, inflammatio oritur. XV. 337. incrassatus exacte hepatis caro efficitur. V. 567. in partibus inflammatis colorem mutat. XVI. 140. duplici ex causa in inflammationibus corrumpitur. VII. 375. bifariam fit naturae inutilis. X. 640. et lac alimenti redundantia. XV. 399. qualis lac et semen generare valeat. IV. 322. qualis esse debeat, ut lac generetur. XI. 772. in mammis collectus maniam significat. XVII. B. 832. melancholicus qualis. VIII. 177. ejus generationis causae. ibid. melancholicus in vapores vitiosos solvitur. XV. 370. melancholicus et biliosus quales morbos producant. IV. 507. melancholicus sputa nigra reddit aut livida. XVI. 170. menstruus

num foetus sit principium. IV. 528 sq. num et arterias, venas et nervos producere valeat. IV. 528 sq. menstruus inter graviditatem ad foetus nutritionem consumitur. IV. 641. menstrualis non est prima ac propria gignendi animalis materia. IV. 147. merus qualem *Hippocrates* vocet. XVII. A. 565. mittendus, si magnus sit morbus, et aeger florenti sit aetate roburque adsit. XI. 277. interdum etiam mittendus sine plethorico concursu. X. 287. carne mollior et calidior est. XVI. 33. morbidus aut amarus aut salsus apparet. XI. 675. in alienum locum veniens morborum lethalium causa. V. 678. quum ob refrigerationem nigrescit, splendorem non acquirit, quin, quem habebat, amittit. VII. 245.

Sanguis partibus nutrimentum est. XI. 262. ad caput elatus oculos corruscantes reddit. XV. 598. qui per os vacuatur, dulcis, salsus vel amarus sentitur. VII. 76. paucus fit, si febres diuturnae evadunt. VII. 692. e chylo in hepate perfectus redditur. III. 269. in senibus omnis propemodum perit. I. 582. ubi pituitosior, carnis quoque efficitur pituitosior. VII. 225. pituitosior sputum spumeum et candidum reddit. XVI. 169. probus in hepate et venis effici nequit corruptis in ventriculo cibis. XV. 249. in pulmone et eum inter atque thoracem consistens causa phthiseos. V. 679. purus excrementoso est calidior. IV. 171. purus et tenuis cur in arteriis contineatur. III. 496. quonam modo putrescat. VII. 374. putrescens calidior redditur. XVI. 131. redundans unde cognoscatur. XVI. 19. redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. saliendo ejaculatus, arteriam vulneratam denotat. VIII. 5. semen continet. IV. 587. simplicitatem et stoliditatem gignit. XV. 97. XVI. 317. in somno ad interiora magis refugit. XVII. B. 298. quibus subtilis est, menstrua diutius perseverant. XVII. A. 841. cur dicatur temperatissimus. XV. 96. qui e thorace tussiendo rejicitur, quomodo cognoscendus. VIII. 262. tumorum inflammatorum causa. XV. 330. tumores phlegmonodes gignit. X. 879. cur in vasis seminalibus exalbescat. XVI. 45. venosus genuinam habet tepidam caliditatem. IV. 671. in ventrem praeter naturam effusus suppuratur. XVIII. A. 32. in ventre in grumos abiens magni periculi est. V. 679. in ventriculum effusus eum ad vomitum cogit. VII. 235. XV. 320.

Sanguis vere abundat. V. 689. XV. 82. 242. XVI. 292. 378. 420. XVII. A. 30. volucrium ut alimentum. VI. 708. si in aliam partem impetum fecerit, non per solitam amplius exit. XVII. B. 114. detractio sanguinis quando his sub conditionibus sit opportuna. XVII. B. 115. si sursum fertur, malum, si deorsum, bonum. XVII. B. 689. animalis, secundum naturam habentis, ejus vires medicae. XII. 253. caprarum. XII. 259. caprarum ad toxicum sumtum. XIV. 140. cervorum et damarum cur non coaguletur. IV. 792. columbae. XII. 256. crocodili. XII. 263. gallinarum. XII. 259. hoedorum. XII. 261. leporis. XII. 259. palumbi. XII. 255. ranarum viridium. XII. 262. suillus. XII. 254. taurinus. XII. 262. taurorum et aprorum maxime fibrosus. IV. 793. turturis. XII. 255. ursorum. XII. 262. vespertilionis. XII. 258.

Sanguinis in diversis hominibus et sub diversis conditionibus differentiae. I. 497. in arteriis et venis differentia. XIX. 364. abundantis signa. XV. 778. abundantiae signum color ruber. XVIII. B. 295. abundantiam indicat urina crassa et rubea. XIX. 581. abundantia, causa doloris, quomodo curanda. X. 861. ad ustionem significat urinae sedimcrimnodes. XIX. 591. auctor est calor nativus temperatus et modice humidus. XV. 262. coagulatio. V. 106. color, ubi secundum naturam est, qualis. XVII. A. 565. quoad colorem et consistentiam differentiae. V. 107. color flavior siccioris sanguinis proprius est. XVI. 12. color ruber humidioris sanguinis proprius est. XVI. 12. circulatio. XIV. 718. in arteriam coincidentiam *Asclepiades* pro morbi cujuslibet causa accipit. XIV. 728. concretio in vivo corpore quando fiat. XV. 782. conditionem urina denotat. VI. 251 sq. conditioni respondere colorem corporis *Hippocrates* asserit. XVII. B. 216. per lochia excreti conditio. XVII. A. 749. conditio in varicibus. XVIII. A. 499.

copia pulsus inaequalis causa. IX. 63.

Sanguinis repentina destillatio in morbis acutis quid denotet. XV. 841. detractio quibusnam in partibus fiat. XVI. 134. detractio quando sit in usum vocanda. XIX. 458. detractio cur aestate incipiente administretur. XVII. B. 423. detractiones in haemorrhagiis mox utiles sunt mox non. XVI. 480. detractionis scopus in succis pravis. VI. 256. detractio ad animi usque deliquium maximum febris continentis remedium. X. 612. detractio ex accidenti calidam aliquando intemperiem sanat. X. 708. detractio in memoria deperdita. VIII. 150. detractio utilis in syndrome plethorica secundum empiricos. VII. 557. detractionis utilitas in febribus ex meatuum obstructione obortis. X. 617. detractionis utilitas in vulneribus. X. 293. detractionem contraindicantia in haemoptoë. XVII. B. 116. detractionem copiosissimam quinam requirant morbi. XVI. 266. detractionem postulantes conditiones in febribus continentibus. X. 626. detractiones per veris initium temperamento calido et humido conducunt. VI. 375. detractiones in inveteratis capitis doloribus utiles. XII. 570. detrahendi copia deprehendi facile potest et quomodo. XI. 172. effusionem indicat, si qui in horroribus judicatorie sudarint, postridie inhorruerint, et praeter rationem vigilent. XVI. 813.

Sanguinis eruptionis in febribus ardentibus causae. XVII. A. 170. eruptionis futurae in morbis signa. VIII. 21. a sanguinis eruptione nigrorum per alvum transitus malum. XVI. 786. sanguinis eruptionem criticam qualis pulsus indicet. IX. 536. eruptiones cohibet cucurbitula. XI. 321. eruptiones ex contrario malae. (*Hipp.*) XVI. 782. eruptiones quomodo in febribus ardentibus fiant. XVII. A. 111. ex sanguinis eruptione copiosa nigrorum dejectio quibus est, et alvi contentio, hi sanguinem profundunt alvo dolentes. (*Hipp.*) XVI. 802. eruptiones plures quibus fuerint, procedente tempore alvus male afficitur, nisi urinae concoctae fuerint. XVI. 796. eruptiones vehementes in judicatoriis perfrictionibus pessimae. XVI. 797. evacuationes copiosas ferre non possunt, qui septentrionem inhabitant, nec qui Aegyptum aut meridionalem plagam, optime autem, qui medii hos interjacent. I. 90.

Sanguinis expulsio per ventriculum quibusnam certo tempore fiat. X. 513. extravasati sequelae. VIII. 409. extravasati cura generalis. I. 396. exuperantiam in pleuritide denotant sputa rubra. VII. 376. fervescentis plenitudo venaesectionem ad animi deliquium postulat. XI. 287. fluentis conditio ut venaesectionis terminus. XVI. 12. largus fluor causa tremoris. VII. 601. fluxus e naso in iis, qui alvum deponunt caprinis stercoribus similem, malum. XVI. 598 sq. generationis principium hepar. V. 533. 565. temperatura humidi et colore rubri prima generatio in hepate est. XV. 12. flavi, tenuis et spirituosi generatio est in sinistro cordis ventriculo. XVI. 13. grumus acervata sanguinis concretio est sensibilis. VII. 710. grumi, qui in intestinis, ventriculo atque thorace continentur, quaenam symptomata efficiant. VIII. 409. grumos liquare creditur coma amaranthi. XI. 824. halitu ad nutritionem spiritus animalis indiget. IV. 506. sed qualis esse debeat. IV. 507. multi jactura causa exolutionis. XVI. 795. incrementum, ut venae distendi amplius nequeant, nondum plethora est. VII. 547. indicium in febribus calor est. VII. 377. impetum arcens *Damocratis* antidotus. XIV. 129. alia. XIV. 132. impetum cohibet crocomagma. XIV. 134. inopia causa carnis refrigerationis. XVII. B. 208. limum lien attrahit. XVI. 368. in mammis collectio maniam praesagit. XVII. A. 479. materni temperamentum animi facultates sequi *Aristoteles* putat. IV. 791. mictus vide *Mictus cruentus.* —

Sanguinis missionis ut remedii *Erasistratus* non meminit. XI. 147. missionis periculum in corruptela humorum. X. 639. missionis nimiae noxae. X. 637. de sanguinis missione Erasistratei absurda nugantur. XI. 175. missio vitanda in iis, qui ob humorum crudorum copiam febricitant. X. 821. mittendi terminum *Hippocrates* coloris mutationem statuit. XVI. 140. mittendi timidi haemophobi vocantur. X. 627.

XVI. 215. signa sunt affectionis pulmonum, thoracis, tracheae. XVI. 210. crisin constituunt in morbis thoracis et pulmonis. IX. 708. de thoracis pulmonisque conditione certiores reddunt. XVII. A. 140. conditio in iis, qui ulcere pulmonum ex succi vitiosi erosione laborant. X. 373. in peripneumonia et pleuritide. VIII. 122. in pleuritide rejecta quid. VII. 375. in pleuriticis causam morbi indicant. IX. 686. qualia coctionis perfectae in pleuritide signa. XVII. B. 395. qualia cruditatem perfectam indicent. XVII. B. 395. si in pleuritide statim appareant, morbum faciunt breviorem. IX. 561. 633. sin minus longum. ibid. et XV. 475. quaenam in pleuritide optima, quaeque pessima. IX. 687. qualia in pleuritide et peripneumonia lethalem exitum denotent. VII. 457. in pleuritide maligna mortem indicant. IX. 564. phthisicorum, si carbonibus injecta graviter oleant, lethale. XVII. B. 796. eorum conditio in tabe maligna et in moderata. XVII. A. 72. quando leviter educantur. XVIII. B. 170. ad sputum. XIV. 563. quomodo evacuentur. XVI. 168.

Sputa mediocriter educit aqua mulsa. XV. 651. magis educit aqua mulsa dilutior. XV. 660. maturat educitque in peripneumonia balneum. XV. 719. promovet confectio ex marrubio et iride. XV. 481. educit oxymel subacidum. XV. 683. sursum ducit oxymel. XV. 676. magis educit vinum dulce quam vinosum. V. 771. secundum *Hippocratem* vinum dulce potentius educit. XV. 641. minus educit vinum siticulosum et cur. XV. 642. cur non educat aqua. XV. 697. inhibet papaver. VI. 548. egressus prohibetur a spiritu denso. XV. 492. agglutinat et profluere prohibet spiritus densus. XV. 493.

Sputorum differentiae. XV. 323. album unde fiat. XVIII. B. 175. album, glutinosum et rotundum inutile. XVI. 169. album et viscidum et rotundum inutile. XVIII. B. 175. ἀνθηρὰ qualia sint apud *Hippocratem*. XIX. 81. adhuc bilioso existente, si suppurationes fiant, admodum exitialia sunt. XVIII. B. 188. 189. ex sputis biliosis in pleuritide, si celeriter evanescat, quid fiat. XVI. 716 sq. concocta sunt, quae puri simillima. XV. 857. crassa reddit concoctio. XVI. 74. admodum crassa difficulter eliminantur. XVIII. B. 171. crassa detergit (interdum) oxymel. XV. 679. crassa vehementer glutinari, nihilque ab oxymelite juvari quibusnam contingat. XV. 680. quando fiant flava aut pallida. XVI. 21. — quando spumea et alba. — quando nigra aut livida. ibid. flava aut pallida quomodo fiant. XVI. 169. flava unde fiant. XVIII. B. 175. flava biliosum fluxum sincerum indicant. XV. 324. flavum, fulvum, aut quod multam tussim excitat, neque valde commixtum, deterius. XVII. A. 319. flava sincera periculosa sunt. XVI. 169. flavum, si sincerum fuerit, periculosum. XVIII. B. 175. flavum sanguine mixtum in peripneumonia quando sit salutare et quando non. XVIII. B. 182. florida quaenam sint. XVII. A. 329. floridum sanguinem abundare docet. XVII. B. 129. glutinosum reddit et elabi prohibet. VII. 926. glutinosum medicamentum abstergens postulat. XV. 653. impactum spiritum intro quidem ferri prohibet, celeriter vero extra ferri cogit. XV. 493. lividum, aeruginosum aut atrum perniciosum est. XVII. B. 395.

Sputa nigra aut livida a quali sanguine fiant. XVI. 170. nigrum nigram bilem indicat. XVII. B. 129. nigra fluxum melancholicum esse docent. XV. 324. nigrum deterrimum. XVIII. B. 179. nigrum omnium perniciosissimum. XV. 324. nigra pessima. XVIII. B. 185. nigrum mortem portendit. IX. 569. pallidum indicium est flavae bilis exuperantiae. VII. 376. pallidum bilem pallidam abundare docet. XVII. B. 129. puris tabes et fluxus sequitur. XVIII. A. 115. purulentum tracheae ulcus significat si exiguum, si multum vero pulmonis. VIII. 289. puris a sanguinis sputo malum. XVIII. A. 115. retentum spiritum densum facit. VII. 926. XV. 493. rotunda quomodo generentur. XVII. B. 106. rotunda saepe in phthisin trahunt. XVII. B. 106. rotunda delirium futurum significant secundum *Hippocratem*. XVII. B. 106. rubrum quando appareat. XVI. 170. rubrum sanguinis. VII. 376. rubra plurimum sanguinis, sed parum amarae bilis habere humorem testantur.

III. 352. vitiosi corporis duplex. VI. 384. in statu morbi tenuissimo victu est utendum. XVI. 427.

STEATOCELE, cura chirurgica. XIV. 788.

STEATOMA, definitio. X. 985. XIX. 440. vocatur ita, quoniam in eo sevo simile quid reperitur. VII. 718. membrana peculiaris ea saepe componit. VII. 719. steatomata prius non sunt, sed fiunt praeter naturam. XV. 347. causa est humorum fluxus. VII. 22. in steatomata supervacaneum a natura deponitur. VII. 35. cura. X. 985. steatomata in cervice quomodo removeantur. XIV. 785. steatoma uteri vide *Uteri* sarcosis.

Στεγνὸν, definitio. XI. 753.

STEGNOTICA remedia quae. XI. 753.

STELECHIAEA vena. II. 574.

STELLA quid significet. XVII. A. 16. stellae ex puteis profundis conspiciuntur, sole non in meridie locato. III. 777. stella singula mundus. XIX. 271. stellarum figura. XIX. 271. essentia. XIX. 270. stellae unde illuminentur. XIX. 273. stellarum motus. XIX. 272. ordo. XIX. 272. stellas *Diogenes* cometas vocat. XIX. 286. stellarum significatio. XIX. 274.

STELLIO scorpiones visos frigore perimit. XIV. 243.

Στεμφυλίτης, definitio. VI. 580.

Στέμφυλα. VI. 579.

Στενυγροχωρίη quid significet, et unde compositum sit. XVIII. A. 411.

Στενυγρὸν ab Ionibus *το στενὸν*, angustum, dicitur. XVII. A. 897.

STERCUS, definitio. XIX. 363. ejus vires et usus medici in universum. (singulorum animalium stercora vide apud animalia ipsa.) XII. 290 sq. in anfractibus intestinorum impactum deorsum ferri excrementa prohibet. VII. 220. quod aut supra aut infra continetur, quomodo cognoscatur. XVI. 146. in volvulis vomitu ejicitur. VII. 219. vomitur transitu in ileo praecluso. II. 193. et quomodo. II. 195. in intestinis induratum molles clysteres requirit. XVI. 145. exuritur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. stercore veteri non subeunte febris exorta quomodo curanda secundum *Hippocratem*. XV. 796. variorum animalium attrahit. XI. 760. columbinum acervatum calidum est. XI. 606. caprinum parotides induratas juvat. XIV. 336. humanum canibus suavissimum. II. 178. humanum, oris et gutturis partibus inunctum, aut devoratum, valere scribit *Xenocrates*. XII. 249. pecudum per se accensum. VII. 298.

STERILITATIS utriusque sexus causae. XIX. 451. mulierum et virorum causae. XIX. 328. causae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 453. feminarum causae. XVII. B. 862. feminarum causa secundum *Aristotelem*. XIX. 323. virorum causae. XVII. B. 869. sterilitatem adducit cedrea. XII. 18. sterilitatem parere dicitur epimedium, si potu hauriatur. XI. 876. sterilitatem ajunt efficere semen Periclymeni. XII. 98. ad sterilitatem vel maris vel foeminae cognoscendam remedia. XIV. 546. sterilitatis multorum causae. XIX. 329.

STERNUM, definitio. XIV. 705. 722. *στῆθος* vocat *Hippocrates*. XVIII. A. 412. quot ossibus constet. II. 653. ossa septem a *Galeno* numerantur. II. 763. cur ex septem ossibus constet. III. 599. figura. II. 764. cur etiam xyphoides dicatur. II. 765. superior finis cum prima costa coarticulatur. II. 656. pars ejus inferior cartilago ensiformis prope os ventriculi est, superior prope clavicularum compagem. III. 416. sibi ipsi continuatur, et per costas cohaeret cum spina. XVIII. A. 413. cartilaginis ensiformis utilitas. III. 598. ad sternum deligatio. XVIII. A. 816.

STERNUTATIO vehementiorem quam tussis spiritus habet impetum. VII. 172. causae. VII. 172 sq. XVIII. A. 158 sq. omnis promovetur ex capite percalefacto cerebro aut perhumectato capitis vacuo (*Hippocrat.*) XVIII. A. 157. narium purgamentum. XVIII. A. 159. sternutationis utilitates. VII. 199. XI. 501. quando sit in capitis dolore utilis. XVII. B. 334. maximum remedium capitis halitu repleti est. VII. 172. ex cerebro initium habens, capitis gravitatem levare videtur. XVIII. A. 159. gravedines ab initio laedit. XVI. 170. quomodo noceat pulmonis morbis superveniens. XVIII. B. 182. ad tormina et omnes internas affectiones proficit. XIV. 464. sternutatione protruduntur, quae

T.

U.

Ulcerum complicationes, eorumque cura. X. 211 sq. 217 sq. in complicatione aliqua, ante omnia complicatio sananda est. X. 279. cum phlegmone complicati cura. X. 212. si cum intemperie quadam complicantur, cura. X. 212. cum tumore praeter naturam complicatorum medela. X. 238. ulceris, quod in summa carnosa parte est, curationis scopus unitio est. X. 162. ulceris cum fractura ossium conjuncti cura. XVIII. B. 535 sq. per longitudinem musculorum facti, cura. X. 230. transversorum cura. X. 230. ulcerum cura pro eorundem diversa indole. XIV. 764. ulcerum circularia, si subcava sint, circulo praecidere qua absces-serunt oportet. X. 284. cui caro supercrevit, hanc sibi detrahi postulat. X. 285. ulcus duplici medicamento eget; ut sordidum purgantibus, ut humidum siccantibus. X. 176. ulcera curantibus medicamentis miscetur adeps suillus. XII. 325. ulcus omne sanat, quod et humidius est et non facile cicatricem admittit. XIII. 414.

ad *Ulcera*: abrotoni cinis omnibus mordax est. XI. 806. ulceribus conducunt amari sapores. XI. 683. ceratum cum pice. XVIII. A. 691. quando ceratum cum pice conveniat. XVIII. B. 538. omne emplastrum album Ariobarzanion. XIII. 439. emplastrum album *Damocratis*. XIII. 455. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. *Hygiini* emplastrum. XIII. 512. epulotica. XI. 757. haematites cote contritus. XII. 196. lithargyrus ex aceto s. vino trita et siccata. XIII. 405. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. flores et fructus melli mixti Panaces asclepii. XII. 95. ad ulcera in profundo *Petini* compositio. XIII. 57. utilis est Stratiotes terrestris. XII. 131. tussilago. XVIII. A. 694. ulceris omnis, qua ulcus est, optimum remedium vinum. X. 193. vini nigri et austeri in iis utilitas. XVIII. B. 567. in ulceribus quibusdam thus carnem gignit, in aliis pus movet. X. 179. ad ulcera, carnis impletionem poscentia et in oculis et in toto corpore, magnopere humida aut putrescentia in corporibus mollibus, qualia sunt eunuchorum puerorum, mulierum, cadmia adjuvat. XII. 221. carnes eorum molles nimiumque humidas eliquat lana usta. XII. 349.

Ulcera cicatrice obducit aloë. IV. 770. ad cicatricem inducendam in mollibus corporibus utuntur lapide Aegyptio. XII. 198. pulcherrimum est remedium ulceribus cicatrici inducendae aes ustum. XII. 242. ad cicatricem perducit malagma *Andreae*. XIII. 343. ad ulcera carne implenda radix longa Aristolochiae. XI. 836. ad ulcerum excrescentium cicatricem inducendam cathaeretica. XI. 756. cicatricem inducit chalcitis usta. XIV. 289. ad ulcera implenda et ad cicatricem perducenda plumbum lotum. XII. 233. ad cicatricem ducit fructus spinae aegyptiae. XI. 819. ulcerum relictas tuniculas exedit aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. ulcerum glutinatorium acetum non est. XI. 439. num glutinent adstringentia. XI. 440. glutinat centaurium majus. XII. 19. ad ulcera glutinanda emplastrum ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 375. validius reddatur quomodo. XIII. 380. ulcera glutinant et cicatricem inducunt emplastra melina. XIII. 504. glutinatorium oxycratum est. XI. 439. ulcera glutinant folia piceae. XII. 103. ad ulcera glutinanda, cicatrice claudenda, carne implenda Pyrites. XII. 200. ulcera siccantia remedia. X. 282. ulcera, quae fluxionibus tentantur, aquae albulae aluminosae facile exsiccant. XI. 393. siccant aquae marinae. XI. 392. ulcera eximie exsiccat bolus armenia. XII. 191. testa Sepiarum. XII. 347. ulcerum sordes detergentia remedia quae. XI. 744. ulcerum sordem non solum aufert vitis agrestis, sed et carnem colliquat. XI. 683.

ad *Ulcera* irritanda residuum cedreae. XII. 18. ad ulcera in auribus et pudendo *Critonis* arteriaca. XIII. 36. ulceribus a mordente cane inflictis carnes mytulorum conveniunt. XII. 322. ad ulcera cantharidum theriace galene dicta. XIV. 33. ulceribus internis opitulantia remedia. X. 298. ea exhibendi modus. X. 299. piscatorum cur videantur sicca, ac si forent salita. XI. 393. ulcera senum juvat, et eorum, qui mollem habent cuticulam emplastrum album ex pipere *Herae* et *Attali*. XIII. 414. cor-

porum siccorum sanat amurca. XI. 825.

Ulcerum propriae differentiae, et cum aliis affectibus complicationes. X. 193. 221 sq. XV. 342. differentiae, quae ex profunditate spectantur, unde oriantur. X. 1006. species eorundem. XIV. 779. ob quas causas cicatricem difficulter admittant. XIII. 652. ad ulcera nondum maligna, sed cicatricem aegre inducentia emplastrum. XIII. 690. ulcera, quae cicatricem aegre ducunt, *dysepulota* vocantur. XIII. 380. cicatricem aegre admittentia et maligna respuunt medicamenta, quae *Hippocrates* malthacodea h. e. mollicina vocat. XIII. 664. aegre ad cicatricem ducenda sanat aloë. XI. 822. emplastra ab *Andromacho* conscripta. XIII. 805 sq. ad ulcera, quae prae nimia humiditate cicatricem difficulter admittunt, mirifice valent radices Cyperi. XII. 54. ad ulcera aegre cicatrisantia *Erasistrati* compositio. XII. 735 sq. curat decoctum florum Leucoji. XII. 59. radix Lilii tosta, et cum rosaceo contrita convenit. XII. 46. in ulceribus aegre ad cicatricem ducentibus quomodo remediis siccis utendum. XIII. 665. ad ulcera, quae nunquam coëunt, praecepta *Asclepiadis*. XIII. 743 sq. ad ulcera sanatu difficilia chrysocolla. XII. 286. ad ulcera curatu difficilia emplastrum. XIII. 738. ad ulcera curatu difficillima emplastrum gilvum *Galeni* ex oleo cicino dilutum. XIII. 520. ulceribus difficile curatu emplastrum viride ex cyprino *Aphrodae*. XIII. 495. ad ulcera vix sanabilia ab *Asclepiade* scripta. XIII. 738. ab *Hera* scripta emplastra. XIII. 747. emplastra *Hygiini*. XIII. 747. emplastrum Aribarzanion. XIII. 750. emplastrum *Mantiae* aeruginosum. XIII. 751. emplastrum *Galeni*. XIII. 752. aliud. XIII. 753. alia. XIII. 754 sq. vix sanabilia curat emplastrum viride *Andromachi*. XIII. 477. medicamentum ex chamaeleonte, quo usus est *Philoxenus*. XIII. 738. *Thebano* adscriptum medicamentum. XIII. 739.

ad *Ulcera abrasa* emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. *aequabile* cicatrice induci postulat. X. 285. ex pravis *alimentis*. VI. 750. *igni ambusta* protinus illitum juvat atramentum scriptorium, et multo magis, si acetum habeat. XII. 226. *aperistata s. aperta* mordicat emplastrum viride *Andromachi*, et propterea ei admiscendum est ceratum liquidum. XIII. 480. *cacoëtha* s. maligna quaenam. XIII. 449. ab iis differunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 423. callosorum differentiae secundum *Asclepiadem*. XIII. 734. callosorum cura. XIII. 734. ad ulcera callosa Asteris medicamentum. XIII. 735. *Amphionis* emplastrum. XIII. 736. emplastrum *Andreae*. XIII. 735. *Turpiliani* emplastrum. XIII. 736. ad ulcera, quibus callus obduci non potest, et vetera, *Archigenis* praecepta. XIII. 730 sq. ad ulcera callosa *Asclepiadis* emplastra. XIII. 734 sq.

Ulcera cancrosa sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. cancrosorum cura. XIII. 733 sq. cancrosis serum lactis convenit medicamentis anodynis mixtum. XII. 268. ad ulcera cancrosa, et alia omnia maligna pompholyx idonea. XII. 235. *cavum* quomodo a plano differat. X. 188. cavum impleri postulat. X. 285. cavum repletur carne, quae ex sanguine ortum habet. X. 197. cavo adversissimum medicamentum oleum. X. 166. cavum curandi methodus. X. 167. si cum cavitate fit, duplex curationis scopus est. X. 162. in ulcere cavo quae sint regulae observandae. X. 174. ulcera cava Hippocratica vera sanandi methodus. X. 173. cavum in carne siccari quidem postulat et abstergi, minime autem adstringi. X. 194. cavo qualia sint remedia admovenda. X. 177. cavum simul quod est et admodum sordidum, quomodo curetur. X. 218. cavum sarcoticum remedium requirit. I. 261. cavum sarcotico medicamento sanare *Thessalus* praecipit. X. 163. cava aperta, quae aperistata audiunt, quomodo sanentur. XIII. 464.

Ulcera chironia quaenam. XIII. 676. medicamentum ad ea. XIII. 675. aliud. XIII. 679. chironia et telephia ex cacochymia nascuntur. I. 664. chironia sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. ad ulcera chironia, vetusta, cicatricem ducentia compositiones. XIII. 733. emplastrum *Herae*. XIII. 765. epuloticum *Dioscoridis*. XIII. 694. panacea *Herae*. XIII. 767. ad chironia cancrosa, putrida tum plumbum lo-

tum per se, tum medicamentis ad cicatricem ducentibus commixtum. XII. 233.

Ulcera circumglabra maligna. XVIII. A. 12. ad ulcera *contumacia* chrysocolla. XII. 243. radix dracontii. XI. 864. Lycium. XII. 63. contumacia et sordida juvant folia et flores Papaveris corniculati, rejicere autem oportet ulceribus jam expurgatis, quoniam puras carnes eliquant. XII. 74. arida radix Peucedani illita. XII. 100. squama ferri et chalybis. XII. 224. ulcerum *cruentorum* indicatio *Thessali* nihili pendenda. X. 388. ad ulcera cruenta *Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. cruenta glutinat graminis semen. XI. 811.

Ulcus depascens quod. XII. 988. *desperata* quae. XIII. 695. *diuturna* fiunt, quum quis solam ipsis curationem inducit, ut ulcera sunt. X. 275. diuturna, et quae deliganda sunt, per alvum purganda sunt. X. 289. diuturna si sunt, os abscedit. XVIII. A. 71. ad ulcera diuturna cephalicum *Deileontis.* XIII. 744. ad ulcera diuturna et vix sanabilia cephalicum melanchloron. XIII. 745. *Philotae.* ibid. ad ulcera diuturna, praeter modum maligna oleum vetus. XIII. 704. ad ulcera diuturna, multamque saniem pusque fundentia bilis ovium. XII. 280.

Ulcera dulcia quaenam vocentur. XIII. 734. *dysepulota* h. e. cicatricem vix admittentia quaenam. XIII. 449. dysepulotica insuppurabilia sunt. XVII. B. 809. generalis iis medendi methodus. XIII. 654. praesidia iis difficulter inveniuntur. XIII. 655. remedia, quae citra mordicationem et exasperationem manifestam exsiccare ea possunt. XIII. 659. ad ulcera epulotica sicca *Andromachi.* XIII. 728. ulceri, cui erysipelas supervenerit, purgatio totius corporis adhibenda est. X. 278. in ulcere omni, cui erysipelas supervenit, purgari corpus oportet. X. 291.

Ulcera excrescentia aerugo sanat. XII. 218. *exedentia Hippocrates* phagedaenas vocat. XVI. 460. quaecunque exeduntur, tum maligna sunt, tum malorum succorum soboles. X. 291. ex aquae calidae perfusionibus flaccida efficiuntur. XI. 395. ad ulcera fluentia *Andreae* emplastrum. XIII. 735. ad ulcera fluentia vetera et vix sanabilia emplastrum attrahens *Andromachi.* XIII. 935. ad ulcera fluentia et chironia emplastrum ex arundinibus. XIII. 739. ad ulcera fluentia, diuturna, maligna Isis vocatum emplastrum. XIII. 736. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ulcera fluentia *Casti* gangraenicum. XIII. 739.

Ulcus humidum est, sanum autem siccum. X. 278. humidum fit ex tenui excremento. XV. 346. ulceribus nimis humidis et mollibus prodest anethum ustum. XI. 832. humidis cucurbita sicca usta. XI. 806. in quibus acre et mordax est humidum, emplastra alba ex aqua trita. XIII. 452. ulcera humida expurgat impletque Caries lignorum. XII. 118. ad ulcera humida et sordibus et impuritate scatentia, ut et putrida urina humana. XII. 285. in *inflammatis* quomodo pulsatio oriatur. XVIII. A. 120. ulceribus inflammatis conducunt cataplasmata ex lente. XVII. B. 304. *interna* respicienda sunt in purgationibus per superiora. XVI. 119. quaenam sint *insuppurabilia.* XVII. B. 809. quae convulsionem afferunt, sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. ad *interna* Acacia. X. 298.

Ulcera inveterata: conducit id agere, ut sanguis crebro effluat. (*Hipp.*) X. 274. *ulceribus* inveteratis confert, ut assidue sanguinem effluere facias. X. 277. ab iis, ut sanguis crebro fluat, efficere prodest, tum ab ipsis ulceribus, tum a circumpositis partibus. X. 293. vetera cicatrice inducit radix astragali. XI. 841. ad ulcera vetera folia bardanae. XI. 837. ad ulcera vetera et callosa emplastra. XIII. 726. 727. emplastrum *Heraclidae.* XIII. 717. ad ulcera antiqua, callosa, depascentia emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. ad ulcera vetera, cicatricem aegre inducentia et fluentia gilvum *Haliei.* XIII. 645. ulceribus vetustis et cicatricem aegre ducentibus emplastrum *Haliei* gilvum. XIII. 802. ad ulcera vetera et quae cicatricem aegre ducunt emplastrum *Haliei* ex sinopide. XIII. 786. emplastrum Pamphilion. XIII. 447. emplastrum sacrum. XIII. 778. ulcera vetera et sordida, cortex Platani combustus sanat illitus. XII. 104. ad

ulcera inveterata stercus caninum. XII. 292. folia thalictri. XI. 885. *latum* consumit epidermidem. X. 188.

Ulcera magna, saepe generantur in iis novae venae. IV. 558. magnorum, parvorum et profundorum cura. X. 230. quae omnibus rite decenterque factis non sanantur, cacoëthe s. *maligna* vocantur. X. 275. lien interdum male affectus vitiosi humoris auctor. XIII. 668. maligna, gangraenosa et depascentia causae animi deliquii. XI. 49. maligna ex lolii usu exorta. VI. 553. maligna ex varicibus incisis, qui e melancholico sanguine originem ducunt. V. 119. malignis medendi methodus. XI. 88. malignorum *Thessali* cura. X. 250. *Galeni* in eam excursus. X. 252. ulceribus malignis necessaria est qualitas medicamentorum austera. XIII. 771. ad ulcera maligna ab *Asclepiade* relata medicamenta. XIII. 675. maligna sanat Brassica esculenta. XII. 42. capparis cortex cataplasmatis sub forma. XII. 10. sanant ciceres cum melle. XI. 877. Diphryges. XII. 214. emplastrum. XIV. 198. ad ulcera maligna et cicatricem aegre inducentia (dysepulota) quomodo emplastra alba comparanda. XIII. 449. emplastra ab *Andromacho* ad ea conscripta. XIII. 681. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 715. malignis cicatricem inducit emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. emplastrum diabotanon h. e. ex herbis. XIII. 746. curat emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. emplastrum ex salicibus. XIII. 740. *Tharsei* indum emplastrum. XIII. 741. farina tritarum testarum Buccinorum et Purpurarum. XII. 344. ferrum candens et caustica. XVII. B. 326. isatis tinctoria. XI. 890. Isis cephalica. XIII. 747. compositio medicamentorum emplastris similium ad ea. XIII. 671. ad ulcera maligna et putrida Lemnia terra magnifice profuit; cautelae, sub quibus exhibenda. XII. 175 sq. decoctum lupini. XI. 885. cortex radicis Panaces heraclei. XII. 94. Polium siccum. XII. 107. ulcera maligna et depascentia curat Solanum hypnoticum, emplastri modo exhibitum. XII. 146. ad ulcera maligna in *Valeria secunda* medicamentum. XIII. 707. *Zenonis* theriaca. XIV. 163.

Ulcera mollia, nimis humida et putrida sanat hypericum siccum contusum. XII. 148. nimis mollia et diuturna, et quae aegre ad cicatricem perducuntur, sanantur succo foliorum Lilii. XII. 47. *parva* cicatrice inducit emplastrum ex lithargyro et hydrelaeo. XIII. 399. *pertumida* ac dura, quae oras crassas, callosas, multamque attenuationem requirentes habent, emplastra alba ex aceto et vino laevigata. XIII. 452. phagedaenica quae dicantur. VII. 727. phagedaenica sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. phagedaenica ex succorum diversorum mixtione oriuntur. VI. 815. quidam foliis Pastinacae viridibus cum melle, quo pura reddant, illinunt. XII. 129. ad ulcera phagedaenica petasites. XII. 99. illita radix chamaeleontis nigri. XII. 154. phagedaenica juvant Tithymalli. XII. 142. ulcerum *phlegmonosorum* cum scirrhis absque phlegmone media quaedam est dispositio doloris quidem expers, si digitos non inprimas, dolens autem, si id facias. XIII. 950. ad ulcera *praetumida* dura et cava epuloticum ex ladano *Critonis*. XIII. 708. *planum* qua in re a cavo differat. X. 188. *putrida*, si ambientes partes depascunt, nomae appellantur. XIII. 851. in iis calidum pus non procreat. XVII. B. 808. ad ulcera putrida remedia. XI. 136. XIII. 731 sq. putrescentia sanat herba recens Chamaepitydis. XII. 154. 155. garus. XII. 377. ostrea usta. XII. 347. tegumentum germinis Phoenicis. XII. 151. putrescentia in dysenteria colluit atque desiccat salsugo. XII. 377. putrida sanat Telephium. XII. 141. πυρετώδες quale. XVIII. B. 548. ad ulcera *rebellia* arnoglossum. XI. 838. plumbum. XII. 231. plumbum combustum. XII. 233. ad ulcera recentia et vetera remedia refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. dracontii folia. XI. 865. recentia glutinat Papyrus, oxycrato vinove macerata, et in circulum imposita. XII. 94. *rheumatica*; in iis calidum suppurationem non promovet. XVII. B. 808. ad rheumatica emplastrum attrahens *Lucii*. XIII. 934. ad ulcerum rheumatismum emplastrum Pamphilion. XIII. 527. ad ulcera *saniosa* serum lactis. XII. 266. ulcera *senilia* sanat emplastrum *Serapionis*. XIII.

V.

532. ex cubito purgationes menstruas comprimunt. XI. 303. quando in interna, externa aut media vena cubiti sit instituenda. XI. 298. in fronte usus. XVI. 151. in fronte in quanam vena sit instituenda. XI. 306. XVI. 134. quaenam vena in pede ad secandum sit aptissima. II. 815. quando sit in poplite adhibenda. XIX. 523. non necessaria in menstruis suppressis. XI. 283.

Venaesectionis contraindicationes quaedam. XV. 764 sq. argumenta quaedam contra eam a quibusdam prolata. XI. 151. refutantur. XI. 152. contraindicat canis ortus et si homo sit admodum biliosus. XVI. 481. aut non aut modice adhibenda, ubi per cutim notabilis vacuatio fit. X. 658. in morbi cruditate cur non sit instituenda. XVI. 261. contraindicationes in haemoptoë. XVII. B. 116. nec puer nec senex fert. XV. 764. in pueris ad 14 usque annum non instituenda. XI. 290. pulsu alterascente aut in magnitudine aut in quavis inaequalitate, continuo ab ea abstinendum. XI. 292. vitanda in succorum crudorum abundantia et in corpore cum pauco sanguine. VI. 263. ab ea abstinendum, si vires exolutae sint. XI. 310.

Venaesectio ut prophylacticum remedium in variis morbis. XI. 271. quibus prophylactice vere sit instituenda. XVI. 483. in quibusnam morbis sit praeservativa. XVIII. A. 79. morbi, contra quos in usum vocatur. XI. 281. morborum catalogus, in quibus instituenda est. XV. 768. anemiae cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470. usus in angina. XV. 786. 788. ubinam in angina instituenda. XI. 93. XVI. 156. sanat anginam et lippitudinem. XVII. A. 476. utilitas in contusionibus capitis vehementioribus. XII. 523. utilitas in convulsione ex nimia epistaxi. XVI. 810. utilitas in dysuria. XVIII. A. 57. utilitas in dysuria et stranguria. XVIII. A. 154. ut remedium revulsivum in epistaxi. XI. 284. in sublinguali vena curat faucium phlegmonen. XV. 789. maximum remedium in febribus continentibus. X. 624. quae vero sint in ejus usu attendendae cautiones. ibid. et quando ea plane fugienda. X. 626. saluberrimum remedium in febribus non continentibus modo, sed etiam putridis. X. 785. indicationes in febribus continuis. XI. 41. in putrida febre, si vires adhuc validae sint. X. 777. sin infirmae, ea abstinendum. X. 777. in quartana intermittente. XI. 38. indicationes et contraindicationes in febre synochali. X. 777 sq. quantitatis scopus unde hic sumatur. X. 778.

Venaesectio ad animi deliquium in synochis. XVII. A. 887. in diversis fluxionibus diversis in locis instituenda. I. 287. in haemoptoë. X. 341. impedimentum in haemoptoë tempus anni est, pleuritis, bilis. XVI. 481. in haemorrhagiis ex eo cubito instituenda, qui ei ex directo respondet. X. 316. in haemorrhoidibus retentis. XI. 271. usus in haemorrhoidibus suppressis. XI. 282. utilitas in haemorrhoidibus cohibitis. XVI. 459. ubinam in hepatis inflammatione sit instituenda. XI. 92. in dextro cubito ad hepatis inflammationem. X. 901. exquisitissima est humorum vacuatio. XVII. B. 481. praestat in humoris melancholici abundantia. XI. 282. in hydrope anasarca quando instituenda. XV. 892. promtissimum est in inflammatione remedium. XI. 156 sq. ad animi deliquium praestantissimum inflammationis vehementis remedium. XIX. 520. praestantia prae aliis methodis in inflammationibus. XI. 178. circa inflammationum principia est in usum vocanda. XI. 223. sub lingua in inflammatione gutturis aut tracheae. XI. 305. usus in ischiade et coxendicis dolore. XI. 305. in ischiade ubinam instituenda. XV. 130. eam postulat lassitudo phlegmonosa. VI. 296. lethargus et phrenitis. X. 930. in lienis inflammatione ubi instituenda. XI. 92. ex sinistro brachio juvat lienem affectum. XI. 296. in talo profuit Stymargi ancillae, cui lochia suppressa erant. XI. 161. usus in lumborum tetano et spirituum interceptione per venas. XV. 860. utilitas in menstruis suppressis. XI. 205. *Galenus* restituit mulierculam valde extenuatam, cui per octo menses menstrua retenta erant. XVII. B. 82. tollit oculorum dolores. X. 171. 820. XVII. B. 330. utilitas in oculi inflammatione. XVIII. A. 45. in oculorum inflammatione quando indicata. XIV. 341. ubinam sit in

Ventris imbecillitas in tardis quibusdam excrementorum dejectionibus incidit. VII. 69. imbecillitatem sanantia peptica dicuntur. XI. 779. ad ventris imbecillitates et profluvia rubi fructus et flos. XI. 848. imbecillitates folia Cisti sanant. XII. 47. inflammatio haud recte curata in marcorem abit. VII. 326. inflammationibus competit Mastiche candida s. Chia. XII. 68. venter inflatur aliquibus, cum venere utuntur. XVII. B. 25. ad ventris inflationes. XIV. 525. ventris inflationes reprimit anisi semen. XI. 833. venter si calidam intemperiem ipse habet, et praeterea caput calidam saniem ei transmittit, quomodo tractandus. VI. 427. quomodo, si in calidum ventrem frigida et pituitosa sanies ex capite defluit, vel in frigidum calida. VI. 427. venter quibus intemperanter calidus, cum capite frigido, quomodo curandus. VI. 430. qui caloris intemperie laborat, quomodo curandus. VI. 451. quomodo, qui ventrem medii temperamenti habent. VI. 451. quomodo quibus frigidus. VI. 452. ventris laesio multiplex, si ex multa vasorum vacuatione repente plus justo exhibeatur. XV. 618. ad ventrem lubricandum capnios. XII. 9. ventrem mollientes cibi qui. XI. 365.

Ventris mordicationes nonnunquam sanaverunt: oleum cum sale, melicratum, salsugo, serum lactis. XI. 488. et alia. XI. 489. morsus in febre ardente causa. XV. 740. ventrem murmurantem cum inanibus surrectionibus quidam phreniticum symptoma esse statuunt. XVI. 748. ventris palpitationes indiciae sanguinis eruptionis. XVI. 806. perturbationes unde fiant. XVII. A. 324. phlegmone alvi liquidae causa. XV. 802. phlegmone nauseae causa. XVI. 766. phlegmones sistit Schini flos. XII. 136. pituitam et bilem detergunt cataclysmata. XV. 199. refrigerationem indicat alvi excrementum lividum. XVI. 188. sanguis in eo extravasatus magni est periculi. V. 679. venter, sanguis in eum effusus suppuratur. XVIII. A. 32. ad ventris scissuras remedium. XIV. 482. in ventrem superiorem defluxiones viginti diebus suppurantur. XVIII. A. 141. ad ventris sudores a partu. XIV. 482. ventris tormina concitantur aestate. XV. 198. ad ventris tormina remedia parabilia. XIV. 494. 525. theriaca. XIV. 301. torpor omnium fere corporis vitiorum causa. XVII. B. 2. circa ventrem tumor respirationem velocem et densam facit. VII. 781. tumor ingens oritur iis, qui prandere assueti non pransi sunt. XV. 868. tumores non tam abscessus faciunt, quam ii praecordiorum. XVIII. B. 100. minime omnium, qui sub umbilico sunt, suppurantur. XVIII. B. 100. judicantur maxime sanguinis profluvio e supernis partibus. XVIII. B. 100. si diutius durant, in suppurationem abeunt. XVIII. B. 101. et quomodo hae sint suppurationes perpendendae. XVIII. B. 102. optimumque, si pus exteriora petit. XVIII. B. 104. immodica vacuatio causa syncopes. X. 850. vulneribus purgatio per alvum prodest. X. 289. vulneribus conducit purgatio per alvum. XVI. 113.

Ventriculus: brevis descriptio et usus. XIX. 361. constructio quomodo vel sine dissectione praenoscenda. II. 544. pars vocatur, in quam cibum animantia recipiunt. II. 542. interdum venter superior vocatur. XV. 896. causa et usus ejusdem figurae. III. 278. situs, causa. III. 277. cur in sinistro latere magis positus. III. 278. ejus fundus, cur in dextro latere haereat. III. 278. cur oblique positus et tortuosus sit. III. 432. ei spina est propugnaculum. III. 284. musculi spinales culcitra ipsi praebent et calfaciunt. III. 285. cur eum hepar ambeat. III. 284. cur stomachum habeat amplum; inferne autem, ubi latior est, productio ad intestinum tenuior facta sit. III. 280. cibi et potus appetendi instrumentum. II. 861. instrumentum est naturae. IV. 455. quasi promtuarium quoddam commune, in medio animali collocatum. III. 267. alimenti promtuarium est animalibus. VII. 129. durior quam caro, et minus nutrit VI. 787. propter concoctionem substantia ejus carnosior est. IV. 205. nec ipse musculus est, nec ejus orificium. VII. 216. musculus non est. XVI. 172. ob diversam actionem diversas etiam fibras habet. III. 387.

Ventriculi tunicae earumque usus recensentur. II. 168 sq. duae ejus tunicae dantur. II. 568. tunicarum

acrochordonas vocant, fugant Tithymalli. XII. 142. quas myrmecias vocant, ejicit foliorum Fici succus. XII. 133.

Vertebrae cur gradatim a superioribus inferiora versus fiant majores. IV. 55. capacitas earum (canalis spinalis) medullae spinali adaequata. IV. 57. medullae spinali munimento sunt. III. 612. quomodo in diversis regionibus munimentum nervis ex medulla spinali oriuntibus praebeant. VI. 85. 87 sq. cur ita multae sint factae, et multis modis inter se commissae. IV. 45. duram habent carnem. VI. 734. ab interiori parte, qua ad ventrem spectant, inter se sunt aequales. XVIII. A. 525. a posteriori parte habent processum acutum, extrema parte cartilaginosum. XVIII. A. 525. vertebrarum inter se connexio. XVIII. A. 526. vertebrarum omnium compositio spina vocatur. XVIII. A. 492. spinae constructionis usus. IV. 42. vertebrae cur crassae sint in thorace, tenues in lumbis, crassae et bifidae in collo. IV. 67. quoad magnitudinem consideratae. XVIII. A. 547 sq. cartilagines earum. IV. 111. etiam vasa nutritia accipiunt. IV. 116. qua parte committuntur, foramen est, per quod nervi trajiciuntur. XVIII. A. 533. foraminum intervertebralium aptus locus. IV. 84. foramina in processibus transversis vasorum gratia constituta sunt. IV. 117. processus varii. II. 758. cur non omnes processus in vertebris dorsi sibi sint aequales. IV. 66. processuum diversarum vertebrarum numerus. IV. 75. et constructio. IV. 76 sq. processuum spinalium usus. IV. 61. figura apta. IV. 63. processus spinales cur inaequali sint magnitudine. IV. 64. processus spinosi extrema in parte sunt cartilaginei. XVIII. A. 534. processus transversi soli perforati sunt in cervice. II. 758. processuum transversorum usus. IV. 67. usus, quos ex spondylis utroque posteriore loco inter se dearticulatis percipimus. IV. 73. cur aliis apophyses sint praelongae, ac duplices, aliis simplices ac breves. IV. 73. in posteriori parte cardinis modo inter se cohaerent. XVIII. A. 532. articuli sunt in processibus, a lateribus sitis (obliquis). XVIII. A. 549. articulatio processuum obliquorum inter se. IV. 74 sq. articuli cur laxi esse non poterant. IV. 22. quid accidisset, si immobiles fuissent. IV. 46. costarum cum iis conjunctio. XVIII. A. 535.

Vertebrae primae s. atlantis descriptio. II. 757. primae cur majores esse non poterant, quam nunc sunt. IV. 41. prima processum spinosum non habet. II. 455. primae cum capite articulationis usus. XVII. A. 374. primae et secundae motus quinam. II. 460. secunda ab *Hippocrate* dens vocatur. XVI. 681. secundae pyrenoides s. odontoides processus ejusque usus. II. 756. sexta cur major reliquis. IV. 333. dorsi decima cur processum spinosum acceperit rectum. IV. 83. cervicis quomodo a reliquis differant. II. 756 sq. cervicis septem sunt. II. 755. IV. 50. colli cur septem. IV. 105. cervicis duae priores per diarthrosin junguntur, reliquae in anteriore parte per symphysin. II. 756. colli quinque superiores moventes musculi. IV. 33. dorsi. XIV. 722. dorsi duodecim. II. 755. IV. 50. una nonnunquam deest aut superest. II. 759. earum peculiaritates. ibid. lumbalium a reliquis differentiae. II. 760. lumborum constructio. IV. 65. lumborum quinque. II. 755. IV. 50. lumbares homo quinque habet, simia sex. XVIII. A. 548. ossis sacri quatuor. IV. 50.

Vertebrarum concussionis effectus. XVIII. A. 564. multae si emotae fuerint, malum; si vero una exilierit, exitiosum. (*Hippocrates*; *Galeni* simul reprobatio.) IV. 51. cervicis primae laesae anginam saepe excitant. VIII. 238 sq. luxationis causae. VIII. 246 sq. luxationis in medullam spinalem effectus. XVIII. A. 549. luxatio cum compressione medullae spinalis insanabilis. XVIII. A. 550. cervicis in anteriorem partem luxatio vocem laedit. VIII. 269. in anteriora luxatio, ejus causae et symptomata. V. 748. in anteriorem partem luxatae symptomata subsecutiva et cura. XVIII. A. 560. eorum errores, qui vertebras intro luxatas reposuisse sibi persuadent. V. 749. vertebrarum ad occipitium intro luxationes frequentes in pueris. XVII. B. 631. 633. vertebrae in occipite sitae luxatio puerilis morbus. V. 695. casus aegri ex lapsu male laboran-

pitis ardor. VIII. 161. vigiliae causa delirium, ob siccum cerebri temperamentum. XVIII. B. 130. calor immodicus. XVI. 51. fiunt, quum cerebrum exsiccatur. XVI. 222. causa est calor cerebri. XVII. B. 457. cerebri siccitas et calor. XVII. A. 665. creber desidendi labor. XVI. 183. inediae. XI. 199. longae inediae et cibi intempestivi. XV. 597. vigilias inducunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. gignit sanguis ichoroides. XVII. A. 984. vigilias sequuntur sensuum principii siccitas et calor. VII. 576. causa est multa siccitas. XV. 741. XVI. 221. 525. vigiliae accidunt in calidis et mordacibus succis. VI. 259. vehemens potus cibosque tum crudos tum incoctos efficit. XV. 624.

Vigilias indicat urina pallida et tenuis. XIX. 579. vigiliae vehementes signa decretoria. XVII. B. 396. a plurimis medicis ut signum phrenitidis accipiuntur. XVI. 494. corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. vigilia utrique causo, et legitimo et notho communis. XV. 757. vigiliae cur in causo oriantur. XV. 741. colliquationis causae. XVI. 289. a vigiliis convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. causa convulsionum in puerulis. XVIII. B. 294. diutinae causae cordis intemperiei siccae. IX. 388. causae febris ardentis. XV. 740. ex vigiliis febres sine stipatione sunt. X. 667. futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 798. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. quomodo hoc cognoscatur. ibid. et 38. eas sequitur morbi cruditas. XV. 598. anxias *Hippocrates* vidit causas parotidum. XVI. 821. longae sanguinem biliosiorem reddunt. XVIII. A. 118. spiritus corruptionis causa. X. 841. causa syncopes. X. 850. causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. vigilias immoderatas cur sequatur convulsio et delirium; utrumque vero malum. XVIII. A. 118. maximam vacuandi et exsiccandi vim habent. XVIII. A. 118. modum excedentes morbus. XVIII. A. 189. aliquae crisin denotant. IX. 614. coma adjunctum quid significet. XVI. 707. prolixiores futuri morbi sunt signa. I. 360. semper pravae. XVII. A. 179. vigilia et somnus, si modum excesserint, malum. VIII. 162. XVI. 669. XVII. B. 456. vigilias longas ferre nequeunt, qui sunt temperamenti calidi simul et sicci. I. 327. ex vigiliis indicia succo abundantis sumenda sunt. VI. 259.

Vigiliae sicco temperamento sunt vitandae. VI. 398. in morbis sine coctionis notis pessimae. XVI. 259. morborum causae recentes. XV. 162. si aegrotum infestant in febribus continuis vacuationes multas vitare oportet. XI. 44. in febre ejus malignitatis sunt indicia. XVI. 663. siti medentur ex somno. XVII. B. 198. somnum curant. XVI. 173. turbulentae quando dicantur. XVI. 528. turbulenta phreniticorum propria. XVI. 528. in vigilia partes extimae calidiores, internae frigidiores. XVII. B. 169.

ad *Vigilias* remedia parabilia. XIV. 498. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. anodyna. X. 817. balnea et frictiones. XVI. 434. lactuca. VI. 626. *Themisonis* confectio. XIII. 40. post vigilias apotherapia. VI. 225.

Vigor morbi, definitio. XVII. B. 371. morbi cito an tarde adoriatur, unde cognoscatur. XIX. 200. morb qualem victum requirat. XVII. B. 374. 376. quibus statim adest, iis statim tenuis victus adhibendus; quibus postea advenit, iis in ipso et ante tenuiter vivendum. VII. 426. in febre intermittente, definitio. VII. 421. in eo crises ut plurimum eveniunt. XVII. B. 436. quibus statim in morbis est, statim in his etiam victus tenuis administrandus. XVII. B. 379. XIX. 204. quibus vero serius, qualis sit adhibendus. XIX. 204.

Villi intestinorum facti sunt ad propellendum. III. 282. in ventriculo. III. 282.

Vinacei reliquiae solidae uvarum vocantur. VI. 576. vinaceorum dilutum τρύγα vocatur. VI. 580. alii sic vocant uvarum radicem, quae ex palmite enascitur. VI. 576.

Vinculum vide Fascia.

Vinigalla quid. XII. 25.

Vinosi nec purgatione nec sanguinis missione juvantur. XVI. 133.

Vinum et Vina: vires. XII. 88. fit ex carne acinorum uvarum. VI. 574. ab uvis expressum crudum est, solis autem aestu coctum suavissimum. XIV. 289. nuper expresso quid contingat. III. 270. adstrictionis cujusdam particeps est. XI. 591. ad

adulteram qualitatem regio multum confert. XIV. 16. oleo gravius. XIX. 761. colore tali esse debet, ut vermiculum quaerere possis, ad antidota. XIV. 27. ex tempore mutationes. XV. 628. tempore colorem flavum acquirunt. VI. 804. diu incorruptum durat. XI. 582. herba stoebe ad vini conservationem aptissima. XIV. 18. quomodo in colle triphyllino conservetur. XIV. 19. qualibus in doliis diutius sincerum servetur. XVII. B. 164. quomodo in Asia asservetur. XI. 663. quod rigorem perpessum est, acidius protinus redditur, ac si prorsum refrigeretur, penitus acescit. XI. 656. imbecillima et aquatissima aut vehementer austera, acescentia ubi primis annis exacuerint, reliquo tempore permanent. XIV. 14. quae igni admoventur, statim et temporis progressu dulciora evadunt. XI. 656. causa, propter quam vinum natura frigidum atque invalidum ab extrinseco calore arguatur. XI. 662. vinosae partes, dum in acetum transit, refrigerantur, quaenam facile acescant. XI. 656. vinis, ne acescant, in frigidis regionibus resina immittitur. VI. 583. vini acescentiae num caliditas causa. XI. 661. vina vehementer mota, et in navigiis advecta facile acescunt. XI. 661. quaedam acescunt promte, ubi in meridianis et soli expositis locis reposita fuerint. XI. 662. ne acescant, dolia in aedibus ad aquilonem ponuntur. XI. 662. causa, cur ex frigore acescat. XI. 657. plane acida facta non rursus ad vini naturam redeunt. XVII. B. 483. vinorum communis effectus. XVII. A. 624 sq. recrementum in se habet crassarum partium. XI. 628. vini prae aqua praestantia. XVII. B. 191. vinorum differentiae in colore, gustu, consistentia, odore, facultate. XV. 626 sq.

Vinum potestate est calidum, quod facile fiat sanguis. I. 669. humectat nimium, et calefacit corpus, et caput halitu replet. VI. 54. humectat et nutrit, quod immodice siccatum est. VI. 55. siccare potest, repellere et concoquere, mollire et digerere. XVIII. B. 524. facile replet nervos. XVII. B. 787. convulsiones et gignit et sanat. XVII. B. 788. eo exhilarari se *Zeno* dicebat. IV. 777. ut assimiletur, mutationem requirit minimam, quare et nutrit et roborat celerrime. I. 655. num cibus sit vocandum. VI. 743. aliis alimentum, aliis non est. XV. 393. confertissime alit. XVII. B. 484. in alendo differentiae. VI. 744. vini duplum epotum minus alere dicit *Hippocrates* quam mellis simplum. XV. 669 sq. vini parum calefacientis potus concoctionem accelerat. XIX. 508. vinum, quod ex Nicomedia affertur, stomacho utile. X. 834. vini potio thorexis apud *Hippocratem* vocatur. XVII. A. 498. vinum bibere quibusnam apud Carthaginenses non erat licitum. IV. 811. legis hujus praestantia. IV. 812. vini potio quatenus sit famis medela. XVII. B. 498 sq. potus quomodo pulsum afficiat. VIII. 469. IX. 16. in pulsum effectus, ejusque causae. IX. 152. acrimonia est cum calore manifesto. XIV. 14. vinum senibus est utilissimum. VI. 334. (recensentur species.) frigidum habitum corroborat. XV. 195. sudores et urinas provocat. VI. 55. quaenam urinas moveant. XV. 639. vini larga potio mala, moderata commoda. IV. 778. vinum temperamento calido prohibet. X. 556. vina inveterari quid significet. XIV. 14. vini faex. III. 270. (conf. *Faex.*) XI. 414. faex usta ad fungos venenatos. XIV. 140. flos. III. 270. flos, dum vinum fervet, supernatat, deinde subsidet. XI. 628. vina boni succi. VI. 800. 802.

Vinum quale antidotis aptum. XIV. 13. 27. in Ereso quod provenit ad antidota bonum. XIV. 28. in Methymna natum ad antidota bonum. XIV. 28. in Mytilena nascens ad antidota bonum. XIV. 28. quodnam theriacae injiciendum. XIV. 29. ut antidotum. XVII. B. 335. vini virtutes. IV. 778. vini in animum effectus. IV. 812. eo abstineant pueri. VI. 54. neque jam adultis, nisi modice sumtum, utile est. VI. 55. vinum ne gustent pueri ad annum decimum octavum. IV. 809. ad annum trigesimum moderate utantur. IV. 809. conducit senibus. VI. 319. quae urinam movent, senibus maxime conveniunt. VI. 337. senibus inde usus contingens. VI. 336. in tempore exhibitum et temparanter epotum recte valentibus prodest. XVII. B. 227. num temperamento calido conveniat. VI.

X.

Y.

Z.

LIPSIAE, LITERIS I. B. HIRSCHFELDII.

